

Liahona

VISAR OSS ALLA VÄGEN TILL JESUS KRISTUS

**PRESIDENT NELSON:
TILLVÄXA I SJÄLVTILLIT INFÖR GUD**

**NYA GENERALAUKTORITETSSJUTTIO, NYTT
GENERALPRESIDENTSKAP FÖR UNGA MÄN
INRÖSTADE**

15 NYA TEMPEL TILLKÄNNAGIVNA

MAJ 2025

GENERALKONFERENSTAL

FOTOGRAF AV STATYN KRISTUS OCH ROMS TEMPEL I ITALIEN: CODY BELL

Den stora möjligheten framför oss är att kunna bli det folk som Gud behöver.

Regelbunden tillbedjan i Herrens hus stärker vår förmåga till både dygd och kärlek. Så tid i templet ger oss mer självtillit inför Herren. Mer tid i templet hjälper oss att förbereda oss för vår Frälsare Jesu Kristi andra ankomst. Vi känner inte till dagen eller klockslaget för hans ankomst. Men jag vet med säkerhet att Herren manar mig att driva på oss att bli redo för denna "stora och fruktansvärda" [Malaki 4:5] dag.

– President Russell M. Nelson, "Självtillit i Guds närhet"

Lördagens förmiddagsmöte

- 4 Röstning på kyrkans
generalauktoriteter, områdessjuttio
och generalämbetsmän
President Dallin H. Oaks
- 6 Rapport från kyrkans
revisionsavdelning för år 2024
Jared B. Larson
- 7 Som ett litet barn
President Jeffrey R. Holland
- 9 Andligt hel i honom
President Camille N. Johnson
- 13 Mitt framför våra ögon
Äldste Ronald A. Rasband
- 17 Jesu Kristi försoning utgör den
yttersta räddningen
Äldste Quentin L. Cook
- 21 Min kärlek till Frälsaren är mitt
"därför"
Ricardo P. Giménez
- 24 "Närma er mig"
President Henry B. Eyring

Lördagens eftermiddagsmöte

- 30 Värna om liv
Äldste Neil L. Andersen
- 34 Gudomlig myndighet, ädla unga män
President Steven J. Lund
- 37 "Återvänd till mig ... så att jag kan
hela er"
S. Mark Palmer
- 40 Tro: ett band av tillit och lojalitet
Äldste Sandino Roman
- 43 Personliga förberedelser för att
möta Frälsaren
Äldste Dale G. Renlund
- 48 Fasta i tron våra fäder förfäktat
Hans T. Boom
- 51 Då ska alla förstå att ni är mina
lärlingar
Dieter F. Uchtdorf

Lördagens kvällsmöte

- 56 Och vi talar om Kristus
Äldste Gary E. Stevenson
- 60 Du är Kristus
Syster Amy A. Wright
- 64 Barmhärtighetens plan
James R. Rasband
- 68 Vårt himmelska vägledningssystem
Äldste Sergio R. Vargas

- 72 Generalauktoriteter och
generalämbetsmän i Jesu Kristi
Kyrka av Sista Dagars Heliga
- 75 Gudsdyrkan
Äldste D. Todd Christofferson

Söndagens förmiddagsmöte

- 82 De tider då allt återupprättas
Äldste David A. Bednar
- 86 Delta och förbered dig inför Kristi
återkomst
Äldste Steven D. Shumway
- 90 Din omvändelse är ingen börda för
Jesus Kristus – den förhöjer hans
glädje
Syster Tamara W. Runia
- 94 Kompenserande välsignelser
Biskop Gérald Caussé
- 97 Evighetens stora gåvor: Jesu Kristi
försoning, uppståndelsen och
återställelsen
Äldste Gerrit W. Gong
- 101 Glädje genom att vara en
förbundslärlunge
John A. McCune
- 104 Gudomliga hjälpmedel för jordelivet
President Dallin H. Oaks

Söndagens eftermiddagsmöte

- 108 Vördnad för heliga ting
Äldste Ulisses Soares
- 111 Kristlig kärlek – ett tecken på sant
lärlungeskap
Äldste Michael B. Strong
- 115 Akta er för den andra frestelsen
Scott D. Whiting
- 118 Förhärda inte era hjärtan
Äldste Christopher H. Kim
- 121 Ta emot hans gåva
Äldste Patrick Kearon
- 124 Guds kärlek
Benjamin M. Z. Tai
- 127 Själv tillit i Guds närhet
President Russell M. Nelson
- 131 Nyligen kallade
- 140 Statistisk rapport för år 2024
- 141 Bakom kulisserna: tolkning och
publik tjänster
- 142 Undervisa om, lär dig av
och tillämpa budskap från
generalkonferensen
- 144 Register

Under generalkonferensen sjöng musiker från flera nationer med The Tabernacle Choir at Temple Square som en del av körens globala deltagarprogram.

195:e årliga generalkonferensen

Lördagens förmiddagsmöte, 5 april 2025

Mötesledning: president Dallin H. Oaks
Inledningsbön: äldste Kevin S. Hamilton
Avslutningsbön: äldste Jorge F. Zeballos
Musik av The Tabernacle Choir at Temple Square; Mack Wilberg och Ryan Murphy, dirigenter; Andrew Unsworth och Richard Elliotts, organister: "Kom, Guds barn, från land och stad", *Psalmer*, nr 28; "With Songs of Praise", *Hymns*, nr 71, arr. Wilberg; "Han sände sin Son", *Barnens sångbok*, s. 20–21, arr. Hofheins; "Se, högt på bergets krön", *Psalmer*, nr 4; "Jord med tusen blommor små", *Psalmer*, nr 46, arr. Murphy; "Kom, kom Guds folk", *Psalmer*, nr 19, arr. Wilberg.

Lördagens eftermiddagsmöte, 5 april 2025

Mötesledning: äldste Ulisses Soares
Inledningsbön: äldste Alan T. Phillips
Avslutningsbön: syster J. Anette Dennis
Musik av en ungdomskör från norra Utah; Geoff Anderson, körledare; Linda Margetts, organist: "Sing Praise to Him", *Hymns*, nr 70, arr. Kempton; "Come, Hear the Word the Lord Has Spoken", *Hymns – For Home and Church*, nr 1031, arr. Kasen; "Folk och nationer, hör himlens röst", *Psalmer*, nr 181; "Oh, the Deep, Deep Love of Jesus", *Hymns – For Home and Church*, nr 1015, arr. Anderson; "Skall väl Sions ungdom vackla", *Psalmer*, nr 176, arr. Lyon.

Lördagens kvällsmöte, 5 april 2025

Mötesledning: äldste Neil L. Andersen
Inledningsbön: äldste Edward Dube
Avslutningsbön: äldste Gregorio E. Casillas
Musik av en kombinerad kör från Brigham Young University; Andrew Crane, Sonja Poulter och Brent Wells, körledare; Joseph Peebles och Linda Margetts, organister: "Hail the Day That Sees Him Rise", *Hymns – For Home and Church*, nr 1201, arr. Wilberg; "Frid ger Guds evangelium", *Psalmer*, nr 26, arr. Staheli; "Were You There?" *Hymns – For Home and Church*, nr 1206, arr. Staheli; "O fröjda dig, du jord", *Psalmer*, nr 37, arr. Murphy.

Söndagens förmiddagsmöte, 6 april 2025

Mötesledning: president Henry B. Eyring
Inledningsbön: äldste Rafael E. Pino.
Avslutningsbön: Broder Michael T. Nelson
Musik av The Tabernacle Choir at Temple Square; Mack Wilberg, dirigent; Brian Mathias och Andrew Unsworth, organister: "Led oss fram, o himlens Herre", *Psalmer*, nr 45; "Lova och prisa din Herre och Konung", *Psalmer*, nr 40, arr. Wilberg; "Welcome Home", *Hymns – For Home and Church*, nr 1027, arr. Wilberg; "Låt

oss sträva fram", *Psalmer*, nr 166; "Jesus, när tanken flyr till dig", *Psalmer*, nr 88, arr. Wilberg; "It Is Well with My Soul", *Hymns – For Home and Church*, nr 1003, arr. Wilberg.

Söndagens eftermiddagsmöte, 6 april 2025

Mötesledning: äldste Dieter F. Uchtdorf
Inledningsbön: äldste David L. Buckner
Avslutningsbön: syster Tracy Y. Browning
Musik av The Tabernacle Choir at Temple Square; Mack Wilberg och Ryan Murphy, dirigenter; Richard Elliott och Brian Mathias, organister: "Ljuvligt det är, min Herre Gud", *Psalmer*, nr 96, arr. Murphy; "Close as a Quiet Prayer", *Hymns – For Home and Church*, nr 1030, arr. Murphy, se även "Här i min stilla bön", *Vännern*, mars 2019; "Ära ske Gud i höjd", *Psalmer*, nr 43; "This Is My Beloved Son", *Children's Songbook*, nr 76, arr. Cardon, se även "Detta är min älskade Son", *Nordstjärnan*, dec. 1997; "Han kommer, Förlossar'n för Israels hus", *Psalmer*, nr 5, arr. Wilberg.

Konferenstal finns tillgängliga

Generalkonferenstal finns tillgängliga digitalt i appen Evangeliebiblioteket och på conference.ChurchofJesusChrist.org. Information om

tillgängliga format av generalkonferenstalen för medlemmar med funktionsnedsättningar finns på disability.ChurchofJesusChrist.org.

På omslaget

Framsidan: *Han lever*, av Simon Dewey
Baksidan: Foto: Cristy Powell

Konferensfoton

Fotografierna från Salt Lake City togs av Cody Bell, Brian Nicholson, Leslie Nilsson, Cristy Powell och Hunter Winterton. **Ytterligare foton:** Janae Bingham, Shirley Brito, Fernando Calderón, Oceane Donadier, Noe Garcia, Katerina Gracheva, Kristin Grunauer, Cinthia Elizabeth Herrera, Terry Hoang, Stefan Huysmans, Niel Kabiling, Rodrique Kabuya, Ashlee Larsen, Bárbara Leite, Amelia Lyon, Munkhbayar Magvandorj, Daniel Martinez, Melanie Miza, Ebick Ngoma, Sayaka Okubo, Robert Opiyo, Yvonne O'Riordan, Miguel Pachas, Valisoa Rakotomanana, Nathan Reid, Helen Rose, Stéphane Sayeb, Nicolas Serey, Amanda Steed, Carolina Triana, Zhiyang Tsai och Ntebaleng Twala.

Foton utan bildtext togs i konferenscentret eller på Temple Square i Salt Lake City.

LÖRDAGENS FÖRMIDDAGSMÖTE

Generalkonferensen i april 2025

Röstning på kyrkans generalauktoriteter, områdessjuttio och generalämbetsmän

s. 4

Framlagd av president Dallin H. Oaks
förste rådgivare i första presidentskapet

Rapport från kyrkans revisionsavdelning för år 2024

*Till första presidentskapet för Jesu Kristi Kyrka av Sista
Dagars Heliga*

s. 6

Framlagd av Jared B. Larson
Verkställande direktör, Kyrkans revisionsavdelning

Som ett litet barn

*Jag vittnar om att spädbarn och barn och ungdomar
är uttryck för Guds rike på jorden, blomstrande i all
dess styrka och skönhet.*

s. 7

President Jeffrey R. Holland
*tillförordnad president för de
tolv apostlarnas kворum*

Andligt hel i honom

*Att vara hel innebär inte nödvändigtvis fysiskt och
känslomässigt tillfrisknande i det här livet. Att vara hel
kommer av tro på och omvändelse till Jesus Kristus.*

s. 9

President Camille N. Johnson
Hjälpföreningens generalpresident

Mitt framför våra ögon

*Jesu Kristi Kyrka av Sista Dagars Heliga tillväxer i antal
medlemmar och familjer, missioner och missionärer,
möteshus och tempel.*

s. 13

Äldste Ronald A. Rasband
i de tolv apostlarnas kворum

Jesu Kristi försoning utgör den yttersta räddningen

*När vi vänder oss till Jesus Kristus, världens Frälsare,
räddar han oss från livets stormar genom sin försoning.*

s. 17

Äldste Quentin L. Cook
i de tolv apostlarnas kворum

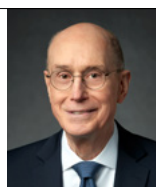

Min kärlek till Frälsaren är mitt "därför"

*Jag älskar vår Frälsare. Detta är den verkliga och mest
kraftfulla anledningen till att jag gör det jag gör.*

s. 21

Äldste Ricardo P. Giménez
i de sjuttios kворum

"Närma er mig"

*Jesus Kristus älskar var och en av oss. Han erbjuder oss
möjligheten att komma närmare honom.*

s. 24

President Henry B. Eyring
andre rådgivare i första presidentskapet

Framlagd av president Dallin H. Oaks
förste rådgivare i första presidentskapet

Röstning på kyrkans generalauktoriteter, områdessjuttio och generalämbetsmän

Bröder och systrar, jag framlägger nu generalauktoriteter, områdessjuttio och generalämbetsmän i Jesu Kristi Kyrka av Sista Dagars Heliga för ert stöd genom röstning.

Vi ber er visa ert stöd på det vanliga sättet. Om någon är emot något av förslagen ber vi er kontakta er stavs-president.

Det är föreslaget att vi stöder Russell Marion Nelson som profet, siare och uppenbarare och president för Jesu Kristi Kyrka av Sista Dagars Heliga; Dallin Harris Oaks som förste rådgivare i första presidentskapet och Henry Bennion Eyring som andre rådgivare i första presidentskapet.

De som instämmer kan visa det.

De som är emot, om det finns några, kan visa det.

Det är föreslaget att vi stöder Dallin H. Oaks som president för de tolv apostlarnas kvorum och Jeffrey R. Holland som tillförordnad president för de tolv apostlarnas kvorum.

De som instämmer kan visa det.

Om någon är emot visas det.

Det är föreslaget att vi stöder följande som medlemmar i de tolv apostlarnas kvorum: Jeffrey R. Holland, Dieter F. Uchtdorf, David A. Bednar, Quentin L. Cook, D. Todd Christofferson, Neil L. Andersen, Ronald A. Rasband, Gary E. Stevenson, Dale G. Renlund, Gerrit W. Gong, Ulisses Soares och Patrick Kearon.

Alla som instämmer kan visa det.

Om någon är emot kan det visas.

Det är föreslaget att vi stöder rådgivarna i första presidentskapet samt de tolv apostlarnas kvorum som profeter, siare och uppenbarare.

Alla som instämmer kan visa det.

Om någon är emot, visas det på samma sätt.

Följande generalauktoritetssjuttio avlöses från sina uppdrag och tilldelas emeritusstatus¹ från och med den 1 augusti 2025: äldsterna David S. Baxter, Randall K. Bennett, Kevin S. Hamilton, Rafael E. Pino och Jorge F. Zeballos.

De som vill tacka dessa bröder och deras hustrur och familjer för deras år av hängivet tjänande världen över kan visa det genom att räcka upp handen.

Vi avlöser också äldste José A. Teixeira från sitt tjänande som medlem i de sjuttios presidentskap, vilket träder i kraft den 1 augusti 2025.

De som vill visa sin uppskattning till äldste Teixeira för hans hängivna tjänande kan göra det.

Vi noterar med uppskattning de 65 områdessjuttio som slutför sitt tjänande och vars namn finns på kyrkans webbplats.

De som vill instämma i att uttrycka uppskattning till dessa bröder och deras familjer för deras osjälviska tjänande kan visa det.

Vi avlöser följande som Unga mäns generalpresidentskap från och med den 1 augusti 2025: Steven J. Lund som president, Bradley R. Wilcox som förste rådgivare och Michael T. Nelson som andre rådgivare.

Alla som vill instämma i att uttrycka uppskattning till dessa bröder för deras hängivna tjänande kan visa det.

Det är föreslaget att vi stöder äldste Kevin R. Duncan som medlem i presidentskapet för de sjuttios kvorum, vilket träder i kraft den 1 augusti 2025.

De som instämmer kan visa det.

Om någon är emot visas det.

Det föreslås att vi stöder följande som nya generalauktoritetssjuttio: John D. Amos, Ronald M. Barcellos, Steven C. Barlow, Kevin G. Brown, B. Corey Cuvelier, Michael Czesla, James E. Evanson, Brik V. Eyre, Ozani Farias, Aaron T. Hall, Brian J. Holmes, Pedro X. Larreal, Clement M. Matswagothata, Eduardo F. Ortega, Edward B. Rowe och Wan-Liang Wu.

Alla som instämmer kan visa det.

Om någon är emot kan det visas på samma sätt.

Vi vill nämna att 78 nya områdessjuttio inröstades under generalkonferensens ledarskapsmöten torsdagen den 3 april och sedan tillkännagavs på kyrkans webbplats. Vi inbjuder er att stödja dessa bröder i deras nya uppgifter.

Alla som instämmer kan visa det.

Om någon är emot visas det med samma tecken.

Det är föreslaget att vi stöder följande som nytt generalpresidentskap för Unga män, vilket träder i kraft den 1 augusti 2025: Timothy L. Farnes som president, David J. Wunderli som förste rådgivare och Sean R. Dixon som andre rådgivare.

De som instämmer kan visa det.

Om någon är emot, visa det.

Det är föreslaget att vi stöder övriga generalauktoriteter, områdessjuttio och generalämbetsmän som de nu är insatta.

De som instämmer kan visa det genom handuppräckning.

Om någon är emot, visa det.

Tack, bröder och systrar, för er stödjande röstning till förmån för kyrkans ledarskap.

Förändringar bland områdessjuttio

Följande områdessjuttio inröstades under ett ledarskapsmöte som hölls som en del av generalkonferensen:

Emmanuel Rodantes G. Abraham, Jonah Akekere, Edmund L. Ang, Odilon Asevedo, Vladimir N. Astashov, Douglas W. Atwood, Ignatius K. Baidoo, Anthony John Balledos, Carlos A. Baptista, Timothy L. Barney, Marco A. Becegato, Steven L. Bodhaine, Thaddeus M. Brown, Gabriel A. Campos, Jose R. Cardenas Vanegas, Palmênio C. Castro, Robert M. Chaggares, David L. Chandler, Andrew J. Child, Carlton J. Christensen, William G. Coleman, Sean F. D. Collins, Bryan C. Crawley, Gustavo A. Cristales, Loren G. Dalton, M. Sidney Daniels, Robert L. Davis, Freeman Dickie, Moroni Dominguez Jimenez, Siale Matavaha 'Eliesa, Robert K. Ellis, James G. Fantone, Jacob C. Fish, Matthias A. Frost, W. Brett Graham, Jeremy B. Grisel, Rodney H. Hillam, Shane T. Holdaway, James A. Jarvis, Aaron R. Jenne, Jose A. Jimenez Alava, Nathan L. Johnson, H. Jason Joseph, Ronald M. Judd, Motoshige Karino, Natthapol Lattisophonkul, Roland E. Léporé, Samuel López, Ricard G. Manáhan, Arturo Martinez, Charles P. Martins, Kelend I. Mills, David E. Mouhsen, Luis Navarro, Mathias N. Niambe, Jeffery M. Nikoia, Prince S. Nyanforh, Kabemba F. Nyembo, Akingbade A. Ojo, G. Michael Ortiz, Huri Parata, Juan C. Quilantan, David A. Reyes, Matthew O. Richardson, Matthew L. Riggs, Jaime N. Rivera Jr., Stephen M. Sargent, David L. Smith, Todd B. Smith, Marco N. Sosa, Jared M. Spataro, Scott Spencer, Craig M. Teuscher, Mees Bulang-C. Tshiband, Francisco Valim, Jesus A. Vazquez Roman, Terry E. Welch, David A. Winters.

Följande områdessjuttio blir avlösta den 1 augusti 2025 eller dessförinnan:

John D. Amos, Jay D. Andersen, Faapito Auapaau, Frederick K. Balli, Steven C. Barlow, Kevin W. Birch, John W. Boswell, Kevin G. Brown, J. Francisco Bühner, Suchat Chaichana, Christian C. Chigbundu, Matthew R. Clarke, L. Guido Cristobal, B. Corey Cuvelier, Edmarc R. Dumas, Brik V. Eyre, Timothy L. Farnes, Carlos A. Gabaldón, M. Andrew Galt, Vladislav Y. Gornostaev, Aaron T. Hall, Thomas Hänni, Richard I. Heaton, Broc C. Hiatt, Brian J. Holmes, David H. Huntsman, Norman Insong, Daniel Kabason, Federico M. Kähnlein, Jeffrey J. Kerr, David G. LaFrance, Marcelo Louza, Jose G. Manarin, Jeremiah J. Morgan, Mark A. Mortensen, S. Ephraim Msane, R. Pepper Murray, Eduardo F. Ortega, Nathan D. Pace, Michael M. Packer, Jorge W. Pérez, Kyrlo Pokhylko, Sergio A. Poncio, Art Rascon, Miguel A. Reynoso, Gustavo G. Rezende, Robert G. Rivarola, Edward B. Rowe, Alexey V. Samaykin, Luciano Sankari, Henry Savstrom, J. Matthew Scott, James E. Slaughter, Robert T. Smith, Ricardo Spencer, Colin C. Stauffer, David C. Stewart, Konstantin Tolomeev, Arlen M. Tumaliuan, Martin J. Turvey, Yan Carlos Vega, Paul B. Whippy, Chad R. Wilkinson, Dow R. Wilson, Markus Zarse. ■

SLUTNOT

1. Dessa generalauktoritetssjuttio har fyllt eller kommer att fylla 70 år i år. Enligt vår praxis blir de därför avlösta från sina uppdrag och får emeritusstatus från och med den 1 augusti 2025.

Japan.

Framlagd av Jared B. Larson
Verkställande direktör, Kyrkans revisionsavdelning

Rapport från kyrkans revisionsavdelning för år 2024

Till första presidentskapet för Jesu Kristi Kyrka av Sista Dagars Heliga

Kära bröder! Som föreskrivet genom uppenbarelse och upptecknat i kapitel 120 i Läran och förbunden, auktoriseras utbetalningar ur kyrkans fonder av rådet för tiondemedlens användning, vilket utgörs av första presidentskapet, de tolv apostlarnas kvorum och presiderande biskopsrådet. Kyrkans enheter fördelar medel enligt godkända budgetar, riktlinjer och praxis.

Kyrkans revisionsavdelning, som består av auktoriserade yrkesmän och är fristående från alla andra avdelningar i kyrkan, har ansvaret att utföra revisioner för att uppnå godtagbar säkerhet beträffande inkomna bidrag, utförda utbetalningar och skyddande av kyrkans medel.

På grundval av genomförda revisioner anser kyrkans revisionsavdelning att intäkter och utgifter samt kyrkans tillgångar för året 2024 i allt väsentligt har bokförts och förvaltats enligt av kyrkan godkända budgetar, och enligt tillvägagångssätt och riktlinjer för revisioner. Kyrkan följer själv de råd som ges till dess medlemmar om att leva inom sina tillgångar, undvika skulder och spara för framtida behov.

Högaktningsfullt
Kyrkans revisionsavdelning
Jared B. Larson
Verkställande direktör ■

President Jeffrey R. Holland
tillförordnad president för de
tolv apostlarnas kvorum

Som ett litet barn

Jag vittnar om att spädbarn och barn och ungdomar är uttryck för Guds rike på jorden, blomstrande i all dess styrka och skönhet.

Jesus inledde det sista året av sitt jordeliv genom att trappa upp undervisningen av apostlarna. Om hans budskap och hans kyrka skulle överleva honom, behövde mer ingjutas i hjärtat hos tolv helt vanliga män som hade känt honom i knappt 24 månader.

En dag bevittnade Jesus ett gräl bland de tolv och frågade senare: "Vad var det ni talade om?"¹ Tydligt generade teg de,² står det i uppteckningen. Men denne störste av alla lärare visste vad de tänkte i sina hjärtan³ och anade den första rodnaden av personlig stolthet. Så han kallade till sig ett barn

och sa: "Jag säger er sanningen: Om ni inte omvänder er och blir som barnen kommer ni inte in i himmelriket.

Den som ödmjukar sig som det här barnet, han är den störste i himmelriket."⁴

Det bör noteras att kung Benjamins avskedspredikan redan före Kristi födelse innehöll denna djupsinniga kommentar om ett barns ödmjukhet. Där står: "Den naturliga människan är en fiende till Gud ... och kommer att så vara i evigheters evighet, om hon inte ... blir en helig genom Herren Kristi försoning och blir som ett barn: undergiven ... ödmjuk ... kärleksfull ... alldeles som ett barn [är mot] sin far."⁵

Nu finns det uppenbarligen vissa barnsliga benägenheter som vi *inte* uppmuntrar. För tjugofem år sedan bet mitt då treåriga barnbarn sin femåriga syster i armen. Min svärson, som hade hand om barnen den kvällen, undervisade frenetiskt sin dotter allt han kunde komma på om förlåtelse, och avslutade med att hennes lillebror förmodligen inte ens visste hur ett bett på armen kändes. Den där ogenomtänkta faderliga kommentaren fungerade i ungefär en och en halv minut, tills ett skrik som fick fönstren att skälva hördes från barnens sovrum där min dotterdotter lugnt utropade: "Det gör han nu."

Vad är det då vi ska se i dygderna hos livets nybörjare? Vad var det som rörde Kristus själv till tårar i den mest rörande scenen i hela Mormons bok? Vad undervisade Jesus om när han kallade ner himmelsk eld och skyddande änglar för att omge barnen, och befällde de vuxna att "se sina små"?⁶

Vi vet inte vad som föranledde allt det där, men jag tror att det hade något att göra med deras renhet och oskuldssfullhet, deras medfödda ödmjukhet och vad det *kunde* tillföra oss om vi bibehåller det.

Varför kallar en profet våra dagar av förtvivlan "förgängligt, förgängligt"?⁷ Hur kommer det sig att "fåfängliga inbillningar och människobarnens högmod"⁸ är orden som kännetecknar den stora och rymliga byggnaden som var så andligt död i Lehis syn? Och zoramiterna, den grupp som bad så egennyttigt? Om dem sa Alma: "O Gud, de [ber] till dig med sin mun medan de ... är uppblåsta av världens fåfängligheter."⁹

Finns det däremot något som är ljuvligare, renare eller ödmjukare än när ett barn ber? Det är som om himlen är i rummet. Gud och Kristus är så verkliga, men för andra kan upplevelsen senare bli ytligare.

Som äldste Richard L. Evans citerade för omkring sextio år sedan: "Många av oss bekänner oss vara kristna, ändå ... tar vi honom inte på allvar ... Vi respekterar honom, men vi följer honom inte ... Vi citerar hans ord, men vi lever inte efter dem."¹⁰ "Vi beundrar honom, men vi tillber honom inte."¹¹

Så annorlunda livet skulle te sig om världen värderade Jesus högre än en vanvördig svordomsharang tid efter annan.

Men barn älskar honom på riktigt, och den kärleken kan överföras till deras andra relationer på livets lekplats. Som regel, redan när de är riktigt små älskar barn så lätt, förlåter så villigt och skrattar med sådan glädje att till och med det kallaste och hårdaste hjärtat kan smälta.

Ja, listan kan göras lång. Renhet? Tillit? Mod? Karaktär? Låt oss tillsammans se den ödmjukhet inför Gud som en ung, mycket kär vän till mig visar.

Den 5 januari 2025 – för 91 dagar sedan – förlänades Easton Darrin Jolley aronska prästadömet och ordinerades till diakon i Jesu Kristi Kyrka av Sista Dagars Heliga.

Easton hade längtat efter att få dela ut Herrens nattvard så länge han kunde minnas. Men detta heliga tillfälle åtföljdes av en rädsla som vred om magen för att han skulle misslyckas, att han skulle falla, att han skulle bli retad eller generas sig själv och sin familj.

Easton har nämligen en sällsynt och mycket destruktiv sjukdom, Ullrichs kongenitala muskeldystrofi. Den har gradvis fyllt hans unga liv med enorma utmaningar och samtidigt krossat hans förhoppningar och drömmar om framtiden. Han kommer snart att permanent sitta i rullstol. Hans familj pratar inte om vad som väntar honom efter det.

Söndagen efter sin ordination delade Easton ut sakramentet för första gången. Och det som i hemlighet motiverade honom var att han skulle kunna presentera sig själv och dessa heliga emblem för sin far som var biskop i församlingen. I väntan på den uppgiften hade han tiggat och vädjat och gråtit och tiggat, och utkrävt en garanti för att ingen, *ingen*, skulle försöka hjälpa honom. Av många anledningar, som är hans egna, behövde han göra det här ensam och utan hjälp.

När prästen hade brutit brödet och välsignat det – en symbol för Kristi brutna kropp – haltade Easton fram med sin brutna kropp för att ta emot brickan. Men det fanns tre rejäla trappsteg från möteshusets golv upp till förhöjningen. Så när han hade tagit emot brickan sträckte han sig så högt han kunde och placerade brickan på ytan ovanför ledstången. Sedan satte han sig på ett av de högre trappstegen och drog med båda händerna upp höger ben på det första trappsteget. Sedan drog han upp sitt vänstra ben på samma trappsteg, och så vidare tills han mödosamt var på toppen av sitt personliga trestegs-Mount Everest.

Han manövrerade sig sedan över till en bärande stolpe där han kunde dra sig upp till stående position. Han gick tillbaka till brickan. Några steg till och han stod framför biskopen, sin far, som med tårfyllda ögon och tårar forsande nerför kinderna måste avhålla sig från att omfamna denne fullkomligt modige och trofaste son. Och Easton, med ett leende av lättnad som lyste upp hela ansiktet, kunde mycket väl ha sagt: "Jag har förhålligat [min far och] ... har fullbordat det verk som [han] gav mig att utföra."¹²

Tro, lojalitet, renhet, tillit, heder och, i slutändan, kärlek till den far som han så gärna ville behaga. Dessa och ett dussin andra egenskaper får också oss att säga: "Den som ödmjukar sig som det här barnet, han är den störste i himmelriket."¹³

Systrar och bröder och vänner, högst upp på listan över de vackraste bilderna jag vet står spädbarn och barn och ungdomar som är lika samvetsgranna och ovärderliga som de vi har talat om i dag. Jag vittnar om att de är uttryck för Guds rike på jorden, blomstrande i all dess styrka och skönhet.

Easton, på bilden tillsammans med sin familj under generalkonferensen, lyckades dela ut sakramentet för första gången trots att han kämpar med muskeldystrofi.

I samma vittnesbördets anda vittnar jag om att Joseph Smith i sin ungdom såg det han sa att han såg och samtalade med dem som han sa att han talade med. Jag vittnar om att en ödmjuk och ren Russell M. Nelson är Guds ordinerade och begåvade profet och siare. Efter en livstid av läsning vittnar jag om att Mormons bok är den mest givande bok jag någonsin läst och slutstenen i min lilla boning i ett rike med många rum. Jag vittnar om att prästadömet och bönen ger mig nytt liv – Kristi prästadöme och era böner. Jag vet att allt detta är sant och vittnar om det i den lojalaste och ödmjukaste av alla Guds söners namn – Alfa och Omega, den store Jag Är, den korsfäste, det trovärdiga vittnet¹⁴ – ja, Herren Jesu Kristi namn, amen. ■

SLUTNOTER

1. Markus 9:33.
2. Se Markus 9:34.
3. Se Lukas 9:47.
4. Matteus 18:2–4.
5. Mosiah 3:19.
6. Se 3 Nephi 17:23; se även vers 11–24.
7. Predikaren 1:2.
8. 1 Nephi 12:18.
9. Alma 31:27.
10. James W. Clarke, citerad av Richard L. Evans, i Conference Report, april 1965, s. 136. Äldste Evans påpekar att citatet kommer från en radiopredikan av dr James W. Clarke, som citerades av William H. Danforth.
11. Clarke, i Richard L. Evans, Conference Report, april 1965, s. 136.
12. Se Johannes 17:4. Personlig berättelse återgiven av Brian och Charisa Jolley för Jeffrey R. Holland, jan. 2025.
13. Matteus 18:4.
14. Se Uppenbarelseboken 1:5.

England.

President Camille N. Johnson
Hjälpföreningens generalpresident

Andligt hel i honom

Att vara hel innebär inte nödvändigtvis fysiskt och känslomässigt tillfrisknande i det här livet. Att vara hel kommer av tro på och omvändelse till Jesus Kristus.

Tio spetälska män ropade till Frälsaren: ”Förbarma dig över oss!” Och det gjorde Jesus Kristus. Han sa åt dem att visa sig för prästen, och medan de var på väg dit blev de renade från sjukdomen.

Och när en av dem såg att han hade blivit botad prisade han Gud. Han återvände till Frälsaren, föll ner vid hans fötter och uttryckte tacksamhet.

Frälsaren sa till den tacksamme: ”Din tro har gjort dig hel.”¹

Jesus Kristus hade botat tio spetälska. Men en av dem, som kom tillbaka till Frälsaren, fick något utöver det. Han blev hel.

Nio spetälska botades fysiskt.

En blev fysiskt botad *och* andligt hel.

När jag har begrundat den här berättelsen har jag undrat om det omvända är sant. Om att bli helad och att bli hel inte är samma sak, kan man då bli andligt hel genom honom, men ändå inte fysiskt och känslomässigt helad?

Den store läkaren helar oss från alla våra lidanden – fysiska och känslomässiga – i sin egen tid.² Men kan man bli hel medan man väntar på att bli helad?

Vad kan det betyda att vara andligt hel?

Vi är hela i Jesus Kristus när vi använder vår handlingsfrihet till att följa honom i tro, ger vårt hjärta till honom så att han kan förändra det, håller hans bud och ingår en förbundsrelation med honom, ödmjukt uthärdar och lär av utmaningarna i detta jordiska tillstånd tills vi återvänder till hans närhet och helas på alla sätt. Jag kan vara hel medan jag väntar på att bli helad om jag är helhjärtad i min relation med honom.

Tro på Jesus Kristus ger hopp. Jag finner hopp i min strävan efter att bli hel – en helhet som föds ur tron på Jesus Kristus. Min tro på honom ökar mitt hopp om att bli helad, och det hoppet stärker min tro på Jesus Kristus. Det är en mäktig cykel.³

Herren sa till Enos att hans tro hade gjort honom hel.⁴ Enos blev hel när han begrundade orden från sin far, profeten Jakob, i sin hunger efter att förstå möjligheten till evigt liv, och ropade till Gud i mäktig bön. Och i detta

Honduras.

tillstånd av önskan och ödmjukhet kom Herrens röst till honom och förkunnade att hans synd var förlåtna. Och Enos frågade Herren: "Hur kan det ske?"⁵ Och Herren svarade: "Tack vare din tro på Kristus ... din tro har gjort dig hel."⁶

Genom vår tro på Jesus Kristus kan vi sträva efter att bli andligt hela medan vi väntar och hoppas på fysiskt och känslomässigt helande.

Tack vare sitt försoningsoffer, och när vi uppriktigt omvänder oss, helar Frälsaren oss från synd, liksom han gjorde med Enos. Hans oändliga försoning når också våra sorger och bedrövelser.

Men han kanske inte helar sjukdomar – kronisk smärta, autoimmuna sjukdomar som multipel skleros, cancer, ångest, depression och liknande. Sådant helande följer Herrens tidtabell. Och under tiden kan vi välja att bli hela genom att utöva vår tro på honom!

Att bli hel innebär att bli komplett och fullständig. Precis som de fem förståndiga jungfrurna som hade sina lampor fulla med olja när brudgummen kom, kan vi bli hela i Jesus Kristus genom att fylla våra lampor med omvändelsens närande olja.⁷ På så sätt är vi förberedda för den symboliska bröllopsmåltiden, hans andra ankomst.

I liknelsen var alla tio jungfrurna på rätt plats och väntade på brudgummen. Var och en av dem hade med sig en lampa.

Men när han kom, vid den oväntade midnattstimmen, hade de fem oförståndiga inte tillräckligt med olja till sina lampor. De beskrevs inte som ogudaktiga utan i stället som oförståndiga.⁸ De oförståndiga förberedde sig inte tillräckligt för att hålla sina lampor brinnande med omvändelsens olja.

Och därför, som svar på deras vädjan om att få delta i bröllopsmåltiden, svarade brudgummen: "Ni känner mig inte."⁹

Vilket alltså antyder att de fem förståndiga jungfrurna kände honom. De var hela i honom.

Deras lampor var fyllda av omvändelsens dyrbara olja, som gjorde det möjligt för de förståndiga jungfrurna att gå in till bröllopsfesten på brudgummens högra sida.¹⁰

Som Frälsaren uttryckte det: "Var därför trofasta, be alltid, ha era lampor i ordning och brinnande och ha olja med er, så att ni är redo när brudgummen kommer."¹¹

En magnifik skulptur föreställande de fem förståndiga jungfrurna placerades nyligen på Temple Square precis utanför dörrarna till Hjälpföreningens byggnad och i skuggan av Salt Lake-templet.¹²

Det är en passande plats för tillämpning av liknelsen. För när vi ingår och håller förbund,¹³ särskilt de som finns i Herrens hus, fyller vi våra lampor med omvändelsens olja.

Kvinnorna som framställs som de fem förståndiga jungfrurna delar inte med sig av sin omvändelsens olja, men de delar med sig av sitt ljus när de håller upp sina lampor som är fulla med olja och brinner klart. Utmärkande är att de avbildats när de stöttar varandra – de står axel mot axel, med en arm runt någon annan, med ögonkontakt, och de uppmuntrar andra att komma till ljuset.

Sannerligen, "vi är världens ljus".¹⁴ Frälsaren förkunnade:

"Jag ålägger er att vara detta folks ljus. En stad som ligger uppe på ett berg kan inte döljas ...

Tänder [vi] ett ljus och sätter det under en skäppa? Nej, utan på en ljusstake, och det ger ljus till alla som är i huset.

Låt därför ert ljus så lysa för detta folk så att de ser era goda gärningar och prisar er Fader som är i himlen."¹⁵

Vi har blivit befallda att dela hans ljus. Så håll din lampa fylld med oljan som är omvändelse till Jesus Kristus och var beredd att hålla din lampa i gott skick och klart brinnande. Låt sedan det ljuset lysa.¹⁶ När vi delar med oss av vårt ljus tar vi med oss Jesu Kristi lindring till andra, vår omvändelse till honom fördjupas och vi kan vara hela medan vi väntar på helande. Och när vi låter vårt ljus lysa klart kan vi vara lyckliga även när vi väntar.

Ett exempel från skrifterna är användbart för att förstärka principen att vi kan bli hela när vi är omvända till Jesus Kristus och hämtar styrka från honom, även när vi väntar på att bli helade.

Aposteln Paulus hade något slags lidande, som han beskrev som en "tagg i köttet",¹⁷ som han tre gånger hade bett Herren ta bort.¹⁸ Och Herren svarade Paulus: "Min nåd är nog för dig, för min kraft fullkomnas i svaghet."¹⁹ Till vilket Paulus förkunnade:

"Därför vill jag ... berömma mig av min svaghet, för att Kristi kraft ska vila över mig.

Och därför gläder jag mig över svaghet ... och ångest för Kristi skull. För när jag är svag, då är jag stark."²⁰

Paulus exempel visar att till och med i vår svaghet kan vår styrka i Jesus Kristus bli fullkomlig – det vill säga fullständig och hel. De som brottas med jordiska svårigheter och vänder sig till Gud i tro som Paulus kan få välsignelsen att lära känna Gud.

Paulus blev inte botad från sitt lidande, men han var andligt hel i Jesus Kristus. Och även i hans motgångar lyste ljuset från hans omvändelse till och styrka från Jesus Kristus,

och han var lycklig. I sitt brev till filipperna utropade han: "Gläd er alltid i Herren. Än en gång säger jag: gläd er!"²¹

Systrar och bröder, svaret är ja, vi kan vara andligt hela, även när vi väntar på fysiskt och känslomässigt helande. Att vara hel innebär inte nödvändigtvis fysiskt och känslomässigt tillfrisknande i det här livet. Att vara hel kommer av tro på och omvändelse till Jesus Kristus och av att låta ljuset från den omvändelsen lysa.

"Många är kallade, men få [väljer att bli]²² utvalda."²³

Alla kommer att helas fysiskt och känslomässigt i uppståndelsen. Men väljer du *nu* att bli hel i honom?

Jag förkunnar med glädje att jag är omvänd till Herren Jesus Kristus. Jag strävar efter att vara hel i honom. Jag är säker på att allt kommer att återställas och att helande kommer, i hans tid, eftersom han lever.

Maria Magdalena var en kvinna som botades av Jesus Kristus. Och hon var en kvinna som var hel i Jesus Kristus. Som hans lärjunge följde hon Frälsaren genom Galileen och betjänade honom.²⁴

Hon stod vid korset och bevittnade hans död.²⁵

Hon gick till hans grav för att slutföra begravningsförberedelserna och upptäckte att stenen vid öppningen hade tagits bort, att Herrens kropp var borta. Maria var vid graven och grät när hon fick frågan, först av änglarna och sedan av Frälsaren själv: "Kvinna, varför gråter du? Vem söker du?"²⁶

Maria svarade: "De har tagit min Herre, och jag vet inte var de har lagt honom."²⁷

Jesus kallade henne ömt vid namn: "Maria." Och hon kände igen honom och svarade vördnadsfullt: "Rabbuni ... lärare."²⁸

När Jesaja profeterade om Frälsaren, sa han: "Han ska utplåna döden för evigt. Herren Gud ska torka tårarna från alla ansikten."²⁹

Hans uppståndelse gjorde att Marias tårar kunde torkas bort. Han kommer att torka bort dina också.

Maria var det första vittnet om den uppståndne Frälsaren. Och hon var den första som vittnade för andra om det hon hade sett.

Jag lägger ödmjukt mitt vittnesbörd till Marias. Han har uppstått. Jesus Kristus lever. I slutändan blir alla helade, fysiskt och känslomässigt, i honom. Och medan vi väntar på det helandet gör tron på den store läkaren oss andligt hela. I Jesu Kristi namn, amen. ■

SLUTNOTER

1. Se King James Version Luke 17:11–19; se även Lukas 17:11–19. Uttrycket "made whole", [i King James Version] översattes från ett grekiskt ord som betyder att frälsa, att rädda, att befria eller att hela. Det verkar understryka den viktiga sanningen att Jesus Kristus kan bota oss fysiskt *och* han kan också befria, rädda, frälsa och hela oss på andra sätt.
2. Se Alma 40:23: "Själén ska återställas till kroppen och kroppen till själen, ja, varje lem och led ska återställas till sin kropp. Ja, inte ens ett huvudhår ska gå förlorat, utan allt ska återställas till sin rätta och fullkomliga form." Se även Russell M. Nelson, "Jesus Kristus – den store läkaren", *Liahona*, nov. 2005, s. 87: "Uppståndelsens gåva är Herrens största helande handling."
3. Se Moroni 7:40–42.
4. Se Enos 1:8.
5. Enos 1:7.
6. Se Enos 1:8.
7. Se Matteus 25:1–13.
8. De var oförståndiga eftersom de inte tyckte att extra olja var viktigt eller nödvändigt.

9. Joseph Smith Translation, Matthew 25:12 (i Matthew 25:12, fotnot a i kyrkans engelska utgåva av skrifterna).
10. Om liknelsen om de tio jungfrurna lärde äldste David A. Bednar:
”Föreställ er att lamporna som jungfrurna använde är vittnesbördets lampa. De oförståndiga tog sina vittnesbördslampor men tog ingen olja med sig. Föreställ er att den olja som nämns är omvändelsens olja ...
Var de förståndiga jungfrurna själviska och ovilliga att dela med sig eller menade de helt riktigt att man inte kan låna omvändelsens olja från någon annan? Kan den andliga styrka som kommer av konsekvent lydnad mot buden ges till en annan? Kan den kunskap som inhämtats genom hängivna studier i och begrundan över skrifterna överföras till den som behöver den? Kan den frid som evangeliet ger en trofast sista dagars helig överföras till en person som upplever motgångar eller stora svårigheter? Det uppenbara svaret på alla de här frågorna är nej.”
Han gick vidare till att förklara att det är vårt ”personliga ansvar att hålla vittnesbördets lampa brinnande och själva skaffa ett rikt förråd av omvändelsens olja. Den här dyrbara oljan skaffar man en droppe i taget – ’rad på rad [och] bud på bud’ (2 Nephi 28:30), tålmodigt och ihärdigt. Det finns ingen genväg, man kan inte förbereda sig i sista minuten” (”Omvänd till Herren”, *Liahona*, nov. 2012, s. 109).
11. Läran och förbunden 33:17. President Russell M. Nelson har gett oss rådet: ”Nu är det dags för er och för mig att förbereda oss för vår Herre och Frälsare Jesu Kristi andra ankomst. Nu är det dags för oss att göra vårt lärjungeskap till vår högsta prioritet” (”Herren Jesus Kristus ska komma tillbaka”, *Liahona*, nov. 2024, s. 121).
12. Skulptören som gjorde *Fem förståndiga jungfrur* är konstnären Ben Hammond, som porträtterade de fem förståndiga jungfrurna som kvinnor i olika åldrar och med olika etnisk bakgrund, vilket representerar mångfalden av kvinnor som är omvända lärjungar till Jesus Kristus.
13. När vi tar del av sakramentet förnyar vi alla de förbund vi har ingått med Herren och ingår ett nytt förbund att vi är villiga att ta på oss Jesu Kristi namn och lyda hans bud. Värdigt deltagande i prästadömet förrättningar och att ingå och hålla förbund gör oss hela. Den här principen uttrycks vackert i sakramentspsalmen ”Bread of Life, Living Water”:
*Livets bröd, levande vatten,
mätta min själ, fyll mitt hjärta.
Herre, ge mig nytt liv i dig
och gör mig hel – fullkomlig och helig –
bunden till dig för evigt.*
(Hymns—For Home and Church, nr 1008, *Evangeliebiblioteket med engelska som förvalt språk; kursivering tillagd*).
14. Se Matteus 5:14.
15. 3 Nephi 12:14–16.
16. Med orden från psalmen:
*Det lilla ljus jag har, det ska få lysa klart ...
Överallt jag går ska det få lysa klart ...
Jesus gav det till mig, det ska få lysa klart.
Lysa klart, lysa klart, ja, lysa klart.*
(Se ”This Little Light of Mine”, Hymns—For Home and Church, *Gospel Library*).
17. 2 Korintierbrevet 12:7.
18. Se 2 Korintierbrevet 12:8.
19. 2 Korintierbrevet 12:9.
20. 2 Korintierbrevet 12:9–10.
21. Filipperbrevet 4:4; se även 2 Korintierbrevet 1:3–4: ”Välsignad är vår Herre Jesu Kristi Gud och Far, barmhärtighetens Far och all trösts Gud! Han tröstar oss i all vår nöd så att vi kan trösta dem som är i nöd med den tröst vi själva får av Gud.”
22. Se David A. Bednar, ”Klä dig i din styrka, Sion”, *Liahona*, nov. 2022, s. 93–94.
23. Se Matteus 22:14; se även Läran och förbunden 121:34–35.
24. Se Lukas 8:2–3.
25. Se Johannes 19:25.
26. Johannes 20:15; se även v. 13.
27. Johannes 20:13.
28. Johannes 20:16.
29. Jesaja 25:8.

Äldste Ronald A. Rasband
i de tolv apostlarnas kворum

Mitt framför våra ögon

Jesu Kristi Kyrka av Sista Dagars Heliga tillväxer i antal medlemmar och familjer, missioner och missionärer, möteshus och tempel.

Bröder och systrar, jag är så tacksam att få vara med er. Vi älskar er, vi är tacksamma för er och vi känner oss välsignade av era böner.

President Russell M. Nelson sa under vår senaste konferens: ”Ser ni vad som sker framför våra ögon? Jag ber att vi inte ska missa det storslagna i detta ögonblick! Herren påskyndar verkligen sitt verk.”¹

Påskyndar sitt verk. ”Påskynda” är ett viktigt ord. Det betyder att man agerar snabbt, ökar takten och till och med att det brådskar. Vad gäller kyrkans tillväxt och Kristi plan så pågår påskyndandet. Och vi är alla en del av det.

I april 1834 i Kirtland i Ohio samlade profeten Joseph Smith alla som bar prästadömet i ett litet skolhus på ungefär 18 kvadratmeter. Vi skulle kunna få plats med dussintals sådana skolhus i det här konferenscentret, med plats över. Joseph Smith sa: ”Det är bara en handfull prästadömsbärare här i kväll, men denna kyrka kommer att uppfylla Nord- och Sydamerika – den kommer att uppfylla jorden.”²

Honduras.

Den profetian håller på att uppfyllas ”framför våra ögon”. Jesu Kristi Kyrka av Sista Dagars Heliga tillväxer i antal medlemmar och familjer, missioner och missionärer, möteshus och tempel, och i inskrivningar i våra seminarier, institut och universitet över hela världen.

Vi är tacksamma att få vara på jorden när kyrkan ökar i antal och inflytande, men än viktigare, i medlemmarnas hjärtan och liv. Folk känner oss som lärjungar till Jesus Kristus. Vi vittnar om honom, hans kyrka, hans vägar och hans förbundsstig. Vi är hans folk och han är vår Frälsare.

Jag förundras över det som president Nelson kallar det ”storslagna i detta ögonblick”³ och uttrycker djup tacksamhet till Herren för hans verk. Jag uppmuntrar oss att stå rakryggade som hans lärjungar, ögonvittnen till uppfyllelsen av profetior, både forntida och nutida.

Det finns nejsägare som ropar: ”Se här!” och ”Se där!”⁴ precis som de gjorde på profeten Joseph Smiths tid. Men de är och kommer att förbli enbart fotnoter i detta ädla verk. Kom ihåg Joseph Smiths ord: ”Ingen ohelig hand kan hindra verkets framgång. Förföljelser må rasa ... men Guds sanning ska gå framåt kraftfullt, ädelt och oförskräckt, tills den genomträngt varje kontinent, förkunnats i varje trakt, täckt varje land och ljudit i varje öra, tills Guds avsikter utförts och den store Jehova säger att verket är fullbordat.”⁵

I mina uppdrag det här året har jag från första parkett sett Herren påskynda sitt verk. Kyrkan bygger tempel i en aldrig tidigare skådad takt som ger fler medlemmar möjlighet att tillbe i Herrens hus. För det andra samlar missionsarbetet in rekordmånga till den gode herden Jesu Kristi fälla. Och för det tredje har kyrkans utbildning i olika former nått nya höjder vad gäller att undervisa dem som ”söker denne Jesus”.⁶

England.

I dag har kyrkan 367 tempel i olika stadier av design, uppförande eller verksamhet. Och i vilket syfte? Svaret kungörs på varje tempel: ”Helgat åt Herren.”⁷ Templet är porten till de största välsignelser som vår himmelske Fader har för oss var och en. Bröder och systrar, vi påskyndar vårt helgande när vi lever värdiga att besöka templet, tillber Gud i Herrens hus och ingår förbund med Gud för oss själva och för våra förfäder på andra sidan slöjan.

President Nelson har sagt: ”Fiendens anfall ökar exponentiellt, både i intensitet och i variation. Vårt behov av att vara i templet regelbundet har aldrig varit större. Jag vädjar till er att under bön ta en titt på hur ni använder er tid.”⁸ I hans hus kan vi känna Herrens helgade närvaro och enastående frid.

Förra året hade jag förmånen att presidera vid invigningen av Mendoza tempel i Argentina. I mitt tal hänvisade jag till äldste Melvin J. Ballards profetia från 1926 om att Herrens verk under en tid skulle växa långsamt i Sydamerika, ”liksom en ek växer långsamt från ett ekollon. Det kommer inte att skjuta upp på en dag”, men tusentals människor skulle ansluta sig till kyrkan och Sydamerikas nationer skulle bli ”en kraft i kyrkan”.⁹ Jag såg den profetian uppfyllas framför mina ögon.

Mendoza, som en gång var ett litet ekollon, har blivit en mäktig ek. Den tillväxten upprepas på alla kontinenter och på havets öar.

Vi ser att Herren påskyndar sitt verk i missioner. År 2024 verkade 80 000 missionärer i 450 missioner.¹⁰ Trettiosex av dessa är nya missioner.¹¹ Förra året förde missionsarbetet in över 308 000 nya medlemmar i kyrkan.¹² Det handlar inte om antal. Insamlingens anda för själar till Jesus Kristus och hans evangelium.¹³

Jag tänker på apostlarna Brigham Young och Heber C. Kimball som 1839 gav sig av som missionärer till de brittiska öarna. De var sjuka. De lämnade sina familjer sjuka och utblottade. Ändå steg de två upp i en vagn och fortfarande inom synhåll för sina nära och kära sa Heber: ”Vi reser oss upp och ropar något uppmuntrande.” De två kämpade sig upp på fötter och ropade: ”Hurra, hurra för Israel!”¹⁴

Jag såg samma entusiasm för Herrens verk i Lima i Peru, när jag träffade missionärer från missionärsskolan och missionerna i Lima. Vilken syn! Jag såg påskyndandet framför mina ögon. Det finns nu sju missioner bara i staden Lima.¹⁵

I slutet av vårt möte hade missionärerna en speciell överraskning åt mig. De reste sig upp och jublade: ”Hurra för Israel!” Jag kommer aldrig att glömma det ögonblicket. Jag önskar att ni alla kunde ha varit där. Framför mina ögon fanns missionärer som hade åsidosatt ”det som hör den här världen till”¹⁶ för att tjäna Herren och påskynda hans ankomst.

Vi ser hur Herren påskyndar utbildningsmöjligheter för våra medlemmar, och även för dem som inte tillhör vår tro, runt om i världen. En av de saker som utmärker oss som kyrka är vår betoning på utbildning. Herren befallde oss under återställelsens första dagar att söka ”lärdom, ja,

När jag träffade stavsledare i Uganda fick jag veta att hela stavspresidentskapet var inskrivet på BYU-Pathway.

genom studier och även genom tro”.¹⁷ Det sker i dag och förtjänar ett rungande ”hurra”.

För närvarande är över 800 000 elever världen över inskrivna i seminariet och institutet, vilket är det högsta antalet elever i kyrkans historia.¹⁸ Våra ungdomar samlas på olika sätt, från lektioner tidigt på morgonen, under dagtid och på kvällar till lektioner online och i hembaserade studier. De utgör en mäktig och rättfärdig kår som får kraft från varandra när de lär sig om Jesus Kristus, följer och vittnar om honom som Guds Son.

Förra hösten talade jag på en andakt i en arena full av seminarie- och institutelever och deras föräldrar på University of Utah.¹⁹ Deras närvaro sa mycket om deras önskan att lära känna och följa Jesus Kristus. Mitt budskap till de eleverna var tydligt: Ge Herren lika mycket tid. Jag rådde dem att balansera sina studier med sann högre utbildning, nämligen studier av ”den levande Gudens Son”.²⁰

Jag ber alla om samma sak i dag: Vad som än står på din ”att-göra-lista”, så lägg lika mycket tid, inte bara den tid du har över, på Herren i personliga skriftstudier, familjestudier av *Kom och följ mig*, bön, ämbeten i kyrkan, stödverksamhet, deltagande av sakramentet, tillbedjan i templet och begrundan av det som hör Gud till. Vår Herre och Frälsare har sagt: ”Ta på er mitt ok och lär av mig ... Då ska ni finna ro för era själar.”²¹ Lita på hans ord. Och ge honom lika mycket tid.

President Nelson har sagt: ”Jag väddar till dig att låta Gud råda i ditt liv. Ge honom en god del av din tid. När du gör det, lägg då märke till vad som händer med ditt positiva andliga momentum.”²²

Vi ser detta momentum byggas upp vid seminarier, institut och kyrkans universitet. I dessa miljöer är Herren en prioritet. Det bör han också vara för var och en av oss.

Ett annat område som visar utbildningens växande inflytande i kyrkan är BYU-Pathway Worldwide. Över

hela världen har antalet inskrivna nått nästan 75 000 och fortsätter att växa snabbt. De flesta är medlemmar och över en tredjedel finns i Afrika.²³ Pathway handlar om tillgång till utbildning. Genomförda kurser innebär tillgång till arbete, och tillgång till arbete innebär ett bättre liv för familjer och fler möjligheter att tjäna Herren.

När jag träffade stavsledare i Uganda fick jag veta att hela stavspresidentskapet var inskrivet på BYU-Pathway. Ju mer förberedda vi är timligt och andligt, desto mer kan vi avvärja motståndarens listiga angrepp. Kom ihåg Petrus ord: ”Djävulen går omkring som ett rytande lejon och söker efter någon att sluka.”²⁴

Jag inser att mitt i evangeliets glada budskap finns det de som har svårigheter, som har svårigheter med sin tro och med tvivel och frågor som verkar sakna svar. Bröder och systrar, Jesus Kristus är svaret.²⁵ Börja med honom. Titta efter hans hand i ditt liv. Lyssna till honom. ”Låt inte era hjärtan oroas”,²⁶ sa han under sina sista timmar till sina lärjungar före Getsemane,²⁷ innan han bar sitt kors genom Jerusalems gator,²⁸ före Golgata,²⁹ där han fullbordade sitt försoningsoffer – det som endast han, Guds enfödde Son, kunde göra.

Var medveten om att han förstår. Han tog på sig alla våra synder,³⁰ misstag, bedrävelser och mycket dåliga dagar så att vi kan få leva igen med vår Fader i himlen i evigheten.³¹ Han har sagt: ”Vänd er till mig i varje tanke, tvivla inte, frukta inte.”³² Tro på Jesus Kristus kan lyfta dig³³ och hela din sårade själ.³⁴ Förtrösta på honom³⁵ och du kommer att påskynda din återkomst till ”hans kärleks armar”.³⁶

Jag betonar återigen vår levande profets ord: ”Ser ni vad som sker *framför våra ögon*? Jag ber att vi inte ska missa det storslagna i detta ögonblick! Herren påskyndar ... sitt verk.”³⁷ Må vi som vår tids lärjungar ropa: ”Hurra för Israel” i våra förberedelser för vår Herres och Frälsares återkomst. I Jesu Kristi namn, amen. ■

SLUTNOTER

1. Russell M. Nelson, "Herren Jesus Kristus ska komma tillbaka", *Liahona*, nov. 2024, s. 121; se även Läran och förbunden 88:73: "Se, jag ska påskynda mitt verk i dess tid."
2. *Kyrkans presidenters lärdomar: Joseph Smith* (2007), s. 136.
3. Russell M. Nelson, "Herren Jesus Kristus ska komma tillbaka", s. 121; se även Läran och förbunden 88:73: "Se, jag ska påskynda mitt verk i dess tid."
4. Joseph Smith – Historien 1:5.
5. Joseph Smith, i *History, 1838–1856*, vol. C-1, s. 1285, josephsmithpapers.org.
6. Se Ether 12:41.
7. Inskriptionen "Helgat åt Herren" finns på utsidan av alla kyrkans tempel. De flesta inkluderar även frasen "Herrens hus".
8. Russell M. Nelson, "Bli exemplariska sista dagars heliga", *Liahona*, nov. 2018, s. 114.
9. Melvin J. Ballard, i Melvin R. Ballard, *Melvin J. Ballard: Crusader for Righteousness* (1966), s. 84.
10. Se Mary Richards, programledare, *Church News* podcast, episod 217, "Elder W. Mark Bassett and David N. Weidman of the Church's Missionary Department on the Expanding Role of Missionary Work", *Church News*, 3 dec. 2024, thechurchnews.com.
11. Se "The Church of Jesus Christ Will Create 36 New Missions in 2024", 1 nov. 2023, newsroom.ChurchofJesusChrist.org.
12. Information tillhandahållen av kyrkans missionärsavdelning. År 2022 var antalet omvändelser 212 172. År 2023 ökade det till 251 763. År 2024 döptes 308 682 personer.
13. President Gordon B. Hinckley sa: "Jag behöver inte påminna er om att det verk vi är engagerade i inte är något vanligt verk. Det är Kristi verk. Det är Guds, vår evige Faders, rike. Det är Sions uppbyggnad på jorden." ("Ett baner för nationerna", *Nordstjärnan*, jan. 1990, s. 53).
14. I Orson F. Whitney, *Life of Heber C. Kimball, an Apostle, the Father and Founder of the British Mission* (1888), s. 276.
15. Information tillhandahållen av kyrkans missionärsavdelning.
16. Joseph Smiths översättning, Matteus 6:38.
17. Läran och förbunden 88:118.
18. Se Tad Walch, "Enrollment Growth at Latter-day Saint Universities Rebutts Narrative About Young Adults Losing Faith", *Deseret News*, 23 nov. 2024, deseret.com.
19. Se Rachel Sterzer Gibson, "Give the Lord 'Equal Time', Elder Rasband encourages during devotional to 10 000 youth and young adults", *Church News*, 14 okt. 2024, thechurchnews.com.
20. Matteus 16:16.
21. Matteus 11:29.
22. Russell M. Nelson, "Styrkan i andligt momentum", *Liahona*, maj 2022, s. 99.
23. Se Walch, "Enrollment Growth at Latter-day Saint Universities", *Deseret News*, 23 nov. 2024, deseret.com.
24. 1 Petrusbrevet 5:8.
25. Se Russell M. Nelson, "Svaret är alltid Jesus Kristus", *Liahona*, maj 2023, s. 127–128.
26. Johannes 14:27.
27. Se Matteus 26:36–38.
28. Se Lukas 23:26; Johannes 19:17.
29. Se Johannes 19:17; 1 Nephi 11:33; 3 Nephi 27:14–15.
30. Se Alma 7:14; Läran och förbunden 76:41–42.
31. Se Mose 1:39.
32. Läran och förbunden 6:36.
33. Se Moroni 9:25.
34. Se Psaltaren 147:3; Jakob 2:8.
35. Se Ordspråksboken 3:5.
36. 2 Nephi 1:15.
37. Russell M. Nelson, "Herren Jesus Kristus ska komma tillbaka", s. 121; se även Läran och förbunden 88:73: "Se, jag ska påskynda mitt verk i dess tid."

Äldste Quentin L. Cook
i de tolv apostlarnas kворum

Jesu Kristi försoning utgör den yttersta räddningen

När vi vänder oss till Jesus Kristus, världens Frälsare, räddar han oss från livets stormar genom sin försoning.

Jesu Kristi försoning utgör den yttersta räddningen från de prövningar vi möter i det här livet. President Russell M. Nelson gav mig i uppdrag att inviga Caspers tempel i Wyoming i slutet av förra året.¹ Det var en djup, känslösam och andlig upplevelse. Den satte tydligt fokus på den roll som templet har i att rädda Guds barn genom Frälsarens försoning.

Stavarna i Caspers tempeldistrikt i Wyoming omfattar en del av den vandringsled som användes av sista dagars heliga pionjärer mellan 1847 och 1868. Under förberedelserna för tempelinvigningen läste jag på nytt lite om ledens historia längs Platte River nära Casper och vidare till Salt Lake City. Leden hade varit en genomfartsled för hundratusentals västerländska emigranter. Mitt främsta fokus var de över 60 000 sista dagars heliga pionjärer som färdades längs leden.

De flesta av våra pionjärer kom med vagn, men omkring 3 000 tog sig fram i en av tio handkärrekompanier. Åtta av dessa handkärrekompanier företog den monumentala

Argentina.

Mellan stormarna, av Albin Veselka

vandringen med anmärkningsvärd framgång och få döda. Willies och Martins handkärrekompanier år 1856 var undantaget.²

Jag läste redogörelserna för Willies och Martins handkärrekompanier från den tidpunkt då de hemiska väderförhållandena började. Jag blev väl medveten om de svårigheter de ställdes inför när de korsade Sweetwater River, vid Martin's Cove, Rocky Ridge och Rock Creek Hollow.

Jag hade inte varit inne i Caspers tempel före invigningen. När jag kom in i foajén drogs min uppmärksamhet genast till en originalmålning som föreställde handkärror och hette *Mellan stormarna*.³ Syftet med målningen var uppenbarligen inte att skildra de tragedier som hade inträffat. När jag tittade på den tänkte jag: "Den här målningen är korrekt. Den stora majoriteten av handkärrepionjärerna upplevde inga tragedier." Jag kunde inte låta bli att känna att det här är som livet i allmänhet. Ibland befinner vi oss mellan stormar och ibland mellan moln och solsken.⁴

När jag vände mig till originalmålningen på den andra väggen med titeln *Himlens porta*⁵ insåg jag att den här vackra sommarmålningen av platsen som kallades "Djävulens port", genom vilken den lugna och klara Sweetwater River flöt, visade skönheten i Herrens skapelse, inte bara de utmaningar pionjärerna stod inför under den hemiska vintern.

Sedan tittade jag framåt, bakom rekommendationsdisken, och såg en vacker målning av Frälsaren.⁶ Detta väckte genast överväldigande känslor av tacksamhet. I en värld med stor skönhet finns det också enorma utmaningar. När vi vänder oss till Jesus Kristus, världens Frälsare, räddar han oss från livets stormar genom sin försoning i enlighet med Faderns plan.

För mig var foajén en perfekt förberedelse för templets förrättningsrum som låter oss ta emot upphöjelsens förrättningar, att ingå heliga förbund och till fullo ta emot och uppleva välsignelserna av Frälsarens försoning. Faderns lycksalighetsplan är baserad på Frälsarens försonande räddning.

Pionjärernas upplevelser ger de sista dagars heliga en unik historisk tradition och ett mäktigt kollektivt andligt arv. För en del hade migrationen pågått i flera år efter att

Himlens portal, av Jim Wilcox

de drivits ut med våld från både Missouri och Nauvoo. För andra började den när president Brigham Young tillkännagav handkärreplanen, vars syfte var att göra migrationen mindre kostsam. Handkärorna kostade mycket mindre än vagnar och oxar.⁷

Millen Atwood, en missionär i England, sa när handkärreplanen tillkännagavs att "den spred sig som eld i torra strån och de fattiga heligas hjärtan hoppade av glädje och fröjd". Många hade "bett och fastat dag efter dag och natt efter natt för att de skulle få förmånen att förenas med sina bröder och systrar i bergen".⁸

De flesta av de heliga som reste med handkärror upplevde prövningar men undkom större svårigheter. Men två handkärrekompanier, Willies kompani och Martins kompani, drabbades av svält, utsattes för bitande kyla och många dödsfall.⁹

De flesta av dessa resenärer seglade från Liverpool i England i maj 1856 ombord på två fartyg.¹⁰ De kom fram till platsen där man införskaffade handkärreutrustning i Iowa City i juni och juli.¹¹ Trots varningar avreste båda kompanierna mot Saltsjödalen för *sent* på året.

President Brigham Young blev först medveten om de här kompaniernas farliga situation den 4 oktober 1856. Dagen därpå stod han inför de heliga i Salt Lake City och sa: "Många av våra bröder och systrar är ute på prärien med handkärror ... Och de måste föras hit. Vi måste hjälpa dem ... innan vintern kommer."¹²

Han bad biskoparna tillhandahålla 60 hästspann, 12 eller fler vagnar och 11 ton (10 886 kg) mjöl och förkunnade: "Ge er av och hämta dessa människor från prärien."¹³

Det sammanlagda antalet pionjärer i Willies och Martins handkärrekompanier var omkring 1 100. Omkring 200 av dessa dyrbara heliga dog längs vägen.¹⁴ Om räddningen hade kommit senare hade många fler dött.

Vinterstormarna började nästan två veckor efter att de första räddningsmanskapen lämnat Salt Lake City. Berättelserna från medlemmarna i Willies och Martins kompanier beskriver förödande utmaningar efter att stormarna började. Skildringarna beskriver också den stora glädje som kom av räddningens ankomst.

Mary Hurren beskrev ankomsten så här: "Tårar strömmade nerför männens kinder och barnen dansade

av glädje. Så snart folket kunde kontrollera sina känslor knäböjde de alla i snön och tackade Gud.”¹⁵

Två dagar senare behövde Willies kompani färdas den svåraste delen av leden, över Rocky Ridge i en bitande kall storm. De sista av dem kom inte fram till lägret förrän klockan fem morgonen därpå. Tretton människor dog och begravdes i en gemensam grav.¹⁶

Den 7 november närmade sig Willies kompani Saltsjödalén, men den morgonen inträffade ändå tre dödsfall.¹⁷ Två dagar senare kom Willies kompani slutligen fram till Salt Lake City, där de fick ett underbart mottagande och välkomnades in i de heligas hem.

Samma dag befann sig Martins kompani fortfarande 52 mil längre bak på leden, och de led fortfarande av kyla och otillräckligt med mat. Några dagar tidigare hade de korsat Sweetwater River för att ta sig till det som nu kallas Martin's Cove, där de hoppades finna skydd mot väder och vind. En av pionjärerna sa: ”Det var den värsta flodövergången under hela expeditionen.”¹⁸ Några av räddarna – som min morfars far David Patten Kimball, som bara var 17 år gammal, och hans unga vänner ”George W. Grant, Allen Huntington, Stephen Taylor och Ira Nebeker – tillbringade timmar i det iskalla vattnet” och hjälpte hjältemodigt kompaniet att ta sig över Sweetwater.¹⁹

Japan.

Den här händelsen har fått stor uppmärksamhet, men när jag har lärt mig mer om räddarna insåg jag att alla följde profeten och spelade en avgörande roll i att rädda de strandsatta heliga. Alla räddarna och emigranterna var hjältemodiga.

När jag studerade deras berättelse uppskattade jag de dyrbara relationerna och den långsiktiga eviga visionen bland emigranterna. John och Maria Linford och deras tre söner tillhörde Willies kompani. John dog timmar innan det första räddningsmanskapen kom. Han hade sagt till Maria att han var glad att de hade gjort resan. ”Jag kommer inte att få se Saltsjödalén”, sa han ”men det får du och pojkarna, och jag ångrar inte allt vi har gått igenom om våra pojkar får växa upp och fostra sina familjer i Sion.”²⁰

President James E. Faust gav oss denna fantastiska sammanfattning: ”Genom handkärrepionjärernas heroiska strapatser lär vi oss en viktig sanning: Alla måste passera genom guldsmedens eld, och det betydelselösa och mindre viktiga i vårt liv kan smälta bort som slagg så att vår tro blir klar, hel och stark. Vända, sorg och ofta djup smärta tycks ges i fullt mått åt alla, också dem som ärligt strävar efter att göra det rätta och vara trofasta. Men detta är en del av den rening som behövs för att lära känna Gud.”²¹

I sin försoning och uppståndelse som formade evigheten bröt Frälsaren ”dödens band efter att ha vunnit seger över döden” för alla.²² För dem som har omvänt sig från synd har han ”tagit på sig deras ondska och deras överträdelser och återlöst dem och tillfredsställt rättvisans krav”.²³

Utan försoningen kan vi inte frälsa oss själva från synd och död.²⁴ Även om synden kan spela en betydande roll i våra provningar förvärras livets motgångar av misstag, dåliga beslut, andras onda handlingar och många saker bortom vår kontroll.

I *Predika mitt evangelium* står det: ”När vi förlitar oss på Jesus Kristus och hans försoning kan han hjälpa oss att uthärda våra provningar, sjukdomar och lidanden. Vi kan bli fyllda av glädje, frid och tröst. Allt som är orättvist i livet kan bli rätt igen genom Jesu Kristi försoning.”²⁵

Under påsken är vårt fokus på Frälsaren och hans försoningsoffer. Försoningen ger hopp och ljus i en tid som för många verkar mörk och dyster. President Gordon B. Hinckley förkunnade: ”När all historia har granskats ... [finns det] inget så underbart, så majestätiskt, så enormt som denna handling av nåd.”²⁶

Jag vill ge er tre rekommendationer som jag tror är särskilt relevanta för vår tid.

För det första: underskatta inte vikten av att göra vad vi kan för att rädda andra från fysiska och särskilt andliga utmaningar.²⁷

För det andra: ta tacksamt emot Frälsarens försoning. Vi bör alla sträva efter att utstråla glädje och lycka även när vi ställs inför livets utmaningar. Vårt mål bör vara att leva optimistiskt och se till det positiva i livet. Jag har sett min kära livskamrat Mary göra så i hela sitt liv. Jag har uppskattat hennes sprudlande, upplyftande inställning även när vi ställts inför problem under årens lopp.

Mitt tredje råd är att regelbundet avsätta tid till att trofast begrunda Frälsarens försoning. Det finns många sätt att göra det i vår personliga religionsutövning. Men att närvara på sakramentsmötet och ta del av sakramentet är särskilt viktigt.

Lika viktigt är regelbundna tempelbesök där så är möjligt. Templet erbjuder fortlöpande hågkomst av Frälsarens försoning och det som den övervinnet. Och ännu viktigare är att våra tempelbesök gör det möjligt för oss att andligen rädda våra avlidna nära och kära och mer avlägsna förfäder.

President Russell M. Nelson betonade under vår senaste konferens den här principen och tillade: ”Templets

välsignelser ... bidrar också till att förbereda ett folk som hjälper till att förbereda världen för Herrens andra ankomst!”²⁸

Vi får aldrig glömma tidigare generationers uppoffringar och exempel, men vår beundran, uppskattning och tillbedjan bör vara fokuserade på världens Frälsare och hans försoningsoffer. Jag vittnar om att nyckeln till Faderns lyckalighetsplan är försoningen som åstadkoms av vår Frälsare Jesus Kristus. Han lever och leder sin kyrka. Jesu Kristi försoning utgör den yttersta räddningen från de prövningar vi möter i det här livet. I Jesu Kristi namn, amen. ■

SLUTNOTER

1. Caspers tempel i Wyoming, USA invigdes den 24 november 2024.
2. Jag blev medveten om Willies och Martins kompanier och de tragedier de drabbades av när jag var mycket ung. Min morfars far, David Patten Kimball, ingick i gruppen från Saltsjödal som president Brigham Young skickade för att rädda dessa heliga. (Se *Saints: The Story of the Church of Jesus Christ in the Latter Days*, vol. 2, *No Unhallowed Hand*, 1846–1893 [2020], s. 237.)
3. Albin Veselka, *Mellan stormarna*, originalmålning i Caspers tempel, Wyoming; se "Casper Wyoming Temple Open House Commences", Newsroom, 26 aug. 2024, newsroom.ChurchofJesusChrist.org).
4. "I köld, i sol bliv, Herre, hos mig kvar." ("Bliv kvar hos mig", *Psalmer*, nr 100.)
5. Jim Wilcox, *Himlens portal*, originalmålning i Caspers tempel, Wyoming; se "Casper Wyoming Temple Open House Commences", newsroom.ChurchofJesusChrist.org).
6. Joseph Brickley, *Risen Hope*, giclée av originalmålning (se "Casper Wyoming Temple Open House Commences", newsroom.ChurchofJesusChrist.org).
7. Se William G. Hartley, "The Place of Mormon Handcart Companies in America's Westward Migration Story", *The Annals of Iowa*, vol. 65, nr 2, 3 (vår/sommar 2006), s. 107–109.
8. Millen Atwood, "Account of His Mission", *Deseret News*, 26 nov. 1856, s. 300; citerad i Andrew D. Olsen och Jolene S. Allphin, *Follow Me to Zion: Stories from the Willie Handcart Pioneers* (2013), s. xi.
9. Hodgetts och Hunts vagnskompanier färdades nära Martins handkärrekompani och behövde också bli räddade.
10. De flesta i Willies kompani lämnade Liverpool i England på skeppet *Thornton* den 4 maj 1856. De flesta i Martins kompani lämnade Liverpool, England, på skeppet *Horizon* den 25 maj 1856.
11. Se "Handcart Camp Dedicated in Iowa as Historic Site", *Church News*, 9 aug. 1980, s. 3, 5.
12. Brigham Young, "Remarks", *Deseret News*, 15 okt. 1856, s. 252, moderniserad interpunktion.
13. Brigham Young, "Remarks", s. 252.
14. Se Olsen och Allphin, *Follow me to Zion*, s. 217.
15. Mary Hurren i Olsen och Allphin, *Follow me to Zion*, s. 131.
16. Den 23 juli 1994 invigde president Gordon B. Hinckley Rock Creek Hollow Monument och hedrade de trofasta heliga som dog under färden över Rocky Ridge (se Julie Dockstader Heaps, "Trail of Handcart Pioneers Sanctified by Sacrifice", *Church News*, 30 juli 1994, s. 8–9, 11). President Robert Scott Lorimer följde med president Hinckley till invigningen. Som stavsprezident för Rivertons stav i Wyoming hade han en central roll i att identifiera och övervaka historiska och andliga handlingar för dem som drabbades av tragedin.
17. Se James G. Willies dagbok om emigrationskompaniet, 7 nov. 1856, kyrkans historiska bibliotek, Salt Lake City.
18. John Jaques, "Some Reminiscences", *Salt Lake Daily Herald*, 15 dec. 1878, s. 1.
19. *Saints*, 2:237. Min morfar Crozier, son till David Patten, gav mig viktiga lärdomar. Han betonade att David följde profeten, och vi bör följa profetens råd i vår tid.
20. John Linford i Golden C. Linford, *Linford Family Heritage* (1995), s. 214; se också Val Parrish, "President's Message", *Pioneer*, vol. 71, nr 3 (hösten 2024), s. 1.
21. James E. Faust, i "Varje steg ett steg i tro: Den storslagna pionjärvandringen" (videopresentation under generalkonferensen, 6 april 1997), *Nordstjärnan*, juli 1997, s. 63.
22. Mosiah 15:8.
23. Mosiah 15:9; se även Alma 34:16.
24. Se Alma 22:12–15.
25. *Predika mitt evangelium: vägledning för att sprida Jesu Kristi evangelium* (2023), s. 56.
26. Gordon B. Hinckley, "Den förunderliga och sanna berättelsen om julen", *Liahona*, dec. 2000, s. 4.
27. President Thomas S. Monson både undervisade och levde efter räddningsprincipen (se *Kyrkans presidenters lärdomar: Thomas S. Monson* [2020], s. 67–76).
28. Russell M. Nelson, "Herren Jesus Kristus ska komma tillbaka", *Liahona*, nov. 2024, s. 121.

Äldste Ricardo P. Giménez

i de sjuttios kvorum

Min kärlek till Frälsaren är mitt "därför"

Jag älskar vår Frälsare. Detta är den verkliga och mest kraftfulla anledningen till att jag gör det jag gör.

Har ni märkt att vår käre profet, president Russell M. Nelson, ständigt utfärdar inbjudningar till oss? Det är inte förvånande att han har bett oss studera och begrunda de budskap som gavs under de senaste två konferenserna. I april 2024 sa han: "Jag hoppas att ni om och om igen studerar budskapen från den här konferensen under de kommande månaderna."¹ Sedan, i oktober 2024, sa han: "Jag uppmanar er att studera [talarnas] budskap. Använd dem som ett lackmustest på vad som är sant och vad som inte är det under de närmaste sex månaderna."²

Dessa inbjudningar kan läggas till de profetiska inbjudningar vi har mottagit under hela vårt liv, inklusive, och särskilt, de vi fått på senare år. Vi kanske känner eller tänker på dessa inbjudningar som ytterligare en sak att lägga till på att-göra-listan bara för att vi inbjöds eller ombads att göra dem. Men kan det vara mer än så?

När jag funderade på detta och på alla inbjudningar vi hade fått kom jag ihåg något jag lärde mig och beslutade för länge sedan. Jag försöker göra allt detta, vilket är mycket viktigt för mig eftersom jag älskar Kristus; jag älskar vår Frälsare. Detta är den verkliga och starkaste anledningen till att jag gör det jag gör, och kopplat till det är min kärlek till er, mina medbröder och medsystrar.

Som er broder hoppas jag att ni ser mina ord som en uppriktig inbjudan att söka förstå möjligheten att sammanbinda allt vi gör med vår kärlek till Frälsaren.

Att göra det hjälper oss förstå det verkliga "därför" bakom allt vi gör som lärjungar till Frälsaren. Detta hjälper oss att stärka vårt förbundsband till Gud, att förstå hans gudomliga och eviga sanningar – hans eviga och absoluta sanningar som aldrig kommer att ändras. Eviga sanningar som: "Så älskade Gud världen att han utgav sin enfödde Son, för att var och en som tror på honom inte ska gå förlorad utan ha evigt liv."³

Det är intressant att vi ibland, eftersom vi konsekvent har gjort saker tills de har blivit traditioner, låter dessa traditioner eller aktiviteter diktera hur vi gör för att bygga tro på Jesus Kristus. Vi verkar göra detta eftersom vi har gjort det i många år, utan att fundera över deras påverkan på vår förbundsförbindelse med Frälsaren.

I vår värld fokuserar vi vanligtvis på det vi gör och på att konsekvent åstadkomma uppgifter och nå mål. I en andlig miljö har vi möjlighet att gå bortom att bara göra saker eller uppnå mål genom att förstå varför vi gör dem. Om vi kan förstå och inse att anledningen till våra handlingar har att göra med vår kärlek till Frälsaren och vår himmelske Fader så förstår vi, genom att vi drar nytta av dessa möjligheter, att även om vi gör rättfärdiga saker som att ha aktiviteter i kyrkan eller traditioner – och att göra dem på lämpligt sätt är bra – är det så att när vi kopplar dem till anledningen välsignas vi med att kunna förstå syftet. Det är då inte bara att göra gott eller göra det rätt; det blir också rätt.

När vi till exempel sätter ett mål att läsa skrifterna, hålla uppriktiga böner eller förbereda en aktivitet för familjen eller församlingen, är det verkliga målet bara att göra det? Eller är handlingarna medlet, verktyget vi har, för att uppnå det sanna målet? Är syftet bara att ha en aktivitet eftersom vi har gjort det i många år, och sedan kryssa i rutan för att

visa att vi har gjort det? Eller, återigen, är detta medlet vi använder för att lära oss, känna och knyta an till Frälsaren?

Snälla, missförstå inte min poäng om att ha aktiviteter och traditioner eller att sätta mål och arbeta flitigt för att uppnå dem; det är inget fel i det. Men jag inbjuder er att öppna era hjärtan och sinnen för möjligheten och välsignelsen av att förstå varför vi gör dessa saker och hur vi utövar vår religion.

Ett utmärkt exempel på kristuscentrerade traditioner är den utmaning president Dallin H. Oaks gav oss alla å första presidentskapets vägnar. President Oaks sa: "När vi nu inleder detta nya år, låt oss förbereda oss för att under påsken fira Jesu Kristi försoningsoffer ... Oavsett vad andra tror eller gör bör vi fira vår levande Frälsares uppståndelse genom att studera hans lärdomar och bidra till att skapa påsktraditioner i vårt samhälle som helhet, särskilt i våra egna familjer."⁴ Som ni ser är det inte bara en inbjudan att ha traditioner. I stället använder vi dessa traditioner som medel till att lära oss mer om Frälsaren och minnas hans uppståndelse.

Ju mer vi kan koppla ihop anledningen med vår kärlek till Frälsaren, desto mer kan vi ta emot det vi behöver eller söker efter. President Nelson har sagt: "Vilka frågor eller problem ni än har så finns svaret alltid i Jesu Kristi liv och lärdomar." Sedan utfärdade han sin inbjudan: "Lär er mer om hans försoning, hans kärlek, hans barmhärtighet, hans lära och hans återställda evangelium om helande och utveckling. Vänd er till honom! Följ honom!"⁵

Begrunda detta i era hjärtan och sinnen: Tror ni att president Nelsons inbjudan var tänkt att hjälpa oss göra en checklista där vi samlar på oss mer kunskap och utför uppgifter så att vi kan kryssa i vår att-göra-lista att vi har gjort vad han inbjöd oss att göra? Eller inbjuder han oss att tänka på dessa eviga sanningars och principers aspekter som en möjlighet att förstå anledningen och koppla ihop Frälsarens förbundskärlek till oss med vår livslånga lärjungeres?

Låt mig illustrera principen jag försöker förmedla. Ett alternativ, som antagligen är extremt, kan vara att läsa alla talen från generalkonferensen på samma gång, och när jag är klar med det så stryker jag den här inbjudan på min att-göra-lista utan att göra något mer med det jag läste. Jag förstår att det här är extremt, men inte helt överkligt. Antagligen ligger många någonstans mellan detta och idealet.

Inbjudan är att studera och begrunda budskapen från generalkonferensen och använda dem för att fastslå och förstå vad var och en av oss kan göra för att förbättras.

När vi tar emot inbjudan och förstår anledningen till den får vi fler tillfällen att komma närmare Frälsaren. Vi börjar förstå att eftersom jag älskar Frälsaren vill jag lära mig mer om honom genom att studera de levande profeternas ord. Och eftersom jag älskar min nästa delar jag med mig av profeters, siars och uppenbarares lärdomar till andra, och börjar med dem jag älskar.

I båda exemplen gör man något rättfärdigt. I det ena verkar målet vara att använda de medel vår himmelske Fader och Frälsaren har gett oss, det vill säga budskapen

Tahiti.

som delats under generalkonferensen. Den andra versionen omfamnar den djupa välsignelsen av att få insikt i de underliggande anledningarna, vilket erbjuder en väg till att förstå evig sanning och de välsignelser som lovats alla som gör vår Frälsare Jesu Kristi lärdomar och liv till fokus i sina liv.

Kära bröder och systrar, jag hoppas att ni kan känna och förstå vikten av att koppla ihop våra handlingar med vår kärlek till Frälsaren. I en globaliserad värld försöker många röster påverka er och om möjligt få er att tro att vissa grundläggande sanningar i Jesu Kristi återställda evangelium är onödiga. Dessa röster börjar med den viktiga sanningen om behovet av en återställelse i dessa de sista dagarna, inklusive nödvändigheten av att ha Guds rike på jorden, vilket representeras av den återställda Jesu Kristi Kyrka av Sista Dagars Heliga.

Ni kanske hör röster som insisterar på att det bara är en personlig relation med eller insikt om Frälsaren som är nödvändig och att religion och den återställda kyrkan är onödig eller oviktig. Jag inbjuder er att inte i första taget beakta, eller ännu hellre att vara helt immuna mot, inflytande från dessa vilseledande tankar och att vara snarare att minnas vad Frälsaren har sagt och lärt oss sedan forna tider. Börja med vår himmelske Faders och Jesu Kristi kärlek till oss och koppla ihop den med vår kärlek till dem som anledningen att följa dem.

Gud Fadern och hans Son kom och talade med Joseph Smith för att återställa Jesu Kristi kyrka och inleda tidernas fullbordans utdelning, hans rike på jorden. Därför är Jesu Kristi Kyrka av Sista Dagars Heliga medlet vår himmelske Fader har etablerat för att få åtkomst till förbund som gör det möjligt för oss att återvända hem. Därför behöver vi mer än bara en personlig relation med vår himmelske Fader och hans Son; vi behöver nödvändiga prästadömsförrättningar genom vilka vi ingår förbund med dem. Det ger oss en förbundskoppling till dem och ger oss åtkomst till deras förbundskärlek, vilket gör det möjligt att uppnå det högsta härlighetsriket, som beretts för alla dem som är sanna och trofasta mot sina förbund.

Med hela min själs kraft vittnar jag om vår Frälsare Jesu Kristi verklighet och gudomlighet. Han älskar er. Han vet allt som händer i era liv. Hans famn är vidöppen och ger oss inbjudan: "Kom till mig ... så ska jag ge er vila."⁶

Jag älskar Frälsaren, och min kärlek till honom är mitt "därför". I Jesu Kristi namn, amen. ■

SLUTNOTER

1. Russell M. Nelson "Fröjdas åt prästadömsnycklarnas gåva", *Liahona*, maj 2024, s. 119.
2. Russell M. Nelson, "Herren Jesus Kristus ska komma tillbaka", *Liahona*, nov. 2024, s. 121.
3. Johannes 3:16.
4. Dallin H. Oaks, Facebook, 16 feb. 2025, facebook.com/dallin.h.oaks.
5. Russell M. Nelson, "Svaret är alltid Jesus Kristus", *Liahona*, maj 2023, s. 127.
6. Matteus 11:28.

President Henry B. Eyring
andre rådgivare i första presidentskapet

"Närma er mig"

Jesu Kristus älskar var och en av oss. Han erbjuder oss möjligheten att komma närmare honom.

Mina kära bröder och systrar, det är en glädje för mig att vara tillsammans med er den här generalkonferensen för Jesu Kristi Kyrka av Sista Dagars Heliga. Det här är hans kyrka. Vi samlas i byggnader och hem över hela världen i hans namn.

Vi tar på oss hans namn när vi träder in i hans rike genom förbund. Han är Guds uppståndne och förhärligade Son. Vi är dödliga och underkastade synd och död. Men av kärlek till var och en av oss ber Frälsaren oss att komma närmare honom.

Det här är hans inbjudan till oss: "Närma er mig och jag ska närma mig er, sök mig flitigt och ni ska finna mig, be och ni ska få, bulta och det ska öppnas för er."¹

Det finns stunder då vi känner oss nära Frälsaren Jesus Kristus. Och ändå kan vi ibland under jordelivets prövningar känna ett visst avstånd till honom och vill förvissa oss om att han vet vad vi har i vårt hjärta och älskar oss som individer.

Frälsarens uppmaning innefattar hur man kan få den förvissningen. Närma er honom genom att alltid minnas honom. Sök honom flitigt genom skriftstudier. Fråga er

England.

Tahiti.

himmelske Fader i innerlig bön att känna er närmare hans älskade Son.

Det finns ett enkelt sätt att tänka på detta. Det är vad du skulle göra om du var skild från kära vänner för en tid. Du skulle finna ett sätt att kommunicera med dem, du skulle värdesätta varje budskap du fick av dem och du skulle göra allt du kunde för att hjälpa dem.

Ju mer som hände, ju längre det varade, desto djupare skulle banden av tillgivenhet stärkas, och ni skulle känna hur ni drogs allt närmare varandra. Om lång tid förflöt utan den värdefulla kommunikationen och möjligheten att hjälpa varandra så skulle banden försvagas.

Jesus Kristus älskar var och en av oss. Han erbjuder oss den möjligheten att komma närmare honom. Precis som med en kärleksfull vän, gör du det på ungefär samma sätt, genom att kommunicera i bön med din himmelske Fader i Jesu Kristi namn, lyssna efter värdefull vägledning från den Helige Anden och sedan glatt tjäna andra åt Frälsaren. Snart skulle du känna välsignelsen av att närma dig honom.

I min ungdom upplevde jag glädjen som kom av att närma mig Frälsaren – och att han kom närmare mig – genom enkla handlingar av lydnad mot buden. När jag var ung hölls sakramentsmötet på kvällstid. Jag minns fortfarande en specifik kväll för mer än 75 år sedan, när det var mörkt och kallt ute. Jag minns känslan av ljus och värme när jag insåg att jag hade hållit budet att samlas med de heliga för att ta del av sakramentet, sluta förbund med vår himmelske Fader att alltid minnas hans Son och hålla hans bud.

Vid slutet av mötet den kvällen sjöng vi psalmen "Bliv kvar hos mig, det afton är" som innehåller orden: "O Frälsare, bli kvar hos mig."²

De orden förde med sig en överväldigande känsla av Anden till mig, även när jag var en ung pojke. Jag kände Frälsarens kärlek och närhet den kvällen genom den Helige Andens tröst.

Senare i livet ville jag återuppväcka samma känsla av Frälsarens kärlek och den närhet jag hade känt till Herren under det sakramentsmötet i min ungdom. Så jag höll ett annat enkelt bud: jag utforskade skrifterna.

I Lukasevangeliet läste jag om den tredje dagen efter hans korsfästelse och begravning, när trofasta tjänare hade kommit av kärlek till Frälsaren för att smörja hans kropp. När de kom dit fann de att stenen framför graven var bortrullad och såg att hans kropp inte var där.

Två änglar stod bredvid och frågade varför de var rädda: "Varför söker ni den levande bland de döda?"

Han är inte här, han har uppstått! Kom ihåg vad han sade till er, medan han fortfarande var i Galileen:

Han sade att Människosonen måste utlämnas i syndiga människors händer och korsfästas och uppstå på tredje dagen."³

Samma kväll vid skymningen gick två lärjungar från Jerusalem längs vägen till Emmaus och den uppståndne Herren visade sig för dem och gick med dem.

Lukasevangeliet låter oss vandra med dem den kvällen:

"Medan de samtalade och diskuterade närmade sig Jesus själv och vandrade med dem.

Men deras ögon var slutna så att de inte kände igen honom.

Han frågade dem: 'Vad är det ni går och samtalar med varandra om?' Då stannade de och såg bedrövade ut.

Och den ene som hette Kleopas sade till honom: 'Är du den ende som har besökt Jerusalem och inte vet vad som hänt de här dagarna?'"⁴

De berättade för honom om sorgen över att Jesus dött när de hade varit så säkra på att han skulle bli Israels Återlösare.

Det måste ha varit med kärleksfull stämma som den uppståndne Kristus talade med dessa två nedslagna och sörjande lärjungar.

När jag fortsatte läsa kom dessa ord som värmdde mitt hjärta, precis som jag hade känt när jag var liten:

Kanada.

”När de närmade sig byn dit de var på väg, verkade det som han ville gå vidare.

Men de bad honom ivrigt: ’Stanna kvar hos oss! Det är snart kväll och dagen går mot sitt slut.’ Då gick han in och stannade hos dem.”⁵

Frälsaren tog den kvällen emot inbjudan att komma in i sina lärjungars hus. Han låg till bords med dem. Han tog bröd, välsignade det, bröt det och gav åt dem. Deras ögon öppnades och de kände igen honom. Då försvann han ur deras åsyn.

Lukas nedtecknade för oss dessa välsignade lärjungars känslor: ”Och de sade till varandra: ’Brann inte våra hjärtan när han talade med oss på vägen och öppnade Skrifterna för oss?’”⁶

De två lärjungarna skyndade sig sedan tillbaka till Jerusalem för att berätta för de elva apostlarna vad som hänt. Medan de berättade om sin upplevelse visade sig Frälsaren igen.

Han stod mitt ibland dem och ”sade till dem: ’Frid vare med er!’”⁷ Därefter gick han igenom profetierna om sin mission att sona sin Faders alla barns synder och bryta dödens band.

”Och han sade till dem: ’Det står skrivet att Messias ska lida och på tredje dagen uppstå från de döda, och att omvändelse och syndernas förlåtelse ska förkunnas i hans namn för alla folk, med början i Jerusalem.

Ni är vittnen om detta.”⁸

Liksom hans älskade lärjungar har varje barn till vår himmelske Fader som valt att gå in genom dopets port ingått förbund att vara ett vittne om Frälsaren och ta hand om behövande under hela vårt jordeliv. Denna förpliktelse klaggjordes för oss av den storslagne profeten Alma i Mormons bok för hundratals år sedan vid Mormons vatten:

”Eftersom ni nu önskar komma in i Guds fålla och kallas hans folk och är villiga att bära varandras bördor så att de kan bli lätta,

ja, och är villiga att sörja med dem som sörjer, ja, och trösta dem som står i behov av tröst och stå som vittnen om Gud alltid och i allting och överallt ... ända intill döden, så att ni kan återlösas av Gud och ... så att ni kan få evigt liv.”⁹

När du är trogen de här löftena upptäcker du att Herren håller sitt löfte att vara ett med dig i ditt tjänande och göra dina bördor lätta. Du kommer att lära känna Frälsaren och med tiden kommer du att bli som han och ”bli fullkomnad i honom”.¹⁰ Genom att hjälpa andra åt Frälsaren kommer du att se att du närmar dig honom.

Många av er har närstående som är på väg bort från vägen till evigt liv. Ni undrar vad mer ni kan göra för att föra dem tillbaka. Ni kan lita på att Herren närmar sig dem när ni tjänar honom i tro.

Ni kanske minns Herrens löfte till Joseph Smith och Sidney Rigdon när de var borta från sina familjer i hans ärenden: ”Mina vänner Sidney och Joseph: Era familjer befinner sig väl. De är i mina händer, och jag ska göra med dem som det synes mig gott, för i mig är all makt.”¹¹

När ni förbinder de lidandes sår, så hjälper Herrens kraft er. Hans armar kommer att vara utsträckta tillsammans med era för att hjälpa och välsigna vår himmelske Faders barn.

Alla Jesu Kristi förbundstjänare får hans vägledning från Anden när de välsignar och tjänar andra i hans ställe. Då kommer de att känna Frälsarens kärlek och finna glädje i att komma närmare honom.

Jag är ett vittne till Herrens uppståndelse lika säkert som om jag hade varit där med de två lärjungarna i huset vid vägen till Emmaus. Jag vet att han lever.

Detta är hans sanna kyrka – Jesu Kristi Kyrka. Vi kommer på domens dag att stå inför Frälsaren, ansikte mot ansikte. Det blir en glädjens stund för dem som i det här livet har närmat sig honom i hans tjänst och med iver kan se fram emot att få höra hans ord: ”Bra, du gode och trogne tjänare!”¹²

Jag bär mitt vittnesbörd som ett vittne till den uppståndne Frälsaren och vår Återlösare i Jesu Kristi namn, amen. ■

SLUTNOTER

1. Läran och förbunden 88:63.
2. ”Bliv kvar hos mig, det afton är”, *Psalmer*, nr 101.
3. Lukas 24:5–7.
4. Lukas 24:15–18.
5. Lukas 24:28–29.
6. Lukas 24:32.
7. Lukas 24:36.
8. Lukas 24:46–48.
9. Mosiah 18:8–9.
10. Se Moroni 10:32.
11. Läran och förbunden 100:1.
12. Matteus 25:21.

LÖRDAGENS EFTERMIDDAGSMÖTE

Generalkonferensen i april 2025

s. 30

Värna om liv

Liv är en ytterst dyrbar del av vår Faders fullkomliga plan, och enligt hans bud omhuldar och bevarar vi liv.

Äldste Neil L. Andersen

i de tolv apostlarnas kvorum

s. 34

Gudomlig myndighet, ädla unga män

Jag är evigt tacksam för att bärare av aronska prästadömet, med dess kraft, förrättningar och plikter, är till välsignelse för oss alla.

President Steven J. Lund

Unga mäns generalpresident

s. 37

"Återvänd till mig ... så att jag kan hela er"

Himlen gläder sig över dem som återvänder. Det är inte för sent för dig att komma tillbaka.

Äldste S. Mark Palmer

i de sjuttios presidentskap

s. 40

Tro: ett band av tillit och lojalitet

Tron spirar när vi litar på Jesus Kristus och den blomstrar när vi är trofasta och lojala mot honom.

Äldste Sandino Roman

i de sjuttios kvorum

s. 43

Personliga förberedelser för att möta Frälsaren

Följ Frälsarens undervisning. Hans undervisning är varken gåtfull eller invecklad. När vi följer den behöver vi inte vara rädda eller oroliga.

Äldste Dale G. Renlund

i de tolv apostlarnas kvorum

s. 48

Fasta i tron våra fäder förfäktat

Lär och hämta styrka från tron och vittnesbördet hos dem som kom före dig.

Äldste Hans T. Boom

i de sjuttios kvorum

s. 51

Då ska alla förstå att ni är mina lärjungar

Vår kärlek till Gud och hans barn är ett mäktigt vittnesbörd för världen om att det här verkligen är Frälsarens kyrka.

Äldste Dieter F. Uchtdorf

i de tolv apostlarnas kvorum

Äldste Neil L. Andersen
i de tolv apostlarnas kворum

Värna om liv

Liv är en ytterst dyrbar del av vår Faders fullkomliga plan, och enligt hans bud omhuldar och bevarar vi liv.

Vår Frälsare Jesus Kristus lärde oss: "Om ni har kärlek till varandra ska alla förstå att ni är mina lärjungar."¹

En biskop i Utah berättade nyligen för mig om den överflödande kärlek hans församling visade en ung kvinna och hennes familj. Genom en serie underbara händelser beslöt sig föräldrarna för att återvända till Frälsaren och hans kyrka. Under den tid då de höll sig borta från kyrkan hade deras tonårsdotter en relation med en ung man. När hon återvände kände den här dyrbara dottern ofantlig kärlek från sin himmelske Fader under ett vittnesbördsmöte för Unga kvinnor. Hon beslöt sig för att mer fullständigt leva efter buden. Hon skriver: "Jag inledde omvändelseprocessen tillsammans med min biskop."²

Kort därefter började hon må illa. Med hennes egna ord: "[Ett] prov visade att jag var gravid. Jag ... började gråta ... Min pappa tog mig i sin famn och försäkrade mig om att allt [skulle] bli bra ... Min pojkvän ... bad mig ta bort barnet ... Jag vägrade."

Ta hand om behövande

Hon fortsätter: "Jag har fått så mycket kärlek och stöd från vår församlingsfamilj. Det har varit överväldigande. [Min] biskop och Unga kvinnors president har gjort allt och mer än så för att visa sin kärlek och sitt stöd ... Jag har sett Herrens hand ... leda mig och min familj ... En församling som min är den familj alla behöver, särskilt en ung kvinna i min sits."³

Hon och hennes familj, och hennes församlingsfamilj, välkomnade kärleksfullt hennes lille pojke i februari i år.

President Russell M. Nelson har sagt: "Ett kännetecken för Herrens sanna och levande kyrka kommer alltid att vara en organiserad ... ansträngning att betjäna vart och ett av Guds barn ... [betjäna den enskilde med kärlek och omtanke] precis som han gjorde."⁴

Hjälp rättfärdiga val

När en ensamstående kvinna upptäcker att hon väntar ett oplanerat barn kan hälsoproblem, andlig oro, förlägenhet, ekonomiska bekymmer, utbildningsfrågor, osäkerhet om äktenskap och sorgen över krossade drömmar i ett ögonblick av smärta och förvirring leda till att en

eftertänksam kvinna vidtar steg som för med sig djup smärta och ånger.

Till alla som lyssnar och som har upplevt den djupa smärta och ånger som kommer av att ha genomgått eller deltagit i en abort,⁵ kom ihåg: även om vi inte kan ändra det förflutna kan Gud läka det förflutna.⁶ Förlåtelse kan komma genom det underverk som är hans försonande nåd när du vänder dig till honom med ett ödmjukt och ångerfullt hjärta.⁷

Två ord förknippas ofta med heligheten i födelse till jordelivet: liv och val. Liv är en ytterst dyrbar del av vår Faders fullkomliga plan, och enligt hans bud omhuldar och bevarar vi liv; och vi väljer att låta liv fortsätta när det väl har kommit till. Vi värdesätter också den valmöjlighetens och den moraliska handlingsfrihetens gåva, som hjälper oss att stärka rättfärdiga val som godkänts av Gud och som ger evig lycka.⁸

När en kvinna och en man i en sådan skör tid står inför ett sådant avgörande val, kan våra ord, våra händer, våra hjärtan – andligt, känslomässigt och ekonomiskt – hjälpa dem att känna Frälsarens kärlek och, som president Henry B. Eyring har sagt, anpassa och skärpa deras andliga syn från "det de tror sig se" till "det de ännu inte ser".⁹

Läran om jordelivet

President Dallin H. Oaks har sagt: "Vår inställning till abort bygger inte på uppenbarad kunskap om när jordelivet börjar ... Den bestäms av vår kunskap om att alla Guds andebarn ... måste komma till denna jord i en härlig avsikt, och att den enskildes identitet fanns långt före befruktningen och kommer att fortsätta i alla evigheter."¹⁰

Herrens ord angående de ofödda, som ges röst genom första presidentskapet och de tolv apostlarnas kворum, har aldrig förändrats och ekar de ord profeter talat genom tidsåldrarna, och de ger gudomlig klarhet till vad Herren har bett oss om.¹¹

"Jesu Kristi Kyrka av Sista Dagars Heliga tror på det mänskliga livets helgd. Därför motsätter sig kyrkan frivilliga

Även om vi inte kan ändra det förflutna kan Gud läka det förflutna. Förlåtelse kan komma genom det underverk som är [Frälsarens] försonande nåd när du vänder dig till honom med ett ödmjukt och ångerfullt hjärta.

aborter av personliga eller sociala bekvämlighetsskäl, och råder dess medlemmar att inte utsätta sig för, utföra, uppmuntra till, betala för eller anordna sådana aborter.

[Herren] ger utrymme för eventuella undantag ... då

- havandeskapet orsakats av våldtäkt eller incest, eller
- medicinsk expertis fastställt att moderns liv eller hälsa allvarligt hotas, eller
- en kompetent läkare fastställt att fostret har så svåra defekter att det inte kommer att överleva efter födseln.”

Chile.

Peru.

Första presidentskapet fortsätter: ”Abort är en mycket allvarlig sak. [Även i dessa ovanliga omständigheter bör det] endast ... övervägas efter att de ansvariga personerna har fått bekräftelse genom bön”¹² och har rådgjort med andra.

För trettio år sedan gjorde Herrens profeter ett tillkännagivande för världen. Där står följande ord:

”Vi förkunnar ... att Gud har befallt att den heliga fortplantningsförmågan endast ska användas mellan man och kvinna, lagligt vigda som man och hustru.

Vi tillkännager att det sätt varpå människoliv skapas har bestämts av Gud. Vi bekräftar livets helgd och dess betydelse i Guds eviga plan.”¹³

Att nära och beskydda liv som ännu inte fötts är inte ett politiskt ställningstagande. Det är en moralisk lag som bekräftats av Herren genom hans profeter.

Tala mer öppet

Ett uttalande av president J. Reuben Clark jr, som verkade i första presidentskapet, beskriver så vackert våra ungdomar i dag: ”Kyrkans ungdomar hungrar efter andliga ting. De är angelägna om att lära sig evangeliet och de vill få det öppenhjärtigt, outspätt. De vill lära sig om ... vad vi tror på. De vill få vittnesbörd om sanningen. De ... frågar, söker sanningen.”¹⁴ Låt oss oftare tala med tro och medkänsla med ungdomarna i våra hem, och med varandra på våra möten i Hjälpföreningen och äldstekvorumet, om Herrens kyskhetslag, livets helgd och omsorgen om de ofödda och deras mödrar.¹⁵

En fin syster skrev till mig om en upplevelse hon hade för flera årtionden sedan: ”Som 17-åring upptäckte jag att jag var gravid och fick lite eller inget stöd från min pojkvän. Jag skämdes och kände mig ensam, [men jag] övervägde aldrig [abort] ... Jag [hade] min kärleksfulla familj och min biskop, som jag regelbundet rådgjorde med ... Jag vände mig till Gud. Jag studerade skrifterna ... och bad [och] fann styrka genom min Frälsare och omvändelseprocessen ... Jag fick ett svar [på mina böner] som jag inte kunde förneka ... Det var förkrossande, men jag visste att jag skulle adoptera bort min dotter ... Jag bad om mod [och] kände Frälsarens kärlek så tydligt genom omvändelse att jag vet att Gud ... besvarar böner och stärker oss.”¹⁶

Ett kärleksfullt par adopterade den dyrbara lilla flickan och lärde henne evangeliet. Hon är nu gift och har en egen vacker familj.¹⁷

Ibland kan mycket svår och plågsam osäkerhet medfölja beskyddandet av liv.¹⁸

Nyligen skrev ett ungt par som Kathy och jag älskar till mig om det dyrbara barn de väntade.

Fadern skrev: ”[När min fru var] i tionde veckan fick vi veta att vår mirakelbebis har det genetiska tillståndet Trisomi 21, vanligen kallat Downs syndrom. Vi kände pressen ... från vården att överväga abort. Några veckor senare ... upptäckte vi ... att vårt ofödda barn ... skulle behöva ett flertal hjärtoperationer under sitt första levnadsår. Genom hela denna process, medan vi innerligt bett om gudomlig hjälp ... har vi känt Anden trösta oss. Vi

fick uppenbarelse och insikt om att vår dotter är ett av vår himmelske Faders utvalda barn och har en oerhört stor önskan att vara del av vår familj och komma till jorden.”

Barnets mor skrev: ”[Vi] blev totalt chockade, förvirrade och ärligt talat förkrossade av dessa nyheter ... När jag var i 14:e veckan fick vi veta att vårt barn hade ett flertal medfödda missbildningar i hjärtat, och en som kunde bli dödlig. Vi träffade otaliga läkare och specialister mellan 10:e och 18:e veckan av graviditeten ... Vid varje läkarbesök fick vi frågan om vi ville fortsätta graviditeten eller göra abort ... Frälsaren läkte mitt hjärta och gav mig en känsla av frid och glädje över vår lilla flicka ... [Min himmelske Fader] har om och om igen visat mig att han har en fullkomlig plan för mig, [och] jag litar på honom.”¹⁹

De välkomnade jublande sin lilla flicka för precis en vecka sedan i dag. Hon är deras och de är hennes för evigt.

Oförskräckt tro och anmärkningsvärt mod utmärker Jesu Kristi lärjungar.

Ett anmärkningsvärt exempel på tro

Genom åren har jag haft privilegiet att träffa män och kvinnor som ödmjukt har sökt återvända till förbundsstigen och till sina prästadöms- och tempelvälsignelser många år efter att de förlorat sitt medlemskap.

Vid ett tillfälle skulle jag intervjua en man å första presidentskapets vägnar inför återställelsen av hans prästadöms- och tempelvälsignelser.

Efter sin tempelvigsel och efter att ha fått tre underbara barn svek mannen sin fru och sina heliga förbund. En ensamstående kvinna blev gravid och sökte abort.

Mannens helgonlika fru väjdade till kvinnan att föda barnet och lovade att hon skulle uppfostra barnet, när han fötts, tillsammans med sina egna barn.

Den ensamstående kvinnan gick eftertänksamt med på att inte avsluta graviditeten.

Nu hade tio år gått. Den ödmjuka syster som satt framför mig älskade pojken som sin egen och berättade om sin mans ansträngningar för att gottgöra och att älska och ta hand om henne och familjen. Fadern grät när hon talade.²⁰

Hur kunde denna ädla Guds kvinna ta till sig ett barn som sitt eget, när han kunde vara en daglig påminnelse om hennes mans otrohet? Hur? Eftersom hon fann styrka genom Jesus Kristus och trodde på livets helgd, livets helighet. Hon visste att det ofödda barnet var ett Guds barn, oskyldigt och rent.

Mina kära bröder och systrar, den avtagande kärleken till ofödda barn över hela världen är ett stort orosmoment. Gud värnar om liv. Det är hans verk och hans härlighet att åstadkomma odödlighet och evigt liv för sina barn.²¹ Som Jesu Kristi lärjungar värnar vi om liv. ”Om ni har kärlek till varandra ska alla förstå att ni är mina lärjungar.”²² Må vi i ännu rikligare mått dela vår kärlek med dem som så innerligt behöver oss. Jag uttrycker min kärlek till er och vår himmelske Faders kärlek till sina barn som kommer till jorden. I Jesu Kristi namn, amen.²³ ■

Den avtagande kärleken till ofödda barn över hela världen är ett stort orosmoment. Gud värnar om liv. Det är hans verk och hans härlighet att åstadkomma odödlighet och evigt liv för sina barn.

SLUTNOTER

1. Johannes 13:35; se även Matteus 22:36–40.
2. Personligt brev, 6 feb. 2025; används med tillstånd.
3. Personligt brev, 6 feb. 2025; används med tillstånd.
4. Russell M. Nelson, ”Tjäna med Guds kraft och myndighet”, *Liahona*, maj 2018, s. 69.
5. Ett exempel på en rättfärdig kvinna i Frankrike; se Neil L. Andersen, *The Divine Gift of Forgiveness* (2019), s. 154–156.
6. Se Neil L. Andersen, *The Divine Gift of Forgiveness*, s. 219; se även Neil L. Andersen, *Jesus Is the Christ* (2023), s. 5.
7. Se officiellt uttalande om abort: ”Abort”, *Nyheter.JesuKristiKyrka.org*. I *Allmän handbok* står det: ”En människa [kan] omvända sig och få förlåtelse för den synd som abort är” (*Allmän handbok: Tjäna i Jesu Kristi Kyrka av Sista Dagars Heliga*, 38.6.1, Evangeliebiblioteket). President Ezra Taft Benson sa: ”Sorg efter Guds vilja är en Andens gåva. Det är en djup insikt om att våra handlingar har sårat vår Fader och Gud. Det är en tydlig och [djup] medvetenhet om att vårt uppträdande har fått Frälsaren, som inte begick någon synd, den störste av alla, att utstå ångest och lidande. Våra synder fick honom att blöda ur varje por. Det är denna mycket påtagliga mentala och andliga smärta som i skrifterna kallas ’ett förkrossat hjärta och en botfärdig ande’ [se Läran och förbunden 20:37]. En sådan anda är en grundförutsättning för sann omvändelse” (*Kyrkans presidenters läromär: Ezra Taft Benson* [2014], s. 83; se även 2 Korintierbrevet 7:10; 3 Nephi 9:20; 18:32).
8. ”Herren sa till Enok: ’Se dessa dina bröder. De är mina egna händers verk, och jag gav dem deras kunskap den dag jag skapade dem, och i Edens lustgård gav jag människan hennes handlingsfrihet. Och till dina bröder har jag sagt och även gett dem budet att de ska älska varandra och att de ska välja mig, deras Fader’” (Mose 7:32–33).
9. Henry B. Eyring, *To Draw Closer to God* (1997), s. 143.
10. Dallin H. Oaks, ”Den stora lyckosalighetsplanen”, *Nordstjärnan*, jan. 1994, s. 70. President Nelson har sagt: ”Det är inte en fråga om när ’meningsfullt liv’ börjar eller när Anden ’levandegör kroppen’. Inom den biologiska vetenskapen är det känt att livet börjar då två celler förenas till en cell och för samman 23 kromosomer från både fadern och modern ... Livets inträde är inte något som kan debatteras, utan är ett vetenskapligt faktum” (”Vördnad för livet”, *Nordstjärnan*, Rapport från 155:e årliga generalkonferensen för Jesu Kristi Kyrka av Sista Dagars Heliga [juli 1985], s. 12).
11. President John Taylor sa år 1879: ”Vi måste [motsätta oss] fostermord, barnamord och andra avskyvärda sedvänjor ... vare sig i form av lagstiftning, rättsliga beslut eller någon annan aspekt av civilisation” (”Discourse”, *Deseret News*, 31 dec. 1879, s. 755; stavning moderniserad).
12. Officiellt uttalande om abort: ”Abortion”, *newsroom.ChurchofJesusChrist.org*; se även *Allmän handbok*, 38.6.1.
13. ”Familjen: Ett tillkännagivande för världen”, *Evangeliebiblioteket*.

14. J. Reuben Clark jr, *Den utstakade kursen för utbildningen i kyrkan*, reviderad upplaga (1994; tal till ledare inom kyrkans utbildningsverksamhet, 8 aug. 1938), s. 3, Evangeliebiblioteket.
15. Se Ämnen och frågor, "Abort" [Abortion], Evangeliebiblioteket med engelska som förvalt språk.
16. Personligt brev, 13 feb. 2025; används med tillstånd.
17. Ytterligare ett exempel på adoptionens välsignelse är berättelsen om Sherilyn Stinson och hennes dotter Allison samt Allisons biologiska mor Jill Morgensen (se Mary Richards, "Navigating the Journey of Adoption Reunification", *Church News*, 18 nov. 2024, thechurchnews.com).
18. Med Herrens bistånd och utsträckta armar får många hjälp att hitta vägen. Se Amanda Becker, "Finding Hope as a Single Expectant Mother", *Liahona*, juli 2022 (endast digitalt); "The Adoption Decision", *New Era*, mars 2006, s. 28–33.
19. Personligt brev, 17 feb. 2025; används med tillstånd.
20. Personlig upplevelse; se Neil L. Andersen, *The Divine Gift of Forgiveness*, s. 246–247.
21. Se Mose 1:39.
22. Johannes 13:35; se även Matteus 22:36–40.
23. Andra resurser som kan vara till hjälp: Topics and Questions, "Unwed Pregnancy", Gospel Library; "Ensamstående blivande föräldrar", *Almän handbok*, 38.6.19; Resurser för rådgivning, "Ensamstående blivande föräldrar", Evangeliebiblioteket.

President Steven J. Lund
Unga mäns generalpresident

Gudomlig myndighet, ädla unga män

Jag är evigt tacksam för att bärare av aronska prästadömet, med dess kraft, förrättningar och plikter, är till välsignelse för oss alla.

Tack äldste Andersen för det utomordentliga uttrycket för kraften i prästadömet och kraften i Frälsarens försoning.

En söndagsmorgon i januari i år när jag satt på sakramentsmötet inröstades över ett dussin unga män till att avancera inom aronska prästadömet. Jag kände världen förändras under våra fötter.

Det slog mig att runt om i världen, tidszon för tidszon, under sakramentsmöten som precis det här, inröstades tiotusentals diakoner, lärare och präster – i likhet med äldste Hollands vän Easton i morse – för att ordinerats till ett livslångt prästadöms tjänande som ska omfatta hela Israels insamling.

Varje år i januari läggs händer på omkring 100 000 unga mäns huvuden och länkar dem genom en förrättning till en tydlig auktoritetslinje som sträcker sig tillbaka genom återställelsen till Joseph och Oliver, till Johannes Döparen och till Jesus Kristus.

Kenya.

Nu är vår kyrka inte alltid särskilt demonstrativ. Här går vi till underdrift.

Men ändå, när vi ser denna mullrande åska av nyligen ordinerade prästadömsbärare rulla fram över jorden undrar jag – på ett sätt som motsvarar ”glädjens kyrka”¹ – om det inte borde ropas ut från hustaken. I dag, tänkte jag, borde vi ha trumpeter och klingande cymbaler och flammande romerska ljus. Vi borde ha parader!

Med vetskap om vad Guds kraft verkligen är, bevitnade vi hur den här världens mönster splittrades av gudomlig myndighet som spreds över jorden.

De här ordinationerna låter dessa unga män tjäna livet ut då de befinner sig i betydelsefulla perioder och på platser där deras närvaro och böner och kraften i Guds prästadöme som de bär har enorm betydelse.

Den här kontrollerade kedjereaktionen började med en tjänande ängel som sändes av Gud. Den uppståndne Johannes Döparen från forna tider visade sig för Joseph och Oliver, lade händerna på deras huvuden och sa: ”I Messias namn förlämnar jag er, mina medtjänare, Arons prästadöme, som innehar nycklarna till änglars betjäning och till omvändelsens evangelium och till dop genom nedsänkning till syndernas förlåtelse” (Läran och förbunden 13:1).

Johannes kallade den här myndigheten för ”Arons prästadöme” efter Moses bror och prästadömskamrat. I forna dagar skulle bärarna av detta Arons prästadöme undervisa och bistå med förrättningar – förrättningar som fokuserade lärjungeskapet på den framtida Messias, Herren Jesus Kristus (se 5 Moseboken 33:10).

4 Moseboken ger tydligt bärarna av Arons prästadöme i uppgift att hantera förrättningarnas heliga föremål. ”Aron och hans söner ska du sätta till att ansvara för bordet och de heliga föremålen som används vid tjänsten” (se 4 Moseboken 3:10, 31).

Gamla testamentets förrättning med djuroffer uppfylldes och ersattes genom Frälsarens liv och försoning. Denna forntida förrättning ersattes av den förrättning som vi nu kallar Herrens måltids sakrament.

Herren kallar vår tids bärare av Arons prästadöme att i stort sett göra detsamma som de gjorde fordom: att undervisa och utföra förrättningar – allt för att påminna oss om hans försoning.

När diakoner, lärare och präster hjälper till med sakramentet får de dess välsignelser precis som alla andra: genom att hålla förbundet de ingår när de var och en tar del av brödet och vattnet. Men när de utför dessa heliga plikter lär de sig också mer om sina prästadömsroller och ansvar.

Aronska prästadömet kallas det förberedande prästadömet delvis därför att dess förrättningar gör att de får uppleva vikten av och glädjen i att gå Herrens ärenden, och de förbereds för framtida prästadöms tjänande då de kan kallas att tjäna på oförutsägbara sätt – som att uttala inspirerade välsignelser i tider då hopp och drömmar, ja, till och med liv och död, hänger på en skör tråd.

Sådana allvarsamma förväntningar kräver noggranna förberedelser.

Chile.

Läran och förbunden förklarar att diakoner och lärare ska "varna, förklara, förmana och undervisa samt inbjuda alla att komma till Kristus" (Läran och förbunden 20:59). Utöver dessa möjligheter ska präster "predika ... och döpa" (Läran och förbunden 20:50).

Nå, allt detta låter som mycket, men i den verkliga världen sker dessa saker naturligt och över hela världen.

En biskop undervisade sitt nya presidentskap för diakonernas kворum om dessa plikter. Så det unga presidentskapet började prata om hur det skulle se ut i deras kворum och i deras församling. De bestämde sig för att börja besöka äldre i församlingen och se vad de behövde och sedan göra det.

En av dem som de betjänade var Alan, en tuff, ofta vanvördig och ibland fientlig granne. Alans fru Wanda blev medlem i kyrkan, men Alan var, så att säga, något av en utmaning.

Ändå skred diakonerna till verket och ignorerade humoristiskt hans förolämpningar medan de skottade snö och gick ut med sopor. Diakoner kan vara svåra att hata, och Alan började så småningom att älska dem. En gång bjöd de in honom till kyrkan.

"Jag gillar inte kyrkan", svarade han.

"Men du gillar oss", sa de. "Så följ bara med oss. Du kan hänga med till vårt kворummöte om du vill."

Och med biskopens godkännande kom han – och han fortsatte komma.

Diakonerna blev lärare, och medan de fortsatte betjäna honom lärde han dem att meka med bilar och att bygga saker. Vid det laget som dessa diakoner, som blivit lärare, slutligen blev präster kallade Alan dem "mina pojkar".

De förberedde sig nitiskt för missionärstjänst och frågade honom om de fick öva på missionärslektionerna med honom. Han svor att han aldrig skulle lyssna och aldrig tro, men ja, de fick öva hemma hos honom.

Och så blev Alan sjuk. Och han mjuknade.

Och en dag på ett kворummöte bad han dem milt att be om att han skulle kunna sluta röka, så det gjorde de. Men sedan följde de med honom hem och konfiskerade alla hans tobaksgömmor.

När Alans sviktande hälsa tog honom till sjukhus och rehabilitering tjänade "hans pojkar" honom och utstrålade lugnt kraft från prästadömet och uppriktig kärlek (se Läran och förbunden 121:41).

Underverket fortsatte när Alan bad om att få döpas – men sedan avled innan det kunde ske. På hans begäran var det hans diakoner, som blivit präster, som bar kistan och talade på begravningen, där de passande nog varnade, förklarade, förmanade, undervisade och inbjöd alla till Kristus.

Och senare i templet var det en av "Alans pojkar" som döpte den tidigare presidenten för diakonernas kворum som ställföreträdare för Alan.

Allt Johannes Döparen sa att de skulle göra, gjorde de. De gjorde det som diakoner, lärare och präster gör i hela kyrkan och i hela världen.

En sak som bärare av Arons prästadöme har fått i uppdrag att göra rör sakramentets förrättning.

Förra året träffade jag en inspirerad biskop och hans underbara fru. En lördagsmorgon nyligen var de på väg i bil till sin sons dop när de drabbades av en tragisk och plötslig förlust av sin älskade tvååriga dotter Tess.

Morgonen därpå samlades deras församlingsmedlemmar till ett sakramentsmöte fyllda av medkänsla, och led även de över förlusten av denna perfekta lilla flicka. Ingen förväntade sig att biskopens familj skulle vara i kyrkan den morgonen, men några minuter innan mötet började kom de tyst in och tog plats.

Biskopen gick upp på förhöjningen och förbi sin vanliga plats mellan sina rådgivare och satte sig i stället mellan sina präster vid sakramentsbordet.

Under den föregående ångestfyllda och sömnlösa natten av sökande efter förståelse och frid hade han fått en stark känsla av vad hans familj behövde allra mest – och av vad hans församling behövde mest. Det var att få höra biskopen, församlingens president för aronska prästadömet, deras sörjande far, uttala sakramentets förbunds löften.

Så när det var dags knäföll han tillsammans med prästerna och talade till sin Fader. Djupt gripen av tillfället uttalade han några av de mäktigaste ord som någon någonsin tillåts säga högt i livet.²

Ord av evig betydelse.

Förrättnings ord.

Förbundets ord.

Undervisning som kopplar oss till själva syftet med det här livet – och till de mest storslagna resultaten av vår himmelske Faders plan för oss.

Kan du föreställa dig vad församlingen hörde i den salen den dagen – vad de kände i de ord som vi hör varje söndag i våra möteshus?

”O Gud, du evige Fader, vi ber dig i din Sons, Jesu Kristi, namn att välsigna och helga detta bröd för varje själ som äter därav, så att de kan göra det till minne av din Sons kropp och betyga för dig, o Gud, du evige Fader, att de är villiga att ta på sig din Sons namn och alltid minnas honom samt hålla de bud som han har gett dem, så att de alltid kan ha hans Ande hos sig. Amen” (Läran och förbunden 20:77).

”O Gud, du evige Fader, vi ber dig i din Sons, Jesu Kristi, namn att välsigna och helga detta [vatten] för varje själ som dricker därav, så att de kan göra det till minne av din Sons blod som utgöts för dem, så att de kan betyga för dig, o Gud, du evige Fader, att de alltid minns honom, så att de kan ha hans Ande hos sig. Amen” (Läran och förbunden 20:79).

Denna goda far och mor vittnar om att det löftet har uppfyllts. De har faktiskt, till evig tröst för dem, ”hans Ande hos sig”.

Jag är för evigt tacksam för att bärare av aronska prästadömet, med dess kraft, förrättningar och plikter, välsignar oss alla genom nycklarna till ”änglars betjäning och till omvändelsens evangelium och till dop genom nedsänkning till syndernas förlåtelse” (Läran och förbunden 13:1). I Jesu Kristi namn, amen. ■

SLUTNOTER

1. Patrick Kearon, ”Välkommen till glädjens kyrka”, *Liahona*, nov. 2024, s. 36–39.
2. I sitt inflytelserika generalkonferenstal ”Välkommen till glädjens kyrka”, hänvisade äldste Kearon oss i slutnot 10 till president Gordon B. Hinckleys ord: ”När ni som präster knäböjer vid sakramentsbordet och uttalar bönen som gavs genom uppenbarelse, placerar ni hela församlingen under förbund med Herren. Är det en obetydlig sak? Det är en ytterst viktig och anmärkningsvärd sak!” (se ”Arons prästadöme – en gåva från Gud”, *Nordstjärnan*, juli 1988, s. 46).

Äldste S. Mark Palmer
i de sjuttios presidentskap

"Återvänd till mig ... så att jag kan hela er"

Himlen gläder sig över dem som återvänder. Det är inte för sent för dig att komma tillbaka.

Vi bodde en gång i ett hem omgivet av majestätiska träd.¹ Bredvid ingången stod ett vackert pilträ. En sorglig natt blåste en mäktig storm så att pilträdet välte omkull. Det låg på marken med rötterna blottade och såg sorgligt ut.

Jag skulle precis dra igång motorsågen och såga upp trädet till brasved när en granne kom springande för att stoppa mig. Han skällde på mig för att jag hade gett upp hoppet om trädet, och han manade oss skarpt att inte göra oss av med det. Sedan pekade han på en rot som fortfarande satt fast i marken och sa att om vi stöttade trädet, sågade av dess grenar och gav det näring så skulle rötterna få fäste igen.

Jag var skeptisk och betvivlade att ett träd som så uppenbart hade fallit och hade problem skulle kunna överleva och få nytt liv. Jag tänkte att även om det skulle börja växa igen så skulle det säkert inte överleva nästa storm. Men i vetskapen om att vår granne trodde att trädet fortfarande hade en chans gjorde vi som planerat.

Och resultatet? Efter en tid såg vi livstecken när trädet började slå rot. Nu, 12 år senare, är trädet livskraftigt och fullt av liv med starka rötter, och bidrar än en gång till landskapets skönhet.

När jag möter sista dagars heliga runt om i världen påminns jag om det här pilträdet och att det finns hopp även när allt känns förlorat. Några hade en gång vittnesbörd om evangeliet som var starka och livskraftiga liksom pilträdet. Sedan, av unika och personliga orsaker, försvagades dessa vittnesbörd vilket ledde till en förlorad tro. Andra hänger kvar med bara en liten rot som håller fast i evangeliets jord.

Men om och om igen inspireras jag av så många berättelser om hur de har valt att förnya sitt lärjungeskap och komma tillbaka till sitt hem i kyrkan. Hellre än att förkasta sin tro som om den var värdelös brasved har de i stället lyssnat till andliga maningar och kärleksfulla inbjudningar att komma tillbaka.

Jag deltog i en stavskonferens i Korea där en återvändande medlem berättade: "Jag tackar bröderna för deras villighet att acceptera min bristande tro och min svaghet, för att de kontaktade mig, och för medlemmarna som alltid är så vänliga mot mig. Jag har fortfarande många vänner i min

Colombia.

närhet som är mindre aktiva. Det är lustigt, men de säger åt varandra att återvända till kyrkan så att de kan få tillbaka sin tro. Jag tror att kanske allihopa *längtar efter tro*."

Till alla som längtar efter tro: vi inbjuder er att komma tillbaka. Jag lovar att er tro kan stärkas när ni än en gång tillber Gud tillsammans med de heliga.

En tidigare missionär från Afrika skrev till en av kyrkans ledare på generalnivå och bad om ursäkt för att han hade känt sig förolämpad av hans undervisning om en viss kulturell tradition, vilket ledde till att han lämnade kyrkan. Han sa ödmjukt: "Sorgligt nog har känslorna av oförrätt för 15 år sedan lett till att jag betalat ett oerhört högt pris. *Jag förlorade så mycket* – mycket mer än jag kunde ha föreställt mig. Jag är djupt generad över den skada jag kan ha orsakat längs vägen, men allra mest känner jag glädje över att jag har funnit vägen tillbaka."

Till alla som inser vad ni har förlorat: vi inbjuder er att komma tillbaka så att ni än en gång kan smaka evangeliets glädjande frukt.

En syster i USA var borta från kyrkan i många år. Hennes berättelse om att komma tillbaka innehåller kraftfulla lärdomar till föräldrar och familjemedlemmar som vändas över att närstående har tagit ett kliv bort. Hon skrev:

"Jag skulle kunna ange en uppsjö med orsaker till att jag lämnade kyrkan, evangeliet och på ett sätt min familj. Men de spelar egentligen ingen roll. Jag fattade inte ett enskilt stort beslut att lämna kyrkan – jag fattade antagligen tusentals beslut. Men en sak jag alltid har vetat är att mina föräldrar verkligen fattade ett enskilt stort beslut och de höll fast vid det. De bestämde sig för att älska mig.

Jag kan omöjligt veta hur många tårar som har fällt, hur många sömnlösa nätter eller hur många innerliga vädjanden i bön som har yttrats för mig. De uppmärksammade inte mina synder utan uppmärksammade mig i min syndfullhet. De fick mig inte att känna mig ovälkommen i deras hem och

Filippinerna.

vid familjesammankomster; alla de känslorna kom från mig. De fortsatte i stället att välkomna mig. De måste ha sett mitt ljus dämpas med tiden. Men de visste att personen jag var då bara var en skugga av den jag skulle kunna bli.

Precis som min väg bort från kyrkan var komplex var även min väg tillbaka det. Men en sak som inte var svår med att komma tillbaka var känslan av att vara där jag hörde hemma igen.”

Mitt budskap i dag är särskilt till alla som en gång kände Anden men ifrågasätter om det finns en väg tillbaka eller en plats för er i Jesu Kristi återställda kyrka. Det är också till alla som nätt och jämnt hänger kvar eller som frestas att ta ett steg bort.

Det här budskapet är inte en utmaning eller ett fördömande. Det är en inbjudan given med kärlek och en uppriktig önskan att välkomna er tillbaka till ert andliga hem.

Jag har bett om att ni ska känna den helige Andens vittnesbörd när ni nu hör denna kärleksfulla inbjudan och detta storslagna löfte från vår Frälsare Jesus Kristus:

”Vill ni inte nu återvända till mig och ångra era synder och bli omvända så att jag kan hela er?”

Varje vecka hörsammar många Frälsarens inbjudan genom att återvända till lärjungeskap och aktivitet i kyrkan, och söker tyst och ödmjukt det helande som Jesus utlovar. Och tvärt emot det narrativ som ibland cirkulerar väljer ett rekordstort antal ungdomar att förbli starka och att utveckla sin tro på Jesus Kristus.³

När några av Jesu efterföljare i Kapernaum ansåg hans lärdomar hårda och valde att lämna honom vände han sig till sina apostlar och frågade: ”Inte tänker ni väl också gå?”⁴

Det här är frågan vi var och en måste besvara när vi står inför våra enskilda prövningar. Petrus svar till Jesus är tidlöst och kraftfullt: ”Till vem skulle vi gå? Du har det eviga livets ord.”⁵

Så när vi begrundar Frälsarens inbjudan att återvända till honom – vad kan vi lära oss av berättelsen om pilträdet?

1. Resan tillbaka är ofta inte enkel eller bekväm, men den är värd besväret. När vårt pilträd hade ställts upp igen sågades alla grenar av. Det var inte vackert. Vi kan också känna oss sårbara när vi gör oss av med gamla beteenden och blir avklädda vårt högmod.⁶ När vi fokuserar vår tro på Jesus Kristus och hans evangelium – stammen och rötterna – får vi hoppet och modet att ta det där första steget tillbaka.⁷
2. Det tog många år för vårt pilträd att återfå sin forna styrka och skönhet. Det är nu ännu starkare och ännu vackrare än förut. Var tålmodig när din tro och ditt vittnesbörd också växer.⁸ Det omfattar att inte ta illa upp när du får tanklösa kommentarer som: ”Var har du varit alla dessa år?”
3. Pilträdet skulle aldrig ha överlevt utan ständig omsorg och näring. Du ger näring till din tro och ditt vittnesbörd när du mättar dig vid sakramentets bord varje vecka och tillber i Herrens hus.⁹
4. Precis som pilträdet behövde solsken så att dess grenar och blad skulle växa igen, växer också ditt vittnesbörd när du är mottaglig för Andens känslor och vittnesbörd.¹⁰ Lär dig av Amulek, som beskrev sin tid som en mindre aktiv medlem när han sa: ”Jag blev kallad många gånger och jag ville inte lyssna.”¹¹
5. Min granne visste vad pilträdet kunde bli igen. Och Herren vet också vilken gudomlig potential du har och vad din tro och ditt vittnesbörd kan bli. Han kommer aldrig att ge upp hoppet om dig.¹² Genom Jesu Kristi försoning kan allt som är trasigt bli helt.¹³

Jag bär vittne om att himlen gläder sig över dem som återvänder.¹⁴ Du är behövd och du är älskad.¹⁵ Jag vittnar om att Jesus Kristus är vår Frälsare och att han välsignar alla som återvänder till honom med större frid och glädje. Hans barmhärtighets armar är inte korslagda utan öppna och utsträckta mot dig.¹⁶ Det är inte för sent för dig att komma tillbaka.¹⁷ Med all kärlek som finns i våra hjärtan välkomnar vi dig hem igen. I Jesu Kristi namn, amen. ■

SLUTNOTER

1. Det här var och är fortfarande missionshemmet för Washingtonmissionen Spokane. Fotografierna av pilträdet togs av min fru Jacqui.
2. 3 Nephi 9:13. Observera att inbjudan att omvända sig gäller oss alla. Se 1 Johannesbrevet 1:8 (”Om vi säger att vi inte har synd, bedrar vi oss själva”), och president Russell M. Nelsons inbjudan att omvända oss dagligen, ”Styrkan i andligt momentum”, *Liahona*, maj 2022, s. 98–99.
3. Se Quentin L. Cook, ”Att möta livs- och trosutmaningar” (världsomfattande andakt för unga vuxna, 14 nov. 2023), Evangeliebiblioteket: ”Jag vill att ni vet att ungdomar och unga vuxna inte är mindre aktiva eller lämnar kyrkan i större mängd än förr, som det vida påstås. Antalet missionärer som kallas till att tjäna har ökat markant. Procenttalet för det uppväxande släktets deltagande i kyrkan visar på en fortsatt uppgående trend. Dessutom har antalet unga vuxna som deltar i institutet också ökat.”

Se även D. Todd Christofferson och Clark G. Gilbert, "Video: Elder Christofferson Challenges Narrative, Says Spirit Working in Youth", *Church News*, 13 dec. 2024, newsroom.ChurchofJesusChrist.org.

4. Johannes 6:67.

5. Johannes 6:68.

6. Se Alma 5:28.

7. Se Dieter F. Uchtdorf, "Ge näring åt rötterna så växer grenarna", *Liahona*, nov. 2024, s. 102: "Jesus Kristus och hans försoningsoffer [utgör] roten till vårt vittnesbörd. Allt annat är grenar ... När det handlar om att ge näring åt våra vittnesbörd om Jesus Kristus undrar jag om vi ibland misstär grenarna för rötter ... Ge näring åt rötterna så växer grenarna."

8. Se Alma 32:41.

9. Se Russell M. Nelson, "Tänk celestialt", *Liahona*, nov. 2023, s. 119: "Att vistas mer i templet bygger tro. Och ditt tjänande och din tillbedjan i templet hjälper dig att tänka celestialt."

Se även Russell M. Nelson, "Fröjdas åt prästadömsnycklarnas gåva", *Liahona*, maj 2024, s. 122: "Här är mitt löfte. Inget hjälper er *mer* att hålla fast vid ledstången av järn än tillbedjan i templet ... Inget

stärker ert vittnesbörd om Herren Jesus Kristus och hans försoning eller hjälper er att förstå Guds storslagna plan *mer*."

10. Se Alma 32:28.

11. Alma 10:6.

12. Se Patrick Kearon, "Guds avsikt är att föra dig hem", *Liahona*, maj 2024, s. 87: "Gud är outtröttlig i sitt sökande efter er."

13. Se Jeffrey R. Holland, "Det blev helt som trasigt var", *Liahona*, maj 2006, s. 69–71.

14. Se Lukas 15:11–32; Läran och förbunden 18:13.

15. Se Johannes 15:9.

16. Se Alma 5:33.

17. Se Russell M. Nelson, "Herren Jesus Kristus ska komma tillbaka", *Liahona*, nov. 2024, s. 122: "Det är varken för tidigt eller för sent att bli en hängiven Jesu Kristi lärjunge. Då får du helt och hållet uppleva hans försonings välsignelser."

Se även Russell M. Nelson, "Styrkan i andligt momentum", s. 99: "Om du känner att du har irrat dig för långt bort från förbundsstigen eller för länge och inte kan återvända så är det helt enkelt inte sant."

Äldste Sandino Roman
i de sjuttios kворum

Tro: ett band av tillit och lojalitet

Tron spirar när vi litar på Jesus Kristus och den blomstrar när vi är trofasta och lojala mot honom.

När jag var sjutton kom jag överens med min vän José Luis om att lära honom simma. Så en morgon avsatte vi tid till att öva. När lektionen var över och jag lämnade bassängen hörde jag min vän ropa på hjälp. Han höll på att drunkna i den djupa delen av bassängen.

Jag kastade mig i vattnet och simmade mot honom medan jag bad till Gud om hjälp. När jag greppade tag i hans hand för att dra upp honom till ytan klättrade min desperate vän upp på min rygg och tog stryptag på mig. Nu höll vi båda på att drunkna. När jag gjorde mitt bästa för att nå ytan bad jag med all kraft om ett underverk från Gud. Sedan, långsamt men stadigt, uppenbarade sig Guds kraft när jag kände en hand styra mig mot den grunda delen av bassängen och föra oss i säkerhet.

Den här upplevelsen bekräftade en viktig lärdom som president Russell M. Nelson en gång gav oss: "När du sträcker dig ut mot Herrens kraft med samma intensitet som en drunknande som kippar efter luft, får du kraft från Jesus Kristus."¹

Kära barn och ungdomar, i dag vill jag tala till er om den väsentliga principen tro på Jesus Kristus.

Tro på Kristus innebär att lita på honom

Vad innebär det att ha tro på Kristus? Innebär det att vi *tror på honom* eller har ett vittnesbörd om att han är verklig? Det kan vara en början, men det är mer än det. Har du någonsin tänkt på tro som *tillit*?² Tänk på den person du litar mest på – kanske en familjemedlem eller vän. Varför litar du på personen? Det är förmodligen för att du har upplevt hans eller hennes ständiga *kärlek* och *hjälp*.

När vi har tro på Kristus känner vi igen hans välsignelser och utvecklar en tillitsrelation till honom.³

Hur kan du öka din tillit till Kristus?

I en av de senaste andakterna för ungdomar inbjöds du att meditera över ett tillfälle när du fick ta emot en himmelsk ljustråle.⁴ Testa det!

Börja med att meditera över Kristus och den glädje som hans försoning och evangelium ger dig. Anteckna även de

Chile.

"minnen av avgörande andlig betydelse"⁵ då Gud har funnits där för dig, dina närstående och för människor i skrifterna. Dessa vittnesbörd ger inte kraft till ditt liv förrän Anden har inetsat dem på "tavlor av kött" i ditt hjärta.⁶ Så begrund och anteckna allt som Gud satte i rörelse så att dessa underverk skulle komma i precis rätt tid.⁷

Sedan ska du använda denna övning som ett tillfälle att komma närmare Gud. Be till din himmelske Fader som om det var första gången. Uttryck din kärlek och tacksamhet för hans välsignelser.⁸ Du kan också fråga honom vad han anser om dig och om din riktning i livet.⁹

Om du är uppriktig och ödmjuk kommer du att höra hans svar och påbörja en personlig och bestående relation med din himmelske Fader och Jesus Kristus. Inte nog med det, dina religiösa vanor blir mer meningsfulla! Du kommer till exempel att se fram emot dina böner, dina personliga studier och tillbedjan i templet som möjligheter att lära känna dem och vara med dem.

Tron blomstrar när du är lojal

Lägg märke till att tron spirar när vi litar på Jesus Kristus och den blomstrar när vi är trofasta och lojala mot honom. Om du vill ha en verklig relation med Kristus ska du visa det genom att ingå förbund och hedra dem i trofasthet och lojalitet. När du ingår förbund med Jesus Kristus bygger du upp hopp. Att hedra dem bygger upp tron.¹⁰

Låt mig använda ett personligt exempel: När jag var barn såg jag en dag min mamma gråta i sin ensamhet. När jag frågade henne varför sa hon milt: "Jag vill att du ska vara en snäll pojke." Trots att jag visste att jag inte var orsaken till hennes sorg älskade och litade jag på min mamma mer än någon annan och ville göra hennes liv lättare. Så med tårar i ögonen och med det allvar en nioåring kan ha lovade jag den dagen att alltid sträva efter att vara den allra bästa sonen och göra henne stolt.

Brasilien.

Kan ni föreställa er vilken makt det löftet hade – och fortfarande har – över mig?

Det löftet till henne skulle vägleda mitt liv. Innan jag fattade beslut funderade jag på om mina handlingar skulle glädja henne. Förbundet i det här löftet och relationen med min mamma var ankaret för mitt beteende under mitt liv.

När jag flera år senare lärde känna Jesus Kristus bättre visste jag redan hur jag skulle bygga min tro på honom. Jag ingick förbund med Herren och när jag har strävat efter att hedra dem har han förlåtit mina synder, väglett mig och "fyllt mig med sin kärlek" ända till mitt väsens innersta.¹¹ Kristus har ingjutit en djup kärlek, respekt och lojalitet till honom i mig.¹²

Förstår du varför "tro är en handlingsprincip",¹³ och att "utan tro är det omöjligt att behaga Gud"?¹⁴

När du försöker göra det som behagar honom¹⁵ kommer du att säga liksom Josef i Egypten när han frestades av Potifars hustru: "Hur skulle jag då kunna göra något så ont och synda mot Gud?"¹⁶ Och när du ställs inför motstånd kommer du att säga som den unge profeten Joseph: "Jag visste det, och jag visste att Gud visste det och jag kunde inte förneka det ... Jag visste att jag därigenom skulle förtörna Gud."¹⁷

Så tro på Jesus Kristus är ett band av tillit som formats av lojalitet¹⁸ och kärlek. I tacksamhet för Guds barmhärtiga kärlek (*hesed*¹⁹), visar vi med andra ord vår lojala kärlek (*emunah*²⁰) genom att hålla hans bud.

Kristus lovar: "Den som har mina bud och håller fast vid dem ... ska bli älskad av min Far, och jag ska älska honom och uppenbara mig för honom."²¹ Om du bestämmer dig för att vara lojal mot honom kommer han att uppenbara sin kärlek till dig.²²

Tro i motgångar

Men hur bör du reagera på svåra situationer som kräver hans underverk? Prövningar är oundvikliga och ibland skrämmande men du kan bara gå oförfärat²³ till honom, precis som FSY-temat 2025 uppmanar oss till: "Vänd er till mig i varje tanke, tvivla inte, frukta inte."²⁴

Hur kan du gå oförfärat till honom?

Föreställ dig att du är en upptäcktsresande i ett utforskat område. För att överkomma de förestående hindren behöver du en ljuskälla. Din trofasthet mot Gud och dina ständiga interaktioner med honom är bränslet i din lykta. Så när du ställs inför mörka och svåra situationer – i stället för att blint bemöta dem – tänder du din lampa fylld med oljan som är tro på Kristus för att sprida hoppets ljusglimtar över den osäkra stigen.²⁵ Dina tidigare erfarenheter kommer att öka hoppet om att Herren stödjer dig på din färd.

Hur långt når du med ditt hopp och din tro på Kristus?

Kommer du ihåg berättelsen om bassängen? I det desperata ögonblicket kom underverket på det sätt jag hade väntat mig, men Gud garanterar inte att det alltid sker enligt vår vilja. Vår tro måste vara fokuserad på Kristus och vårt hopp på hans välsignelser, när han väljer att ge dem. "Förvänta er underverk",²⁶ men "låt Gud råda i era liv".²⁷

Guds löften till sitt trofasta folk

Mina unga vänner, vi älskar er och litar på er! Ni *tillhör* Guds familj och är förbundets barn.²⁸ *Tro* och lita på Jesus Kristus. Han gör det möjligt för er att verkligen *bli* hans lärjungar.

Jag inbjuder er att börja i dag med att vårda er relation med Jesus Kristus.²⁹ Bestäm er för att aldrig överge honom.³⁰

Er lojalitet, kärlek och tillit till Kristus kommer att forma er karaktär och identitet³¹ efter hans. Ni kommer att få

självförtroende och styrka att övervinna Satans attacker.³² Och när ni begår misstag kommer ni att längta efter hans förlåtelse.³³ Slutligen kommer ert hopp om framtiden att vara strålande.³⁴ Han kommer att anförtro er med sin kraft att uppnå allt han förväntar sig av er,³⁵ ja, kraften att återvända till hans närhet.³⁶

Jag vittnar för er om den glädje som kommer av att sjunga "sången om den återlösande kärleken"³⁷ och att vara "omsluten av hans kärleks armar".³⁸ I Jesu Kristi heliga namn, amen. ■

SLUTNOTER

1. Russell M. Nelson, "Föra in Jesu Kristi kraft i våra liv", *Liahona*, maj 2017, s. 42.
2. Det engelska ordet *faith* [tro] kommer från det latinska ordet *fides* vilket betyder "att lita på" (se Michiel de Vaan, *Etymological Dictionary of Latin and the other Italic languages* [2008], under "fido"). Den grekiska roten πίστις översätts till "tillitsfull" (se Robert Beekes, *Etymological Dictionary of Greek* [2010], 1:1161–1162).
3. Tro är "en tillit och en förtröstan på Jesus Kristus" (Handledning för skriftstudier, "Tro", Evangeliebiblioteket).
4. Se "Vänd dig till Kristus" (världsomfattande samtal för ungdomar, 5 jan. 2025), Evangeliebiblioteket; se även Alexander Dushku, "Strålar och pelare av ljus", *Liahona*, maj 2024, s. 14–17.
5. Se Neil L. Andersen, "Minnen av avgörande andlig betydelse", *Liahona*, maj 2020, s. 18–22.
6. Se 2 Korintierbrevet 3:2–3; Moroni 10:3; Russell M. Nelson, "Hör honom", *Liahona*, maj 2020, s. 88–92.
7. Se Ronald A. Rasband, "Enligt en gudomlig plan", *Liahona*, nov. 2017, s. 55–57.
8. Se Mosiah 2:20–21; Lärän och förbunden 59:21.
9. Se "Appendix 1: Sixth Theological Lecture on Faith, circa January–May 1835, as Published in *Latter Day Saints' Messenger and Advocate*", s. 124–125, josephsmithpapers.org.
10. Se Moroni 7:41; se även Stephen M. R. Covey och Rebecca R. Merrill, *The Speed of Trust: The One Thing that Changes Everything* (2006), s. 215.
11. 2 Nephi 4:21.
12. "Gud är min vän. I honom finner jag tröst ... Jag önskar vara med Kristus. Jag håller inget i mitt liv kärare än att göra hans vilja" (*Kyrkans presidenters lärdomar: Joseph Smith* [2007], s. 242).
13. Bible Dictionary, "Faith".
14. Hebreerbrevet 11:6.
15. Se Johannes 8:29.
16. 1 Moseboken 39:9.
17. Se Joseph Smith – Historien 1:25.
18. President Gordon B. Hinckley sa: "Be till er himmelske Fader i Herren Jesu Kristi namn och visa alltid, under alla omständigheter genom ert sätt att leva, er lojalitet och er kärlek" ("Lojalitet", *Liahona*, maj 2003; se även Brent J. Schmidt, *Relational Faith: The Transformation and Restoration of Pistis as Knowledge, Trust, Confidence, and Covenantal Faithfulness* [2022], s. 9, Teresa Morgan, *Roman Faith and Christian Faith: Pistis and Fides in the Early Roman Empire and Early Churches* [2015], s. 127–128).
19. Se Russell M. Nelson, "Det eviga förbundet", *Liahona*, okt. 2022, s. 4–11.
20. "Det hebreiska ordet för tro är אמונה (*emunah*) och är ett handlingsorienterat ord som betyder 'stöd' ... [Det] lägger handlingen på den som 'stöttar Gud'. Det är inte en kunskap om att Gud kommer att handla, utan hellre att jag kommer att göra det jag kan för att stötta Gud. Den här uppfattningen att stöd gäller ordet *emunah* kan ses i 2 Moseboken 17:12 ... Det är stödet/*emunah* som Aron och Hur gav Moses armar, inte stödet/*emunah* som Mose gav. När vi säger: 'Jag har tro på Gud', bör vi tänka: Jag ska göra det jag kan för att stötta Gud" (Jeff A. Benner, "Faith", Ancient Hebrew Research Center, ancient-hebrew.org).
21. Johannes 14:21; se även vers 23.
22. Se Johannes 15:9–10.
23. Se Russell M. Nelson, "Föra in Jesu Kristi kraft i våra liv", s. 39–42.
24. Lärän och förbunden 6:36.
25. Se Neil L. Andersen, "Tro är ingen tillfällighet, det är ett val", *Liahona*, nov. 2015, s. 65–68.
26. Russell M. Nelson, "Styrkan i andligt momentum", *Liahona*, maj 2022, s. 99.
27. Se Russell M. Nelson, "Låt Gud råda", *Liahona*, nov. 2020, s. 92–95.
28. Se Russell M. Nelson, "Förbundets barn", *Liahona*, maj 1995, s. 32–35.
29. "Jesus är min vän. Ingen annan har gett mig så mycket ... Jag hoppas jag är värdig att vara hans vän" (se Gordon B. Hinckley, "Mitt vittnesbörd", *Liahona*, juli 2000, s. 85).
30. Se Johannes 6:67–68; Lärän och förbunden 6:20.
31. Se Russell M. Nelson, "Val för evigheten" (världsomfattande andakt för unga vuxna, 15 maj 2022), Evangeliebiblioteket; Richard G. Scott, *21 Principles: Divine Truths to Help You Live by the Spirit* (2013), s. 90.
32. Se Alma 48:17.
33. Se Mosiah 4:2; Alma 36:18.
34. Se Thomas S. Monson, "Var vid gott mod", *Liahona*, maj 2009, s. 92.

Äldste Dale G. Renlund
i de tolv apostlarnas kворum

Personliga förberedelser för att möta Frälsaren

Följ Frälsarens undervisning. Hans undervisning är varken gåtfull eller invecklad. När vi följer den behöver vi inte vara rädda eller oroliga.

Mina kära bröder och systrar, i oktober förra året sa president Russell M. Nelson: "Nu är det dags för er och för mig att förbereda oss för vår Herre och Frälsare Jesu Kristi andra ankomst."¹ När president Nelson talar om Kristi andra ankomst är det alltid med glad optimism. Men en flicka i Primär berättade nyligen för mig att hon alltid blir orolig när någon nämner Kristi andra ankomst. Hon sa: "Jag är rädd, för hemiska saker kommer att hända innan Jesus kommer tillbaka."

Det är inte bara barn som kan känna så. Det bästa rådet till henne, till dig och till mig är att följa Frälsarens lärdomar. Hans undervisning är varken gåtfull eller invecklad. När vi följer den behöver vi inte vara rädda eller oroliga.²

Mot slutet av sin jordiska verksamhet fick Jesus Kristus frågan om när han skulle komma tillbaka. Som svar gav han tre liknelser, upptecknade i Matteus 25, om hur man kan förbereda sig för att möta honom – oavsett om det är vid hans andra ankomst eller närhelst vi lämnar den här världen.³ Denna undervisning är livsviktig eftersom personlig förberedelse för att möta honom är en central del av livets syfte.⁴

Frälsaren berättade först liknelsen om de tio jungfrurna. I den här liknelsen gick tio jungfrur till en bröllopsfest. Fem var kloka nog att ta med sig olja till sina lampor, och fem oförståndiga gjorde det inte. När de fick höra att brudgummen nästan var där gick de oförståndiga jungfrurna iväg för att köpa olja. När de kom tillbaka var det för sent: dörren till festen var stängd.⁵

Jesus förklarade tre aspekter av liknelsen för att hjälpa oss förstå. Han förklarade:

"Och den dagen när jag kommer i min härlighet ska liknelsen som jag framställde om de tio jungfrurna fullbordas.

För de som är visa och har tagit emot sanningen samt tagit den Helige Anden till sin vägledare och inte har låtit sig bedragas – sannerligen säger jag er: De ska inte huggas ner och kastas i elden, utan de ska uthärdas den dagen."⁶

Med andra ord behövde de inte vara rädda eller oroliga, eftersom de skulle överleva och få framgång. De skulle segra.

Om vi är visa tar vi emot sanningen genom att ta emot Jesu Kristi evangelium genom prästadömetts förrättningar och förbund. Sedan strävar vi efter att förbli värdiga att alltid ha den Helige Anden hos oss. Denna förmåga måste förvärfvas individuellt och personligen, droppe för droppe.⁷ Kontinuerliga, personliga och enskilda handlingar av hängivenhet inbjuder den Helige Andens vägledning.⁸

Den tredje aspekten som Jesus betonade är att undvika att bli bedragen. Frälsaren varnade:

”Se till att ingen bedrar er.

Många ska komma i mitt namn och säga: Jag är Messias, och de ska bedra många.”⁹

Frälsaren visste att falska människor skulle försöka bedra de verkligt utvalda och att många lärjungar skulle bli lurade.¹⁰ Vi bör varken tro på dem som falskeligen påstår sig vara sanktionerade av Gud eller vandra in i bildliga öknar eller hemliga kammare för att undervisas av bedragare.

Mormons bok lär oss hur vi kan skilja på bedragare och lärjungar. Lärjungar inbjuder alltid till tro på Gud, att tjäna honom och att göra gott.¹¹ Vi blir inte bedragna när vi söker och tar emot råd från pålitliga personer som själva är Frälsarens trofasta lärjungar.¹²

Vi kan också undvika att bli bedragna genom att regelbundet tillbe Gud i templet. Det hjälper oss att behålla ett evigt perspektiv och skyddar oss från inflytanden som kan distrahera eller leda oss bort från förbundsstigen.¹³

Det viktigaste den här liknelsen om de tio jungfrurna lär oss är att vi är kloka när vi tar emot evangeliet, försöker ha den Helige Anden med oss och undviker att bli bedragna. De fem kloka jungfrurna kunde inte hjälpa dem som var utan olja; ingen kan ta emot evangeliet, ta den Helige Anden till vägledare och undvika att bli bedragen å våra vägnar.¹⁴ Vi måste göra detta själva.

Frälsaren berättade sedan liknelsen om talenter.¹⁵ I den här liknelsen gav en man olika stora summor pengar, så kallade talenter,¹⁶ till tre tjänare. En tjänare gav han fem talenter, en annan gav han två och en tredje gav han en. Med tiden fördubblade de två första tjänarna det de hade fått. Men den tredje tjänaren grävde helt enkelt ner sin enda talent. Till tjänarna som fördubblat sina talenter sa han: ”Bra, du gode och trogne tjänare. Du var trogen i det lilla, jag ska sätta dig över mycket. Gå in i din herres glädje!”¹⁷

Mannen tillrättavisade sedan tjänaren som hade grävt ner sin talent för att han varit ”usel och lat”.¹⁸ Den tjänarens talent togs ifrån honom och han förvisades. Men om den här tjänaren hade fördubblat sin talent, skulle han ha fått samma beröm och belöning som de andra tjänarna.¹⁹

Ett av liknelsens budskap är att Gud förväntar sig att vi stärker de förmågor vi har fått,²⁰ men han vill inte att vi ska jämföra våra förmågor med andras. Begrunda den här insikten som gavs av den chassidiske lärde Zuzia från Anipoli på 1700-talet. Zuzia var en berömd lärare som började frukta när han närmade sig döden. Hans lärjungar frågade: ”Mästare, varför darrar du? Du har levt ett gott liv; Gud kommer säkerligen att belöna dig storligen.”

Filippinerna.

Zuzia sa: ”Om Gud säger till mig: ’Zuzia, varför var du inte en till Mose?’ svarar jag: ’Därför att du inte gav mig en sån stor själ som du gav Mose.’ Och om jag står framför Gud och han säger: ’Zuzia, varför var du inte en till Salomo?’ svarar jag: ’Därför att du inte gav mig Salomos vishet.’ Men, ack, vad ska jag säga om jag står framför min skapare och han säger: ’Zuzia, varför var du inte Zuzia? Varför var du inte den man som jag gav dig förmågan att vara?’ Å, det är därför jag darrar.”²¹

Ja, Gud kommer att bli besviken om vi inte använder oss av Frälsarens förtjänster, barmhärtighet och nåd för att stärka de gudagivna förmågor vi fått. Med hans kärleksfulla hjälp förväntar han sig att vi ska bli vårt bästa jag. Att vi kanske börjar utifrån olika förmågor är för honom irrelevant. Och vi bör ha samma inställning.²²

Slutligen berättade Frälsaren liknelsen om fåren och getterna.²³ När han återvänder i sin härlighet ska ”alla folk ... samlas inför honom, och han ska skilja dem från varandra som herden skiljer fåren från getterna. Och han ska ställa fåren på sin högra sida och getterna på den vänstra.”²⁴

De på hans högra sida blir arvingar i hans rike, och de på hans vänstra sida blir utan arvedel. Deras utmärkande kännetecken är om de gav honom att äta när han var hungrig, gav honom att dricka när han var törstig, gav honom husrum när han var främling, klädde honom när han var naken och besökte honom när han var sjuk eller i fängelse.

Alla var förbryllade, både de på hans högra sida och de på hans vänstra sida. De frågade när de hade, eller inte hade, gett honom mat, dryck eller kläder eller hjälpt honom när han var sårbar.²⁵ Frälsaren svarade: ”Jag säger er sanningen: Allt vad ni har gjort för en av dessa mina minsta bröder, det har ni gjort för mig.”²⁶

Budskapet i liknelsen är tydligt: när vi tjänar andra, tjänar vi Gud;²⁷ när vi inte gör det, är vi till besvikelse. Han förväntar sig att vi använder våra gåvor, talanger och förmågor till att välsigna vår himmelske Faders barn. Den

Brasilien.

gudomliga impulsen att tjäna andra illustreras av en dikt skriven på 1800-talet av den finske poeten Johan Ludvig Runeberg. Mina syskon och jag hörde ofta dikten "Bonden Paavo" under vår barndom. I dikten är Paavo en fattig bonde som bor med sin fru och deras barn bland moarna i mellersta Finland. Flera år i rad förstörs större delen av hans grödor, antingen på grund av vårflo den, sommarens hagelskurar eller höstens tidiga frost. Varje gång de får en mager skörd utropar bondens hustru förtvivlat: "Paavo, Paavo, olycksfödde gubbe, Gud har oss förskjutit." Paavo, i sin tur, säger stoiskt: "Blanda bark i brödet så att barnen inte går hungriga."²⁸ Jag ska arbeta hårdare och gräva fler diken. Herren provar oss, men han ger oss det vi behöver."

Varje gång grödan förstörs ber Paavo sin fru att fördubbla mängden bark som hon blandar i rågmjölet så att de inte ska svälta. Han arbetar också hårdare och gräver diken för att dränera marken och minska åkrarnas känslighet för vårflo den och tidig höstfrost.

Efter år av vedermödor får Paavo äntligen en rik skörd. Hans hustru jublar: "Paavo, Paavo! Nu är tid att leva glada dagar, nu är tid att kasta barken undan och att baka bröd av råg allena." Men Paavo tar allvarsamt sin hustrus hand och säger: "Blanda du till hälften bark i brödet, ty förfrusen står vår grannes åker."²⁹ Paavo offrade sitt och sin familjs överflöd för att hjälpa sin förkrossade och utblottade granne.

Lärdomen i Frälsarens liknelse om fåren och getterna är att vi ska använda de gåvor vi har fått – tid, talanger och välsignelser – till att tjäna vår himmelske Faders barn, särskilt de mest sårbara och behövande.³⁰

Mitt råd till det oroliga primärbarnet som jag nämnde tidigare, och till var och en av er, är att följa Jesus Kristus och lita på den Helige Anden som om han vore en kär vän. Lita på dem som älskar dig och som älskar Frälsaren. Sök Guds vägledning för att utveckla dina unika förmågor, och hjälp andra, även när det inte är lätt.³¹ Då är du redo att möta

Demokratiska republiken Kongo.

Frälsaren, och du kan tillsammans med president Nelson vara glatt optimistisk.³² När du gör det hjälper du världen att förbereda sig för Jesu Kristi andra ankomst, och du välsignas med ett tillräckligt hopp för att kunna gå in i Herrens vila och glädje, nu och allt framgent.³³

Som vi sjunger i en av våra nya psalmer:

*Gläd er! Och förbered er för den dagen! ...
Ingen vet dagen eller stunden när han kommer tillbaka,
men han återvänder som skriften säger; det blir en glädjens dag
när vår älskade Frälsare kommer tillbaka.*³⁴

I Jesu Kristi namn, amen. ■

SLUTNOTER

1. Russell M. Nelson, "Herren Jesus Kristus ska komma tillbaka", *Liahona*, nov. 2024, s. 121.
2. Vi behöver inte vara oroliga, för Jesus Kristus förändrar oss så att vi är redo att möta honom. När vi kontinuerligt hedrar våra förbund och håller buden blir vi gradvis, genom hans nåd och välsignelser, mer och mer som Frälsaren. Och när vi gör det blir vi förberedda för hans andra ankomst. Som det står i 1 Johannesbrevet 3:2-3:
"Mina älskade, nu är vi Guds barn, och än är det inte uppenbarat vad vi ska bli. Men vi vet att när han uppenbaras ska vi bli lika honom, för då får vi se honom sådan han är.
Och var och en som har det hoppet till honom renar sig, liksom han är ren."
3. Herrens andra ankomst kommer att ske i början av tusenårsriket, när han återvänder i härlighet, och alla kommer att erkänna att han var och är den utlovade Messias (se Jesaja 45:23; Sakarja 12:10; Läran och förbunden 88:104).
4. Se Russell M. Nelson, "Inledande budskap", *Liahona*, maj 2020, s. 6.
5. Se Joseph Smith Translation, Matthew 25:1; (i Matthew 25:1, fotnot a i kyrkans engelska utgåva av skrifterna); Matteus 25:1-4, 6-13.
6. Läran och förbunden 45:56-57.
7. Se David A. Bednar, "Omvänd till Herren", *Liahona*, nov. 2012, s. 109.
8. Se 2 Nephi 32:5.
9. Matteus 24:4-5.
10. Se Joseph Smith – Matteus 1:5-6, 8-9, 21-22, 25-26.
11. Se Moroni 7:13, 15-17. Lärdomarna i Mormons bok samverkar med och klargör bibliska lärdomar "för att vederlägga falska läror" (2 Nephi 3:12). Det här kanske är en del av grunden till president Russell M. Nelsons undervisning om att Mormons bok är Guds

Kenya.

verktyg för att förbereda världen för Herrens andra ankomst (se "Mormons bok, Israels insamling och Kristi andra ankomst", *Liahona*, juli 2014, s. 27).

12. Se Russell M. Nelson, "Tänk celestialt!" *Liahona*, nov. 2023, s. 119. President Nelson lärde också: "Förörena ... inte [ditt vittnesbörd] med icke troende mäns och kvinnors falska filosofier" ("Övervinn världen och finn ro", *Liahona*, nov. 2022, s. 97). "Ta dina frågor till Herren och till andra trofasta källor ... Sluta spå på dina tvivel genom att ständigt diskutera dem med andra tvivlare" ("Kristus har uppstått – tro på honom förflyttar berg", *Liahona*, maj 2021, s. 103). Som profeten Alma den äldre i Mormons bok lärde: "Låt inte ... någon vara er lärare eller präst såvida han inte är en Guds man som vandrar på hans vägar och håller hans bud" (Mosiah 23:14). I den här tidsutdelningen har Frälsaren lärt oss att endast förlita oss på dem "med en botfärdig ande ... vars språk är mildt och uppbyggande ... som skälver under min kraft ... och ... bär lovprisningens och visdomens frukter enligt de uppenbarelser och sanningar som jag har gett er" (se Lärn och förbunden 52:14–19).
13. Se Russell M. Nelson, "Herren Jesus Kristus ska komma tillbaka", s. 121.
14. När ställföreträdande förrättningar utförs till förmån för avlidna förfäder avgör dessa förfäder själva om de tar emot evangeliet och förblir trofasta eller inte. Inte ens under sådana omständigheter fattar någon beslut åt någon annan.

15. Se Matteus 25:14–30.
16. Se Handledning för skriftstudier, "Talent". En talent var ett viktmått och ett myntmått i den grekiska och romerska antiken. Det uppskattas att en talent var värd ungefär 6 000 denarer, och eftersom en denar var ungefär en dagslön för en arbetare, skulle en enda talent motsvara omkring 20 årslöner för en genomsnittlig arbetare.
17. Matteus 25:21; se även v. 23.
18. Se Matteus 25:24–26.
19. Om vi ser på liknelsen utifrån ett evigt perspektiv: när varje tjänare går in i sin herres glädje och blir arvtagare till allt som Herren har, blir de skenbara små skillnaderna i vad varje tjänare hade från början försumbara.
20. Dessutom liknar Herren talenterna som nämns i liknelsen vid olika aspekter av livet och evangeliet, bland annat kunskap och vittnesbörd (se Ether 12:35; Lärn och förbunden 60:2, 13) så väl som egendom och förvalterskap (se Lärn och förbunden 82:18).
21. Se Harold S. Kushner, *Overcoming Life's Disappointments* (2006), s. 26.
22. Som det står i *Predika mitt evangelium: Vägledning för att sprida Jesu Kristi evangelium* (2023), s. 48: "Allt som är orättvist i livet kan rättas till genom Jesu Kristi försoning."
23. Se Matteus 25:31–46.
24. Matteus 25:32–33.
25. Se Matteus 25:37–39, 44.
26. Matteus 25:40; se även v. 45.
27. Se Mosiah 2:17. Vi är delaktiga i Frälsarens mission när vi berättar om hans evangelium, hjälper till att förbinda dem som har förkrossade hjärtan (se Jesaja 61:1–3; Lukas 4:16–21), hjälper de svaga, lyfter händerna som hänger ner och stärker de matta knäna (se Lärn och förbunden 81:5).
28. Det inre lagret av björkens bark innehåller kolhydrater och fibrer. Det kan konsumeras som en sista utväg.
29. Se Johan Ludvig Runeberg, "Högt Bland Saarijärvis Moar", Idyll och epigram Dikter (1830), nr 25; *Suomen kansalliskirjallisuus* (Helsingfors, 1941), 9:50–52; sv.wikisource.org/wiki/Högt_bland_Saarijärvis_moar.
30. Det här är vad Gud bad det forntida Israel att göra: "Fattiga kommer ... aldrig att saknas i landet, därför befaller jag dig: Du ska villigt öppna din hand för din broder, för de behövande och fattiga" (5 Moseboken 15:11).
31. Se Dallin H. Oaks, "Att förbereda oss för Kristi andra ankomst", *Liahona*, maj 2004, s. 7–10, för en underbar predikan om Kristi andra ankomst och hur man kan förbereda sig för den.
32. Se Russell M. Nelson, "Övervinn världen och finn ro", s. 95–98. President Nelson har lärt: "En avgörande del av denna insamling är att förbereda ett folk som är kapabelt, redo och värdigt att ta emot Herren när han kommer tillbaka, ett folk som redan har valt Jesus Kristus över den här fallna världen, ett folk som gläds i sin handlingsfrihet att kunna leva enligt Jesu Kristi högre och heligare lagar" ("Övervinn världen och finn ro", s. 98).
33. Se Moroni 7:3. President Joseph F. Smith lärde: "Vilan som det talas om här är inte fysisk vila ... Det som åsyftas är andlig vila och frid, vilken skapas av en fast förvissning om sanningen ... Vi kan sålunda inträda i Herrens vila i dag genom att komma till insikt om evangeliets sanningar ... [De som inträtt i denna vila är de] vilkas sinnen blivit mättade och vilka fäst sina ögon på sin höga kallelse med en orubblig beslutsamhet i sina hjärtan att vara ståndaktiga i sanningen. De vandrar i ödmjukhet och rättfärdighet den stig som utstakats för ... Kristi följsamma lärjungar. Men det finns många som inte nått denna fasta beslutsamhet och kastas hit och dit av varje vindkast i läran. De känner sig illa till mods, obeslutsamma, rastlösa. Dessa är de som blir modfälda av händelser som inträffar i kyrkan, i nationer och i virrvarret av människor ... De hyser en känsla av misstänksamhet, rastlöshet, ovisshet. Deras tankar är störda och de blir upphetsade över minsta förändring, liksom den som är till havs och kommit ur kurs" (*Evangeliets lära*, [1982], s. 103–104).
34. "When the Savior Comes Again", *Hymns—For Home and Church*, Gospel Library.

Äldste Hans T. Boom
i de sjuttios kvorum

Fasta i tron våra fäder förfäktat

Lär och hämta styrka från tron och vittnesbördet hos dem som kom före dig.

När jag besökte Nashville tempel i Tennessee för en tempelgranskning hade jag förmånen att som en del av uppdraget få en rundvandring i detta vackra Herrens hus. Jag blev särskilt imponerad av målningen föreställande Mary Wanlass, *Fortsätt framåt*, på väggen i tempelvärdinnans kontor.

Det här är bakgrunden till den målningen:

"I Missouri år 1862 lovade den fjortonåriga Mary Wanlass sin döende styvmor att hon skulle se till att hennes handikappade far [och hennes fyra, mycket yngre syskon alla tog sig] till Stora Saltsjödalen ... Mary körde oxarna och mjölkorna som drog vagnen som hennes [far låg i, och] hon tog hand om sina ... syskon. Efter varje dags resa gav hon familjen mat genom att plocka ätbara växter, blommor och bär. Hennes enda kompass var instruktionen hon fått att fortsätta västerut 'tills molnen blev till berg'.

De kom fram till Utah Valley i september, efter att ha färdats hela våren och sommaren. Hennes far dog strax efter att familjen slagit sig ner i Utah County, där Mary senare gifte sig och fick en [egen] familj."¹

Det här är en fantastisk berättelse om tron och styrkan hos en 14-årig ung kvinna som kan hjälpa var och en av oss i dag att "bara fortsätta framåt".

"Fortsätt bara framåt" – eller fritt översatt till mitt modersmål nederländska *Gewoon doorgaan* – är också min mammas och pappas livslånga motto.

Mina föräldrar och svärföräldrar är pionjärerna i vår familj. De har korsat sina egna "slätter" precis som alla de som kommer in i kyrkan, Herrens fälla, varje dag. Deras berättelser har inte så mycket med oxar och vagnar att göra, men påverkar framtida generationer på samma sätt.

De tog emot evangeliet och döptes i ung vuxen ålder. Båda mina föräldrar hade en svår barndom. Min far växte upp på ön Java i Indonesien. Under andra världskriget skildes han med våld från sin familj och hölls fången i ett koncentrationsläger där han i unga år led obeskrivliga umbäranden.

Min mor växte upp i ett splittrat hem och led också av hunger och andra världskrigets vedermödor. Ibland var hon

till och med tvungen att äta tulpanlökar. På grund av hennes fars handlingar och hans påföljande skilsmässa från hennes mor var det ibland svårt för henne att se sin himmelske Fader som en kärleksfull far.

Mina föräldrar träffades under en aktivitet i kyrkan och bestämde sig kort därefter för att gifta sig och beseglas i Berns tempel i Schweiz. När de väntade på järnvägsstationen och hade använt sina sista sparpengar till resan till templet undrade de hur de skulle klara sig, men de var säkra på att allt skulle ordna sig. Och det gjorde det!

De började fostra sina barn i en mycket enkel enrumslägenhet på vinden i hjärtat av Amsterdam. Efter att ha tvättat sina kläder för hand i flera år hade de äntligen sparat ihop tillräckligt med pengar för att köpa en tvättmaskin. Precis innan de skulle genomföra köpet besökte biskopen dem och bad om bidrag för att bygga möteshuset i Amsterdam. De bestämde sig för att ge allt de hade sparat för tvättmaskinen och fortsatte att tvätta för hand.

Som familj gick vi igenom en del svårigheter precis som vilken annan familj som helst. Dessa har bara gjort oss starkare och fördjupat vår tro på Herren Jesus Kristus, precis som när Alma berättade om sin upplevelse för sin son Helaman, när han berättade att han hade fått "stöd i prövningar och besvärigheter av alla de slag" eftersom han hade förtröstat på Herren Jesus Kristus.²

Hur kunde två personer som upplevde så många prövningar när de var unga bli de bästa föräldrar jag någonsin kunde önska mig? Svaret är enkelt: de tog fullständigt till sig evangeliet och lever efter sina förbund än i dag!

Efter mer än 65 års äktenskap gick min mor, som led av Alzheimers sjukdom, bort i februari. Min far, som vid 92 års ålder fortfarande bodde hemma, besökte henne så ofta han kunde tills hon gick bort. För en tid sedan nämnde han för mina yngre syskon att de fruktansvärda upplevelserna i lägret i Indonesien under andra världskriget hade förberett honom för att tålmodigt ta hand om sin fru i så många år när hon blev sjuk och försämrades av denna hemska sjukdom, och även den ödesdigra dagen då han var tvungen att anförtro hennes primära vård till andra och inte kunde vara vid hennes sida längre. Deras motto har varit och är fortfarande "Fortsätt bara framåt", med fullkomligt hopp i Kristus om att bli uppväckta på den yttersta dagen och få bo hos honom i härlighet för evigt.³

Deras tro och vittnesbörd är en drivkraft för de generationer som har kommit efter dem.

I byn där min fru växte upp tog hennes föräldrar, som var goda människor och gick i kyrkan, emot evangeliet som ett ungt gift par, med min hustru som deras tvååriga dotter och då enda barn. Deras beslut att bli medlemmar i Jesu Kristi Kyrka av Sista Dagars Heliga hade stor inverkan på deras liv då de blev utfryssta av byborna och sin egen familj. Det tog många år, kärleksfulla brev till familjemedlemmar och tjänande i samhället innan de slutligen blev accepterade.

Kenya.

Vid ett tillfälle när min frus far verkade som biskop blev han falskeligen anklagad för något och blev omedelbart avlöst. Min svärmor blev så sårad att hon frågade sin man om de skulle fortsätta gå i kyrkan. Han svarade att de naturligtvis skulle fortsätta gå i kyrkan eftersom det här inte är människors kyrka utan Jesu Kristi kyrka.

Det tog ett tag innan sanningen kom fram och ursäkter framräcktes. Det som kunde ha knäckt dem ökade bara deras styrka och övertygelse.

Hur kommer det sig att vissa av oss tar för givet tron och vittnesbördet hos våra föräldrar, som genom alla sina svårigheter förblivit trofasta? Tror vi att de inte har en tydlig kunskap om saker och ting? De blev inte och är inte bedragna! De har helt enkelt haft för många upplevelser med Anden och kan säga med profeten Joseph: "Jag visste det ... och jag kunde inte förneka det."⁴

Visst är sången om Helamans armé, som finns i *Barnens sångbok*, underbar?

*Vi har föräldrar fyllda av tro,
likt Lehi vandrar de börnas bro.
Vi har fått lära oss att förstå
och lyda Herren sen vi var små.⁵*

Även om så kanske inte är fallet, som min mor upplevde som barn, kan du bli en av dessa "föräldrar fyllda av tro" och vara ett rättfärdigt föredöme för andra.

Känner vi att detta är absolut sant när vi sjunger det? Känner ni att ni är "som Helamans armé" och att ni "vill vara Herrens missionärer" som "ger världen hans ord"?⁶ Jag har känt det vid så många tillfällen när jag har sjungit den här sången vid flera FSY-konferenser och andra ungdomsaktiviteter.

Eller vad känner vi när vi sjunger psalmen "Skall väl Sions ungdom vackla"?

Brasilien.

*Skall väl Sions ungdom vackla
i sin kamp för sanning, rätt?
Höjer ovän våldets fackla,
skola vi slå till reträtt? Nej!
Fasta i tron våra fäder förfäktat.⁷*

Till det uppväxande släktet, var ni än är och i vilken situation ni än må befinna er: Lär er av och hämta styrka från tron och vittnesbördet som fanns hos dem som gått före er. Ni får hjälp av att förstå att för att få eller utveckla ett vittnesbörd måste uppoffringar göras och att offer medför himlens välsignelser.⁸

Om du tänker på ett offer som verkligen kommer att välsigna dig ber jag dig att begrunda och be om uppmaningen från vår älskade profet president Nelson när han bad "varje värdig, duglig ung man att förbereda sig för och verka som missionär. För unga män som är sista dagars heliga är missionärstjänst ett prästadömsansvar ...

För ... unga och dugliga systrar är en mission också en storslagen, men *valfri*, möjlighet."⁹

Man kan kallas som servicemissionär eller undervisande missionär. Båda sorters missionärer bidrar till samma mål att föra själar till Kristus, var och en på sitt eget unika och kraftfulla sätt.

I båda typerna av tjänande visar du Herren att du älskar honom och att du vill lära känna honom bättre. Kom ihåg: "För hur kan en människa känna den mästare som hon inte har tjänat och som är en främling för henne och är långt borta från hennes hjärtas tankar och avsikter?"¹⁰

Alla, oavsett om vi är den första generationen i evangeliet eller den femte, bör vi fråga oss själva vilka berättelser om tro, styrka och celestial hängivenhet som jag för vidare till nästa generation?

Låt oss alla fortsätta våra ansträngningar att lära känna vår Frälsare Jesus Kristus bättre och göra honom till det

centrala i våra liv. Han är klippan som vi måste bygga på så att vi kan stå fasta när tiderna blir svåra.¹¹

Låt oss vara ”fasta i tron våra fäder förfäktat, trogna den sak, varför helgon försmäktat. Åt Herrens lag, var natt och dag skola vi ägna vart andetag.”¹² I Jesu Kristi namn, amen. ■

SLUTNOTER

1. "The Story Behind *Carry On*", alyoung.com.
2. Alma 36:27.
3. Se Alma 36:28.
4. Joseph Smith – Historien 1:25.

5. "Vi vill ge världen hans ord", *Barnens sångbok*, s. 92–93.

6. *Barnens sångbok*, s. 92–93.

7. "Skall väl Sions ungdom vackla", *Psalmer*, nr 176.

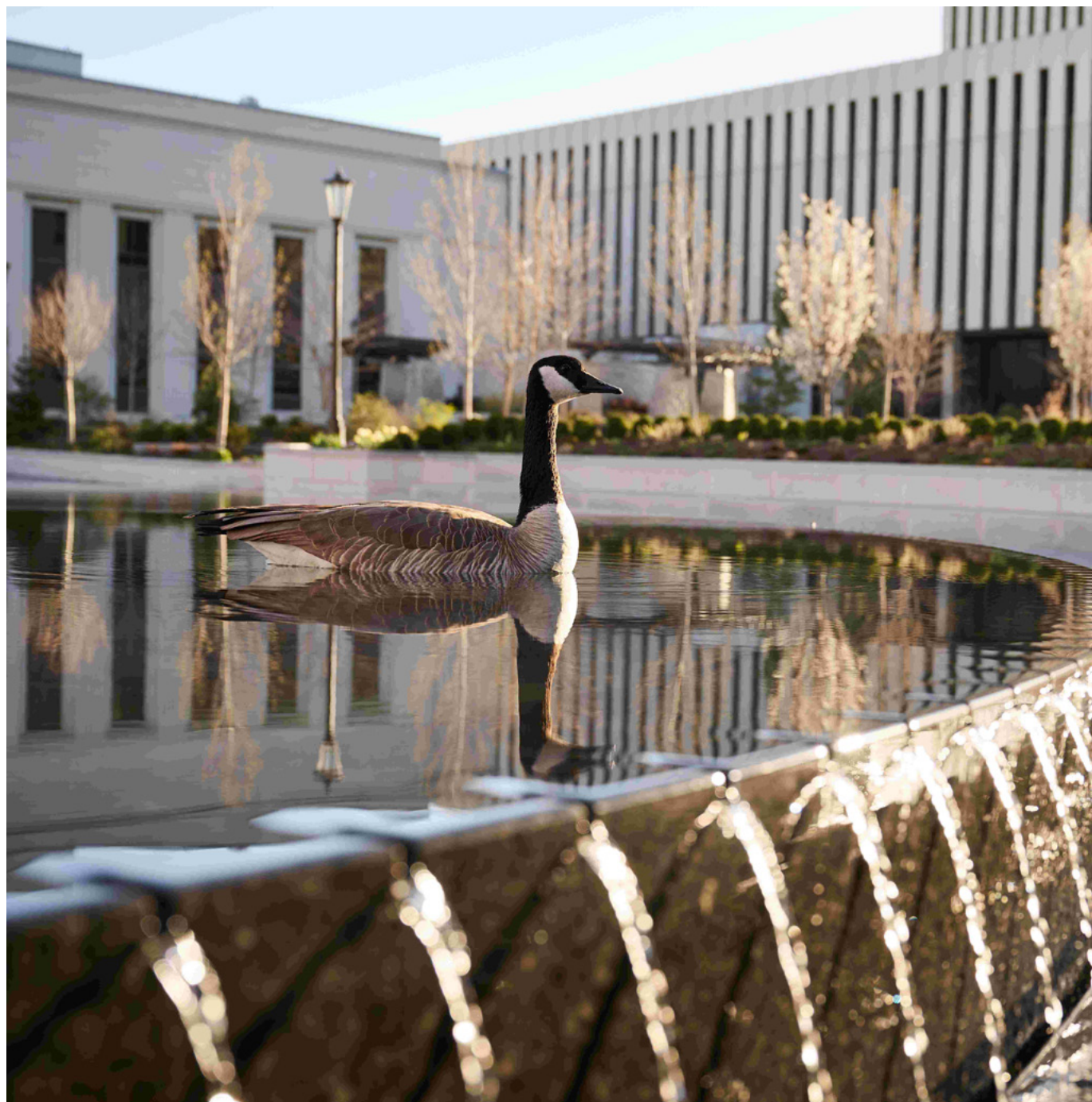
8. Se "Pris åt den man", *Psalmer*, nr 16.

9. Russell M. Nelson, "Predika fredens och fridens evangelium", *Liahona*, maj 2022, s. 6.

10. Mosiah 5:13.

11. Se Helaman 5:12.

12. *Psalmer*, nr 254.

Äldste Dieter F. Uchtdorf
i de tolv apostlarnas kворum

Då ska alla förstå att ni är mina lärjungar

Vår kärlek till Gud och hans barn är ett mäktigt vittnesbörd för världen om att det här verkligen är Frälsarens kyrka.

För många år sedan reste syster Uchtdorf och jag genom södra Tyskland. Det var strax före påsk och vi bjöd med en god vän som inte var medlem i kyrkan till söndagens gudstjänst. Vi älskade denna kära vän, så det var normalt och naturligt att berätta för henne hur vi kände för Frälsaren och hans kyrka och att inbjuda henne att komma och se! Hon tackade ja till vår inbjudan och följde med oss till mötena i en gren i närheten.

Om du någon gång har tagit med en vän till kyrkan för första gången kan du förmodligen relatera till hur jag kände mig den där söndagsmorgonen. Jag ville att allt skulle vara perfekt. Vår vän var en högutbildad, andlig person. Jag hoppades innerligt att mötena i den här grenen skulle göra ett gott intryck på henne och representera kyrkan väl.

Grenen hade sina möten i hyrda lokaler på andra våningen i en livsmedelsbutik. För att komma dit behövde vi ta trapporna på baksidan av byggnaden och gå förbi de starka dofterna från varor som förvarades där.

När sakramentsmötet började tänkte jag på hur min vän upplevde det här för första gången, och jag kunde inte låta bli att lägga märke till saker som gjorde mig lite nervös. Sången, till exempel, lät inte precis som The Tabernacle Choir. Rastlösa, högljudda barn lät under sakramentet. Talarna gjorde sitt bästa, men de var inte bra på att tala offentligt. Jag kände mig illa till mods under hela mötet och hoppades att Söndagsskolan kanske skulle vara bättre.

Det var den inte.

Hela förmiddagen oroade jag mig för vad vår vän tyckte om kyrkan vi hade tagit henne till.

När vi körde hem efteråt vände jag mig om för att prata med vår vän. Jag ville förklara att det här bara var en liten gren och att den egentligen inte representerade kyrkan som helhet. Men innan jag hann säga ett ord började hon prata.

”Det var underbart”, sa hon.

Jag var mållös.

Hon fortsatte: ”Jag är så imponerad av hur människorna behandlar varandra i er kyrka. De verkar alla ha olika bakgrunder, men ändå är det tydligt att de uppriktigt älskar

varandra. Det är så jag tänker mig att Kristus ville att hans kyrka skulle vara.”

Så jag omvände mig snabbt från min dömande inställning. Jag hade velat ha perfekta möten för att imponera på min vän. Men det medlemmarna i grenen hade uppnått var en hjärtlig anda av kärlek, vänlighet, tålmod och medkänsla.

Så att ... tron ska kunna tillta på jorden

Mina kära bröder och systrar, mina kära vänner, jag älskar Jesu Kristi Kyrka av Sista Dagars Heliga. Den är Frälsarens sanna och levande kyrka, och den undervisar om Jesu Kristi evangeliums återställda fullhet. Hans prästadömes kraft och myndighet finns här. Jesus Kristus leder den här kyrkan personligen, genom tjänare som han har kallat och bemyndigat och genom en levande profet, president Russell M. Nelson. Frälsaren har gett de sista dagars heliga ett unikt uppdrag att samla Guds barn och förbereda världen för Frälsarens andra ankomst. Jag vittnar om att allt detta är sant.

Men det är viktigt att komma ihåg att när de flesta upplever Jesu Kristi kyrka för första gången så tänker de inte på prästadömet myndighet eller förrättningar eller Israels insamling. Det de förmodligen främst lägger märke till är hur det känns när de är med oss och hur vi behandlar varandra.

”Älska varandra”, sa Jesus. Då ”ska alla förstå att ni är mina lärjungar”.¹ Ofta kommer en persons första vittnesbörd om Jesus Kristus när han eller hon känner kärlek bland Jesu Kristi lärjungar.

Frälsaren förkunnade att han återställde sin kyrka så ”att ... tron ska kunna tillta på jorden”.² När människor därför besöker våra möten i kyrkan vill Frälsaren att de ska gå därifrån med starkare tro på honom! Kärleken som våra vänner känner bland oss lyfter dem närmare Jesus Kristus! Detta är vårt enkla mål varje gång vi samlas.

Brasilien.

Peru.

Alla som söker större tro på Kristus eller en närmare kontakt med vår himmelske Fader bör kunna känna sig hemma i Jesu Kristi Kyrka av Sista Dagars Heliga. Att bjuda med dem till våra möten kan vara något lika normalt och naturligt som att bjuda hem dem.³

Idealet och verkligheten

Jag inser att jag nu beskriver idealet. Och under det här jordelivet får vi sällan uppleva idealet. Och "fram till den fullkomliga dagen"⁴ kommer det alltid att finnas en klyfta mellan idealet och verkligheten. Så vad ska vi göra när kyrkan *inte* känns som den fullkomliga dagen? Vad gör vi när vår församling av någon anledning ännu *inte* har fullkomlig tro eller kärlek? Eller när det känns som att vi inte passar in?

En sak vi *inte* får göra är att ge upp hoppet om idealet!

På titelbladet till Mormons bok finns denna viktiga uppmaning: "Och om det nu finns fel", står det, "är det människors misstag. Fördöm därför inte det som hör Gud till."

Kan en bok – eller en kyrka eller en person – ha "fel" och göra "misstag" och fortfarande vara Guds verk?

Mitt svar är ett rungande *ja*!

Så, även om vi håller fast vid Herrens höga normer, låt oss också ha tålamod med varandra. Vi håller alla på att utvecklas och vi är alla beroende av Frälsaren för de framsteg vi gör. Detta gäller oss som individer och det gäller Guds rike på jorden.

Herren inbjuder oss att inte bara *bli en del* av hans rike utan också att verka med iver för att *bygga upp* det. Gud ser framför sig ett folk som är "av ett hjärta och ett sinne".⁵ Och för att vara av *ett* hjärta måste vi söka efter att ha *rena* hjärtan,⁶ och det kräver en *mäktig förändring i hjärtat*.⁷

Men det betyder inte att jag ska förändra mitt hjärta till att bli som ditt. Inte heller betyder det att du ska förändra

ditt hjärta till att bli som mitt. Det betyder att vi alla förändrar vårt hjärta till att bli som Frälsarens.

Om vi inte är där än, så kom ihåg att med Herrens hjälp är ingenting omöjligt.⁸

Du passar in och hör hemma här

Och om det någon gång känns som om du inte riktigt passar in ska du veta att du inte är ensam. Har vi inte alla befunnit oss i livssituationer när vi känt oss som främlingen i rummet? Jag har varit med om det mer än en gång. När jag var elva år gammal tvingades min familj att lämna vårt hem och flytta till en främmande region. Allt var annorlunda än det jag var van vid. Och min dialekt tydliggjorde för de andra barnen att *jag* var annorlunda än det som *de* var vana vid. Vid en tid när jag så innerligt behövde känna vänskap och tillhörighet kände jag mig ensam och utanför.

De flesta av de skillnader vi märker här på jorden – de skillnader som vissa av oss använder för att kategorisera varandra – har att göra med det jordiska: utseende, nationalitet, språk, kläder, seder och så vidare. Men Gud "går inte efter vad en människa ser. En människa ser det som är för ögonen, men Herren ser till hjärtat."⁹

Ur hans perspektiv finns det en kategori som kommer före alla andra: Guds barn.¹⁰ Och vi passar alla perfekt in i den.

Det är naturligt att vilja umgås med personer som ser ut, pratar, beter sig och tänker som vi gör. Det finns tillfällen för det.

Men i Frälsarens kyrka samlar vi alla Guds barn som är villiga att samlas och som söker sanningen. Det är inte vårt fysiska utseende, våra politiska åsikter, vår kultur eller vår etnicitet som för oss samman. Det är inte vår gemensamma bakgrund som förenar oss. Det är vårt gemensamma mål, vår kärlek till Gud och kärlek till vår nästa, vår förpliktelse mot Jesus Kristus och hans återställda evangelium. Vi är "ett i Kristus".¹¹

Den enighet vi söker är inte att alla ska stå på samma plats; den är att alla tittar åt samma håll – mot Jesus Kristus.¹² Vi är ett, inte på grund av var vi har varit utan vart vi strävar efter att komma; inte på grund av vilka vi är utan vilka vi försöker bli.

Detta är vad Frälsarens sanna kyrka handlar om.

En kropp

Om du älskar Gud, om du vill lära känna honom bättre genom att följa hans Son, så hör du hemma här. Om du uppriktigt försöker hålla Frälsarens bud – även om du ännu inte gör det fullkomligt – så passar du perfekt in i Jesu Kristi Kyrka av Sista Dagars Heliga.

Och vad gör det om du är annorlunda än andra omkring dig? Det betyder inte att du inte passar in – det gör dig till en nödvändig del av Kristi kropp. Alla behövs i Kristi kropp.¹³ Öronen uppfattar sådant som ögonen aldrig kan. Fötterna gör sådant som händerna inte riktigt klarar.¹⁴

Det betyder inte att det är ditt jobb att förändra andra så att de blir som du. Men det betyder att du har något viktigt att bidra med – och att du har något viktigt att lära dig!

En röst

På varje möte under generalkonferensen välsignas vi med inspirerande musik av begåvade körer. När du lyssnar kanske du märker att alla sångarna inte sjunger samma toner. Ibland sjunger en viss sektion melodin, ibland en annan. Men de bidrar alla till den vackra klangen, och de är fullständigt förenade. Varje körmedlem har samma centrala mål: att prisa Gud och lyfta våra hjärtan till honom. Var och en måste rikta sinne och hjärta mot samma gudomliga syfte. Och när det händer blir de verkligen en röst.

Om du ännu inte är medlem i Jesu Kristi Kyrka av Sista Dagars Heliga inbjuder vi dig att tillsammans med oss glädjas åt Frälsarens sång ”om den återlösande kärleken”.¹⁵ Vi behöver dig. Vi älskar dig. Kyrkan blir bättre med dina ansträngningar att tjäna Herren och hans barn.

Om du redan genom dopet, genom att ingå förbund med Gud, har visat din önskan att ”komma in i Guds fälla och kallas hans folk”.¹⁶ Tack för att du är en del av detta stora och gudomliga verk och för att du bidrar till att göra Jesu Kristi kyrka till det som Frälsaren vill att den ska vara.

Som jag lärde mig av min vän i Tyskland är vår kärlek till Gud och hans barn ett mäktigt vittnesbörd för världen om att det här verkligen är Frälsarens kyrka.

Må Gud välsigna oss så att vi tålmodigt men ihärdigt försöker leva upp till de ideal som vår Frälsare, Återlösare och Mästare har satt upp för oss – så att alla får veta att vi är hans lärjungar. I Jesu Kristi heliga namn, amen. ■

SLUTNOTER

1. Johannes 13:34–35.
2. Läran och förbunden 1:21.
3. Se Läran och förbunden 46:5–6.
4. Läran och förbunden 50:24.
5. Mose 7:18.
6. Se Läran och förbunden 97:21.
7. Se Alma 5:14.
8. Se Lukas 1:37.
9. 1 Samuelsboken 16:7.
10. Se Russell M. Nelson, ”Val för evigheten” (världsomfattande andakt för unga vuxna, 15 maj 2022), Evangeliebiblioteket.
11. Galaterbrevet 3:28.
12. Se Läran och förbunden 6:36.
13. Se 1 Korintierbrevet 12:12–27. I Kristi kropp ignorerar vi inte olikheter, och det är inte så att vi bara tolererar dem. Vi är tacksamma för den unika insats som varje medlem gör, för hela kroppens bästa.
14. Precis som det skulle vara fel för örat att titta på kroppen och säga: ”Jag är inte som ögat. Det kan inte finnas någon plats för mig här”, skulle det vara lika fel för ögat att säga till örat: ”Du är inte som jag; vi behöver inte dig här” (se 1 Korintierbrevet 12:16, 21).
15. Alma 5:26.
16. Mosiah 18:8. När vi döps betygar vi bland annat att vi vill vara en del av ett folk som ”bär varandras bördor” och ”sörjer med dem som sörjer” och ”tröstar dem som står i behov av tröst” (se v. 8–9). Med andra ord: när vi blir medlemmar i Jesu Kristi kyrka säger vi – ödmjukt men tydligt – att vi vill bli mer som vår älskade Frälsare, och vi vill bli det tillsammans.

Chile.

Elfenbenskusten.

Kanada.

Argentina.

Sydafrika.

Uruguay.

Cooköarna.

LÖRDAGENS KVÄLLSMÖTE

Generalkonferensen i april 2025

s. 56

Och vi talar om Kristus

Vi är Jesu Kristi efterföljare, och vi söker att både ta emot och sprida hans ljus.

Äldste Gary E. Stevenson

i de tolv apostlarnas kворum

s. 60

Du är Kristus

(se Matteus 16:16)

Vi vill att våra barn ska tro på Jesus Kristus, tillhöra Jesus Kristus och hans kyrka genom förbund, och sträva efter att bli som Jesus Kristus.

Syster Amy A. Wright

första rådgivare i Primärs generalpresidentskap

s. 64

Barmhärtighetens plan

Herren är barmhärtig och vår himmelske Faders frälsningsplan är verkligen barmhärtighetens plan.

Äldste James R. Rasband

i de sjuttios kворum

s. 68

Vårt himmelska vägledningssystem

När vi fokuserar våra liv på Jesus Kristus hittar vi vägen hem, håller ut intill änden och gläds intill änden.

Äldste Sergio R. Vargas

i de sjuttios kворum

s. 75

Gudsdyrkan

Vad innebär gudsdyrkan för dig och mig?

Äldste D. Todd Christofferson

i de tolv apostlarnas kворum

Äldste Gary E. Stevenson
i de tolv apostlarnas kворum

Och vi talar om Kristus

Vi är Jesu Kristi efterföljare, och vi söker att både ta emot och sprida hans ljus.

Inledning

I slutet av ett långt uppdrag utomlands klev min fru Lesa och jag in på en flygterminal för att ta ett sista flyg – ett nattflyg – för att komma hem. Där vi stod tillsammans med många andra och rörde oss ett steg i taget i långa köer kände vi våra medresenärers växande oro över att hinna med flyg, ta sig igenom pass- och visumkontroller och lyckas navigera genom säkerhetskontroller.

Vi kom till slut till en kontroll med en tulltjänsteman som inte verkade påverkas av de höga nivåerna av stress och oro i rummet. Nästan mekaniskt, utan ögonkontakt, tog hon mina dokument, bekräftade bilden, tummade igenom sida efter sida, och stämplade till slut mitt pass med en tung duns.

Sedan sträckte hon ut handen efter Lesas dokument. Utan känsla, med huvudet böjt och fokuserad på sitt arbete tummade hon mekaniskt igenom sidorna med expertblick

Den här lilla bilden på Frälsaren sammanlänkade två främlingar som annars inte hade något gemensamt.

och fokuserade på detaljerna i dokumentet framför sig. Vi blev lite överraskade när hon plötsligt stannade till, lyfte på huvudet och tog ögonkontakt med Lesa med en eftertänksam och varm uppåtriktad blick. Med ett ömsint leende stämplade hon milt Lesas pass och gav henne dokumenten tillbaka. Min fru log tillbaka, tog emot dokumenten och sa några varma ord till avsked.

"Vad var det som just hände?" frågade jag förbryllat.

Då visade Lesa mig vad tjänstemannen hade sett: ett litet kort med en bild på Frälsaren. Det hade råkat glida ur hennes väska och hamnat i hennes pass. Det var det som tulltjänstemannen hade hittat. Det var det som förändrade hela hennes uppsyn.

Den här lilla bilden på Frälsaren sammanlänkade två främlingar som annars inte hade något gemensamt. Den omvandlade det opersonliga till något personligt och fångade skönheten, underverket och verkligheten i Jesu Kristi ljus. Under resten av den dagen och ofta sedan dess har jag tänkt på detta ljuva, enkla ögonblick med vördnad och har fröjdats åt den härliga påverkan Kristi ljus har på Guds barn.

Vi talar om Kristus

Vi är Jesu Kristi efterföljare, och vi söker att både *ta emot* och *sprida* hans ljus. Underförstått i kyrkans namn är vår teologi att "hörnstenen är Kristus Jesus själv".¹ Genom forntida och nutida profeter har vår himmelske Fader befallt oss att "höra honom"² och att "komma till Kristus".³ "Vi talar om Kristus, vi gläds i Kristus, vi predikar om Kristus [och] vi profeterar om Kristus."⁴

Vi *lär* att Jesus Kristus är Guds Son,⁵ och att Jesus under sin jordiska verksamhet lärde ut sitt evangelium och grundade sin kyrka.⁶

Vi *vittnar* om att i slutet av sitt liv sonade Jesus våra synder när han led i Getsemane trädgård,⁷ korsfästes,⁸ och sedan uppstod igen.⁹

Vi *gläds* åt att vi tack vare Frälsarens försoningsoffer kan bli förlåtna och renade från våra synder när vi omvänder oss. Det ger oss frid och hopp och gör det möjligt för oss att återvända till Guds närhet och ta emot glädjens fullhet.¹⁰

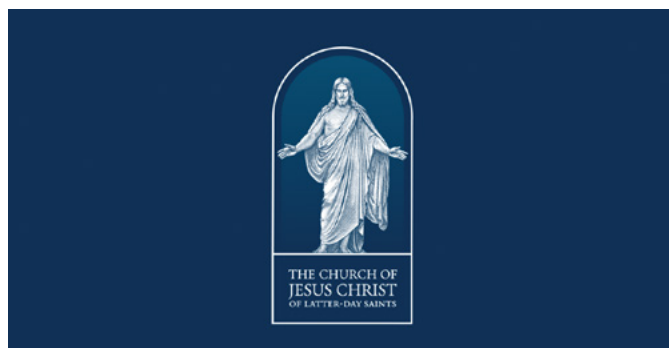
Vi *profeterar* om att tack vare Jesu uppståndelse är döden inte slutet, utan ett viktigt steg framåt. ”Tack vare Jesu uppståndelse kommer vi alla att uppstå efter döden. Det betyder att varje persons ande och kropp kommer att återförenas och leva för evigt.”¹¹

Kom till Kristus

Levande profeter i vår tid – som tar emot uppenbarelse från Gud för att undervisa och leda oss – inbjuder oss allt mer att komma till Kristus. De hjälper oss att fokusera våra hjärtan, öron och ögon mer fullständigt på honom. Vi skulle kunna citera ett stort antal exempel på justeringar och förbättringar som första presidentskapet tillkännagett, som är ämnade att få oss att fokusera på Jesus Kristus. Några av dem är följande:

- Beslutet att lägga ner namnet ”mormonkyrkan” och ersätta det med det rätta namnet, Jesu Kristi Kyrka av Sista Dagars Heliga.¹²
- Ny, kristusinspirerad konst att sätta upp i möteshusen.¹³
- Unga kvinnors och aronska prästadömetts kvorums teman och musik som fokuserar på Jesus Kristus, som till exempel ”Jag följer Kristus i allt” och ”Vänd dig till Kristus”.¹⁴
- Större betoning på försoningen och Jesu Kristi bokstavliga uppståndelse som de härligaste händelserna i historien.¹⁵
- Firande av påskan som en tid på året, inte bara en helgdag, med betoning på Jesus Kristus.¹⁶
- Introduktionen av Jesu Kristi kyrkas visuella kännetecken och dess symboliska karaktär.¹⁷

Låt oss ta en närmare titt på den inverkan en del av dem har. För det första, kyrkans symbol.

Madagaskar.

Kyrkans symbol

År 2020 introducerade president Russell M. Nelson ett nytt visuellt kännetecken för kyrkan. Denna symbol speglar sanningen att Kristus är i centrum för sin kyrka och bör vara i centrum för våra liv.¹⁸ Nu ser vi den här välbekanta symbolen på tempelrekommendationer, på kyrkans webbplatser och tidskrifter, som ikon för appen Evangeliebiblioteket, och även på militära identitetsbrickor för medlemmar i kyrkan som tjänar i försvaret. Symbolen innefattar kyrkans namn inom en hörnsten, en påminnelse om att Jesus Kristus *är* den viktigaste hörnstenen,¹⁹ här på khmer, och används på 145 språk.

I mitten av symbolen avbildas Bertel Thorvaldsens älskade marmorstaty *Kristus*, som är brett förknippad med kyrkan och återfinns i besökscenter och på tempelområden runt om i världen. Dess placering i kyrkans symbol antyder att Kristus ska vara i centrum för allt vi gör. På samma sätt tyder Frälsarens utsträckta armar på hans löfte att omfamna alla som kommer till honom. Den här symbolen är en visuell representation av Frälsaren Jesu Kristi kärlek och en ständig påminnelse om den levande Kristus.

Av nyfikenhet har jag frågat många familjer och vänner om en viktig del av kyrkans symbol. Förvånande nog är många inte medvetna om ett heligt inslag den omfattar. Jesus Kristus står *under* valvbågen. Det representerar den uppståndne Frälsaren som kommer ut ur graven. Vi firar sannerligen den *uppståndne, levande Kristus*, även när vi använder kyrkans symbol.

Högre och heligare påsk

Låt oss nu begrunda påskens betydelse. I ett påskbudskap nyligen utmanade första presidentskapet oss att ”fira vår levande Frälsares uppståndelse genom att studera hans lärdomar och bidra till att skapa påsktraditioner i vårt samhälle som helhet, särskilt i våra egna familjer”.²⁰ Kort

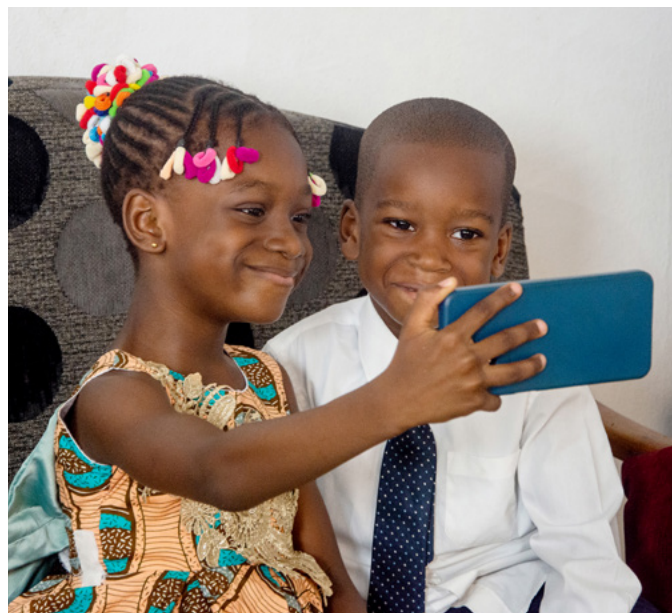
sagt: vi har uppmuntrats att röra oss mot ett högre och heligare påskfirande.

Jag älskar fortsatt uppenbarelse angående påsen och gläds åt era många ansträngningar att göra påsen till en helig tilldragelse. Förutom att ha ett timmeslångt sakramentsmöte på påskdagen inkluderar andra exempel på värdiga aktiviteter andakter för församlingar och stavar på palmsöndagen samt under stilla veckan. Dessa minnestillfällen innefattar aktiviteter med barn och ungdomar, och omfattar ofta ekumeniska körer. Andra har hållit öppet hus om "den levande Kristus" för medlemmar och vänner, och har deltagit i påskevenemang i samhället med flera trosinriktningar.

Sådana aktiviteter speglar folkmassorna i Jerusalem, vars röster tillsammans prisade Frälsaren under hans högtidliga intåg. Lika imponerande är rapporterna om era svar på första presidentskapets inbjudan att tillbe Gud hemma som familjer för att fira denna allra viktigaste helg.²¹

Jag tror att tillbedjan i familjen runt påsen har ökat dramatiskt. För två år sedan talade jag om vår familjs beslutsamhet att förbättra sättet vi hedrar påsen på. Jag måste erkänna att det är ett fortlöpande arbete. Vi har alltid avnjutit en särskild påskmåltid, påskkorgar och en påskäggsjakt, och det gör vi fortfarande. Men när vi har lagt till en medvetet andlig dimension som fokuserar på Jesus Kristus och hans försoning i vårt firande har vi fått en ljuv balans i vårt hedrande av dessa heligaste av alla händelser.

I år blir det vårt tredje försök att göra påsen mer kristuscentrerad. Precis som julpijäs inkluderar vår familjs påskdagspjäs enkla dräkter, läsning av skriftställen från Nya testamentet och Mormons bok, musik, påskbilder, palmkvistar – och lite kaos om jag ska vara helt ärlig. Barn och barnbarn läser och reciterar palmsöndagens lovsånger till "Hosianna! ... Välsignad är han som kommer i Herrens namn. Hosianna i höjden!" och "Det är ... Jesus från ...

Elfenbenskusten.

Galileen"²² verkar lika relevanta som "frid på jorden bland människor"²³ är under julen.

Nu gläds vi åt en blandning av dekorationer. Det som tidigare nästan bara var kaniner och påskägg balanseras nu av statyn *Kristus* och bilder av den tomma graven, den uppståndne Frälsaren som visar sig i trädgården utanför graven, och Frälsaren som uppenbarar sig för nephiterna. Vi strävar också efter att göra påsen till en tid på året snarare än bara en enda dag. Vi försöker vara mer insatta, eftertänksamma och fira palmsöndagen och långfredagen och de heliga händelser som ägde rum under hela stilla veckan.

Påsen låter oss hedra både Jesu Kristi försoningsoffer och hans bokstavliga och glädjerika uppståndelse. Våra hjärtan tyngs när vi tänker oss Frälsarens lidande i trädgården och på Golgata, men vi gläds när vi ser den tomma graven och hör den himmelska förkunnelsen: "Han har uppstått!"²⁴

En bokstavlig uppståndelse

Första presidentskapets uppmuntran till oss nyligen att "se fram emot påsen och Jesu Kristi uppståndelse – det härligaste av alla budskap till mänskligheten",²⁵ markerar hur stor den här tiden på året är. Även om det verkar vara en allt större trend bland olika kristna teologer att se uppståndelsen i bildliga och symboliska termer, bekräftar vi vår lära att "uppståndelsen innebär att alla som någonsin har levt kommer att uppstå, och uppståndelsen är bokstavlig".²⁶ "Liksom alla dör i Adam, så ska också alla göras levande i Kristus."²⁷ Jesus Kristus bröt dödens band för varje levande själ.²⁸

Vi är verkligen förundrade över den nåd Jesus Kristus förunnar oss.²⁹ Vi tar till oss hans ord: "Ingen har större kärlek än den som ger sitt liv för sina vänner."³⁰

C.S. Lewis sa: "Att predika kristendomen betydde [för apostlarna] först och främst att predika om uppståndelsen ... Uppståndelsen är det centrala temat i varje kristen predikan som nämns i Apostlagärningarna. Uppståndelsen och dess konsekvenser var 'evangeliet' eller de goda nyheter som de kristna förde med sig."³¹

Jag förkunnar att "det finns en uppståndelse, och därför har graven ingen seger och dödens udd är uppslukad i Kristus".³²

Avslutning och vittnesbörd

Jag avslutar genom att vittna om att alla som tar emot inbjudningar från vår levande profet och hans rådgivare att mer avsiktligt fira de heliga händelser som påsen representerar upptäcker att deras band till Jesus Kristus ständigt stärks.

För bara några dagar sedan fick jag höra om en farmor som övade in påskberättelsen med sin fyraårige sonson genom att använda enkla scenerier för graven, stenen som täckte dess öppning, Jesus, Maria, lärjungarna och ängeln. Den lille pojken tittade och lyssnade uppmärksamt när hans farmor berättade om begravningen, när graven stängdes och öppnades, och om uppståndelsen i trädgården. Sedan upprepade han noga berättelsen förvånansvärt detaljerat för

sina föräldrar medan han flyttade figurerna runt sig. Efter denna ljuva stund fick han frågan om han visste varför vi har påsken. Pojken tittade upp och med ett barns resonemang svarade han: "För han levde."

Jag lägger mitt vittnesbörd till hans – och till era, och till änglars och profeters – att han har uppstått och att han lever, och det vittnar jag om i Jesu Kristi namn, amen. ■

SLUTNOTER

1. Efesierbrevet 2:20.
2. Se Joseph Smith – Historien 1:17.
3. Omni 1:26; Moroni 10:30.
4. 2 Nephi 25:26.
5. Se Matteus 3:17; Johannes 3:16–17; Hebreerbrevet 1:1–3; 3 Nephi 11:7; Läran och förbunden 93:15–17; Joseph Smith – Historien 1:17.
6. Se Matteus 16:18; Apostlagärningarna 2:47; 3 Nephi 21:22.
7. Se Matteus 26:36–46; Markus 14:32–41; Lukas 22:39–46; se även Jesaja 53:4–12; Läran och förbunden 19:16–19.
8. Se Matteus 27:26–51; Markus 15:15–38; Lukas 23:32–49; Johannes 19:1–6, 14–37; se även 1 Nephi 11:32–33; 2 Nephi 9:5; Mosiah 14:12; Läran och förbundens 45:52; 53:2; 110:2–5.
9. Se Matteus 28:1–10, 16–18; Markus 16:1–14; Lukas 24:1–48; Johannes 20:1–31; 21:1–14; 3 Nephi 9:22; 11:1–17.
10. Se Mosiah 2:41.
11. *Predika mitt evangelium: Vägledning för att sprida Jesu Kristi evangelium* (2023), s. 11.
12. Se Russell M. Nelson, "Kyrkans rätta namn", *Liahona*, nov. 2018, s. 87–90.
13. Se Brev från första presidentskapet, 11 maj 2020.
14. Se "Unga kvinnors tema" och "Temat för aronska prästadömetts kvorum", Evangeliebiblioteket; "Jag följer Kristus i allt", Musikbiblioteket; "Vänd dig till Kristus", Musikbiblioteket.
15. Se Russell M. Nelson, Facebook, 16 mars 2025, facebook.com/russell.m.nelson.
16. Se Gary E. Stevenson, "Den bästa påskberättelse som någonsin berättats", *Liahona*, maj 2023, s. 6–9; "Påsken 2025" (meddelande till kyrkans ledare), 11 mars 2025.
17. Se Russell M. Nelson, "Öppna himlarna för att få hjälp", *Liahona*, maj 2020, s. 73.
18. Se Russell M. Nelson, "Öppna himlarna för att få hjälp", s. 73.
19. Se Efesierbrevet 2:19–20; 1 Petrusbrevet 2:3–6.
20. Dallin H. Oaks, "He Is Risen! A Special 2025 Easter Season Message from the First Presidency" (video), Evangeliebiblioteket med engelska som förvalt språk.
21. Se Russell M. Nelson, "Svaret är alltid Jesus Kristus", *Liahona*, maj 2023, s. 127–128; brev från första presidentskapet, 15 feb. 2023.
22. Matteus 21:9, 11.
23. "I Heard the Bells on Christmas Day", *Hymns*, nr 214; se även Lukas 2:14.
24. Se Matteus 28:6; Markus 16:6; Lukas 24:6; se även Matteus 28:1–10, 16–18; Markus 16:1–14; Lukas 24:1–48; Johannes 20:1–31; 21:1–14; 3 Nephi 9:22; 11:1–17.
25. Dallin H. Oaks, Facebook, 2 jan. 2025, facebook.com/dallin.h.oaks.
26. Dallin H. Oaks, "He Is Risen!"
27. 1 Korintierbrevet 15:22.
28. Se Mosiah 15:7–8.
29. Se "Oändlig är kärleken", *Psalmer*, nr 125.
30. Johannes 15:13.
31. C.S. Lewis, *Miracles: A Preliminary Study* (1947), s. 171–172.
32. Mosiah 16:8.

Syster Amy A. Wright
första rådgivare i Primärs generalpresidentskap

Du är Kristus (se Matteus 16:16)

Vi vill att våra barn ska tro på Jesus Kristus, tillhöra Jesus Kristus och hans kyrka genom förbund, och sträva efter att bli som Jesus Kristus.

När vår son Eli gick i fyran tillsatte hans klass en låtsasregering där han blev vald av sina kamrater till klassens domare. En dag kom en riktig domare från andra distriktsdomstolen i Utah på besök, placerade sin domarkappa på Elis axlar och förestavade sedan sin tjänst för klassen. Detta tänkte i Elis unga, lättpåverkade själ en passion för att studera lagen och lagstiftaren själv, Jesus Kristus.

Efter år av flitiga ansträngningar blev Eli inbjuden till en intervju vid en av sina högst rankade skolor för att studera juridik. Han sa: "Mamma, jag fick tio frågor. Den sista frågan var: 'Vad grundar sig din moraliska kompass på?' Jag sa att man genom historien har grundlagt moraliska system genom att inrätta sina liv efter arketyperns liv. Den moraliska arketyper jag strävar att inrätta mitt liv efter är Jesus Kristus. Jag sa att om alla människor skulle följa Jesu Kristi lärdomar i bergspredikan skulle världen bli en bättre, fridfullare plats." Sedan var intervjun över och han tänkte för sig själv: Där rök min barndoms drömmar. Ingen i den sekulära, akademiska världen vill höra om Jesus Kristus.

Två veckor senare blev Eli antagen med ett stipendium. Innan han bestämde sig besökte vi campus. Skolan såg ut som ett slott och låg på en kulle med utsikt över en vacker sjö. Vad som var anmärkningsvärt var att när vi gick genom det praktfulla biblioteket och de ståtliga korridorerna fann vi på baner och inristade i sten egenskaper från bergspredikan.

Bergspredikan¹ är avgjort den mest anmärkningsvärda predikan som någonsin hållits,² och är banbrytande i sina lärdomar. Ingen annan predikan kan hjälpa oss bättre att förstå Jesu Kristi karaktär, hans gudomliga egenskaper,³ och vårt yttersta ändamål att bli som han.

Ett livslångt lärjungeskap till Jesus Kristus börjar i våra hem – och i Primär så tidigt som vid 18 månaders ålder. Vi vill att våra barn ska tro på Jesus Kristus, tillhöra Jesus Kristus och hans kyrka genom förbund, och sträva efter att bli som Jesus Kristus.

Tro på Jesus Kristus

För det första: tro på Jesus Kristus.

Efter predikan om livets bröd var det "många av [Herrens] lärjungar" som hade svårt att acceptera hans undervisning och lära, och de "drog sig ... undan och *shutade vandra med honom*".⁴ Jesus vände sig då till de tolv och ställde en hjärtslitande fråga: "Inte tänker ni väl också gå?"⁵

Petrus svarade:

"Herre, *till vem skulle vi gå?* Du har det eviga livets ord, och vi tror och förstår att du är Kristus, den levande Gudens Son."⁶

Som Petrus visade är tro att "förtrösta på någon eller något, eller att acceptera något som sant".⁷ Och om vår tro ska leda till frälsning så måste den ha Herren Jesus Kristus i centrum.⁸ Vi utövar tro på Jesus Kristus när vi har en förvisning om att han finns, en insikt om hans sanna karaktär och natur, och en kunskap om att vi strävar efter att leva efter hans vilja.⁹

Vår älskade profet, president Russell M. Nelson, har sagt: "Tro på Jesus Kristus är grunden för all tro och det som leder till gudomlig kraft."¹⁰

Hur kan vi hjälpa våra barn att stärka sin tro på Jesus Kristus och få tillgång till hans gudomliga kraft? Vi behöver inte se längre än till vår Frälsare själv.

"[Herren] talade till folket och sa:

'Se, jag är Jesus Kristus ...

Stå upp och kom hit' ...

Och det hände sig att mängden gick fram och stack sina händer i hans sida och kände märkena efter spikarna i hans händer och i hans fötter. Och detta gjorde de, och de gick fram den ene efter den andre till dess de alla hade ... *sett* med sina ögon och *känt* med sina händer och *visste* med säkerhet och *bar vittne*" att det var han.¹¹

Jag vill inbjuda er att begrunda hur detta skulle kunna se ut i små barns liv. Får de *höra* vittnesbörd om Jesus

Madagasakar.

Kristus och hans evangelium? Får de *se* vördnadsbjudande, tillbedjansvärda bilder av hans tjänande och gudaskap? Får de *känna* och förstå när den Helige Anden vittnar om att han finns och är gudomlig? Får de *veta* vad hans budskap och mission är?

Tillhöra Jesus Kristus och hans kyrka

För det andra: tillhöra Jesus Kristus och hans kyrka.

Kung Benjamins folk upplevde en mäktig förändring i hjärtat¹² och genom förbund vigde de sina liv åt att göra Guds vilja. På grund av förbundet de slöt med Gud och Jesus Kristus fick de "kallas Kristi barn, hans söner och hans döttrar".¹³ Som medlemmar i Jesu Kristi Kyrka av Sista Dagars Heliga har vi ett förbundsansvar att bygga hans rike och förbereda oss för hans ankomst.¹⁴

Hur kan vi hjälpa våra barn att ingå och hålla heliga förbund? I handledningen för *Kom och följ mig*, i appendix A och B, kan vi hitta samtalsöppnare och lektioner som ger inre styrka åt familjer och stöttar lärare och ledare i deras heliga ansvar att förbereda barnen för ett helt liv på Guds förbundsstig.¹⁵

Bli som Jesus Kristus

För det tredje: bli som Jesus Kristus.

I Mormons bok manade Frälsaren sina nykallade lärjungar att efterlikna honom så noga som möjligt: "Vad slags män bör ni då vara? Sannerligen säger jag er: Sådana som jag är."¹⁶

Hur kan vi hjälpa barn som är döpta och konfirmerade att uppfylla sitt förbundsansvar att själva komma och ta med andra till Jesus Kristus?¹⁷ Ett livslångt lärjungeskap kräver att vi är "ordets görare, inte bara dess hörare".¹⁸

När ni ger Herrens yngsta lärjungar uppmaningar, ta då varje tillfälle i akt att leda dem, stödja dem, gå bredvid dem och hjälpa dem finna vägen.¹⁹ Rådgör med dessa dyrbara små när de förbereder sig för att undervisa,²⁰ vittna,²¹ be²² eller tjäna²³ så att de känner tillförsikt och glädje när de uppfyller sina ansvar. Sök inspirerade sätt att hjälpa dem förstå att det här är deras kyrka och att de har en avgörande roll att spela i förberedelsen inför Frälsarens ankomst.²⁴

När Jesus Kristus sätts i fokus för våra liv, förändras det vi åstundar och hur vi åstundar det för alltid. Omvändelse förändrar allt! Det förändrar vår natur "så att vi inte längre har någon benägenhet att göra ont, utan att ständigt göra gott".²⁵ Det förändrar hur vi spenderar vår tid, våra resurser; vad vi läser, tittar på, lyssnar på och delar med oss av. Det förändrar till och med hur vi ger svar under en distingerad, akademisk, yrkesavgörande intervju.

Vi behöver ingjuta Jesu Kristi ljus²⁶ i vartenda skrymsle av våra liv.²⁷ Om vi inte vittnar om äktheten i hans förjordska gudaskap,²⁸ hans gudomliga mission,²⁹ och hans fängelserämnande uppståndelse³⁰ i våra hem och på vartenda möte i den här kyrkan, så kan våra budskap om kärlek, tjänande, ärlighet, ödmjukhet, tacksamhet och medkänsla inte bli annat än ett käckt peptalk om att leva med eftertanke. Utan Jesus Kristus finns ingen

kraft till förändring, inget syfte att sträva efter och ingen förlikning med livets vedermödor. Om vi blir slarviga³¹ i vårt lärjungeskap till Jesus Kristus kan det bli katastrofalt för våra barn.³²

När vi säger till våra barn att vi älskar dem, säger vi då också att deras Fader i himlen och Frälsaren Jesus Kristus älskar dem?³³ Vår kärlek kan trösta och inspirera, men *deras* kärlek kan heliggöra,³⁴ upphöja³⁵ och bota³⁶.

Denne Jesus ska inte vara en uppdiiktad Jesus,³⁸ eller en förenklad Jesus,³⁸ eller en kroppslös Jesus,³⁹ eller en lättvindig Jesus,⁴⁰ eller en okänd Jesus,⁴¹ utan en förhärliad,⁴² allsmäktig,⁴³ uppstånden,⁴⁴ upphöjd,⁴⁵ tillbedjansvärd,⁴⁶ mäktig,⁴⁷ Guds enfödde Son⁴⁸ som är mäktig att frälsa.⁴⁹ Som ett litet barn i Filippinerna med övertygelse vittnade för mig en gång: "Vi är värda att frälsa!" I hans heliga namn som Gud har sänt som vår stora försoning,⁵⁰ ja, i Jesu Kristi namn, amen. ■

SLUTNOTER

1. Se Matteus 5–7.
2. President Thomas S. Monson sa att bergspredikan var "den största predikan som någonsin hållits" ("The Way Home", *Ensign*, maj 1975, s. 15).
3. Se "Eftersträva kristuslika egenskaper", kapitel 6 i *Predika mitt evangelium: vägledning för att sprida Jesu Kristi evangelium* (2023), s. 123–138.
4. Johannes 6:66; betoning tillagd.
5. Johannes 6:67.
6. Se Bibeln på engelska, King James Version, John 6:68–69; betoning tillagd.
7. Handledning för skriftstudier, "Tro", Evangeliebiblioteket.
8. Se Apostlagärningarna 4:10–12; Mosiah 3:17; Moroni 7:24–26; Trosartiklarna 1:4.
9. Se Ämnens och frågor, "Tro på Jesus Kristus", Evangeliebiblioteket; se även *Lectures on Faith* (1985), s. 38.
10. Russell M. Nelson, "Kristus har uppstått – tro på honom förflyttar berg", *Liahona*, maj 2021, s. 102.
11. 3 Nephi 11:9–10, 14–15; betoning tillagd.
12. Se Mosiah 5:2; Alma 5:12, 14.
13. Mosiah 5:7.

Madagaskar.

14. Se Russell M. Nelson, "Herren Jesus Kristus ska komma tillbaka", *Liahona*, nov. 2024, s. 121–122.
15. Se, appendix A: "För föräldrar – förbered dina barn för ett helt liv på Guds förbundsstig"; appendix B: "För Primär – förbered barnen för ett helt liv på Guds förbundsstig", i *Kom och följ mig – för hemmet och kyrkan: Läran och förbunden 2025*.
16. 3 Nephi 27:27; se även 2 Nephi 2:6–8; Moroni 7:48. Skrifterna lär oss att de som ska ärvå det celestialet riket är rättfärdiga personer som, genom Jesu Kristi nåd, har blivit som han.
17. Se "Ett budskap till barn från president Russell M. Nelson" [A Message for Children from President Russell M. Nelson] (video, utsändning av Vänner emellan 2021), Evangeliebiblioteket.
18. Jakobs brev 1:22.
19. Se "Jag är Guds lilla barn", *Psalmerna*, nr 194; se även Johannes 14:6.
20. Se *Allmän handbok: Tjåna i Jesu Kristi Kyrka av Sista Dagars Heliga*, 12.2.1.2, 29.2.1.4, Evangeliebiblioteket.
21. Se *Allmän handbok*, 29.2.2.
22. Se *Allmän handbok*, 12.2.1.2, 29.6.
23. Se *Allmän handbok*, 12.2.1.3; "Primärbarn inbjuds att tjåna andra barn under 2025", Nyhetsrum, 22 jan. 2025, nyheter.JesuKristiKyrka.org.
24. Se Apostlagärningarna 1:11; 1 Tessonikerbrevet 4:16; Läran och förbunden 1:12; 34:6–7; 49:7.
25. Mosiah 5:2.
26. Se Johannes 8:12; Läran och förbunden 93:2.
27. Se Alma 19:6.
28. Se Läran och förbunden 76:4.
29. Se Johannes 3:14–17.
30. Se 1 Korintierbrevet 15:20–23.
31. Se Becky Craven, "Noggrant eller slarvigt", *Liahona*, maj 2019, s. 9–11.
32. Se 2 Nephi 25:26.
33. Se Johannes 3:16; 13:34–35; 1 Nephi 19:9.
34. Se Mose 6:59–60; Moroni 10:33.
35. Se Läran och förbunden 14:7; 84:36–38; Moses 1:39. President Joseph Fielding Smith skrev följande: "Fadern har lovat att allt han har ska ges till dem som visar lydnad mot hans bud. *De ska tillväxa i kunskap*,

visdom och makt, de ska gå från nåd till nåd till dess att den fullkomliga dagen bryter fram i sin fullhet över dem" (se *Frälsningens lära*, sammanst. av Bruce R. McConkie [1955], del 2, s. 39–40).

36. Se 3 Nephi 17:7.
37. Se 2 Petrusbrevet 1:16–18; Joseph Smith – Historien 1:17.
38. Se Läran och förbunden 110:1–4.
39. Se Dallin H. Oaks, "Avfall och återställelse", *Nordstjärnan*, juli 1995, s. 85–88.
40. Se Äldste D. Todd Christofferson:
"Vikten av att ha känsla för det som är heligt är helt enkelt detta: Om man inte sätter värde på heliga ting, förlorar man dem. Utan en känsla för det som är heligt blir man alltmer slarvig i sin inställning och slapp i sitt beteende. Man glider bort från den trygghet som förbund med Gud kan ge. Ens känsla av ansvarighet inför Gud minskar och glöms bort. Därefter bryr man sig bara om sin egen bekvämlighet och att tillfredsställa sina egna otvåglade begår. Slutligen börjar man förakta heliga ting, till och med Gud, och till sist föraktar man sig själv.
Å andra sidan, med en känsla för det som är heligt växer man i kunskap och sanning. Den Helige Anden blir ens ofta närvarande och sedan konstanta sällskap. Man står allt oftare på heliga platser och anförtros heliga ting. I motsats till att sjunka ner i cynism och förtvivlan, resulterar detta i evigt liv" ("A Sense of the Sacred" [andakt på Brigham Young University, 7 nov. 2004], speeches.byu.edu).
41. Se Apostlagärningarna 17:23; Alma 30:52–53.
42. Se Johannes 17:3–5.
43. Se Mosiah 3:5.
44. Se Lukas 24:1–6; 3 Nephi 11.
45. Se Filipperbrevet 2:9–11.
46. Se 2 Nephi 25:29.
47. Se 2 Moseboken 19:16; Lukas 4:32; Johannes 1:12; Romarbrevet 13:1; 1 Nephi 17:48.
48. Se Johannes 3:16.
49. Se 2 Nephi 31:19; Alma 7:14; 34:18.
50. Se Romarbrevet 3:25; se även 1 Johannesbrevet 2:2; 4:10.

Mongoliet.

Äldste James R. Rasband
i de sjuttios kворum

Barmhärtighetens plan

Herren är barmhärtig och vår himmelske Faders frälsningsplan är verkligen barmhärtighetens plan.

En profets inbjudan

Förra april, strax efter att vi fått de glada nyheterna att kyrkan hade förvärvat templet i Kirtland, inbjöd president Russell M. Nelson oss att studera invigningsbönen för templet i Kirtland, som återfinns i kapitel 109 i Läran och förbunden.¹ Invigningsbönen, sa president Nelson, "är en lektion i hur templet andligen ger dig och mig kraft att möta livets utmaningar i dessa sista dagar".²

Jag är säker på att era studier i kapitel 109 gav insikter som var till välsignelse för er. I kväll ska jag berätta om några saker jag lärde mig när jag följde vår profets inbjudan. Den fridgivande stig mina studier ledde mig längs påminde mig om att Herren är nåderik och att vår himmelske Faders frälsningsplan verkligen är en barmhärtighetens plan.

Nyligen kallade missionärer som tjänar i templet

Som ni kanske vet uppmuntras "nyligen kallade missionärer ... att ta emot tempelbegåvningen så snart som möjligt och att besöka templet så ofta som omständigheterna medger". När de väl har tagit emot sin begåvning kan de även "tjäna som förrättningstjänare i templet innan de börjar tjäna som missionärer".³

Tid i templet innan de kommer till missionärsskolan kan vara en underbar välsignelse för nya missionärer när de lär sig mer om tempelförbunden innan de berättar om välsignelserna av dessa förbund för världen.

Men när jag studerade kapitel 109 lärde jag mig att i templet ger Gud nya missionärer kraft – ja, även oss alla – på ett ytterligare heligt sätt.⁴ I invigningsbönen, som gavs genom uppenbarelse, bad profeten Joseph Smith att "när dina tjänare går ut ur ditt hus ... för att vittna om ditt namn", att alla människors hjärtan ska kunna uppmjukas – både "de framstående på jorden" och "alla de fattiga, de behövande och lidande". Han bad att "deras fördomar kan ge vika för sanningen" och att "ditt folk [ska] finna nåd inför allas ögon, så att alla jordens ändar kan veta att vi, dina tjänare, har hört din röst och att du har sänt oss".⁵

Det här är ett vackert löfte för nyligen kallade missionärer – att fördomar ska "ge vika för sanningen", att kunna "finna nåd inför allas ögon" och att världen ska kunna veta att de har sänts av Herren. Var och en av oss behöver

säkerligen dessa välsignelser. Vilken välsignelse det skulle vara att hjärtan uppmjukas när vi umgås med grannar och medarbetare. Invigningsbönen förklarar inte exakt hur vår tid i templet uppmjukar andras hjärtan, men jag är övertygad om att det är kopplat till hur tid i Herrens hus uppmjukar våra egna hjärtan genom att fokusera oss på Jesus Kristus och hans barmhärtighet.⁶

Herren besvarar Joseph Smiths vädjan om barmhärtighet

När jag studerade invigningsbönen för templet i Kirtland slogs jag också av att Joseph om och om igen vädjade om att Herren skulle förbarma sig – över kyrkans medlemmar,⁷ över kyrkans fiender,⁸ över landets ledare, över jordens nationer.⁹ Och på ett mycket personligt plan vädjade han till Herren att minnas honom¹⁰ och förbarma sig över hans älskade Emma och deras barn.¹¹

Hur måste inte Joseph ha känt sig när Frälsaren en vecka senare, på påskdagen den 3 april 1836 i Kirtlands tempel, uppenbarade sig för honom och Oliver Cowdery och, som det står upptecknat i kapitel 110 i Läran och förbunden, sa: "Jag har godtagit detta hus och mitt namn ska vara här, och jag ska i barmhärtighet uppenbara mig för mitt folk i detta hus."¹² Detta löfte om barmhärtighet måste ha haft särskild innebörd för Joseph.¹³ Och som president Nelson lärde i april förra året gäller detta löfte även "varje invigt tempel i dag".¹⁴

Finna nåd i Herrens hus

Det finns så många sätt för var och en av oss att finna nåd i Herrens hus. Detta har varit sant sedan Herren först befallde Israel att bygga ett tabernakel och att i dess mitt placera "nådstolen".¹⁵ I templet finner vi nåd i de förbund vi ingår. Dessa förbund, tillsammans med dopförbundet, knyter oss till Fadern och Sonen och ger oss ökad åtkomst till det som president Nelson har lärt är "en särskild slags kärlek och nåd" som kallas "hesed" på hebreiska.¹⁶

Vi finner nåd i möjligheten att beseglas till våra familjer för evigheten. I templet börjar vi också förstå med större tydlighet att skapelsen, fallet, Frälsarens försoningsoffer och vår möjlighet att åter inträda i vår himmelske Faders närhet¹⁷ – ja, alla delar av frälsningsplanen – är manifestationer av nåd.¹⁸ Det kan sägas att frälsningsplanen är en glädjens plan just för att den är en "barmhärtighetens plan".¹⁹

När man söker förlåtelse öppnas dörren för den Helige Anden

Jag är tacksam för det vackra löftet i kapitel 110 att Herren ska visa sig i barmhärtighet i sina tempel. Jag är också tacksam för vad det säger oss om hur Herren ska visa sig i barmhärtighet varje gång vi, som Joseph, vädjar om nåd.

Joseph Smiths vädjan om barmhärtighet i kapitel 109 var inte första gången hans vädjan om nåd ledde till uppenbarelse. I den heliga lunden bad den unge Joseph inte bara om att få veta vilken kyrka som var sann – han sa också att han ropade "till Herren om nåd, för det fanns ingen annan jag kunde gå till och få nåd".²⁰ På något sätt bidrog

hans insikt att han behövde nåd som endast Herren kunde ge honom till att himlens fönster öppnades. Tre år senare visade sig ängeln Moroni efter det som Joseph sa var hans ”bön och vädjan till den allsmåktige Guden om förlåtelse för alla mina synder och dårskaper”.²¹

Det här mönstret av uppenbarelse efter en vädjan om nåd är välbekant i skrifterna. Enos hörde Herrens röst först efter att han hade bett om förlåtelse.²² Kung Lamonis fars omvändelse börjar med hans bön: ”Jag [ska] överge alla mina synder för att lära känna dig.”²³ Vi kanske inte välsignas med samma dramatiska sorts upplevelser, men för dem som ibland har svårt att känna bönesvar är sökandet efter Herrens nåd ett av de mest kraftfulla sätten att känna den Helige Andens vittnesbörd.²⁴

Begrundan av Guds barmhärtighet öppnar dörren till ett vittnesbörd om Mormons bok

En liknande princip undervisas på ett vackert sätt i Moroni 10:3–5. Vi sammanfattar ofta dessa verser till lärdomen att vi genom uppriktig bön kan få veta om Mormons bok är sann. Men den här sammanfattningen kan försumma barmhärtighetens viktiga roll. Lyssna på hur Moroni börjar sin uppmaning: ”Jag vill uppmana er att när ni läser dessa uppteckningar ... ni då kommer ihåg hur barmhärtig Herren har varit mot människobarnen, från Adams skapelse ända fram till den tid då ni får dessa uppteckningar, och begrundar det i era hjärtan.”²⁵

Moroni manar oss att inte bara läsa dessa uppteckningar – de uppteckningar han skulle försegla – utan också att *begrunda* i våra hjärtan vad Mormons bok uppenbarar om ”hur barmhärtig Herren har varit mot människobarnen”.²⁶ Det är begrundan av Herrens barmhärtighet som förbereder oss att fråga ”Gud, den evige Fadern, i Kristi namn, om inte dessa uppteckningar är sanna”.²⁷

När vi begrundar Mormons bok kanske vi frågar: Är det verkligen sant, som Alma lärde, att Guds barmhärtighetsplan

försäkrar att alla människor som någonsin levt på denna jord ska uppstå²⁸ och att de ska återställas till sin fullkomliga form?²⁹ Har Amulek rätt – kan Frälsarens barmhärtighet tillfredsställa *alla* de bittert verkliga rättvisans krav som vi annars skulle vara tvungna att betala och i stället omsluter oss ”i trygghetens armar”?³⁰

Är det sant, som Alma vittnade, att Kristus inte bara led för våra synder utan även för vår ”smärta och [våra] sjukdomar” så att han kunde ”veta hur han ska bistå sitt folk i enlighet med deras skröpligheter”?³¹ Är Herren verkligen så barmhärtig, som kung Benjamin lärde, att han i form av en fri gåva sonade ”deras synder som ... har dött utan att känna till Guds vilja rörande dem eller som har syndat ovetande”?³²

Är det sant, som Lehi sa, att ”Adam föll för att människorna skulle kunna bli till, och människorna är till för att de ska kunna ha glädje”?³³ Och är det verkligen sant, som Abinadi vittnade när han citerade Jesaja, att Jesus Kristus blev sargad för våra överträdelsers skull, och blev slagen för vår onskas skull? Att straffet var lagt på honom för att vi skulle få frid, och att vi genom hans sår är helade?³⁴

Sammanfattat, är Faderns plan så som den lärs ut i Mormons bok verkligen så här barmhärtig? Jag vittnar om att den är det och att de fridgivande och hoppfulla lärdomarna om nåd och barmhärtighet i Mormons bok är sanna.

Ändå kan jag tänka mig att det är svårt för några av oss, trots trofast läsning och böner, att förstå Moronis löfte att vår himmelske Fader ska ”uppenbara sanningen om dem för er genom den Helige Andens kraft”.³⁵ Jag förstår den här svårigheten eftersom jag har känt den för många år sedan när mina första genomläsningar av Mormons bok inte gav mig ett ögonblickligt och tydligt svar på mina böner.

Om du har svårt med detta, får jag inbjuda dig att följa Moronis råd att begrunda Mormons boks många sätt att undervisa om ”hur barmhärtig Herren har varit mot människobarnen”?³⁶ Baserat på min erfarenhet hoppas jag att

när du gör det så kan den Helige Andens frid komma in i ditt hjärta och du kan veta, tro och känna³⁷ att Mormons bok och barmhärtighetens plan som den undervisar om är sanna.³⁸

Jag vill uttrycka min tacksamhet för Faderns stora barmhärtighetsplan och för Frälsarens villighet att genomföra den. Jag vet att han visar sig i barmhärtighet och nåd i sitt heliga tempel och i varje del av våra liv om vi söker honom. I Jesu Kristi namn, amen. ■

SLUTNOTER

1. Se Russell M. Nelson, "Fröjdas åt prästadömsnycklarnas gåva", *Liahona*, maj 2024, s. 121.
2. Russell M. Nelson, "Fröjdas åt prästadömsnycklarnas gåva", s. 121.
3. *Allmän handbok: Tjåna i Jesu Kristi Kyrka av Sista Dagars Heliga*, 24.5.1, Evangeliebiblioteket.
4. Liksom med alla templets välsignelser ger Gud oss dessa välsignelser beroende på om vi håller de förbund vi ingått i templet. Se Russell M. Nelson, "Övervinn världen och finn ro", *Liahona*, nov. 2022, s. 96: "Var och en som ingår förbund ... i tempel – och håller dem – har ökad åtkomst till Jesu Kristi kraft."
5. Som ett annat exempel, tänk på första presidentskapets uttalande om att bära tempelklädnaden: "När du håller dina förbund, inklusive det heliga privilegiet att bära klädnaden enligt anvisningarna i inledande förrättningar, får du större tillgång till Frälsarens barmhärtighet, beskydd, styrka och kraft" (*Allmän handbok*, 26.3.3.2; betoning tillagd).
6. Se Russell M. Nelson, "Herren Jesus Kristus ska komma tillbaka", *Liahona*, nov. 2024, s. 121–122: "Här är mitt löfte till er: Varje person som uppriktigt söker Jesus Kristus finner honom i templet. Ni kommer att känna hans barmhärtighet."
7. Se Läran och förbunden 109:34: "Förbarma dig över detta folk, och eftersom alla människor syndar, förlåt ditt folks överträdelser och låt dessa bli för evigt utplånade."
8. Se Läran och förbunden 109:50.
9. Se Läran och förbunden 109:54. Joseph bad också Herren att förbarma sig "över Jakobs barn, så att Jerusalem från denna stund kan börja återlösas, och trädomens ok kan börja brytas loss från Davids hus, och Judas barn kan börja återvända till de landområden som du gav till Abraham, deras fader" (Läran och förbunden 109:62–64).
10. Se Läran och förbunden 109:68.
11. Se Läran och förbunden 109:69. *Oxford English Dictionary* definierar det engelska ordet *mercy* [barmhärtighet eller nåd] som "förbarmande och medkänsla som visas en person i ett maktlöst tillstånd" (*mercy*, oed.com). Barmhärtighet, liksom nåd, är ett uttryck för Guds kärlek och vänlighet – hans *hesed*. Medan *barmhärtighet* fokuserar på att inte ge oss ett straff vi förtjänar syftar *nåd* vanligtvis på att Gud ger oss välsignelser vi inte förtjänar och utan att se till förtjänst.
12. Läran och förbunden 110:7.
13. I en manifestation av personlig nåd fick Joseph och Oliver höra: "Se, era synder är er förlåtna. Ni är rena inför mig, lyft därför upp era huvuden och gläd er" (Läran och förbunden 110:5).
14. Russell M. Nelson, "Fröjdas åt prästadömsnycklarnas gåva", s. 119. President Nelson sa: "Jag uppmanar er att begrunda vad Herrens löfte betyder för er personligen."
15. Se Bible Dictionary, "Tabernacle": "Det allraheligaste innehöll bara en möbel: Förbundsarken ... Locket på arken utgjordes av nådstolen. Den fungerade, med arken under, som ett altare där den högsta försoning som fanns i den judiska lagen åstadkoms. På den stänktes blodet från syndoffret på försoningsdagen (se 3 Moseboken 16:14–15). Nådstolen var platsen där Guds härlighet manifesterades (2 Moseboken 25:22)."
16. Russell M. Nelson, "Det eviga förbundet", *Liahona*, okt. 2022, s. 5. Som president Nelson påpekar har *hesed* ingen direkt motsvarighet på engelska [eller svenska], men översätts oftast i Gamla testamentet som *nåd*. Av de 248 gånger ordet *hesed* förekommer i King James Version av Gamla testamentet används *mercy* 149 gånger, *kindness* 40 gånger och *lovingkindness* 30 gånger (se Blue Letter Bible, blueletterbible.org/lexicon/h2617/kjv/wlc/0-1/).
17. Se *Allmän handbok*, 27.2. Frälsaren lär oss att ingen kan komma till Fadern utom genom honom (se Johannes 14:6). I Läran och

förbunden ger Frälsaren oss denna vackra beskrivning av hans vädjan om nåd å våra vägnar:

"Lyssna till honom som är förespråkaren hos Fadern, han som för er talan inför honom, och säger: 'Fader, se hans lidanden och död som inte begick någon synd, i vilken du fann gott behag. Se din Sons blod som blev utgjutet, blodet från honom som du utgav för att du själv skulle kunna förhållas."

Fader, skona därför dessa mina bröder som tror på mitt namn, så att de kan komma till mig och få evigt liv" (Läran och förbunden 45:3–5).

18. President Jeffrey R. Holland sa en gång: "Det Gud tycker bäst om i sitt gudaskap är glädjen att vara barmhärtig, särskilt mot dem som inte förväntar sig det och ofta känner att de inte förtjänar det" ("Arbetarna i vingården", *Liahona*, maj 2012, s. 32–33). Se även Läran och förbundens 128:19: "Vad hör vi nu i detta evangelium som vi har tagit emot? En glädjens röst! En barmhärtighetens röst från himlen och en sanningens röst ur jorden, glada budskap för de döda, en glädjens röst för de levande och de döda, glada budskap om stor glädje."
19. Alma 42:15. Barmhärtighet och nåd har alltid varit frälsningsplanens kärna. Tre skriftställen om Kristi verksamhet illustrerar detta. Nephi avslutar det allra första kapitlet i Mormons bok genom att säga: "Men se, jag, Nephi, ska visa er att Herrens ömma barmhärtighet är över alla dem som han har utvalt på grund av deras tro, så att han gör dem mäktiga, ja, ger dem kraft till befrielse" (1 Nephi 1:20). I 2 Moseboken 34:6 förkunnar Herren sitt namn för Mose: "Herren! Herren! – en barmhärtig och nådig Gud, sen till vrede och stor i nåd och sanning." En del säger att den här versen nämns av Gamla testamentets profeter oftare än någon annan vers i Gamla testamentet (se till exempel Bible Project, "The Most Quoted Verse in the Bible", bibleproject.com/podcast/most-quoted-verse-bible/).
20. I Nya testamentet, i Lukasevangeliet, minns ni kanske att Sakarias blev stum och inte kunde tala när han tvivlade på ängels löfte att Elisabet i sin höga ålder skulle föda en son, som skulle bli Johannes Döparen (se Lukas 1:20). När Sakarias röst äntligen kom tillbaka blev han "uppfylld av den helige Ande" och, i den första offentliga förkunnelsen om att Messias tid äntligen hade kommit, profeterade han om att Herren skulle komma för att visa den "barmhärtighet" som utlovats till deras fäder och tänka "på sitt heliga förbund, den ed han gav vår fader Abraham" (Lukas 1:67, 72–73; betoning tillagd).
21. Uppsatser om evangelieämnen: "Redogörelser för den första synen", Evangeliebiblioteket; se särskilt redogörelsen från 1832.
22. Joseph Smith – Historien 1:29. Läran och förbunden 20:5–6 ger ytterligare en beskrivning av omvändelsens roll i dessa två mäktiga syner. Joseph sa att "ingen ska tro att jag gjorde mig skyldig till några stora eller grova synder", men han kände sig "ofta fördömd för sina svagheter och sina ofullkomligheter" och behövde förlåtelse (se Joseph Smith – Historien 1:28, 29).
23. Se Enos 1:1–8.
24. Alma 22:18. Almas bön, "O Jesus, du Guds Son, förbarma dig över mig", leder till en ström av ljus och lättnad från smärta (se Alma 36:17–20). President Jeffrey R. Holland sa en gång om Almas vädjan: "Kanske en sådan bön, även om den är kort, är det viktigaste som kan yttras i en fallen värld. Oavsett vilka andra böner vi uppsänder, oavsett vilka andra behov vi har kommer allt tillbaka till denna vädjan: 'O Jesus, du Guds Son, förbarma dig över mig'" (*Our Day Star Rising: Exploring the New Testament with Jeffrey R. Holland* [2022], s. 170–171).
25. Äldste Kyle S. McKay undervisar så vackert: "Josephs liv av regelbunden omvändelse ger mig tillförsikt att 'frimodigt gå fram till nådens tron för att få barmhärtighet'" ("Den man som av Herren blev utvald", *Liahona*, nov. 2024, s. 61).
26. Moroni 10:3.
27. Moronis vädjan utgör en spegling av Nephis ord alldeles i början av Mormons bok, där han förkunnar sitt eget syfte med att skriva på plåtarna: "Se, jag, Nephi, ska visa er att Herrens ömma barmhärtighet är över alla dem som han har utvalt på grund av deras tro, så att han gör dem mäktiga, ja, ger dem kraft till befrielse" (1 Nephi 1:20).
28. Moroni 10:4.
29. Se Mormon 9:13.
30. Alma 40:23: "Själén ska återställas till kroppen och kroppen till själen, ja, varje lem och led ska återställas till sin kropp. Ja, inte ens ett huvudhår ska gå förlorat, utan allt ska återställas till sin rätta och fullkomliga form."

30. Alma 34:16. När vi begrundar hur barmhärtig Herren har varit kanske vi frestas att skilja nåden från rättvisan – att tänka att vår himmelske Faders kärleksfulla barmhärtighet i sig själv kan övervinna rättvisan. Men som Alma lärde: "Och nu *kunde barmhärtighetens plan inte genomföras* om inte en försoning ägde rum. Därför sonar Gud själv världens synder för att genomföra barmhärtighetens plan och tillfredsställa rättvisans krav, så att Gud kan vara en fullkomlig och rättvis Gud och även en barmhärtig Gud" (Alma 42:15; betoning tillagd).

All Frälsarens nåderika kärlek till oss kan inte frälsa oss. Det som frälser oss är i stället att han genomled rättvisans mycket verkliga och smärtsamma krav. Detta minskar naturligtvis inte vikten av hans kärlek. Helt visst var det hans kärlek till oss – och hans önskan att göra Faderns vilja, han som också älskar oss – som gjorde att han var villig att lida (se Johannes 3:16; Läran och förbunden 34:3). Men enbart kärlek skulle inte ha fungerat.

Ibland fokuserar vi kanske så mycket på hans kärlek till oss precis som vi är att vi tappar ur sikte det faktum att hurdana vi är – som naturliga män och kvinnor vars beteende oundvikligen faller till korta jämfört med buden – kräver att rättvisan tillfredsställs. Om vi missförstår det och ser det som att hans kärlek tar bort rättvisans krav, förminskar vi gåvan av hans försoningsoffer och det lidande han genomgick för att betala rättvisans fruktansvärda pris. Det skulle vara nedslående ironiskt om hans kärlek till oss sågs som något som gjorde hans försoningsoffer onödigt. Hur mycket bättre är det inte att se klart på rättvisans fullständiga krav och att sedan vara tacksam över att han älskade oss tillräckligt för att genomlida dessa mycket verkliga krav för oss.

31. Alma 7:11–12.

32. Mosiah 3:11.

33. 2 Nephi 2:25.

34. Se Mosiah 14:5.

35. Moroni 10:4.

36. Moroni 10:3.

37. President M. Russell Ballard uppmuntrade oss att bära vittnesbörd om "det du *vet* och *tror på* och vad du *känner*" ("Kom ihåg det som betyder mest", *Liahona*, maj 2023, s. 107).

38. När jag ger det här förslaget har jag inte för avsikt att låta en "formel" ersätta ett vittnesbörd om sanningen i Mormons bok eller evangeliet. Som äldste David A. Bednar har lärt kan uppenbarelse komma som ett ljus "som tänds i ett mörkt rum", då uppenbarelsen tas emot "snabbt, fullständigt och på en gång". Den kan också komma som den "gradvisa ökningen av ljus som kommer från den uppgående solen ... 'rad på rad, bud på bud' (2 Nephi 28:30) ... Sådan kommunikation med vår himmelske Fader faller gradvis och milt 'över [vår] själ som himlens dagg' [Läran och förbunden 121:45]. Det här mönstret för uppenbarelse är mer vanligt än sällsynt" ("Uppenbarelsens ande", *Liahona*, maj 2011, s. 88).

Äldste Sergio R. Vargas

i de juttios kvorum

Vårt himmelska vägledningssystem

När vi fokuserar våra liv på Jesus Kristus hittar vi vägen hem, håller ut intill änden och gläds intill änden.

Jesus Kristus förändrade mitt liv när jag döptes som 26-åring i mitt älskade Frutillar i Chile. På den tiden tog mitt jobb mig över havet, floderna och sjöarna i det vackra chilenska Patagonien.¹ Efter mitt dop såg jag mitt arbete och mitt liv på ett nytt och annorlunda sätt, och insåg tydligt att "allt tyder på att det finns en Gud".²

I naturen föds laxen vid älvarnas källor. Vid någon tidpunkt i livet måste den simma nedströms för att nå havet där den finner den näring och de förutsättningar som är nödvändiga för dess utveckling.

Men havet är också en farlig plats där rovdjur lurar och där fiskare försöker fånga laxen med glimmande krokar som imiterar mat men inte ger näring. Om laxen kan överleva dessa hot är den redo att använda sitt kraftfulla vägledningssystem för att återvända uppför floden till samma plats där den föddes, och möta nya och några välbekanta utmaningar. Forskare har studerat dess migrationsbeteende i årtal och har upptäckt att den använder en slags magnetisk karta, liknande GPS, för att vägleda den till dess slutdestination med otrolig precision.³

Vi kan alla återvända en dag till det himmelska hem som vi kom från. Och liksom laxen har vi vår egen magnetiska karta, eller "Kristi ljus", som vägleder oss dit. Jesus lärde sina lärjungar: "Jag är vägen, sanningen och livet. Ingen kommer till Fadern utom genom mig."⁴

När vi fokuserar våra liv på Jesus Kristus hittar vi vägen hem, håller ut intill änden och gläds intill änden. President Russell M. Nelson har sagt att "glädjen vi känner har väldigt lite att göra med våra omständigheter och allt att göra med vårt fokus".⁵

Vår gudomliga natur och bestämmelse

I tillkännagivandet om familjen läser vi att "var och en [av oss] är ett andebarn, en älskad son eller dotter till himmelska föräldrar och har som sådan gudomliga egenskaper och förutsättningar ... I förutgången kände och dyrkade dessa söner och döttrar Gud som sin evige Fader och antog hans plan, enligt vilken hans barn kunde få en fysisk kropp och få jordiska erfarenheter för att

utvecklas mot fullkomlighet och slutligen nå sin gudomliga bestämelse som arvtagare till evigt liv.”⁶

Innan Jesus Kristus föddes till jordelivet visade han sig för Mose och talade till honom å Faderns vägnar. Han sa till Mose att han hade ett stort uppdrag för honom att utföra. Under det mötet kallade Herren honom ”min son” flera gånger.

Efter den upplevelsen kom Satan och frestade honom och sa: ”Mose, du människoson, tillbe mig.”

Mose bemötte frestelsen genom att minnas sin gudomliga natur och sa: ”Vem är du? För se, jag är en Guds son.”⁷ Sanningen befriade Mose från ett angrepp från motståndaren.

Bröder och systrar, jordelivets krokar är verkliga. De är ofta lockande, men de har bara ett enda mål: att dra oss bort från det levande vattnets flöde som leder till Fadern och evigt liv.

Jag vet hur verkliga jordelivets krokar kan vara. En söndag undervisade jag som nyomvänd i en prästadömsklass när ett bekymmersamt samtal uppstod. Det var en kamp att avsluta lektionen. Jag tog illa upp och kände att jag var offret. Utan att säga ett ord gick jag mot utgången och tänkte att jag inte skulle komma tillbaka till kyrkan på ett tag.

I samma ögonblick stod en bekymrad prästadömsbärare framför mig. Han uppmanade mig kärleksfullt att fokusera

på Kristus och inte på situationen vi hade upplevt under lektionen. När jag såg tillbaka på upplevelsen med honom berättade han för mig att han hörde en röst som sa till honom: ”Följ efter honom; han är viktig för mig.”

Mina kära vänner, vi är *alla* viktiga för honom. President Nelson har sagt: ”Tack vare vårt förbund med Gud tröttnar han aldrig på att hjälpa oss, och vi förbrukar aldrig hans barmhärtiga tålmod med oss.”⁸ Vår gudomliga natur och förbundsrelation med Gud berättigar oss till gudomlig hjälp.

Behovet av näring

Liksom laxen behöver näring i havet för att växa, behöver också vi ge oss själva andlig näring för att inte dö av andlig undernäring.⁹ Bön, skrifterna, templet och vår regelbundna närvaro på söndagens möten är av största vikt på vår andliga meny.

I november 1956 gick Ricardo García ner i dopets vatten i Chile och blev den första medlemmen i kyrkan i mitt land.¹⁰ Bara en dag innan han dog förkunnade han inför sin familj och sina vänner: ”För många år sedan uppmanade missionärerna mig att vara lycklig tillsammans med min familj. Jag är en lycklig man. Berätta för alla i Chile att evangeliet är lycka.”¹¹

Efter att ha fått näring genom Jesu Kristi evangelium ägnade Ricardo hela sitt liv åt att tjäna Gud och sin nästa

med kärlek. Hans exempel på lärjungeskap har varit till välsignelse för många generationer, mig också. Profeten Joseph Smith lärde: "En man som är fylld av Guds kärlek nöjer sig inte med att vara till välsignelse enbart för sin familj utan sträcker sig ut till hela världen, mån om att välsigna hela människosläktet."¹²

Tillbaka till vårt himmelska hem

Djupt inom oss alla finns en önskan att återvända till vårt himmelska hem, och Jesus Kristus är vårt himmelska vägledningssystem. Han är vägen. Hans försoningsoffer gör det möjligt för oss att ingå heliga förbund med Gud. När vi sedan har ingått förbund märker vi ibland att vi simmar mot strömmen. Faror, besvikelser, frestelser och lidanden prövar vår tro och andliga styrka. Be om hjälp. Jesus Kristus förstår och är alltid angelägen om att dela våra bördor.

Kom ihåg att han är känd som "en smärtornas man och förtrogen med lidande".¹³ Frälsaren förkunnade: "I världen får ni lida, men var frimodiga: jag har övervunnit världen."¹⁴ Hans försoningsoffer gör det möjligt för våra synder att bli förlättna så att han inte längre kommer ihåg dem.¹⁵

Vi kanske inte helt glömmet våra synder som en del av det vi lär oss under jordelivet, så att vi kommer ihåg att inte upprepa dem.¹⁶ I stället minns vi honom när vi tar del av sakramentet i kyrkan varje söndag. Den här förrättningen är en väsentlig del av tillbedjan och andlig utveckling.¹⁷ Glädje kommer när vi förstår att det här inte bara är vilken dag som helst. "Sabbaten skapades för människan"¹⁸ i avsikt att ge oss vila från världen och förnya vår kropp och ande.

Vi minns honom också när vi besöker templet – Herrens hus. Templet ger oss en djupare kunskap om Jesus Kristus som det centrala i förbundet som leder oss till evigt liv,¹⁹ "den största av ... Guds gåvor".²⁰

DE SÅG MED SINA ÖGON OCH KÄNDE MED SINA HÄNDER, AV CASEY CHILDS

FÖRSTA PRESIDENTSKAPET

Dallin H. Oaks
förste rådgivare

Russell M. Nelson
president

Henry B. Eyring
andre rådgivare

DE TOLV APOSTLARNAS KVORUM

Jeffrey R. Holland

Dieter F. Uchtdorf

David A. Bednar

Quentin L. Cook

D. Todd Christofferson

Neil L. Andersen

Ronald A. Rasband

Gary E. Stevenson

Dale G. Renlund

Gerrit W. Gong

Ulisses Soares

Patrick Kearon

DE SJUTTIOS PRESIDENTSKAP

Carl
B. Cook

José
A. Teixeira

S. Mark
Palmer

Marcus
B. Nash

Michael
T. Ringwood

Arnulfo
Valenzuela

Edward
Dube

W. Christopher
Waddell
förste rådgivare

Gérald
Caussé
Presiderande biskop

L. Todd
Budge
andre rådgivare

PRESIDERANDE BISKOPSRÅDET

GENERALÄMBETSMÄN

PRIMÄR

Amy A.
Wright
första rådgivare

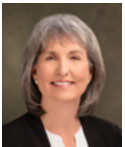

Susan H.
Porter
president

Tracy
Y. Browning
andra rådgivare

HJÄLPFÖRENINGEN

J. Anette
Dennis
första rådgivare

Camille N.
Johnson
president

Kristin
M. Yee
andra rådgivare

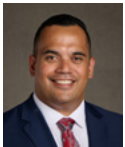
SÖNDAGSSKOLAN

Chad
H. Webb
förste rådgivare

Paul
V. Johnson
president

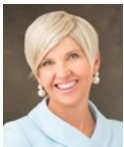

Gabriel
W. Reid
andre rådgivare

UNGA KVINNOR

Tamara
W. Runia
första rådgivare

Emily Belle
Freeman
president

Andrea Muñoz
Spannaus
andra rådgivare

UNGA MÄN

Bradley
R. Wilcox
förste rådgivare

Steven
J. Lund
president

Michael
T. Nelson
andre rådgivare

GENERALAUKTORITETSSJUTTIO

(i alfabetisk ordning)

Marcos
A. Aidukaitis

Rubén
V. Alliaud

Jose
L. Alonso

Jorge
M. Alvarado

John
D. Amos

Steven
R. Bangerter

Ronald
M. Barcellos

Steven
C. Barlow

W. Mark
Bassett

David
S. Baxter

Jorge
T. Becerra

Randall
K. Bennett

Hans
T. Boom

Mark
A. Bragg

Kevin
G. Brown

David
L. Buckner

Matthew
L. Carpenter

Gregorio
E. Casillas

Aroldo
B. Cavalcante

Yoon Hwan
Choi

Craig
C. Christensen

Ahmad
S. Corbitt

Valeri V.
Cordon

Joaquin E.
Costa

B. Corey
Cuvelier

Michael
Czesla

Robert M.
Daines

Massimo De
Feo

Sean Douglas

Kevin R.
Duncan

Michael A.
Dunn

Alexander
Dushku

Mark D. Eddy

I. Raymond
Egbo

J. Kimo
Esplin

James
E. Evanson

Brik
V. Eyre

Ozani
Farias

Eduardo
Gavarret

Jack
N. Gerard

Clark
G. Gilbert

Ricardo
P. Giménez

Christophe
G. Giraud-Carrier

Patricio
M. Giuffra

Carlos
A. Godoy

Taylor
G. Godoy

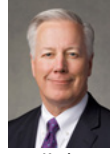
D. Martin
Goury

Brook
P. Hales

Aaron
T. Hall

Kevin
S. Hamilton

Allen
D. Haynie

Mathias
Held

Karl
D. Hirst

Matthew
S. Holland

Brian
J. Holmes

David
P. Homer

William
K. Jackson

Jeremy
R. Jaggi

Kelly
R. Johnson

Peter
M. Johnson

Christopher
H. Kim

Jörg
Klebingat

Joni
L. Koch

Erich W.
Kopischke

Alfred
Kyungu

Pedro X.
Larreal

Hugo E.
Martinez

Clement M.
Matswagothata

James W.
McConkie III

John A.
McCune

Kyle S.
McKay

Alvin F.
Meredith III

Peter F. Meurs

Hugo Montoya

Isaac K.
Morrison

Thierry K.
Mutombo

K. Brett
Nattress

Adeyinka
A. Ojedian

Ryan
K. Olsen

Eduardo
F. Ortega

Adilson de Paula
Parrella

Kevin
W. Pearson

Anthony
D. Perkins

Alan
T. Phillips

Paul
B. Pieper

John
C. Pingree jr

Rafael
E. Pino

James
R. Rasband

Carlos
G. Revillo jr

Sandino
Roman

Edward
B. Rowe

Ciro
Schmeil

Jonathan
S. Schmitt

Steven
D. Shumway

Vaiangina
Sikahema

Denelson
Silva

Vern
P. Stanfill

Michael
B. Strong

Benjamin
M. Z. Tai

Brian
K. Taylor

Michael John
U. Teh

Sergio
R. Vargas

Moisés
Villanueva

Juan Pablo
Villar

Takashi
Wada

Taniela
B. Wakolo

Alan
R. Walker

Scott
D. Whiting

Chi Hong (Sam)
Wong

Wan-Liang
Wu

Jorge
F. Zeballos

Att besöka templet har gett mig tröst och stort hopp om vår eviga bestämmelse. Jag har upplevt himmelska band med människor på båda sidor om slöjan. Jag har sett helande underverk hos mina små barn. Två av dem lever med osynliga sjukdomar som kräver daglig vård under resten av livet.

Vår familj gläds när vi pratar om lycksalighetsplanen. Mina barns ansikten lyser upp när de hör att tack vare Jesus Kristus ska deras lidanden "endast vara ett ögonblick".²¹ Vi älskar våra barn djupt och vi vet att en dag, som president Jeffrey R. Holland har lärt, kommer de att "stå framför oss, förhärligade och storslagna, och andlöst fulländade till kropp och sinne".²² Våra förbund för oss närmare Gud till den grad att det omöjliga blir möjligt och fyller varje utrymme av mörker och tvivel med ljus och frid.

Tack vare Jesus Kristus finns det hopp och välgrundade anledningar till att fortsätta älska, be och stödja dem vi bryr oss om.

Jag vet att han lever. Han känner oss och han älskar oss. Han är vägen, sanningen och livet för världen.

Jag inbjuder oss alla i dag att fokusera våra liv på Jesus Kristus och hans lärdomar. När vi gör det hjälper det oss undvika att nappa på frestelsens, förolämpningens och självömkans krokar. Vi står som tempel – heliga, fasta och beständiga. Vi rider ut stormarna och vi tar oss hem, håller ut intill änden och gläder oss intill änden.²³ I Jesu Kristi namn, amen. ■

SLUTNOTER

1. Jag arbetade som ingenjör i mer än 20 år med att utveckla vattenbruk i Chile.
2. Alma 30:44.
3. Se Steve Lundeborg, "Magnetic Pulses Alter Salmon's Orientation, Suggesting They Navigate via Magnetite in Their Tissue", Oregon State University Newsroom, 2 maj 2020, oregonstate.edu.
4. Johannes 14:6.
5. Russell M. Nelson, "Glädje och andlig överlevnad", *Liahona*, nov. 2016, s. 82.
6. "Familjen: Ett tillkännagivande för världen", Evangeliebiblioteket.
7. Se Mose 1:4–13.
8. Russell M. Nelson, "Det eviga förbundet", *Liahona*, okt. 2022, s. 6.
9. Se Dallin H. Oaks, "Ge näring åt anden", *Liahona*, aug. 2001, s. 10–19.
10. Se Trent Toone, "Builders and Blessings: How Early Latter-day Saint Pioneers Shaped the Growth of the Church in Chile", *Church News*, 18 feb. 2025, thechurchnews.com.
11. Personlig intervju med Perla García, dotter till Ricardo García.
12. *Kyrkans presidenters lärdomar: Joseph Smith* (2007), s. 422.
13. Jesaja 53:3.
14. Johannes 16:33.
15. Se Lärnan och förbunden 58:42.
16. Se Neil L. Andersen, "Bli omvända ... så att jag kan hela er", *Liahona*, nov. 2009, s. 40–43.
17. Se Ämnena och frågor, "Sakramentet", Evangeliebiblioteket.
18. Markus 2:27.
19. Se Russell M. Nelson, "Det eviga förbundet", s. 4–11.
20. Lärnan och förbunden 14:7.
21. Lärnan och förbunden 121:7.
22. Jeffrey R. Holland, "Som ett krossat kär", *Liahona*, nov. 2013, s. 42.
23. Se Hebreerbrevet 3:6; se även Hebrews 3:6 i King James version av Bibeln.

Äldste D. Todd Christofferson
i de tolv apostlarnas kворum

Gudsdyrkan

Vad innebär gudsdyrkan för dig och mig?

"När Jesus var född i Betlehem i Judeen på kung Herodes tid, då kom vise män från Östern till Jerusalem och frågade:

'Var är judarnas nyfödde kung? Vi har sett hans stjärna gå upp och har kommit för att tillbe honom.'"¹

Dessa mágoi, som de även kallades, var visa när de ville finna och tillbe Messias. För dem innebar tillbedjan att falla ner inför honom och erbjuda honom gåvorna guld och dyrbara, väldoftande kryddor.²

Vad innebär gudsdyrkan för dig och mig?

När vi tänker på gudsdyrkan går våra tankar vanligtvis till hur vi visar religiös hängivenhet både privat och på kyrkans möten. När jag har begrundat hur vi dyrkar vår himmelske Fader och hans älskade Son, vår Frälsare, har fyra tankar kommit till mig: *den första* är handlingarna som utgör vår gudsdyrkan, *den andra* är attityderna och känslorna förbundna med vår gudsdyrkan, *den tredje* är exklusiviteten i vår gudsdyrkan och *den fjärde* är behovet av att efterlikna de heliga varelser vi dyrkar.

Tyskland.

För det första, handlingarna som utgör vår gudsdyrkan

En av de vanligaste och viktigaste formerna av gudsdyrkan är att samlas på en helgad plats för att utföra handlingar av hängivenhet. Herren säger: "Och för att du mera fullständigt ska kunna hålla dig obefläckad av världen ska du gå till bönehuset och offra dina sakrament på min heliga dag."³ Det här är givetvis den primära orsaken till att vi bygger möteshus. Men om det behövs duger ett oinvigt utrymme om vi kan ge det någon form av helighet.

Det viktigaste är vad vi gör när vi samlas på Herrens dag. Vi klär oss naturligtvis så väl vi kan efter våra omständigheter – inget extravagant utan anspråkslöst på ett sätt som visar vår respekt och vördnad för gudomen. Vårt beteende är likaledes vördnadsfullt och respektfullt. Vi tillber Gud genom att förena oss i bön; vi tillber genom att sjunga psalmer (inte bara lyssna på, utan sjunga psalmerna); vi tillber genom att undervisa och lära oss av varandra. Jesus sa: "Kom ihåg att på denna Herrens dag ska du frambära dina offer [vilket innebär dina 'offergåvor ... av tid, förmågor eller medel i Guds och medmänniskors tjänst'⁴] och sakrament åt den Allrahögste och bekänna dina synder för dina bröder och inför Herren."⁵ Vi kommer inte tillsammans för att underhålla eller underhållas – som exempelvis av ett band – utan för att minnas honom och bli "mera fullkomligt undervisade" i hans evangelium.⁶

På den senaste generalkonferensen påminde äldste Patrick Kearon oss om följande: "Vi samlas inte på sabbaten bara för att vara med på sakramentsmötet och bocka av det på listan. Vi samlas för att tillbe Gud. Det är en väsentlig skillnad mellan dem. Att *närvara* innebär att vi är där. Men att *tillbe* är att avsiktligt prisa och dyrka vår Gud på ett sätt som förvandlar oss!"⁷

Att ägna våra sabbatsdagar åt Herren och hans syften är i sig gudsdyrkan i handling. För några år sedan påpekade dåvarande äldste Russell M. Nelson följande: "Hur kan vi *helga* sabbatsdagen? När jag var mycket yngre än i dag studerade jag andras texter där de hade listat saker man skulle göra och saker man *inte* skulle göra på sabbaten. Det var inte förrän senare som jag lärde mig genom skrifterna att det jag valde att göra och min inställning till sabbaten var ett *tecken* mellan mig och min himmelske Fader [se 2 Moseboken 31:13; Hesekiel 20:12, 20]. Med den insikten behövde jag inte längre listor med vad jag ska göra och inte göra. När jag behövde bestämma mig för om en aktivitet var lämplig att göra på sabbatsdagen eller inte, ställde jag helt enkelt frågan: 'Vilket *tecken* vill jag ge Gud?'"⁸

Gudsdyrkan på Herrens dag utmärks av ett särskilt fokus på Jesu Kristi stora försoningsoffer. Vi firar helt rätt och särskilt hans uppståndelse under påskan men även *varje* vecka när vi tar del av sakramentets emblem för hans försoning, inklusive hans uppståndelse. För de ångerfulla är deltagandet av sakramentet höjdpunkten i sabbatens gudsdyrkan.

Att tillbe tillsammans som "Kristi kropp"⁹ ger unik kraft och fördelar när vi undervisar, tjänar och stöttar varandra. Intressant nog fann man i en studie nyligen att de som anser sina andliga liv vara *helt privata* är mindre benägna att prioritera andlig tillväxt, eller att säga att deras tro är väldigt viktig, eller att ha en regelbunden andaktsstund med Gud.¹⁰ Som en gemenskap av sista dagars heliga stärker vi varandra i gudsdyrkan och i tro.

Men vi får ändå inte glömma vår dagliga gudsdyrkan som vi ägnar oss åt enskilt och i våra hem. Frälsaren påminner oss: "Dock ska du avge dina löften i rättfärdighet, varje dag och alltid."¹¹ En syster sa så klokt: "Jag kan inte föreställa mig

Sydafrika.

ett mer ingående sätt att dyrka Gud än genom att ta emot hans små i vårt liv och ta hand om dem och lära dem hans plan för dem.”

Alma och Amulek lärde de zoramiter som hade förbjudits att använda sina synagogor att de skulle tillbe Gud inte bara en gång i veckan utan alltid och ”var ni än är”.¹² De talade om bön som gudsdyrkan:

”Ni måste utgjuta era själar i era kammare och på era dolda platser och i er vildmark.

Ja, och när ni inte ropar till Herren, låt då era hjärtan vara fyllda, vända till honom i ständig bön.”¹³

De talade även om att utforska skrifterna, bära vittnesbörd om Kristus, utföra kärleksfulla handlingar och tjänande, ta emot den Helige Anden och att dagligen leva i tacksägelse.¹⁴ Begrunda den tanken: ”dagligen leva i tacksägelse”. Den knyter an till min andra tanke:

Attityderna och känslorna förbundna med vår gudsdyrkan

Att känna och uttrycka tacksamhet till Gud är faktiskt det som fyller gudsdyrkan med en känsla av glädjefylld förnyelse till skillnad från att se den som bara ännu en plikt.

Sann gudsdyrkan är att älska Gud och låta vår vilja underkastas honom – den allra dyrbaraste gåvan vi kan ge. När Jesus fick frågan om vilket det största budet i lagen var svarade han: ”Du ska älska Herren din Gud av hela ditt hjärta och av hela din själ och av hela ditt förstånd.”¹⁵ Han kallade också detta för det första budet.

Detta var mönstret för Jesu egen dyrkan av Fadern. Hans liv och försoningsoffer var tillägnade Faderns ära. Vi minns innerligt Jesu hjärtslitande vädjan mitt i ofattbart lidande och ångest: ”Min Far! Om det är möjligt, så låt den här bågaren gå förbi mig.” Och sedan hans undergivna: ”Men inte som jag vill, utan som du vill.”¹⁶

Gudsdyrkan är en eftersträvan att följa detta fullkomliga exempel.¹⁷ Vi uppnår inte fullkomlighet på det här sättet över en natt, men om vi varje dag ”som offer till [honom] ... frambär ett förkrossat hjärta och en botfärdig ande” kommer han åter att döpa oss med sin Ande och fylla oss med sin nåd.¹⁸

För det tredje, exklusiviteten i vår gudsdyrkan

I det första kapitlet i Läran och förbunden uttalar Herren denna anklagelse mot världen:

”De har avvikit från mina förordningar och har brutit mitt eviga förbund.

De söker inte Herren för att upprätta hans rättfärdighet, utan var och en går sin egen väg och efter sin egen guds avbild, vars avbild är lik världens.”¹⁹

Det är bra om vi minns de tre judiska unga männen Hananja, Mishael och Asarja, som fördes som fångar till Babel kort efter att Lehi och hans familj lämnade Jerusalem. En ämbetsman i Babel gav dem de nya namnen Shadrak, Meshak och Abed-Nego. När dessa tre senare vägrade att tillbe en avbild som kung Nebukadnessar hade ställt upp befallde kungen att de skulle kastas i en brinnande ugn

Sydafrika.

och sa till dem: ”Och vilken gud kan då rädda er ur mina händer?”²⁰

Ni minns deras modiga svar:

”Om det blir så, är vår Gud, som vi dyrkar, mäktig att befria oss ur den brinnande ugnen och att befria oss ur din hand, o konung.

Men om inte, så ska du veta ... att vi ändå inte dyrkar dina gudar och att vi inte tillber guldstatyn som du har ställt upp.”²¹

Ugnen var så het att den dödade dem som kastade in dem i den, men Shadrak, Meshak och Abed-Nego var oskadda. ”Nebukadnessar tog då till orda och sade: ’Lovad är Shadraks, Meshaks och Abed-Negos Gud, som ... räddade sina tjänare. De litade på honom ... och vågade sina liv för att inte tvingas dyrka eller tillbe någon annan gud än sin egen Gud.’”²² De litade på att Jehova skulle återlösa dem, ”men om inte”, vilket betyder att även om Gud i sin visdom inte förhindrade deras död så skulle de ändå förbli trofasta mot honom.

Vad som än går före tillbedjan av Fadern och Sonen blir en avgud. De som förkastar Gud som sanningens källa eller förnekar all ansvarighet inför honom sätter i praktiken *sig själva* som sin gud. Den som prioriterar lojalitet mot en grupp eller ett ideal framför gudomlig vägledning dyrkar en falsk gud. Även de som säger sig dyrka Gud men som inte håller hans bud går sin egen väg: ”De nalkas mig med sina läppar, men deras hjärtan är långt ifrån mig.”²³ Föremålet för vår tillbedjan är enbart och endast ”den ende sanne Guden, och den som [han] har sänt, Jesus Kristus”.²⁴

Slutligen, behovet av att efterlikna Fadern och Sonen

Hur vi lever kan i slutändan vara det bästa, mest genuina sättet att dyrka Gud. Att visa vår hängivenhet betyder att efterlikna Fadern och Sonen – att odla deras egenskaper och karaktär i oss själva. Om, som man säger, imitation är den

uppriktigaste formen av smicker, kan vi i fråga om gudomen säga att efterliknande är den uppriktigaste formen av vördnad. Detta tyder på en aktiv, kontinuerlig ansträngning av oss för att söka helighet. Men att bli mer kristuslik är också det naturliga resultatet av vår gudsdyrkan. Äldste Kearons tidigare citerade ord om tillbedjan ”på ett sätt som förvandlar oss” är betydelsefulla. Sann gudsdyrkan förvandlar.

Detta är skönheten med förbundsstigen – stigen av gudsdyrkan, kärlek och lojalitet mot Gud. Vi går in på stigen genom dopet, med löfte om att ta på oss Kristi namn och hålla hans bud. Vi tar emot den Helige Andens gåva, budbäraren om Frälsarens nåd som återlöser och renar oss från synd när vi omvänder oss.²⁵ Vi kan till och med säga att när vi omvänder oss så tillber vi honom.

Sedan följer ytterligare prästadömsförrättningar och förbund som ingås i Herrens hus vilka helgar oss än mer. Ceremonierna och förrättningarna i templet utgör en förhöjd form av gudsdyrkan.

President Russell M. Nelson har betonat att ”varje man och varje kvinna som deltar i prästadöms förrättningar och som ingår och håller förbund med Gud har direkt tillgång till Guds kraft”.²⁶ Det här är inte endast en kraft vi tillgår för att tjäna och välsigna. Det är även den gudomliga kraft som verkar i oss för att förädla och rena oss. När vi går på förbundsstigen är den heliggörande ”gudaktighetens kraft uppenbar”²⁷ i oss.

Må vi, liksom de forntida nephiterna och lamaniterna, ”falla ner för Jesu fötter och tillbe honom”.²⁸ Må vi, som Jesus har befallt oss, ”falla ner och tillbe Fadern i [Sonens] namn”.²⁹ Må vi ta emot den Helige Anden och överlämna våra hjärtan till Gud, inte ha några andra gudar vid sidan av honom, och som lärjungar till Jesus Kristus efterlikna hans karaktär i våra

liv. Jag vittnar om att när vi gör det kommer vi att uppleva glädje i gudsdyrkan. I Jesu Kristi namn, amen. ■

SLUTNOTER

1. Matteus 2:1–2; betoning tillagd.
2. Se Matteus 2:11.
3. Läran och förbunden 59:9.
4. Läran och förbunden 59:12, fotnot *a*.
5. Läran och förbunden 59:12.
6. Se Läran och förbunden 88:78.
7. Patrick Kearon, ”Välkommen till glädjens kyrka”, *Liahona*, nov. 2024, s. 36.
8. Russell M. Nelson, ”Sabbaten är en lust och en glädje”, *Liahona*, maj 2015, s. 130.
9. Se till exempel 1 Korintierbrevet 12:12–27.
10. Se ”Stats for Sermons: Most Christians Have Entirely Private Spiritual Lives”, Barna Group, 21 feb 2025, barna.com/trends/stat-download-spiritual-lives.
11. Läran och förbunden 59:11.
12. Alma 34:38; se även Alma 32:10–11.
13. Alma 34:26–27; se även Alma 33:3–11.
14. Se Alma 33:12–23; 34:8, 28–39.
15. Se Matteus 22:36–38; Markus 12:28–30. Jesus fick inte frågan om vilket det andra budet var, men han gav det ändå: ”Sedan kommer ett som liknar det: Du ska älska din nästa som dig själv” (Matteus 22:39; se även Markus 12:31).
16. Matteus 26:39; se även Markus 14:36; Lukas 22:42.
17. Jesus säger helt enkelt: ”Om ni älskar mig håller ni fast vid mina bud” (Johannes 14:15).
18. Se 3 Nephi 9:20.
19. Läran och förbunden 1:15–16.
20. Daniel 3:15.
21. Se Daniel 3:17–18.
22. Daniel 3:28.
23. Joseph Smith – Historien 1:19; se även Jesaja 29:13; Lukas 6:46.
24. Johannes 17:3; se även 2 Moseboken 20:2–3; Mosiah 12:33–35; Läran och förbunden 20:17–19.
25. Se 2 Nephi 31:17.
26. Russell M. Nelson, ”Det eviga förbundet”, *Liahona*, okt. 2022, s. 10.
27. Se Läran och förbunden 84:19–21.
28. Se 3 Nephi 11:17.
29. Läran och förbunden 18:40.

Mongoliet.

SÖNDAGENS FÖRMIDDAGSMÖTE

Generalkonferensen i april 2025

s. 82

De tider då allt återupprättas (se Apostlagärningarna 3:21)

Det viktigaste och härligaste "goda nyheterna" är budskapet att Herren Jesus Kristus har återställt sitt evangelium och sin kyrka i de sista dagarna,

Äldste David A. Bednar
i de tolv apostlarnas kворum

s. 86

Delta och förbered dig inför Kristi återkomst

Ämbeten och andra sätt vi engagerat oss i Guds verk förbereder oss på ett unikt sätt för att möta Frälsaren.

Äldste Steven D. Shumway
i de sjuttios kворum

s. 90

Din omvändelse är ingen börda för Jesus Kristus – den förhöjer hans glädje

Uppmaningen till omvändelse är ett uttryck för Guds kärlek. Att svara ja på den uppmaningen är ett uttryck för vår kärlek.

Syster Tamara W. Runia
*första rådgivare i Unga kvinnors
generalpresidentskap*

s. 94

Kompenserande välsignelser

Även om många av livets omständigheter kan vara bortom vår kontroll så är ingen av oss bortom Herrens oändliga välsignelser.

Biskop Gérald Caussé
presiderande biskop

s. 97

Evighetens stora gåvor: Jesu Kristi försoning, uppståndelsen och återställelsen

Påskan gör att vi finner frid, förvandling och tillhörighet i Jesus Kristus – det som är varaktigt äkta och glädjefyllt, lyckligt och evigt.

Äldste Gerrit W. Gong
i de tolv apostlarnas kворum

s. 101

Glädje genom att vara en förbundslärlunge

När vi förbinder oss till att handla som förbundslärlingar berikas vår relation till Fadern och Sonen, vår glädje förstärks och vårt eviga perspektiv utökas.

Äldste John A. McCune
i de sjuttios kворum

s. 104

Gudomliga hjälpmedel för jordelivet

Vår himmelske Faders plan ger oss hjälpmedel till att leda oss genom vår jordiska resa.

President Dallin H. Oaks
förste rådgivare i första presidentskapet

Äldste David A. Bednar
i de tolv apostlarnas kvorum

De tider då allt återupprättas (se Apostlagärningarna 3:21)

Det viktigaste och härligaste "goda nyheterna" är budskapet att Herren Jesus Kristus har återställt sitt evangelium och sin kyrka i de sista dagarna,

Jesu Kristi Kyrka av Sista Dagens Heliga organiserades för 195 år sedan i dag, den 6 april 1830.

En liten skara troende och vänner samlades till denna betydelsefulla och glädjefulla tilldragelse. Anden utgöts storligen över alla närvarande när sakramentets förrättning administrerades, den Helige Andens gåva förlänades, prästadömsordinationer utfördes och sanningar i Jesu Kristi evangelium predikades.

När han återetablerade sin kyrka utsåg Herren genom uppenbarelse den 24-årige Joseph Smith till dess ledare: En "siare, översättare, profet, Jesu Kristi apostel, kyrkans äldste genom Gud Faderns vilja och er Herres Jesu Kristi nåd".¹

Jag ber innerligt om den Helige Andens hjälp när vi begrundar vikten av och det fortgående inflytande som denna unika händelse har på världshistorien.²

Den första synen

Det formella organiserandet av Jesu Kristi Kyrka av Sista Dagens Heliga var kulmen på en rad mirakulösa händelser. Den första av dessa händelser inträffade tio år tidigare i norra delen av delstaten New York.

Våren 1820 gick en ung man som hette Joseph Smith ut i skogen nära sitt hem för att be. Han hade frågor angående sin själs frälsning och han längtade efter att få veta vilken av alla kyrkorna som var den rätta, så att han kunde veta vilken han skulle ansluta sig till.³ Joseph litade på att Gud skulle besvara hans bön och vägleda honom.⁴

Lägg märke till att Joseph inte bara bad för att få veta vad som var rätt. Han bad snarare om att få veta vad som var rätt så att han kunde göra det som var rätt. Joseph frågade i tro⁵ och var fast besluten att handla efter de svar han fick.

"Gud Fadern och hans Son Jesus Kristus visade sig för Joseph som svar på hans [uppriktiga] bön och inledde återupprättelsen av allt (se Apostlagärningarna 3:21) liksom Bibeln förutsagt. I denna syn fick han veta att Kristi nytestamentliga kyrka försvann från jorden efter de ursprungliga apostlarnas död."⁶ Joseph Smith skulle komma

att på nytt återställa läran, myndigheten samt förbunden och förrättningarna i Frälsarens forntida kyrka.

Joseph intygade: "Jag såg två personer, vilkas glans och härlighet trotsar all beskrivning, stående över mig i luften. En av dem talade till mig och nämnde mig vid namn och sa, medan han pekade på den andre: 'Denne är min älskade Son. Hör honom!'"⁷

Genom den här synen och påföljande gudomliga upplevelser kom Joseph Smith att förstå att Gud och Jesus Kristus kände honom som person, brydde sig om hans eviga frälsning och hade ett uppdrag åt honom att utföra. Han lärde sig också viktiga lärdomar om gudomens egenskaper, karaktär och fullkomlighet – och att Fadern och Sonen är åtskilda personer. Jesus Kristus är Guds bokstavliga Son, den Enfödde i köttet.⁸

Joseph Smith förkunnade att vår himmelske Fader och Jesus Kristus är fysiska personer. Han sa: "Fadern har en kropp av kött och ben, lika påtaglig som en människas, och likaså Sonen, men den Helige Anden har inte en kropp av kött och ben, utan är en person som består av ande."⁹

Jag vittnar om att Faderns och Sonens besök hos Joseph Smith var den inledande händelsen i den storslagna "återställelsen av allt som har talats om de sista dagarna genom alla de heliga profeternas mun sedan världens begynnelse".¹⁰

Mormons bok

Den andra i raden av förunderliga händelser som ledde till det formella organiserandet av Frälsarens återställda kyrka var översättningen och framkomsten av Mormons bok.

"Joseph Smith gavs Guds gåva och kraft att översätta en forntida uppteckning – Mormons bok: Ännu ett testamente om Jesus Kristus ... Denna heliga bok ... innefattar en redogörelse för Jesu Kristi personliga verksamhet bland

Mexiko.

folket på det västra halvklotet strax efter hans uppståndelse. [Mormons bok] undervisar om livets syfte och förklarar Kristi lära, som är central i detta syfte. Som helig skrift tillsammans med Bibeln vittnar Mormons bok om att alla människor är söner och döttrar till en kärleksfull Fader i himlen, att han har en gudomlig plan för våra liv och att hans Son Jesus Kristus talar i dag likaväl som i forna dagar.”¹¹

Som medlemmar i Frälsarens återställda kyrka ”tror vi att Bibeln är Guds ord i den mån den är rätt översatt. Vi tror också att Mormons bok är Guds ord.”¹² Mormons bok är ännu ett Jesu Kristi testamente, bekräftar att Bibeln är sann och återställer tydliga och dyrbara sanningar som gått förlorade ur Bibeln.¹³

Prästadömet återställs

Jesu Kristi Kyrka av Sista Dagars Heliga lär att den ursprungliga kyrkan som grundades av Frälsaren, med dess gudomliga myndighet, lära, förbund och förrättningar, försvann från jorden. Som en del av den förutsagda återställelsen av allt i de sista dagarna förlänade forntida profeter och apostlar personligen prästadömsmyndighet till Joseph Smith och överlämnade prästadömsnycklar till honom. Detta var den tredje i raden av mirakulösa händelser som ledde till att Frälsarens återställda kyrka formellt organiserades.

Prästadömsmyndighet gör det möjligt för Guds tjänare att ”representera [honom] och handla i hans namn”.¹⁴ ”Prästadömsnycklar är myndigheten att leda användningen av prästadömet till förmån för Guds barn.”¹⁵

Under Faderns och Sonens ledning återställde den uppståndne Johannes Döparen 1829 myndigheten att döpa genom nedsänkning till syndernas förlåtelse.¹⁶ Samma år¹⁷ återställde tre av de ursprungliga tolv apostlarna – Petrus, Jakob och Johannes – apostlaskapet och ytterligare prästadömsmyndighet och nycklar.¹⁸

Sex år efter att kyrkan formellt hade organiserats gav Mose, Elias och Elia i Kirtlands tempel den ytterligare myndighet till Joseph som behövdes för att utföra Guds verk i de sista dagarna.¹⁹

Mose överlämnade nycklarna till Israels insamling.²⁰

Elias överlämnade nycklarna till Abrahams evangeliums tidsutdelning, vilket innefattar återställelsen av Abrahams förbund.²¹

Elia överlämnade nycklarna till beseglingsmakten och gav därmed den myndighet som gör att förrättningar som utförs på jorden blir bindande i evigheten, såsom att förena familjer i eviga relationer som överbryggar döden.²²

Jesu Kristi kyrka organiseras

När Joseph Smith översatte Mormons bok fick han uppenbarelser som tydde på att Jesu Kristi kyrka skulle återupprättas. Men Herren uppmanade Joseph Smith att inte organisera hans kyrka omedelbart. Genom profetians och uppenbarelsens ande uppenbarade Herren i stället för Joseph den exakta dag då han skulle organisera Herrens kyrka på nytt här på jorden.²³

Australien.

Kyrkan organiserades i rätt ordningsföljd, först efter prästadömet återställelse och utgivningen av Mormons bok. De första exemplaren av Mormons bok blev tillgängliga den 26 mars 1830, och kyrkan organiserades formellt den 6 april.

”Jesu Kristi Kyrka av Sista Dagars Heliga ... är Kristi nytestamentliga kyrka som återställts. Denna kyrka är förankrad i sin hörnstens, Jesu Kristi, fullkomliga liv och i hans obegränsade försoning och bokstavliga uppståndelse. Jesus Kristus har åter kallat apostlar och gett dem prästadömsmyndighet. Han inbjuder oss alla att komma till honom och hans kyrka, ta emot den Helige Anden, frälsningens förrättningar och vinna bestående glädje.”²⁴

Tidernas fullbordans utdelning

Faderns och Sonens besök hos Joseph Smith, Mormons boks översättning och framkomst samt återställelsen av prästadömet myndighet och nycklar var nödvändiga förutsättningar för att Herrens återställda kyrka skulle kunna organiseras för 195 år sedan i dag.

I Gamla testamentet tydde profeten Daniel en dröm om en sten som utan händer skulle rivas loss från berget och uppfylla hela jorden.²⁵ Ett år efter att kyrkan hade organiserats sa Herren till Joseph Smith att Guds rikes nycklar återigen ”anförtros människan på jorden” och att Jesu Kristi evangelium ska ”rulla fram till jordens ändar liksom stenen – som utan händer är uthuggen ur berget”.²⁶

Jag vittnar för er: Herren uppfyller sitt löfte. Frälsarens återställda kyrka etableras över hela världen och är det verktyg varigenom Gud ska ”sammanfatta allt i himlen och på jorden i Kristus”.²⁷

Herrens verk i de sista dagarna ”är en sak som har intresserat Guds folk i varje tidsålder. Det är ett ämne som profeter, präster och konungar har uppehållit sig vid med särskild glädje. De har sett framåt med glädjefull förväntan till den dag vi lever i, och eldade av himmelsk och fröjdefull

förväntan har de sjungit och skrivit och profeterat om denna vår dag.”²⁸

I denna den största och sista av alla evangelieutdelningar sker ”en hel och fullständig och fullkomlig förening och sammansvetsning av tidsutdelningar och nycklar och krafter och härligheter ... och uppenbaras från Adams dagar ända till nuvarande tid. Och inte bara detta, utan även det som aldrig har uppenbarats från världens grundläggning, utan har hållits dolt för de visa och kloka, ska uppenbaras ... i denna tidernas fullbordans utdelning.”²⁹

Profeten Joseph förklarade vidare: ”Alla förrättningar och plikter som enligt den Allsmäktiges bud och befallningar har krävts av prästadömet i någon av tidsutdelningarna, ska alla finnas i den sista tidsutdelningen ... och därmed åstadkomma den återställelse som alla de heliga profeterna har talat om.”³⁰

Löften och vittnesbörd

Jag har försökt sammanfatta grundläggande beståndsdelar av det viktigaste och härligaste ”glädjebudskap”³¹ som en människa i denna värld någonsin kan få – budskapet att Herren Jesus Kristus har återställt sitt evangelium och sin kyrka i de sista dagarna.

Jag inbjuder alla att lära sig om och pröva detta budskap. Jag lovar att ”de som under bön studerar återställelsens budskap och handlar i tro [genom den Helige Andens kraft] välsignas med att få ett eget vittnesbörd om dess gudomlighet och dess syfte att förbereda världen för vår Herre och Frälsare Jesu Kristi utlovade återkomst”.³² När du ber uppriktigt med en förväntan om att både få och handla efter ett svar från Gud, som den unge Joseph Smith gjorde, ökar din förmåga att känna igen och följa den gudomliga bekräftelsen.

Jag vittnar om att Gud den evige Fadern är vår Fader. Jag vittnar om att Jesus Kristus är Faderns älskade Son och hans Enfödde i köttet. Han är vår Frälsare och Återlösare.

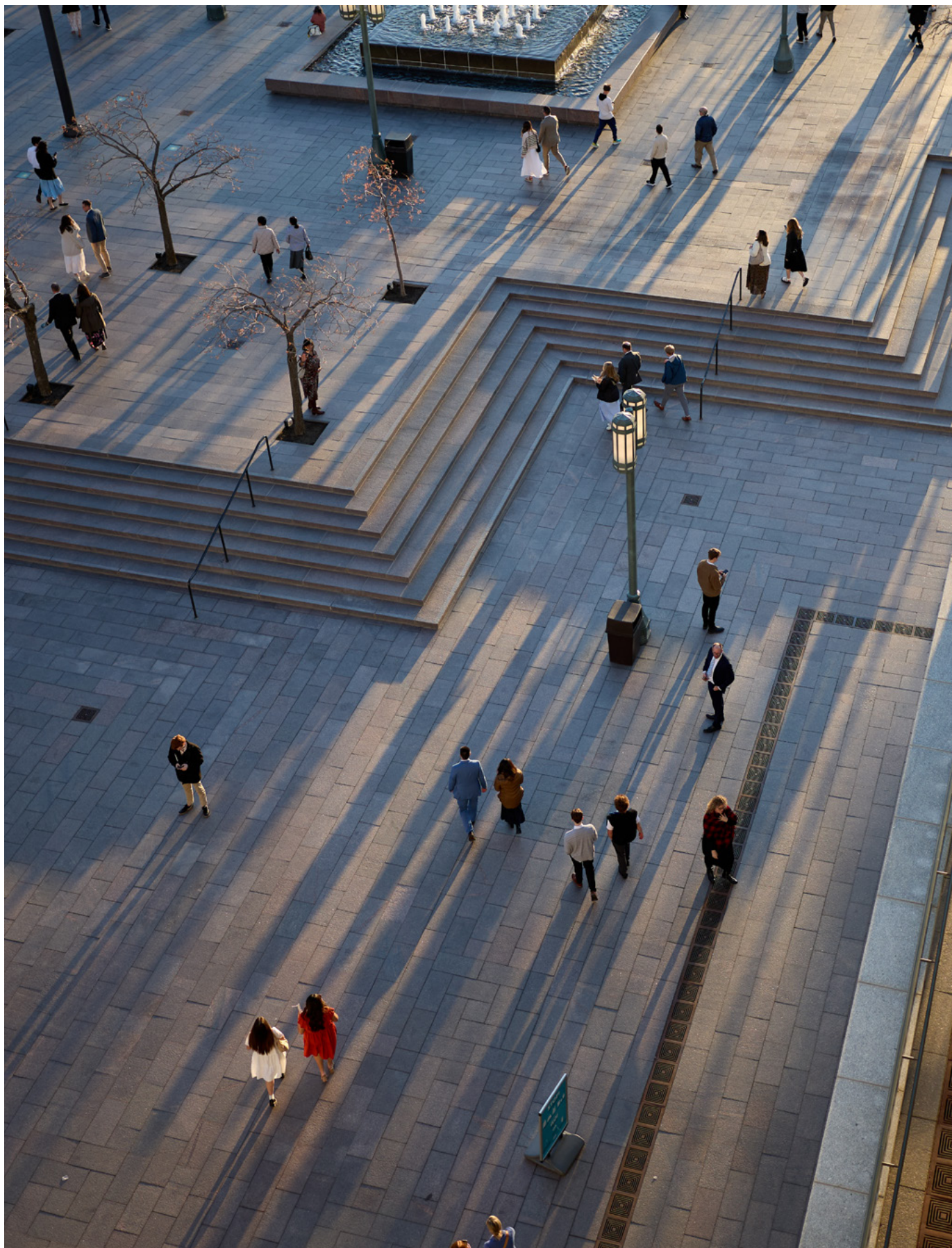
Och jag vittnar med glädje om att Fadern och Sonen visade sig för pojken Joseph Smith och därigenom inledde återställelsen av Jesu Kristi evangelium i den sista tiden. Mormons bok är ännu ett testamente om Jesus Kristus och innehåller Guds ord. Prästadömsmyndighet att representera Frälsaren och handla i hans namn finns åter på jorden. Och Jesu Kristi Kyrka av Sista Dagars Heliga är Kristi nytestamentliga kyrka som återställts. Jag bär mitt fasta vittnesbörd om att allt detta är sant, i Herren Jesu Kristi heliga namn, amen. ■

SLUTNOTER

1. Lärn och förbunden 21:1; se även *Kyrkans presidenters lärdomar: Joseph Smith* (2007), s. 9.
2. När jag förberedde det här talet förlitade jag mig mycket på lärdomarna i tillkännagivandena från 1980 och 2020 som utfärdades av första presidentskapet och de tolv apostlarnas kворum: ”Proclamation,” *Ensign*, maj 1980, s. 52–53; ”Återställelsen av Jesu Kristi evangeliums fullhet: Ett tillkännagivande för världen vid 200-årsjubileet”, Evangeliebiblioteket.
3. Se Joseph Smith – Historien 1:18.
4. Se ”Återställelsen av Jesu Kristi evangeliums fullhet”, Evangeliebiblioteket.
5. Se Joseph Smith – Historien 1:11–13; David A. Bednar, ”Be i tro”, *Liahona*, maj 2008, s. 94–97.
6. ”Återställelsen av Jesu Kristi evangeliums fullhet”, Evangeliebiblioteket.
7. Se Joseph Smith – Historien 1:17.
8. Se 1 Nephi 11:18–21; Lärn och förbunden 93:11–14, 21.
9. Lärn och förbunden 130:22.
10. Lärn och förbunden 27:6.
11. Se ”Återställelsen av Jesu Kristi evangeliums fullhet”, Evangeliebiblioteket.
12. Se Trosartiklarna 1:8.
13. Se 1 Nephi 13:40.
14. *Allmän handbok: Tjåna i Jesu Kristi Kyrka av Sista Dagars Heliga*, 3.4, Evangeliebiblioteket.
15. *Allmän handbok*, 3.4.1.
16. Se Lärn och förbunden 13:1.
17. Se Lärn och förbunden 18:9; 27:12–13; se även Revelation Book 1, s. 24, josephsmithpapers.org.
18. Se Lärn och förbunden 27:12–13.
19. Se Lärn och förbunden 110:11–16.
20. Se Lärn och förbunden 110:11.
21. Se Abraham 2:9–11.
22. Se Lärn och förbunden 128:9–10.
23. Se Lärn och förbunden 20, kapitelöverskriften.
24. ”Återställelsen av Jesu Kristi evangeliums fullhet”, Evangeliebiblioteket.
25. Se Daniel 2:28, 35, 44; se även v. 1–45.
26. Lärn och förbunden 65:2.
27. Efesierbrevet 1:10.
28. Se *Kyrkans presidenters lärdomar: Joseph Smith*, s. 184.
29. Lärn och förbunden 128:18.
30. *Kyrkans presidenters lärdomar: Joseph Smith*, s. 505.
31. Handledning för skriftstudier, ”Evangelierna”.
32. ”Återställelsen av Jesu Kristi evangeliums fullhet”, Evangeliebiblioteket.

Spanien.

Äldste Steven D. Shumway
i de sjuttios kvorum

Delta och förbered dig inför Kristi återkomst

Ämbeten och andra sätt vi engagerat oss i Guds verk förbereder oss på ett unikt sätt för att möta Frälsaren.

För några månader sedan stod jag i en korridor när äldste Neil L. Andersen gick förbi. Jag hade just kallats som ny generalauktoritet. Troligtvis anade han min känsla av otillräcklighet, för han log och sa: "Det här ser ut som en man som inte har en aning om vad han gör."

Och jag tänkte: "Det här är en sann profet och siare."

Äldste Andersen viskade sedan: "Oroa dig inte, äldste Shumway. Det blir bättre – om fem eller sex år."

Har du någonsin undrat varför vi blir ombedda att göra saker i Guds rike som känns bortom vår förmåga? Med livets krav, har du undrat varför vi ens behöver ämbeten i kyrkan? Det har jag.

Jag fick ett svar under generalkonferensen när president Russell M. Nelson sa: "Nu är det dags för er och för mig att förbereda oss för vår Herre och Frälsare Jesu Kristi andra ankomst."¹ När president Nelson sa det lärde Anden mig att när vi deltar i Guds verk så förbereder vi oss själva och andra för Kristi återkomst. Herrens löfte är intressant – ämbeten, stödverksamhet, tillbedjan i templet, att följa maningar och andra sätt på vilka vi engagerar oss i Guds verk, förbereder oss på ett unikt sätt för att möta Frälsaren.²

Gud gläder sig när vi engagerar oss i hans verk

"I detta storslagna ögonblick",³ allteftersom Guds rike expanderar och tempel finns över hela jorden, har vi ett växande behov av villiga själar som engagerar sig i Guds verk. Att osjälviskt tjäna är själva kärnan i ett kristuslikt lärjungeskap. Men det är sällan bekvämt att tjäna. Det är därför jag beundrar er, ni förbundstrogna lärjungar, inklusive våra kära missionärer, som åsidosätter era önskningar och utmaningar för tjäna Gud genom att tjäna hans barn. Gud "gläds över att ära [dig för att du tjänar honom] i rättfärdighet". Han lovar: "Stor ska [din] lön bli och evig ska [din] härlighet vara."⁴ När vi säger ja till att tjäna, säger vi ja till Jesus Kristus. Och när vi säger ja till Kristus, säger vi ja till det mest överflödande liv vi kan få.⁵

Jag lärde mig detta medan jag arbetade och studerade kemiteknik på college. Jag ombads att vara aktivitetsplanerare i en församling för ensamstående vuxna.

Det här var mitt mardrömsämbete. Men jag tackade ja, och först var det bara tröttsamt. Sedan under en aktivitet blev en vacker flicka förtjust i mitt sätt att servera glassen. Hon återvände tre gånger i hopp om att fånga min uppmärksamhet. Vi blev kära och hon friade bara två veckor senare. Nja, det kanske inte gick riktigt så snabbt, och det var jag som friade, men sanningen är att jag ryser vid tanken på att jag inte skulle ha träffat Heidi om jag hade tackat nej till ämbetet.

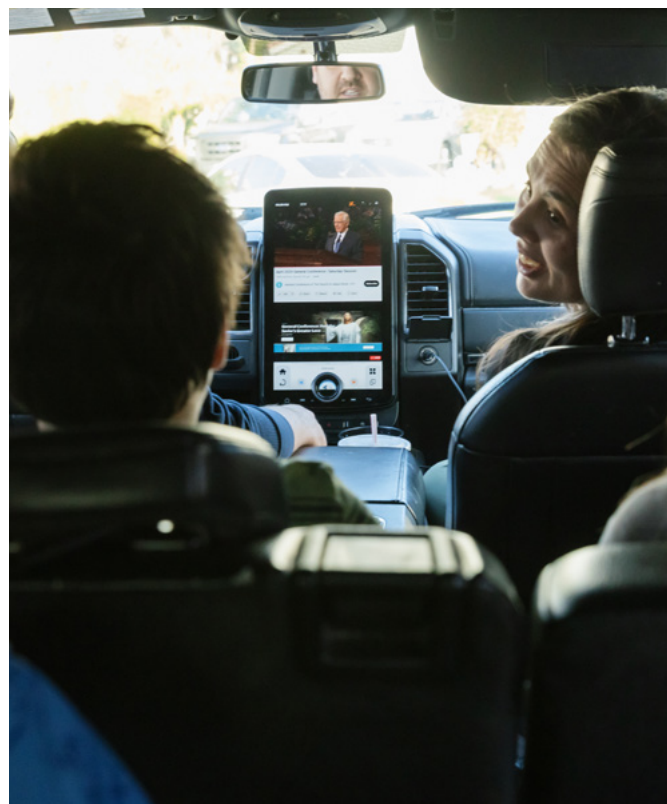
Vår medverkan är en förberedelse för Kristi återkomst

Vi engagerar oss i Guds verk, inte för att Gud behöver oss utan för att vi behöver Gud och hans stora välsignelser. Han lovar: "För se, jag ska välsigna alla dem som arbetar i min vingård med en mäktig välsignelse."⁶ Det finns tre principer som undervisar om hur vårt deltagande i Guds verk välsignar och hjälper oss förbereda oss för att möta Frälsaren.

För det första: När vi deltar uppfyller vi "ändamålet med [vår] skapelse".⁷

Vi ser det här mönstret i skapelseberättelsen. Efter varje dags arbete uppmärksammade Gud de framsteg som gjorts genom att säga att "det var gott".⁸ Han sa inte att verket var fullbordat eller att det var perfekt. Men det han sa var att det skedde framsteg och i Guds ögon är det gott!⁹

Ämbeten fastställer eller bekräftar inte en persons värde eller värdighet. Snarare är det så att när vi arbetar med Gud på det sätt han ber oss om, växer vi in i vår egen skapelses mått.¹⁰

USA.

Gud gläds åt våra framsteg, och det bör vi också göra, även om vi fortfarande har arbete att utföra. Ibland kanske vi inte har styrkan eller medlen att tjäna i ett ämbete.¹¹ Men vi kan engagera oss i verket och skydda vårt vittnesbörd på meningsfulla sätt som genom bön och skriftstudier. Vår kärleksfulle himmelske Fader fördömer oss inte när vi är villiga men oförmögna att tjäna.¹²

För det andra: Tjänande upphöjer våra hem och kyrkor till heliga platser där vi kan öva på att leva efter förbunden.

Till exempel ingår vi vårt förbund att alltid minnas Kristus enskilt, men vi efterlever det när vi tjänar andra.¹³ Ämbeten omger oss med möjligheter att bära varandras bördor och på så sätt uppfylla Kristi lag.¹⁴ När vi tjänar för att vi älskar Gud och vill leva efter våra förbund, blir det tjänande som känns förpliktande och tröttsamt glädjefyllt och förvandlande.¹⁵

Förrättningar frälser oss inte för att de uppfyller en himmelsk checklista. Snarare är det så att när vi lever efter förbunden som hör samman med dessa förrättningar, blir vi sådana personer som vill vara i Guds närhet. Den här insikten övervinner vår tvekan inför att tjäna eller vår preferens att inte tjäna. Vår förberedelse för att möta Jesus Kristus accelererar när vi slutar fråga vad Gud tillåter och börjar fråga vad Gud skulle föredra.¹⁶

För det tredje: När vi deltar i Guds verk får vi hjälp att ta emot den Guds gåva som nåd är och känna hans ”större kärlek”.

Vi får ingen ekonomisk ersättning för tjänande. I stället lär skriften att vi får Guds nåd för vårt arbete, så att vi kan växa oss starka i Anden och ha kunskap om Gud och undervisa med kraft och myndighet från Gud.¹⁷ Det är ett mycket bra utbyte!

Tack vare Guds nåd är inte våra förmågor eller oförmågor den främsta grunden till att vi utfärdar eller tackar ja till ett ämbete. Gud förväntar sig inte fullkomliga prestationer eller utomordentliga talanger för att vi ska kunna delta i hans verk. Om så var fallet skulle drottning Ester inte ha räddat sin nation, Petrus skulle inte ha lett den tidiga kyrkan och Joseph Smith skulle inte vara återställelsens profet.¹⁸

När vi handlar i tro för att göra något som ligger bortom vår förmåga, blottläggs vår svaghet. Sådant är aldrig bekvämt, men det är nödvändigt för att vi ska veta ”att det är genom [Guds] nåd ... som vi har förmåga att göra detta”.¹⁹

Vi faller många gånger när vi engagerar oss i Guds verk. Men i våra ansträngningar fångar Jesus Kristus upp oss. Han lyfter oss gradvis till att uppleva frälsning från misslyckande och rädsla och från känslan av att vi aldrig kommer att räcka till.²⁰ När vi helgar våra små men bästa ansträngningar förstorar Gud dem.²¹ När vi gör uppoffringar för Jesus Kristus helgar han oss.²² Detta är den förvandlande kraften i Guds nåd. När vi tjänar växer vi i nåd tills vi är redo att ”lyftas upp av Fadern för att stå inför [Jesus Kristus]”.²³

Hjälpa andra att ta emot och glädjas åt ett ämbetes gåva.

Jag vet inte allt Frälsaren kommer att fråga mig när jag står framför honom, men kanske en fråga blir: ”Vem tog du med dig?”²⁴ Ämbeten är heliga gåvor från en kärleksfull himmelsk Fader som hjälper oss att ta andra med oss till Jesus Kristus.²⁵ Så jag uppmanar ledare och var och en av oss att mer medvetet söka efter dem som saknar ett ämbete. Uppmuntra och hjälp dem att engagera sig i Guds verk för att hjälpa dem förbereda sig för Kristi återkomst.

John var inte aktiv i kyrkan när hans biskop kom på besök och sa till honom att Herren hade ett arbete åt honom att utföra. Han uppmanade John att sluta röka. John hade försökt att sluta många gånger, men den här gången kände han hur en osynlig kraft hjälpte honom.²⁶

Bara tre veckor senare besökte stavspresidenten John. Han kallade honom att tjäna i biskopsrådet. John blev chockad. Han sa till stavspresidenten att han just hade slutat röka. Om det här betydde att han måste överge traditionen att gå på professionella fotbollsmatcher på söndagarna, ja då var det för mycket begärt. Stavspresidentens inspirerade svar var enkelt: ”John, jag ber dig inte. Det är Herren som gör det.”

På detta svarade John: ”Nåja, om så är fallet ska jag tjäna.”

John berättade för mig att de här uppoffringarna för att tjäna var den andliga vändpunkten för honom och för hans familj.²⁷

Jag undrar om vi har en blind fläck som gör att vi inte kallar personer som vi, ur ett jordiskt perspektiv, ser som osannolika eller ovärdiga. Eller så kanske vi är mer intresserade av en prestationskultur än av läran om framåtskridande och undgår att se hur Frälsaren ökar förmågan hos de osannolika och oprövade genom att ge dem tillfällen att tjäna.²⁸

Äldste David A. Bednar undervisar om vikten av uppmaningen i skrifterna att *låta* varje kvinna och man *lära* sin plikt och att verka.²⁹ Gör vi det? När ledare och föräldrar låter andra lära och handla av sig själva, växer och blomstrar de.³⁰ Den enklaste vägen kanske är att ge trofasta medlemmar ett andra ämbete, men en bättre väg är att inbjuda de osannolika att tjäna och låta dem lära och växa.

Om Kristus var här rent fysiskt, skulle han besöka sjuka, undervisa söndagsskoleklassen, sitta med den förtvivlade unga kvinnan och välsigna barnen. Han kan själv utföra sitt verk.³¹ Men han lever efter den här principen om att låta oss agera och lära, så han sänder oss i hans ställe.

Med deltagande i Guds verk följer ”rätten, förmånen och ansvaret att representera Herren [Jesus Kristus]”.³² När vi tjänar för att ära Kristus och inte oss själva³³ blir vårt tjänande glädjefyllt. När andra lämnar vår lektion, vårt möte, vårt stödverksamhetsbesök eller vår aktivitet och minns Kristus mer än de minns oss, är arbetet energigivande.

När vi uppriktigt strävar efter att representera Frälsaren blir vi mer som han.³⁴ Det är den bästa förberedelsen för det heliga ögonblick när var och en av oss knäböjer och bekänner att Jesus är Kristus, vilket jag vittnar om att han är,

och att president Russell M. Nelson är hans ”röst till jordens ändrar” och hjälper oss att förbereda oss ”för det som ska komma”.³⁵ I Jesu Kristi heliga namn, amen. ■

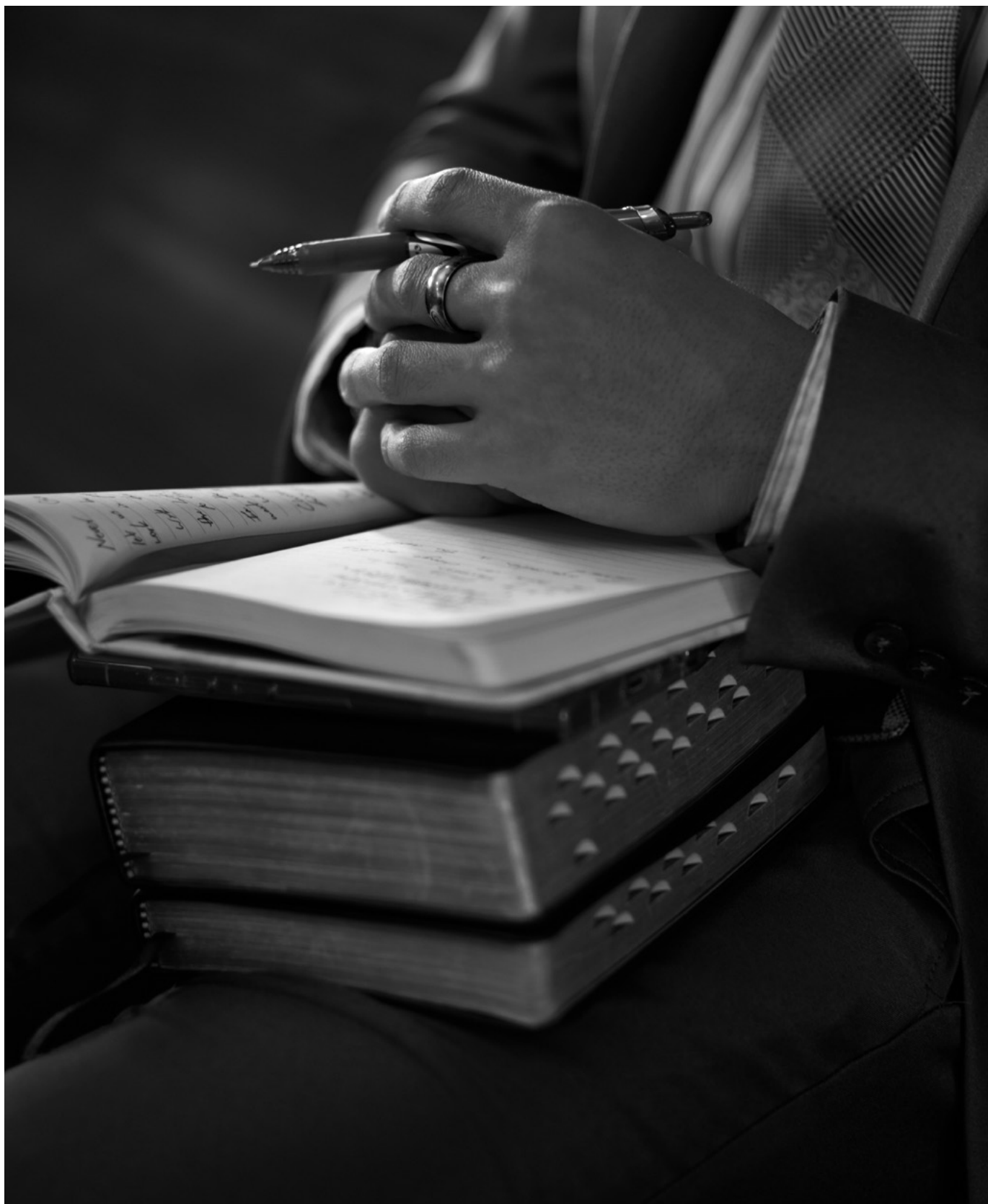
SLUTNOTER

1. Russell M. Nelson, ”Herren Jesus Kristus ska komma tillbaka”, *Liahona*, nov. 2024, s. 121.
2. Se Läran och förbunden 4:2–4.
3. Se Russell M. Nelson, ”Herren Jesus Kristus ska komma tillbaka”, s. 121.
4. Läran och förbunden 76:5–6.
5. Se Johannes 10:10.
6. Läran och förbunden 21:9.
7. Läran och förbunden 88:19.
8. Se 1 Moseboken 1.
9. I Frälsarens liknelse om talenterna ger Herren ansvaret för något litet till varje tjänare. Mästaren var mer fokuserad på varje tjänares utveckling mot att bli herre över ”mycket” och mindre intresserad av att få tillbaka sina ägodelar. Den enda tjänaren som var rädd och ovillig att arbeta blev fördömd och utan utveckling. (Se Matteus 25:14–28.)
10. Se Lukas 21:19. Äldste David A. Bednar lär att ”rättfärdigt arbete är nödvändigt för andlig utveckling” (”Saker och ting som de verkligen är 2.0”), [världsomfattande andakt för unga vuxna, 3 nov. 2024], Evangeliebiblioteket).
11. Se Läran och förbunden 10:4.
12. Se Mosiah 4:24.
13. Se Russell M. Nelson, ”Det vi lär oss och aldrig kommer att glömma”, *Liahona*, maj 2021, s. 79: ”Gud vill att vi ska arbeta tillsammans och hjälpa varandra. Det är därför han sänder oss till jorden i familjer och organiserar oss i församlingar och stavar. Det är därför han ber oss att tjäna och hjälpa varandra ... Vi kan åstadkomma så mycket mer tillsammans än vi kan ensamma. Guds lycksalighetsplan skulle gå om intet om hans barn förblev isolerade från varandra.”
14. Se Galaterbrevet 6:2; se även Mosiah 18:8–9.
15. President Henry B. Eyring har sagt: ”Att kallas att tjäna är en kallelse att älska Mästaren som vi tjänar. Det är en kallelse att förändra vår natur” (”Som ett barn”, *Liahona*, maj 2006, s. 17).
16. Se Henry B. Eyring, ”Should a Latter-day Saint Sell a Product When Its Use Violates the Word of Wisdom?”, *Ensign*, april 1977, s. 30.
17. Se Mosiah 18:26; se även Mosiah 27:5.
18. Se 2 Nephi 3:13, 24.
19. Jakob 4:7.
20. Se Jesaja 40:29–31; 2 Korintierbrevet 12:9.
21. Se Matteus 14:15–21. Trots att ynka fem bröd och två fiskar erbjöds för att mätta den stora folkmassan tog Frälsaren tacksamt emot den offergåvan och förstörde den så att den blev mer än vad som behövdes. En av de största lärdomarna från det här underverket är att det Frälsaren erbjuder oss alltid är mer än tillräckligt!
22. Den latinska roten av ordet *sacrifice* [offer, uppoffring] är *sacer* som betyder helig, och *facere* som betyder att göra. När vi offrar för Gud så heliggör han oss (se Helaman 3:35; Läran och förbunden 132:50).
23. 3 Nephi 27:14.
24. Se Läran och förbunden 15:6; 16:6; 88:10–16.
25. Se Moroni 7:2; *Allmän handbok: Tjäna i Jesu Kristi Kyrka av Sista Dagars Heliga*, 4.1, Evangeliebiblioteket.
26. Se ”Let Us All Press On”, *Hymns*, nr 243.
27. Personlig upplevelse och korrespondens, 4 jan. 2025; namnet har ändrats.
28. Se Matteus 10:5–8; Lukas 10:1–9; *Allmän handbok*, 4.2.6.
29. Läran och förbunden 107:99; kursivering tillagd; från ett samtal med äldste David A. Bednar, dec. 2024.
30. Se Joseph Smith – Historien 1:20. Våra ungdomar är inte bara framtidens ledare i kyrkan. De kan leda på ett påtagligt sätt redan nu. Jag bevittnade denna sanning när jag tillsammans med 744 av Jesu Kristi mest anmärkningsvärda lärjungar tjänade i Illinoismissionen Chicago från 2019–2022. Under covid ledde dessa unga men mäktiga Kristi lärjungar Guds verk framåt till osedda höjder på anmärkningsvärda och innovativa sätt.
31. Se 2 Nephi 27:20–21.
32. *Predika mitt evangelium: Vägledning för att sprida Jesu Kristi evangelium* (2023), s. 3.

33. I Jakob 1:17, 19 var Jakobs ärende Herrens ärende. Han ärade inte sitt ämbete åt sig själv utan åt Herren så att han kunde undervisa om Guds ord och sålunda befinnas obefläckad "på den yttersta dagen".

34. Se 3 Nephi 27:27.

35. Läran och förbunden 1:11–12.

Syster Tamara W. Runia
första rådgivare i Unga kvinnors
generalpresidentskap

Din omvändelse är ingen börda för Jesus Kristus – den förhöjer hans glädje

Uppmaningen till omvändelse är ett uttryck för Guds kärlek. Att svara ja på den uppmaningen är ett uttryck för vår kärlek.

För flera år sedan, på en resa till Florida, satt jag utomhus och läste en bok. Titeln antydde att vi fortfarande kan ta oss till himlen, även om vi inte är fullkomliga nu. En förbipasserande kvinna frågade: "Tror du det är möjligt?"

Jag tittade förbryllad upp och insåg att hon pratade om boken jag läste. Jag sa något fånigt i stil med: "Nja, jag har inte kommit så långt i den, men jag kan låta dig veta hur den slutar."

Ecuador.

Åh vad jag önskar att jag kunde gå tillbaka i tiden! Jag skulle ha svarat henne: "Ja, det är möjligt! För himlen är inte för människor som har varit fullkomliga – den är för människor som blivit förlåtna, som valde Kristus om och om igen."

I dag vill jag tala till dem av oss som ibland känner att "omvändelse och förlåtelse verkar funka för alla utom för mig". De som i tysthet tänker: Eftersom jag hela tiden fortsätter göra samma misstag kanske jag bara är så här. De som, liksom jag, har dagar när förbundsstigen känns så brant att den nästan blir en förbundsclättring.

En underbar missionär i Australien, äldste QaQa¹ från Fiji, nämnde en liknande känsla i sitt vittnesbörd när han skulle resa hem: "Jag vet att Gud älskar mig, men ibland undrar jag: Vet Gud att jag älskar honom? För jag är inte fullkomlig och gör fortfarande misstag."

I denna enda känsliga, tungt ansättande fråga sammanfattade äldste QaQa just det som ofta hade bekymrat mig. Kanske även du undrar och tänker: Jag försöker så gott jag kan, men vet Gud att jag verkligen försöker? När jag misslyckas om och om igen, vet Gud då att jag ändå älskar honom?

Det känns sorgligt att bekänna det här, men jag brukade bedöma min relation med Frälsaren utifrån hur fullkomligt jag levde. Jag trodde att ett liv i lydnad betydde att jag aldrig skulle behöva omvända mig. Och när jag gjorde misstag, vilket var varenda dag, drog jag mig undan från Gud och tänkte: Han är säkert mycket besviken på mig.

Det är helt enkelt inte sant.

Jag har insett att om vi väntar tills vi är rena nog eller fullkomliga nog att närma oss Frälsaren så har vi missat hela poängen.

Skulle vi kunna tänka på bud och lydnad på ett annat sätt?

Jag vittnar om att även om Gud bryr sig om våra misstag bryr han sig mycket mer om vad som händer *efter* att vi gjort ett misstag. Kommer vi att vända oss till honom om och om igen? Kommer vi att stanna kvar i den här förbundsrelationen?

Kanske hör vi Herrens ord: "Om [du] älskar mig håller [du] fast vid mina bud",² och känner att luften går ur oss eftersom vi inte har hållit alla buden. Låt mig påminna om att omvändelse också är ett bud! Faktum är att det kanske är det mest upprepade budet i skrifterna.

När Alma sa till sig själv: "O, att jag vore en ängel och kunde få mitt hjärtas önskan uppfylld ... och ropa omvändelse",³ försökte han inte skambelägga oss genom att peka ut våra misstag. Han ville ropa omvändelse så att du och jag skulle få slippa lida i världen.⁴ En av anledningarna till att Alma hatade synden var att den orsakar oss smärta.⁵

Ibland måste jag komma ihåg, som en post-it-lapp på pannan, att buden är vägen bort ifrån smärta. Och det är omvändelse också.⁶ Vår profet har sagt: "Frälsaren älskar oss alltid, men *särskilt* när vi omvänder oss."⁷

Så när Herren säger "Omvänd er, omvänd er!"⁸ kan vi föreställa oss att han säger "Jag älskar dig. Jag älskar dig."⁹

Föreställ dig hur han vädjar till dig att du ska lämna bakom dig det beteende som orsakar dig smärta, och ber dig kliva ut ur mörkret och vända dig till hans ljus.

I min dotter Carlys församling knäföll en nybliven präst för att välsigna sakramentet, och i stället för att säga "att de kan göra det till minne av din Sons blod",¹⁰ sa han oavsiktligt "att de kan göra det till minne av din Sons *kärlek*". Tårar fyllde Carlys ögon när sanningen i de här orden sjönk in.

Vår Frälsare var villig att lida smärtan av sin försoning eftersom han älskar dig. Faktum är att du är "den glädje som låg framför honom" i hans lidande.¹¹

Uppmaningen till omvändelse är ett uttryck för Guds kärlek.

Att svara ja på den uppmaningen är ett uttryck för vår kärlek.

Föreställ dig din favoritbild av Kristus. Föreställ dig nu att han ler glädjestrålade varje gång du använder hans gåva, eftersom han är det "fullkomligt klara hoppet".¹²

Ja, din omvändelse är ingen *börda* för Jesus Kristus – den *förhöjer* hans glädje.¹³

Låt oss lära ut detta!

För omvändelse är vår bästa nyhet!

Vi håller oss inte kvar på förbundsstigen genom att aldrig begå misstag. Vi håller oss kvar på stigen genom daglig omvändelse.

Och när vi omvänder oss förlåter Gud oss utan att skambelägga oss och jämföra oss med andra, eller läxa upp oss för att vi gjort samma sak som vi omvände oss ifrån förra veckan.

Han fylls av glädje varje gång han ser oss stå på knä.¹⁴ Han fröjdar sig åt att förlåta oss eftersom vi är en fröjd för honom.¹⁵

Visst känner vi att det är sant?

Men varför är det då så svårt för oss att tro på det?!

Satan, den store åklagaren¹⁶ och bedragaren, använder skam för att hålla oss borta från Gud. Skam är ett mörker så tungt att om vi lyfte den från kroppen skulle den ha en verklig vikt eller tyngd.

Skammen är den röst som bestraffar dig med ord som "Hur tänkte du? Kan du inte göra någonting rätt?"

Skammen säger oss inte att vi *gjorde* ett misstag – den säger oss att vi *är* våra misstag. Vi kan till och med höra: "Göm dig." Motståndaren gör allt i sin makt för att behålla bördan inom oss genom att säga att priset är för högt, att det är lättare om detta förblir i mörker, och tar därmed bort allt hopp.

Satan stjälar hopp.

Och du behöver höra det här, så jag säger dessa ord rakt ut: Du är inte rösten i ditt huvud eller misstagen du begått. Du kan också behöva säga detta rakt ut. Säg åt Satan: "Inte i dag." Gå bort från honom.¹⁷

Känn denna dragning, denna sorg efter Guds vilja som vänder dig *till* din Frälsare, och se hur hans nåd kommer till dig och till dem du älskar. Jag lovar att i samma stund som vi modigt tar vårt förkrossade hjärta till honom, är han genast där.¹⁸

Ungern.

Om du såg någon drunkna, skulle du då inte räcka ut handen till räddning? Kan du föreställa dig att din Frälsare skulle vägra ta din utsträckta hand? Jag föreställer mig hur han dyker ner i vattnet, ner under allt¹⁹ för att lyfta upp oss så att vi kan ta ett friskt andetag! Ingen kan sjunka lägre än vad Kristi ljus lyser.²⁰

Frälsaren lyser för evigt klarare än skammens mörker. Han skulle aldrig gå till angrepp mot ditt värde. Så titta noga.

- Föreställ dig att den här handen representerar värde.
- Den här handen representerar lydnad. Kanske vaknade du upp i morse och bad en meningsfull bön och utforskade skrifterna för att höra Guds röst. Du har fattat bra beslut och behandlar människor omkring dig kristuslikt. Du lyssnar på generalkonferensen! Du har lydnaden på plats!
- Eller kanske har det inte gått så bra för dig. Du har haft svårt den senaste tiden att göra de där små enkla sakerna för att få kontakt med himlen. Du har fattat en del beslut du inte är stolt över.
- Vari består ditt värde? Har den här handen alls förflyttat sig?

Ditt värde har ingenting med lydnad att göra. Ditt värde är beständigt – det förändras aldrig. Det gavs till dig av Gud, och det finns inget som du eller någon annan kan göra för att ändra på det. Lydnad medför välsignelser; det stämmer. Men värde är inte en av dem. Du är alltid "mycket värdefull i Guds ögon",²¹ oavsett vart dina beslut har tagit dig.

Även om jag gör misstag vill jag *stanna kvar* i min förbundsrelation med Kristus, och jag ska berätta varför.

Under min uppväxt tog jag lektioner i simhopp och lärde mig att när domaren poängsätter ett hopp är det utförandet som granskas. Var nedslaget perfekt vertikalt med sträckta vristar och bara lite stänk? Sedan gör de något speciellt. De tar med svårighetsgraden i beräkningen.

Var och en hoppar med en egen svårighetsgrad. Och din Frälsare är den ende som verkligen vet vilken svårighetsgrad

du hoppar med.²² Jag vill ha en relation med den enda personen som förstår mig, som ser till mitt hjärta och vet hur mycket jag försöker!

Han känner till de mörkrets dimmor som sänker sig över alla oss vandrare, och vet att vår färd passerar den oreña floden – så att vi, även om vi håller fast vid ledstången av järn, blir nedstänkta.²³

Att komma till Kristus är att säga "Vill du hjälpa mig?" med hopp och förnyad tilltro till att hans armar alltid är utsträckta mot oss. Jag tror att denna nya syn på omvändelse innebär att även om vi inte är fullkomliga i lydnad *nu*, är vi tillgivet lydiga *nu* och väljer att stanna kvar, om och om igen, eftersom vi älskar honom.

Kommer du ihåg kung Benjamins folk som inte längre hade någon benägenhet att göra ont, utan ständigt ville göra gott?²⁴ Tror du att de packade ihop sina tält, gick hem och aldrig mer gjorde några misstag? Självklart inte! Skillnaden var att de inte längre *ville* synda. De var tillgivet lydiga! Deras hjärtan hade vänts till och var lyhörda för Gud *samtidigt* som de kämpade med det!

En gång på stranden såg jag en fågel flyga mot vinden och flaxa hårt med vingarna, nästan frenetiskt, utan att komma någonvart. Sedan lade jag märke till en annan fågel, högre upp. Den hade fångat en uppvind och svävade lätt och obekymrat i vinden. Det är skillnaden mellan att försöka göra det själva och att vända oss till Frälsaren och låta honom lyfta oss "med läkedom under sina vingar".²⁵

Som missionsledare i Australien pratade vi under vårt sista samtal med varje missionär om 3 Nephi 17, där människorna var nära Frälsaren och kunde höra honom be för dem. Vi frågade dem: "Om du kunde höra Frälsaren be för *dig*, vad tror du då att han skulle säga?"²⁶

Att få höra deras svar var en av de allra andligaste upplevelserna i mitt liv. Var och en av dessa missionärer stannade upp, och deras ögon tårades när vi påminde dem om att "din Frälsare vet vilken svårighetsgrad du upplever. Han har själv upplevt den!"

Det här är vad dessa missionärer mjukt och känslösamt svarade: En syster sa: "Jesus skulle säga till Fadern: 'Hon gör sitt allra bästa. Jag vet hur mycket hon försöker.'" En äldste sa: "Med tanke på allt som hänt i hans liv är jag så stolt över honom."

Filippinerna.

Låt oss prova det här. I kväll, innan du ber, så föreställ dig att Jesus Kristus är där. Han för din talan inför Fadern. Ställ dig frågan: Vad skulle min Frälsare säga till Fadern om mig?

Och var sedan tyst.

Lyssna efter rösten som talar *gott* om dig – rösten från Frälsaren, din finaste vän, och från din himmelske Fader, som verkligen finns där. Kom ihåg, *deras* kärlek är stor och *ditt* värde är alltid stort, oavsett vad.

Jag står här för att vittna om att Jesus Kristus ger ljus till dem som vandrar i mörker.²⁷ Så, de dagar då du känner den där rösten som säger åt dig att gömma dig, att du *borde* gömma dig ensam i ett mörkt rum, uppmanar jag dig att vara modig och tro på Kristus! Gå och tänd Ljuset – vårt fullkomligt klara hopp.

Omgiven av hans ljus kommer du att se människor överallt omkring dig som också har känt sig ensamma, men nu, med ljuset tänd, undrar *du* och *de*: Varför var vi så rädda i mörkret? Och varför stannade vi kvar där så länge?

"Må ljusets Herre omsluta dig i sina armar och ständigt trösta och älska dig."²⁸ Må vi älska *honom* och välja honom om och om igen. I Jesu Kristi namn, amen. ■

SLUTNOTER

1. Uttalas "Gahngah".
2. Johannes 14:15.
3. Alma 29:1.
4. Se Alma 29:2.
5. Se Alma 37:32.
6. Denna tanke kom av en konversation med min dotter Carly Runia Red.
7. Russell M. Nelson, "Styrkan i andligt momentum", *Liahona*, maj 2022, s. 98.
8. Helaman 7:17.
9. Konversation med syster Kathryn Reynolds, i Unga kvinnors rådgivande råd på generalnivå.
10. Läran och förbunden 20:79.
11. Hebreerbrevet 12:2.
12. Se 2 Nephi 31:20.
13. Anthony Sweat nämnde den här tanken för mig; se även Läran och förbunden 18:13; Dale G. Renlund, "Omvändelse: Ett glädjefyllt val", *Liahona*, nov. 2016, s. 123.
14. "Bönen är den botfärdige syndarens röst när han vänder om från sin stig, medan ånglar i sång fröjdar sig och ropar: 'Se, han ber!'" ("Prayer Is the Soul's Sincere Desire", *Hymns*, nr 145).
15. Se Läran och förbunden 18:10.
16. Se Uppenbarelseboken 12:10.
17. Se Matteus 4:10; Mose 1:20. President Nelson manade oss: "Var inte rädd för och skjut inte upp din omvändelse. Satan gläds över dina kval. Gör slut på dem. Kasta ut hans inflytande ur ditt liv!" ("Styrkan i andligt momentum", s. 98).
18. Se Alma 34:31; Läran och förbunden 88:63.
19. Se Läran och förbunden 88:6.
20. "Det är omöjligt för dig att sjunka så lågt att Kristi försonings oändliga ljus inte kan nå dig" (Jeffrey R. Holland, "Arbetarna i vingården", *Liahona*, maj 2012, s. 33).
21. Se Läran och förbunden 18:10.
22. Se Stephen E. Robinson, *Following Christ: The Parable of the Divers and More Good News* (1995), s. 34–38.
23. Se 1 Nephi 12:16–17.
24. Se Mosiah 5:1–5.
25. Malaki 4:2.
26. Se Tom Christofferson, "What Would It Be Like to Hear the Savior Pray for You?" *LDS Living*, 19 jan. 2021, ldsliving.com.
27. Se Jesaja 9:2; Läran och förbunden 11:11.
28. Från ett personligt brev från Vincent Alma Wood, min far, när jag gick på Brigham Young University år 1979.

Biskop Gérald Caussé
presiderande biskop

Kompenserande välsignelser

Även om många av livets omständigheter kan vara bortom vår kontroll så är ingen av oss bortom Herrens oändliga välsignelser.

I mitt tjänande i det presiderande biskopsrådet har jag haft förmånen att möta sista dagars heliga över hela världen på flera olika platser och i olika kulturer. Jag har fortsatt inspirerats av er orubbliga tro och hängivenhet mot Herren Jesus Kristus. Men jag har även berörts av de skiftande och ofta svåra omständigheter många av er möter – provningar som sjukdomar, funktionsnedsättningar, begränsade tillgångar, färre möjligheter till giftermål eller utbildning, övergrepp och andra begränsningar. Ibland kan dessa svårigheter verka hindra er utveckling och utmana era uppriktiga ansträngningar att efterleva evangeliet fullt ut och göra tjänande, gudsdyrkan och uppfyllandet av heliga uppgifter svårare.

Mina kära vänner, om ni någonsin känner er begränsade eller förfördelade av era omständigheter så vill jag att ni ska veta detta: Herren älskar er personligen. Han känner till era omständigheter och dörren till hans välsignelser förblir vidöppen för er, oavsett vilka provningar ni möter.

Jag har förstått den här sanningen genom en personlig erfarenhet som, även om den tedde sig obetydlig, gav ett bestående intryck. Vid 22 års ålder när jag tjänade i det franska flygvapnet i Paris gladdes jag åt att höra att äldste Neal A. Maxwell, en Herrens apostel, skulle tala vid en konferens vid Champs-Élysées. Men strax innan fick jag order om att köra en överordnad till flygplatsen, vid exakt samma tid som konferensen skulle börja.

Jag var besviken. Men fast besluten att delta, släppte jag av min överordnade och skyndade mig till konferensen. Efter att ha hittat en parkeringsplats sprang jag längs Champs-Élysées till mötesplatsen och anlände andfådd bara fem minuter innan mötet var slut. Precis när jag kom in hörde jag äldste Maxwell säga: "Jag ska nu ge er en apostolisk välsignelse." I den stunden fick jag en vacker, oförglömlig andlig upplevelse. Jag överväldigades av Anden och välsignelsens ord tycktes genomborra hela min själ, som om de var avsedda bara för mig.

Det jag upplevde den dagen var en liten men mäktig manifestation av en trösterik aspekt av Guds plan för sina barn: När omständigheter bortom vår kontroll hindrar oss från att uppfylla hjärtats rättfärdiga önskningar kommer Herren att kompensera oss på sätt som låter oss ta emot hans utlovade välsignelser.¹

Denna trösterika sanning grundar sig på tre viktiga principer som återfinns i Jesu Kristi återställda evangelium.

1. **Gud älskar var och en av oss fullkomligt.** "Han inbjuder [oss] alla att komma till honom och ta del av hans godhet."² Hans återlösningsplan ser till att alla, utan undantag, kommer att få en rättvis möjlighet att en dag ta emot frälsningens och upphöjelsens välsignelser.
2. **Eftersom Gud är både rättvis och barmhärtig och hans plan är fullkomlig** kommer han inte att hålla oss ansvariga för det som är utom vår kontroll. Äldste Neal A Maxwell förklarade att "Gud tar ... hänsyn inte bara till våra önskningar och våra handlingar utan också till de olika svårigheter som våra skilda omständigheter innebär för oss."³
3. **Genom Jesus Kristus och hans försoning kan vi finna styrkan att uthärda och slutligen övervinna alla svårigheter i livet.** Som Alma lärde tog Frälsaren inte bara på sig den ångerfulles synder, utan även "sitt folks smärta och sjukdomar" och "deras skröpligheter".⁴ Utöver en återlösning från våra misstag stöttar Herrens barmhärtighet och nåd oss således genom de orättvisor, brister och begränsningar som jordelivet innebär.

Mottagandet av dessa kompensande välsignelser åtföljs av vissa villkor. Herren säger till oss att göra "allt vi kan"⁵ och att "frambära hela vår själ som ett offer åt honom".⁶ Det här kräver en djup önskan, ett uppriktigt och trofast hjärta och vår yttersta hängivenhet i att hålla hans bud och förena vår vilja med hans.⁷

När våra uppriktiga ansträngningar inte uppnår våra förväntningar på grund av omständigheter vi inte kan kontrollera tar Herren ändå emot vårt hjärtas önskningar som ett värdigt offer. President Dallin H. Oaks har lärt: "Vi blir välsignade för vårt hjärtas rättfärdiga önskningar, även

Mexiko.

om yttre omständigheter gör det omöjligt för oss att omsätta dessa önskingar i handling.”⁸

När profeten Joseph Smith oroade sig för sin bror Alvin som hade dött utan att ha tagit emot väsentliga evangelieförrättningar, fick han följande trösterika uppenbarelse: ”Även alla som härefter dör utan kunskap om [evangeliet], som skulle ha tagit emot det av hela sitt hjärta, ska bli arvingar till [det celestialet riket].”⁹ Herren tillade sedan: ”För jag, Herren, ska döma alla människor enligt deras gärningar, enligt deras hjärtans önskemål.”¹⁰

Det Herren bryr sig om är inte endast om vi *kan*, utan om vi är *villiga* att göra allt vi kan för att följa honom som vår Frälsare.

En vän tröstade en gång en ung missionär som sörjde sin tidiga avlösning på grund av hälsoskäl, trots uppriktiga böner och en uppriktig önskan att tjäna. Den här vännen återgav ett skriftställe där Herren förkunnade att när hans barn ”utför ett arbete ... med all kraft” och ”inte upphör med sin flit” för att uppfylla hans befallningar, ”och när deras fiender [vilka kan omfatta olyckliga omständigheter i våra liv] hindrar dem från att utföra detta arbete, se, då tillkommer det mig att inte längre kräva detta arbete av dessa människors ... händer, utan jag *godtar deras offer*.”¹¹

Min vän vittnade för den här unge mannen om att Gud visste att han hade gjort sitt allra bästa när han mottag kallelsen att tjäna. Han försäkrade honom att Herren hade accepterat hans offer och att välsignelserna som utlovades till alla trofasta missionärer inte skulle undanhållas.

Herrens kompenserande välsignelser kommer ofta genom de personers vänlighet och tjänande som hjälper oss uppnå det vi inte kan göra på egen hand. Jag minns en gång när vi bodde långt bort från en av våra döttrar i Frankrike och kände oss hjälplösa inför att stötta henne efter en besvärlig förlossning. Samma vecka bad vår församling i Utah om hjälp till en mamma som precis hade fött tvillingar. Min fru Valérie erbjöd sig att lämna mat hos henne – med en bön i hjärtat för både denna nyblivna mamma och vår behövande dotter. Strax därefter hörde vi att systrarna i vår dotters församling i Frankrike hade organiserat måltider till hennes familj. För oss var det Guds svar på våra böner; han sände sina änglar till att trösta när vi inte kunde det.

När vi ställs inför begränsningar och utmaningar, må vi då se våra *egna* välsignelser – våra gåvor, våra resurser och vår tid – och använda dem till att hjälpa de behövande. När vi gör det kommer vi inte bara att välsigna andra utan föra in helande och kompensation i våra egna liv.

Ett av de mest kraftfulla sätten att bidra till Guds kompenserande välsignelser är genom det ställföreträdande arbete vi gör för våra förfäder i Herrens hus. När vi utför förrättningar till förmån för dem deltar vi aktivt i Herrens stora frälsningsverk och använder våra gåvor och förmågor till att välsigna dem som inte hade möjligheten att ta emot dem när de levde.

Det kärleksfulla tjänande vi utför i heliga tempel påminner oss om att Frälsarens nåd sträcker sig bortom det här livet. I livet efter detta kanske vi får nya möjligheter

Australien.

att åstadkomma det vi inte kunde göra här i jordelivet. När president Lorenzo Snow talade till systrar som ännu inte hade funnit en evig livskamrat, sa han: ”Ingen sista dagars helig som dör efter att ha levt ett trofast liv kommer att förlora något på grund av att han eller hon inte lyckades göra något på grund av att inte möjligheter gavs därtill ... [De får] alla välsignelser, den upphöjelse och den härlighet som varje man eller kvinna får som haft denna möjlighet.”¹²

Det här budskapet om hopp och tröst är till oss alla, Guds barn. Ingen av oss kan undkomma jordelivets utmaningar och begränsningar. Vi har trots allt alla fötts med en inbyggd oförmåga att frälsa oss själva. Men vi har en kärleksfull Frälsare och ”vi vet att det är genom [hans] nåd vi blir frälsta, sedan vi har gjort allt vi kan göra”.¹³

Jag vittnar om att även om många av livets omständigheter kan vara bortom vår kontroll så är ingen av oss bortom Herrens oändliga välsignelser. Genom sitt försoningsoffer kompenserar Frälsaren för varje oförmåga och orättvisa om vi ger honom hela vår själ. I Jesu Kristi namn, amen. ■

SLUTNOTER

1. Se Alma 29:4.
2. 2 Nephi 26:33.
3. Neal A. Maxwell, ”Enligt vårt hjärtas önskingar”, *Nordstjärnan*, jan. 1997, s. 20.
4. Alma 7:11, 12.
5. 2 Nephi 25:23.
6. Se Omni 1:26.
7. Se Läran och förbunden 64:34.

8. Dallin H. Oaks, "The Desires of Our Hearts" (andakt på Brigham Young University, 8 okt. 1985), s. 6, speeches.byu.edu; se även "Vårt hjärtas önskningar", *Nordstjärnan*, juni 1987, s. 20–24.
9. Läran och förbunden 137:8.
10. Läran och förbunden 137:9. "Denna dom kommer inte bara att ta hänsyn till dina handlingar, utan också till din innersta avsikt och hjärtats önskningar ... Herren känner till ditt hjärtas önskningar. Vid

- domens dag kommer till exempel säkert den längtan som finns hos ensamstående systrar och barnlösa par att medlidsamt beaktas av honom" (Russell M. Nelson, "Val", *Nordstjärnan*, jan. 1991, s. 70).
11. Läran och förbunden 124:49; betoning tillagd.
 12. *Kyrkans presidenters lärdomar: Lorenzo Snow* (2012), s. 128.
 13. 2 Nephi 25:23.

Äldste Gerrit W. Gong
i de tolv apostlarnas kворum

Evighetens stora gåvor: Jesu Kristi försoning, uppståndelsen och återställelsen

Påskan gör att vi finner frid, förvandling och tillhörighet i Jesus Kristus – det som är varaktigt äkta och glädjefyllt, lyckligt och evigt.

För många år sedan lärde vi oss bibelverser utantill på vår morgonevangeliekurs. Naturligtvis drogs jag till korta verser. Däribland fanns Johannes 11:35 – den kortaste versen i skriftorna, endast två ord – ”Jesus grät”.

Det faktum att Jesus gråter av sorg och glädje vittnar i dag om den mirakulösa verkligheten: Guds Son kom fysiskt till jorden och lärde sig i köttet hur han alltid ska vara med och välsigna oss.¹

När vi ropar högt i sorg eller glädje förstår Jesus Kristus det fullkomligt. Han kan finnas där i de stunder då vi som mest behöver evighetens stora gåvor: Jesu Kristi försoning, uppståndelsen och återställelsen.

Marta och Maria gråter över sin bror Lasarus som har dött. Rörd av medlidande gråter Jesus. Han uppväcker Lasarus till liv.²

Jesus betraktar Jerusalem på påskhögtidens afton. Han gråter, oförmögen att samla sitt folk så som hönan skulle samla sina kycklingar.³ I dag ger hans försoning oss hopp när vi sörjer över det som kunde ha varit.

Vingårdens Herre gråter när han frågar sina tjänare, som skulle kunna innefatta oss som stödbroder och stödsystrar: ”Vad kunde jag ha gjort mer för min vingård?”⁴

Maria står berövad vid graven. Jesus frågar milt: ”Varför gråter du?”⁵ Han vet att ”på kvällen gästar gråt, [men] på morgonen kommer jubel”.⁶ Uppståndelsen innebär en gryning för alla.

I Mormons boks land är Jesu glädje fullkomlig när den trofasta folkmassan reser sig för honom. Han gråter.

”Och han tog deras små barn ett efter ett och välsignade dem och bad till Fadern för dem.

Och när han hade gjort detta grät han på nytt.”⁷

Detta är påskan i Jesus Kristus: Han besvarar vårt hjärtas längtan och vår själs frågor.⁸ Han torkar våra tårar,⁹ förutom glädjetårarna.

När tårarna rinner ber vi ibland om förlåtelse, generade. Men vetenskapen om att Jesus Kristus förstår livets smärta och glädje kan ge oss styrka utöver vår egen¹⁰ när vi navigerar genom det bittra och det söta.

I Sydamerika gråter en far. En gnista i hans liv, hans unga dotter, har dött. ”Jag skulle ge vad som helst för att få träffa henne igen”, gråter han i min famn. Jag gråter också.

Vid invigningen av Puebla tempel i Mexiko fuktas glädjetårar ansiktet på en kär syster. Hennes anletsdrag utstrålar tro och uppoffring. Hon säger: *”Todos mis hijos están aquí en el templo hoy”* – ”Alla mina barn är här i templet i dag.” Generationerna som samlas i Herrens hus framkallar tårar av glädje och tacksamhet.

I ett grymt inbördeskrig gjorde familjer och grannar avskyvärda saker mot varandra. Bittra tårar ger sakta vika för hopp. Med darrande röst säger en kvinna i en liten by: ”Min granne, innan jag går i graven vill jag att du ska veta var du kan hitta dina saknade familjemedlemmar.”

En strålande brud och en stilig brudgum beseglas i Herrens hus. Hon är 70 år gammal, precis som han. Hon är en vacker brud som värdigt har väntat på den här dagen. Hon svänger blygt sin brudklänning fram och tillbaka. Vi faller glädjetårar. Guds löften uppfylls. Hans förbund medför välsignelser.

När en ung Boyd K. Packer var hemlärare för en änka lärde han sig en gripande läxa. Efter en meningsskiljaktighet med sin make hade systemen fällt en sista sårande kommentar. En oväntad olycka tog hennes mans liv den dagen. ”I femtio år”, snyftade änkan, ”har jag levt i ett helvete i vetenskap om

Spanien.

USA.

att de sista ord han hörde från mina läppar var denna hätska, hånfulla anmärkning.”¹¹

Påskan i Jesus Kristus hjälper oss att reparera, försona och ställa våra relationer till rätta, på båda sidor av slöjan. Jesus kan bota sorg; han kan möjliggöra förlåtelse. Han kan befria oss och andra från sådant som vi eller de har sagt eller gjort som annars håller oss fångna.

Påskan i Jesus Kristus låter oss känna Guds bifall. Den här världen talar om för oss att vi är för långa, för korta, för breda, för smala – inte smarta, vackra eller andliga nog. Genom vår andliga förvandling i Jesus Kristus kan vi undfly förlamande perfektionism.

Med påskens glädje sjunger vi: ”Han i kärlek ren och sann död och ondska övervann.”¹² Kristi uppståndelse befriar oss från döden, från tidens bräcklighet och kroppens ofullkomligheter. Jesu Kristi försoning återställer oss också andligen. Han blödde ur varje por, som om han grät blod, för att ge oss möjlighet att undkomma synd och separation. Han återförenar oss, hela och heliga, med varandra och med Gud. I allt som är gott återställer Jesus Kristus rikligt – inte bara det som var utan också det som kan bli.

Jesu liv och ljus vittnar om Guds kärlek till alla sina barn. Eftersom Gud vår Fader älskar alla sina barn oavsett tid och plats finner vi hans kärleksfulla inbjudan att komma och

finna frid och glädje i honom inom många traditioner och kulturer. Oavsett var, när eller vem vi är delar vi en gudomlig identitet som barn till samme Skapare. I samma anda delar anhängare av islam, judendomen och kristendomen ett religiöst arv i fader Abraham och förbundsband genom händelser i det forntida Egypten.

Fader Abraham kom till Egypten och blev välsignad.

Josef, som såldes som slav i Egypten, visste att faraos dröm innebar sju år av överflöd följt av sju år av hungersnöd. Josef räddade sin familj och sitt folk.¹³ Josef grät när han såg Guds större plan,¹⁴ där allt samverkar till det bästa för dem som håller sina förbund.¹⁵

Mose, som växte upp i Egypten i faraos hushåll, fick och återställde senare nycklarna till insamlingen av Guds barn.¹⁶

Som en uppfyllelse av profetior sökte Josef, Maria och Jesusbarnet en tillflykt i Egypten.¹⁷ I Kairo säger en hängiven troende muslim vördnadsfullt: ”Koranen lär att Josef, Maria och Jesusbarnet fann trygghet och en fristad i mitt land. I mitt land åt Jesus som liten vår mat, tog sina första steg och sa sina första ord. Här i mitt land tror vi att träden böjde sig lågt för att ge honom och hans familj frukt. Att han var i mitt land välsignade vårt folk och vår mark.”

Guds plan för moralisk och jordisk handlingsfrihet låter oss lära genom egen erfarenhet. Några av våra största lärdomar för livet kommer från sådant som vi aldrig skulle välja. Av kärlek steg Jesus Kristus ner under och steg upp över allt.¹⁸ Han gläds åt vår gudomliga förmåga till kreativitet och glädje, vänlighet utan hopp om belöning, tro till omvändelse och förlåtelse. Och han gråter i sorg över vårt oerhörda mänskliga lidande, vår grymhet och orättvisa – som ofta orsakas av mänskliga val – och det gör också himlarna och himlens Gud med dem.¹⁹

Varje vår och påsk vittnar om att en andlig ordningsföljd och sammanstrålning är en del av det gudomliga mönstret för försoning, uppståndelse och återställelse genom Jesus Kristus.²⁰ Denna heliga och symboliska sammanstrålning sker inte av en slump eller tillfällighet. Palmsöndagen, stilla veckan och påskan firar Kristi försoning och uppståndelse. Liksom i dag firar vi den 6 april varje år grundandet och organiserandet av Jesu Kristi Kyrka av Sista Dagars Heliga.²¹ Den här återställelsen är en av anledningarna till att vi samlas den första söndagen varje april till en generalkonferens.²²

Återställelsen kom också när den uppståndne Jesus Kristus, Mose, Elias och Elia återvände med prästadömet nycklar och myndighet till det nyligen invigda templet i Kirtland på påsksöndagen 1836.²³ I det sammanhanget, på den dagen, kom Guds myndighet och välsignelser till Jesu Kristi återställda kyrka för att samla in hans barn, förbereda hans barn för att återvända till honom och förena familjer för evigt. Återställelsen den dagen uppfyllde profetior genom att äga rum både på påskan och under pesach.

Utöver templet i Kirtland besökte jag nyligen heliga platser i Ohio där profeten Joseph och andra i en syn såg Gud vår Fader och hans Son Jesus Kristus. Profeten Joseph Smith såg hur det är i himlen. I himlen frälser vår himmelske

Fader, genom Jesus Kristus, ”alla sina händers verk”²⁴ i ett härlighetsrike.²⁵ De enda undantagen är de som medvetet ”förnekar Sonen sedan Fadern har uppenbarat honom”.²⁶

När Jesus inledde sin jordiska verksamhet förkunnade han sin mission att välsigna var och en av oss med allt vi är villiga att ta emot – i varje tid, i varje land, i varje omständighet. Efter att ha fastat i 40 dagar gick Jesus in i synagogan och läste: ”Herrens Ande är över mig, för han har smort mig till att förkunna glädjens budskap för de fattiga. Han har sänt mig att [förbinda dem som har förkrossade hjärtan], utropa frihet för de fångna och syn för de blinda, att ge de förtryckta frihet.”²⁷

Fattiga, förkrossade, fångna, blinda, förtryckta – det är var och en av oss.

I Jesajas bok fortsätter det messianska löftet om hopp, befrielse och tillförsikt: ”Ge de sörjande i Sion huvudprydnad i stället för aska, glädjens olja i stället för sorg, lovsångsdräkt i stället för en modfärdig ande.”²⁸

Därför utropar vi: ”Jag gläder mig stort i Herren, min själ fröjdar sig i min Gud, för han har klätt mig i frälsningens klädnad och svept in mig i rättfärdighetens mantel.”²⁹

Varje påsk firar vi, som en symbolisk helhet, evighetens stora gåvor genom Jesus Kristus: hans försoning, hans (och löftet om vår) bokstavliga uppståndelse och återställelsen av hans kyrka i de sista dagarna med prästadömet nycklar och myndighet att välsigna alla Guds barn. Vi gläds åt frälsningens klädnad och rättfärdighetens mantel. Vi ropar: ”Hosianna till Gud och Lammet!”³⁰

”Så älskade Gud världen att han utgav sin enfödde Son, för att var och en som tror på honom inte ska gå förlorad utan ha evigt liv.”³¹

Må var och en av oss i Jesus Kristus finna försoning, uppståndelse och återställelse – frid, förvandling och tillhörighet – det som är varaktigt äkta och glädjefyllt, lyckligt och för evigt, är min bön i hans heliga namn, Jesu Kristi namn, amen. ■

SLUTNOTER

1. Se Alma 7:11–12. Lägg också märke till förbundslöftet i sakramentets förrättning: Vi tar på oss Jesu Kristi namn, och ska ”alltid minnas

honom samt hålla [hans] bud ... så att [vi] alltid kan ha hans Ande hos [oss]” (Läran och förbunden 20:77).

2. Se Johannes 11:33–35, 39–44.
3. Se Lukas 19:41–44; se även Matteus 23:37; Lukas 13:34.
4. Jakob 5:41.
5. Johannes 20:15.
6. Psaltaren 30:6.
7. 3 Nephi 17:21–22.
8. Se Psaltaren 107:9; Jeremia 33:3.
9. Se Jesaja 25:8.
10. Se Alma 26:12.
11. Se Boyd K. Packer, ”Guds folk i Sions gård”, *Nordstjärnan*, juli 1973, s. 273–274.
12. ”Han som dog är nu uppstånden”, *Psalmer*, nr 130, är ett eko av det glada budskapet i 2 Nephi 9:10: Jesus Kristus ”bereder en väg för vår flykt ut ur detta hemiska vidunders grepp, ja, detta vidunder, död och helvete ... kroppens död och även andens död.”
13. Se 1 Moseboken 37–47. När Josef förde sin far Jakob och hans familj till Egypten symboliserar det den ömma återföreningen av en sedan länge åtskild son och far. Det blir också det medel genom vilket Jakobs familj och förbundets efterkommande, däribland Lehi och hans familj, bevaras. (Se 1 Nephi 5:14–15; 6:2.)
14. Se 1 Moseboken 45:1–8.
15. Se Romarbrevet 8:28; Läran och förbunden 90:24; 98:3.
16. Se Läran och förbunden 110:11; se även Markus 9:2–10; Lukas 9:28–36.
17. Se Matteus 2:13–15.
18. Se Läran och förbunden 88:6; 122:8.
19. Se Mose 7:28.
20. Vi talar om påsken på våren i vetskap om att påsken kan komma i mars eller april och att våren på norra halvklotet vanligtvis kommer i mars eller april. Oavsett vilket datum påsken infaller på påminner påsken oss om evighetens stora gåvor genom Jesus Kristus.
21. Se Läran och förbunden 21:3; 115:4.
22. De heliga årsdagar som inträffar varje påskhögtid sammanfaller ibland exakt med varandra. Påsken och generalkonferensen inträffar till exempel samma söndag 2026 och 2029. Palmsöndagen och generalkonferensen äger rum samma söndag år 2031 och 2034. Pesach infaller nära påsken och under generalkonferensen 2026 och 2029. Oavsett om dessa årsdagar sammanfaller exakt eller inte, förstår vi att det inte är av en slump eller tillfällighet som de sammanfaller så nära varandra; det är heligt och symboliskt.
23. Se Läran och förbunden 110.
24. Se Läran och förbunden 76:43; se även v. 42.
25. President Dallin H. Oaks lär: ”Syftet med denna återställda kyrka är att förbereda Guds barn för upphöjelse i den celestiaa härligheten och i synnerhet för upphöjelse i dess högsta grad” (”Härlighetsriken”, *Liahona*, nov. 2023, s. 27).
26. Läran och förbunden 76:43.
27. Lukas 4:18; se även Jesaja 61:1.
28. Jesaja 61:3.
29. Jesaja 61:10.
30. Läran och förbunden 109:79.
31. Johannes 3:16.

Ecuador.

Äldste John A. McCune
i de sjuttios kvorum

Glädje genom att vara en förbundsälvrjunge

När vi förbinder oss till att handla som förbundsälvrjungar berikas vår relation till Fadern och Sonen, vår glädje förstärks och vårt eviga perspektiv utökas.

En dag under 2023 var Uyanga Altansukh på jobbet i den nordmongoliska staden Darkhan när missionspresidenten för Mongoliet kom in på hennes arbetsplats. Så här säger hon:

”Jag såg honom och tänkte att han utstrålade ett klart ljus. Han var väldigt vänlig och rolig med dem som omgav honom och jag kände värme. Innan han gick ställde jag några frågor. Några dagar senare kom han till mitt jobb igen och frågade om jag kunde komma till hans kyrka. Jag tänkte att det kunde vara bra. Jag oroade mig för mina barns framtid eftersom samhället tycks så stressigt och mörkt. Jag ville att mina barn skulle vara som den här mannen och utstråla ljus och sprida glädje till andra omkring sig.

En dag undervisade missionärerna oss om tiondelagen. Mina barn sa ivrigt: ’Vi måste betala tionde, mamma.’ Jag kunde se mina barns tro i den stunden. Innan jag blev medlem i kyrkan tittade jag på generalkonferensen och lyssnade på president Russell M. Nelsons tal. Han tillkännagav nya tempel över hela jorden och sa att ett nytt tempel skulle byggas i Ulaanbaatar i Mongoliet. Jag gladdes och grät, men jag förstod inte varför. Den här glädjen visade mig att min tro och mitt vittnesbörd växte.”

Uyanga är i likhet med miljontals andra en del av Israels stora insamling i förberedelse för Jesu Kristi andra ankomst. Hon har börjat sin resa längs förbundsstigen och blivit en Kristi lärjunge. Vad innebär det att vara en Kristi lärjunge? Jag tycker om det japanska ordet för lärjunge – *deshi* – de betyder yngre bror och *shi* betyder barn.

Jesus Kristus förkunnade: ”Jag var i begynnelsen hos Fadern och är den Förstfödde.”¹ På grund av *den han är och vad han har gjort* dyrkar vi honom, vördar vi honom, ärar vi honom och följer vi honom. Kristus har återlöst oss² och vi är evigt tacksamma för hans oändliga och eviga offer.

Vi har en himmelsk Fader som älskar oss som sina barn. Hans kärlek till oss är fullkomlig. Jesus Kristus och hans mission åskådliggör Guds kärlek till oss. Som Johannes skrev: ”Så älskade Gud världen att han utgav sin enfödde Son, för att var och en som tror på honom inte ska gå förlorad utan ha evigt liv.”³

I vårt sökande efter att förstå det vi inte vet förlitar vi oss ibland på våra välbekanta, jordiska upplevelser, eller sådant vi *faktiskt* vet. Vi kan till exempel lära oss något om Gud Fadern genom vårt eget föräldraskap och jordiska familjerelationer. Men vi bör vara försiktiga med att tillämpa dessa jämförelser för mycket i våra försök att förstå vår himmelske Fader. Gud Faderns egenskaper överträffar den fallna människans alla *mindre fullkomliga* egenskaper. Gud Fadern är den fullkomlige Fadern. Han är fullkomligt kärleksfull, vänlig, tålmodig och förstående och är fullkomligt förhålligad. Vi kan ha fullkomlig tillit till honom. Kristi kärlek återspeglar Gud Faderns kärlek och representerar den kärleken.

Jesus Kristus är både förebilden och medlet. I Kristus kan vi bättre förstå Faderns fullkomliga egenskaper och hans plan. Genom Kristus ges vi den möjliggörande kraften att övervinna den naturliga människans tendenser så att vi kan bli mer som Fadern.

Precis som vår himmelske Fader är Jesus Kristus fullkomligt barmhärtig och rättvis. Dessa gudomliga rättvisans och barmhärtighetens egenskaper motsäger inte varandra. De kompletterar varandra. Både rättvisa och barmhärtighet illustrerar Guds fullkomliga kärlek till sina barn. Vi kan lita på Gud Fadern och Jesus Kristus eftersom de är rättvisa mot oss alla.

Gud Fadern och hans Son Jesus Kristus är helt i samklang i syfte och kärlek. Eftersom Gud och Jesus Kristus älskar oss får vi möjligheten och förmånen att som sanna lärjungar ingå förbund med dem. Genom att göra det utökas vår relation med Kristus: ”Och på grund av det förbund som ni har slutit ska ni nu kallas Kristi barn, hans söner och hans döttrar. För se, denna dag har han andligen fött er, för ni säger att era hjärtan har förändrats genom tro på hans namn. Därför är ni födda av honom och har blivit hans söner och hans döttrar.”⁴

När vi som lärjungar ingår och håller heliga förbund välsignas vi med andlig kraft. Vi blir förenade med Kristus

Ungern.

och Gud Fadern i en särskild relation och kan känna deras kärlek och glädje i ett mått som är förbehållet de som har ingått och hållit förbund.⁵ Vår förmåga att till fullo känna Guds kärlek, eller att fortsätta i hans kärlek, är beroende av våra rättfärdiga önskingar och handlingar.⁶

I Johannes kapitel 15, vers 9 läser vi: "Så som Fadern har älskat mig, så har jag älskat er." Och sedan får vi en uppmaning: "Bli kvar i min kärlek."

I nästa vers får vi sättet hur vi ska kunna bli kvar i hans kärlek: "Om ni håller mina bud blir ni kvar i min kärlek, liksom jag har hållit min Fars bud och är kvar i hans kärlek."

Vi ser sedan syftet med att hålla buden i vers 11: "Detta har jag sagt er för att min glädje ska vara i er och för att er glädje ska bli fullkomlig."⁷

Genom att vara en sann förbundslärjunge kan vi bättre förstå Guds natur och glädjen han vill att alla hans barn ska få uppleva. Vi kan även börja förstå vissa principer som till en början ter sig förvirrande. Hur kan till exempel Gud känna glädjens fullhet när några av hans barn lider så mycket? Svaret finns i Guds fullkomliga perspektiv och hans fullkomliga plan. Han ser oss från vår början till vår härliga, potentiella framtid. Han har gett oss ett sätt genom sin Son Jesus Kristus varpå vi, alla hans barn, kan övervinna jordelivets smärta, lidande, synder, skuld och ensamhet.⁸ Gud har gett oss sättet och valet.

Exempel på dem som har känt glädje genom lärjungeskap kan hjälpa oss att bättre förstå detta koncept. Ni kanske har hört uttrycket att man är bara så lycklig som sitt olyckligaste barn? Jag har sett att det inte behöver vara så. Min 94-åriga mor har mer än 200 levande efterkommande. Vid en given tidpunkt kommer åtminstone en av dessa 200 att vara olycklig. Om det här uttrycket stämde skulle min mor vara ständigt olycklig, vilket hon inte är. De som känner henne vet hur gladlynt hon är.

USA.

Jag skulle nu vilja berätta om en annan erfarenhet. I januari 2019 blev jag och min fru Debbie inbjudna till president Nelsons kontor. Han hade satt sin stol nära våra så att våra knän nästan rörde vid varandra. Efter att ha kallat oss till vårt nuvarande ämbete vände sig president Nelson till Debbie och fokuserade på henne. Han var vänlig, kärleksfull, ömsint och fylld av glädje, som den perfekta pappan eller farfadern. Han höll Debbie's hand och klappade den, försäkrade henne om att det skulle gå bra och att vår familj skulle välsignas. I den stunden kändes det som att vi var de viktigaste personerna för honom och att han hade all tid i världen för oss. Vi lämnade hans kontor den fredagseftermiddagen och kände oss lugna, älskade och glada.

På måndagen hörde vi nyheterna. Samma dag som president Nelson hade tillbringat i vårt sällskap hade en av hans döttrar dött i cancer. Vi blev förbluffade. Våra hjärtan fylldes av sorg för honom och hans familj. Våra hjärtan fylldes även av tacksamhet för hans kristuslika uppmärksamhet mot oss medan han sörjde sin lidande dotter.

När vi begrundade detta frågade vi oss själva: "Hur kunde han vara så vänlig, kärleksfull och till och med glad i en så jobbig situation?" Svaret är: eftersom *han vet*. Han vet att Kristus har segrat. Han vet att han kommer att vara med sin dotter igen och kommer att tillbringa en evighet med henne. Glädje och ett evigt perspektiv kommer genom att förbinda sig till Frälsaren genom att ingå och hålla förbund och genom ett kristuslikt lärjungeskap.

President Nelson har sagt: "Liksom Frälsaren erbjuder frid 'som övergår allt förstånd' [Filipperbrevet 4:7], erbjuder han också glädje med en intensitet, ett djup och en bredd som trotsar mänsklig logik och jordiskt förstånd. Till exempel verkar det inte möjligt att känna glädje när ens barn lider av en obotlig sjukdom eller när man förlorar jobbet, eller när ens make bedrar en. Ändå är det precis den glädjen som Frälsaren erbjuder."⁹

När vi ingår och håller förbund vänder vi oss helt naturligt utåt och får en önskan att hjälpa andra känna den glädje och kärlek vi känner i våra förbundsrelationer. Vi kan ta del av det största verket på jorden i dag – Israels insamling.¹⁰ Vi kan hjälpa till att föra Guds barn till Kristus. Som profeten Jakob lärde oss: "Och välsignade är ni, för eftersom ni har varit flitiga att arbeta med mig i min vingård och har lytt mina befallningar och har åter gett mig den naturliga frukten ... ska ni med mig glädjas över frukten från min vingård."¹¹

När vi förbinder oss till att handla som förbundslärjungar, oavsett vår kapacitet, berikas vår relation till Fadern och Sonen, vår glädje förstärks och vårt eviga perspektiv utökas. Vi begåvas därefter med kraft och kan känna glädje i ett mått som är förbehållet Guds sanna förbundslärjungar.¹² I Jesu Kristi heliga namn, amen. ■

SLUTNOTER

1. Läran och förbunden 93:21.
2. Se Matteus 1:21; 2 Nephi 2:6.
3. Johannes 3:16.
4. Mosiah 5:7.
5. Se Russell M. Nelson, "Det eviga förbundet", *Liahona*, okt. 2022, s. 4–11.
6. Se Dale G. Renlund, "Experience God's Love", (Brigham Young University devotional, 3 dec. 2019), speeches.byu.edu.
7. Johannes 15:9–11.
8. Se Alma 7:11–13.
9. Russell M. Nelson, "Glädje och andlig överlevnad", *Liahona*, nov. 2016, s. 82.
10. Se Russell M. Nelson, "Israels hopp" (världsomfattande andakt för ungdomar, 3 juni 2018), Evangeliebiblioteket.
11. Jakob 5:75.
12. Se "Hesed, God's Covenant Love, Is the Reason We Build Temples and Perform Ordinances: Instruction from President Russell M. Nelson", generalkonferensens ledarskapsmöte, okt. 2024, ChurchofJesusChrist.org.

President Dallin H. Oaks
förste rådgivare i första presidentskapet

Gudomliga hjälpmedel för jordelivet

Vår himmelske Faders plan ger oss hjälpmedel till att leda oss genom vår jordiska resa.

I.

Genom profeten Joseph Smith uppenbarade Herren några saker om vårt förjordiska liv. Där levde vi som andebarn till Gud.¹ Eftersom Gud ville hjälpa sina barn att utvecklas beslutade han att skapa en jord där vi kunde få en kropp, lära oss genom erfarenheter, utveckla gudomliga egenskaper och prövas för att se om vi ville hålla Guds befallningar.² De som kvalificerade sig skulle få "härlighet på sina huvuden i evigheters evighet" (Abraham 3:26).

För att skapa förutsättningarna för den här gudomliga planen valde Gud sin enfödde Son till vår Frälsare. Lucifer, vars föreslagna alternativ skulle omintetgöra människans handlingsfrihet, blev Satan och "nedstörtades".³ Satan förvisades till jorden och nekades privilegiet av ett jordeliv, men gavs tillåtelse att försöka "bedra och förblinda människorna och leda dem som fångar enligt sin vilja, ja, alla som inte vill hörsamma [Guds] röst" (Mose 4:4).

Det var nödvändigt för Guds stora plan för hans barns jordiska tillväxt att de skulle få uppleva "en motsats till allting" (2 Nephi 2:11). Precis som att våra fysiska muskler inte kan utvecklas eller behållas utan att kämpa mot tyngdlagen, kräver också tillväxt i jordelivet att vi kämpar mot Satans frestelser och annat motstånd i jordelivet. Det viktigaste för andlig tillväxt är kravet att välja mellan gott och ont.⁴ De som valde det goda skulle utvecklas mot sin eviga bestämmelse. De som väljer det onda – som alla skulle komma att göra i jordelivets olika frestelser – skulle behöva räddande hjälp, som en kärleksfull Gud hade bestämt att ge dem.

II.

Med alla mått mätt var Guds mest kraftfulla hjälp i jordelivet att han gav oss en Frälsare, Jesus Kristus, som skulle lida för att betala priset och möjliggöra förlåtelse för synder man omvänt sig från. Denna barmhärtiga och härliga försoning förklarar varför tro på Herren Jesus Kristus är evangeliets första princip. Hans försoning "åstadkommer de dödas uppståndelse" (Alma 42:23) och den "sonar världens synder" (se Alma 34:8), suddar ut alla de synder vi har

omvänt oss från och ger vår Frälsare makten att bistå oss i våra jordiska skröpligheter.⁵

Förutom detta härliga utplånande av begångna synder och givande av förlåtelse, ger en kärleksfull himmelsk Faders och Sons plan oss många andra gåvor som ska skydda oss, även från att begå en synd till att börja med. Vårt jordeliv *börjar* alltid med en far och en mor. Idealet är att båda är närvarande, med olika gåvor som kan vägleda vår tillväxt. Om de inte är det, är deras frånvaro en del av det motstånd vi måste övervinna.

III.

Vår himmelske Faders plan ger oss andra hjälpmedel för att leda oss genom vår jordiska resa. Jag ska tala om fyra av dessa. Fäst er inte vid att jag sa *fyra*, för dessa hjälpmedel överlappar varandra. Dessutom finns det andra barmhärtiga skydd förutom dessa.

Det *första* som jag talar om är Kristi ljus eller Ande. I sin storslagna undervisning i Moronis bok citerar Moroni sin far om att "Kristi Ande ges åt varje människa för att hon ska kunna skilja gott från ont" (Moroni 7:16). Vi kan läsa samma lärdom i nutida uppenbarelse.

"Och Anden ger ljus åt varje människa som kommer till världen, och Anden upplyser varje människa i hela världen som hörsammar Andens röst" (Läran och förbunden 84:46).

Återigen: "För min Ande är utsänd i världen för att upplysa de ödmjuka och botfärdiga och till de gudlösa fördömelse" (Läran och förbunden 136:33).

President Joseph Fielding Smith förklarade dessa skriftställen: "Herren har inte lämnat människorna (när de föds till världen) hjälplösa, trevande för att finna ljuset och sanningen, utan varje människa ... föds med rätten att få ledning, instruktioner och råd av Kristi ande eller Sanningens ljus."⁶

Ecuador.

Det *andra* av de stora hjälpmedlen som tillhandahållits av Herren för att hjälpa oss välja det som är rätt är en samling gudomliga anvisningar i skrifterna som är en del av frälsningsplanen (lycksalighetsplanen). Dessa anvisningar är bud, förrättningar och förbund.

Buden klargör den stig vår himmelske Fader har lagt ut för oss så att vi kan utvecklas mot evigt liv. De som tänker sig *buden* som metoden Gud använder för att besluta vem han ska straffa förstår inte detta syfte med Guds kärleksfulla lycksalighetsplan. På denna stig kan vi gradvis uppnå den nödvändiga relationen med vår Frälsare och kvalificera oss för en större del av hans kraft till att hjälpa oss mot det slutmål som han önskar för oss alla. Vår himmelske Faders önskan är att alla hans barn ska återvända till det celestialet riket, där Gud och Frälsaren vistas, och att de ska få den sortens liv som de har, som vistas i denna celestialet härlighet.

Förrättningar och *förbund* är en del av den lag som fastställer vägen till evigt liv. Förrättningar, och de heliga förbund vi ingår med Gud genom dem, är obligatoriska steg och nödvändiga skyddsräcken längs den vägen. Jag vill tänka mig att förbundens roll är att visa att i Guds plan ges hans högsta välsignelser till dem som i förväg lovar att hålla vissa bud och som håller dessa löften.

Andra gudagivna hjälpmedel för att göra rätt val är den Helige Andens *uppenbarelser*. Den Helige Anden är gudomens tredje medlem. Hans funktion, som den definieras i skrifterna, är att vittna om Fadern och Sonen, att undervisa oss, att påminna oss om allting och att vägleda oss till all sanning.⁷ Skrifterna innehåller många beskrivningar av den Helige Andens uppenbarelser, som till exempel ett andligt vittnesbörd som svar på en fråga om Mormons bok är sann.⁸ En uppenbarelse från den Helige Anden ska inte blandas ihop med den Helige Andens gåva, som förlänas efter dopet.

Ett av de viktigaste hjälpmedel Gud har gett sina trofasta barn är den Helige Andens gåva. Vikten av denna gåva tydliggörs av det faktum att den formellt förlänas efter omvändelse och dop i vatten, ”och sedan [förklarar skrifterna] kommer era synders förlåtelse genom eld och genom den Helige Anden” (2 Nephi 31:17). De som fått denna syndernas förlåtelse – och sedan regelbundet förnyar sin rening genom daglig omvändelse och genom att leva enligt det förbund de ingår i sakramentets förrättning – kvalificerar sig för löftet att ”de alltid kan ha” den Helige Anden, Herrens Ande, ”hos sig” (Läran och förbunden 20:77).

Därför lärde president Joseph F. Smith att den Helige Anden ska ”upplysa människornas sinnen beträffande de ting som hör Gud till, att vid tiden för deras omvändelse övertyga dem om att de har gjort Faderns vilja, och att vara i dem ett bestående vittnesbörd som sällskap i livet. Anden är den trygga och säkra vägvisaren till all sanning och fyller dem dag efter dag med glädje och lycka, med en önskan att göra gott mot alla, att uthärda oförrätter hellre än att begå dem, att vara vänliga och barmhärtiga, tålmodiga och kärleksfulla. Alla som äger denna ovärderliga gåva, denna oskattbara pärla, har en ständig törst efter rättfärdighet.

Filippinerna.

”Utan den Helige Andens hjälp”, avslutade president Smith, ”kan ingen dödlig gå på den smala och trånga stigen.”⁹

IV.

När vi nu har så många kraftfulla hjälpmedel som leder oss i vår resa genom jordelivet är det tråkigt att så många fortfarande är oförberedda för sitt förutbestämde möte med vår Frälsare och Återlösare Jesus Kristus. Hans liknelse om de tio jungfrurna, som så ofta nämnts på den här konferensen, tyder på att av de som inbjudits att möta honom kommer bara hälften att vara förberedda.⁵

Vi känner alla till exempel på de oförberedda: hemvända missionärer som har avbrutit sin andliga tillväxt genom tider av inaktivitet, ungdomar som har riskerat sin andliga tillväxt genom att separera sig från kyrkans undervisning och aktiviteter, män som har skjutit upp sin ordination till melkisedekska prästadömet, män och kvinnor – som ibland är efterkommande till ädla pionjärer eller värdiga föräldrar – som har lämnat förbundsstigen innan de ingått eller hållit det heliga templets förbund.

Många sådana avstickare sker när medlemmar inte följer den grundläggande andliga underhållsplanen med personliga böner, regelbundna skriftstudier och ofta förekommande omvändelse. I stället försummar vissa att förnya sina förbund genom att inte ta del av sakramentet. Några säger att kyrkan inte uppfyller deras behov; dessa sätter vad de ser som sina framtida behov framför det som Herren har tillhandahållit genom sina många lärdomar och tillfällen för oss att ge viktig hjälp till andra.

Ödmjukhet och tillit till Herren utgör botemedlet för sådana avstickare. Som Mormons bok lär ”välsignar och ger [Herren] dem framgång som sätter sin lit till honom” (Helaman 12:1). Tillit till Herren är ett särskilt behov för alla som felaktigt mäter Guds bud och hans profeters lärdomar mot människans senaste upptäckter och visdom.

Jag har talat om de många hjälpmedel i jordelivet som vår kärleksfulle Fader i himlen har gett för att hjälpa sina barn att återvända till honom. Vår del i denna gudomliga plan är att lita på Gud och söka och använda dessa gudomliga hjälpmedel, framför allt hans älskade Sons, vår Frälsare och Återlösare Jesu Kristi försoning. Jag ber att vi ska undervisa om och efterleva dessa principer, i Jesu Kristi namn, amen. ■

SLUTNOTER

1. Se Abraham 3:22.
2. Se Abraham 3:24–25.
3. Se Mose 4:1–4.
4. Se 2 Nephi 2:11, 15–16.
5. Se Alma 7:11–14.
6. Joseph Fielding Smith, *Frälsningens lära*, sammanst. av Bruce R. McConkie (1977), 1:46. President Smith tillägger att detta ljus är Guds kraft "som finns i allting" (Läran och förbunden 88:13, se *Frälsningens lära*, 1:47).
7. Se Johannes 14:26; 16:13; 2 Nephi 31:18.
8. Se Moroni 10:4, 8; se även 2 Nephi 26:13; Läran och förbunden 18:18; 1 Korintierbrevet 12:7.
9. *Kyrkans presidenters lärdomar: Joseph F. Smith* (1999), s. 70.
10. Se Matteus 25:1–2.

SÖNDAGENS EFTERMIDDAGSMÖTE

Generalkonferensen i april 2025

s. 108

Vördnad för heliga ting

Vördnad för det som är heligt främjar genuin tacksamhet, utvidgar sann lycka, leder våra sinnen till uppenbarelse och ger större glädje i livet.

Äldste Ulisses Soares

i de tolv apostlarnas kворum

s. 111

Kristlig kärlek – ett tecken på sant lärjungeskap

Lärjungeskapets verkliga destination är att bokstavligen bli som Jesus Kristus är.

Äldste Michael B. Strong

i de sjuttios kворum

s. 115

Akta er för den andra frestelsen

Göm dig inte för dem som ger dig kärlek och stöd, spring i stället till dem.

Äldste Scott D. Whiting

i de sjuttios kворum

s. 118

Förhärda inte era hjärtan

Om vi uppriktigt omvänder oss, ödmjukar oss och litar på Herren, uppmjukar våra hjärtan.

Äldste Christopher H. Kim

i de sjuttios kворum

s. 121

Ta emot hans gåva

Du är en älskad Guds dotter, du är en dyrbar Guds son, och han har skänkt dig sin fullkomlige, helige Son.

Äldste Patrick Kearon

i de tolv apostlarnas kворum

s. 124

Guds kärlek

Jag vittnar glatt om att Frälsaren Jesus Kristus är Guds kärlek. Hans kärlek till oss är fullkomlig, personlig och oupphörlig.

Äldste Benjamin M. Z. Tai

i de sjuttios kворum

s. 127

Självtillit i Guds närhet

I vår ihärdiga strävan att låta kärlek och dygd fylla livet växer vår självtillit att närma oss Gud.

President Russell M. Nelson

president för Jesu Kristi Kyrka av Sista Dagars Heliga

Äldste Ulisses Soares
i de tolv apostlarnas kvorum

Vördnad för heliga ting

Vördnad för det som är heligt främjar genuin tacksamhet, utvidgar sann lycka, leder våra sinnen till uppenbarelse och ger större glädje i livet.

I 2 Moseboken färdas vi med Mose till berget Horebs sluttningar där han satte sina dagliga omsorger åt sidan – något vi alla borde göra – för att se den brinnande busken som inte brann upp. När han närmade sig ropade Gud till honom ur busken: 'Mose! Mose!' Han svarade: 'Här är jag.' Då sade Gud: '... Ta av dig skorna, för platsen där du står är helig mark.'¹ I stor vördnad, ödmjukhet och förundran tog Mose av sig skorna och beredde sig på att höra Herrens ord och uppleva hans heliga närvaro.

Denna heliga uppenbarelse på berget var en förundransfylld upplevelse av vördnad som förenade Mose med hans gudomliga identitet, och faktum är att det blev en nyckel till hans förvandling från enkel herde till mäktig profet, vilket ledde honom in på en ny väg i livet. På liknande sätt kan var och en av oss omvandla vårt lärjungeskap till att följa ett högre mönster av andlighet genom att göra vördnadens dygd till en helgad del av vår andliga karaktär.

Ordet *Vördnad* kan spåras till det latinska verbet *revereri*, som betyder "att förundras över".² I relation till evangeliet är den här definitionen uppblandad med en känsla eller attityd av djup respekt, kärlek och tacksamhet. Ett sådant uttryck för det heliga av dem som har ett botfärdigt hjärta och en djup hängivenhet mot Gud och Jesus Kristus främjar ökad glädje inom dem.

Vördnad för heliga ting är det yttersta uttrycket för en mycket viktig andlig egenskap. Den är en biprodukt av vår kontakt med helighet och återspeglar vår kärlek och närhet till vår himmelske Fader och vår Frälsare Jesus Kristus. Den är också en av de mest upphöjande upplevelserna för själen. En sådan förmåga leder våra tankar, hjärtan och liv till gudomen. Faktum är att vördnad inte bara är en aspekt av andlighet; den är själva kärnan – grunden på vilken andlighet byggs, vilket formar en personlig relation till det gudomliga, precis som våra barn lär oss när de sjunger: "När jag känner vördnad, jag vet inom mig, att min Fader och Jesus är när."³

Som Jesu Kristi lärjungar inbjuds vi att odla vördnadens gåva i våra liv så att vi kan öppna upp oss för en djupare

samvaro med Gud och hans Son Jesus Kristus, och samtidigt stärka vår andliga karaktär. Om vi hade mer av den sortens känslor i hjärtat skulle vi utan tvekan känna större fröjd och glädje i livet, och det skulle finnas mindre plats för sorg och bedrövelse.⁴ Vi måste komma ihåg att vår vördnad för heliga ting ger mening till mycket av det vi gör varje dag och att det stärker känslan av tacksamhet – vilket inspirerar till förundran, respekt och kärlek för sådant som är högre och heligare.⁵

Tyvärr lever vi i en värld där vördnad för heliga ting blir allt ovanligare. Faktum är att världen hyllar vanvördighet, vilket en snabb titt på skvallertidningar, tv-program eller internet kan intyga. Frånvaron av respekt för det som är heligt skapar en ökad likgiltighet i attityden och vårdslöshet i uppträdandet, vilket snabbt kan knuffa en generation in i apati och slunga den nästa in i förtvivlan.

Vanvördighet kan också leda oss bort från de band som förbund med Gud ger oss och minska vår känsla av ansvarighet inför gudomen. Följaktligen riskerar vi att bara bry oss om vår egen bekvämlighet, tillfredsställa våra egna otyglade begär och slutligen hamna i det oheliga tillstånd där vi föraktar heliga ting, till och med Gud, och därmed vår gudomliga natur som barn till vår himmelske Fader.

Frankrike.

Vanvördnad mot heliga ting gynnar motståndarens syften genom att den stör våra känsliga kanaler för uppenbarelse som är avgörande för vår andliga överlevnad i denna tid.⁶

Betydelsen och vikten av vördnad för det som är heligt är väl beskrivna i skrifterna. Ett exempel i Läran och förbunden verkar tyda på att vördnad för vår himmelske Fader och hans Son Jesus Kristus är en nödvändig dygd hos dem som uppnår det celestialet riket.⁷

Som kyrka strävar vi efter att hålla Fadern och Sonen i yttersta helighet och respekt i alla avseenden, inklusive i hur vi framställer dem i bild. Vägledning från den Helige Anden är en avgörande faktor när man beslutar hur dessa bilder ska återspegla den heliga naturen, karaktären och de gudomliga egenskaperna hos Fadern och Sonen. Vi är ytterst noga med att inte avbilda sådant som kan distrahera från vårt huvudfokus på vår himmelske Fader och hans Son Jesus Kristus och deras lärdomar, inklusive hur vi använder de avancerade verktyg som tekniken erbjuder, som att använda artificiell intelligens för att skapa innehåll och bilder.

Samma princip gäller alla informationskällor som finns tillgängliga via kyrkans officiella kommunikationskanaler. Varje lektion, bok, manual och budskap är noggrant utvecklade och godkända med Andens ledning för att säkerställa att vi bibehåller de heliga dygderna, värderingarna och normerna i Jesu Kristi evangelium. I ett tal nyligen till unga vuxna i kyrkan lärde äldste David A. Bednar följande: "För att navigera i den komplexa skärningspunkten mellan andlighet och teknik bör sista dagars heliga ödmjukt och under bön 1) söka efter evangelieprinciper som kan vägleda dem i deras användning av artificiell intelligens och 2) uppriktigt sträva efter den Helige Andens sällskap och uppenbarelsens andliga gåva."⁸

Mina kära bröder och systrar, hur sofistikerad modern teknik än har blivit kan den helt enkelt inte imitera den förundran, djupa respekt och mållösa häpnad som rymms i den typ av vördnad som föds ur den Helige Andens inflytande. Som Kristi efterföljare behöver vi vara noga med att inte försvaga vårt band till Gud och hans Son genom att använda AI-genererat innehåll och bilder på ett olämpligt sätt. Vi bör komma ihåg att vår förtröstan på en modern teknologisk "köttslig arm" är ett otillräckligt och respektlöst substitut för den inspiration, den upplysning och det vittnesbörd som endast kan tas emot genom den Helige Andens kraft. Som Nephi förkunnade: "O Herre, jag har förtröstat på dig och ska för evigt förtrösta på dig. Jag ska inte lita till köttslig arm."⁹

I en annan uppenbarelse fick profeten Joseph Smith lära sig att tempel som uppförs åt Herren ska vara en plats där man vördar honom.¹⁰ Under hela sin ämbetsperiod har vår käre profet, president Russell M. Nelson, lagt stor vikt vid vår vördnadsfulla gudsdyrkan i det heliga templet.¹¹ I Herrens hus får vi undervisning om hur man inträder i Faderns och Sonens heliga närhet. Jag har alltid funnit det lärorikt och även inspirerande att en av de första saker vi gör när vi går in i templet och förbereder oss för att delta i de heliga förrättningarna där är att ta av våra skor och byta om till

vita kläder. Liksom Mose kan vi, om vi är avsiktliga, inse att avtagandet av våra världsliga skor är starten på att gå in på helig mark och förändras på högre och heligare sätt.

Bröder och systrar, vi behöver inte bestiga ett berg, som Mose gjorde, för att upptäcka vördnad för heliga ting och ställa om vårt lärjungeskap till ett djupare plan av andlighet och hängivenhet. Vi kan hitta vördnaden till exempel när vi strävar efter att skydda vår hemmiljö från världsliga inflytanden. Detta kan åstadkommas genom att uppriktigt och ivrigt be till vår himmelske Fader i Jesu Kristi namn och söka att lära känna vår Frälsare bättre genom att troget studera Guds ord som finns i skrifterna och i våra profeters undervisning. Därtill kan en sådan andlig förvandling komma när vi strävar efter att hedra de förbund vi har slutit med Herren genom att leva i lydnad mot buden. Dessa ansträngningar kan skänka ett lugn och en stabil stillhet i våra hjärtan. Fokus på sådana handlingar kan utan tvekan förvandla våra hem till vördnadsfulla platser för andlig tillflykt – personliga helgedomar för tro där Anden vistas,¹² i likhet med Moses upplevelse på berget.

Vi kan också få uppleva en sådan andlig förvandling när vi troget deltar i kyrkans gudstjänster, inklusive när vi vänder våra hjärtan till Herren genom att uppriktigt sjunga

heliga psalmer.¹³ Att sätta åt sidan – som Mose gjorde – världsliga distraktioner, särskilt mobiltelefoner eller annat som inte är i harmoni med detta heliga ögonblick, hjälper oss att rikta vår fulla uppmärksamhet mot att ta del av sakramentet, med sinne och hjärta fokuserat på Frälsaren och hans försoningsoffer samt på våra förbund. Ett sådant fokus på sakramentet främjar ett vördnadsfullt förnyande av vår gemenskap med Frälsaren och gör sabbaten till en fröjd och förvandlar våra liv.

Slutligen kan vi få uppleva denna andliga förändring i vårt lärjungeskap när vi regelbundet tillber på berget där Herrens hus är – i våra heliga tempel – och strävar efter att leva med förtröstan på våra förbund, särskilt när vi möter jordelivets prövningar.

Min hustru och jag har personligen upplevt heliga stunder på berget i vördnad allteftersom vi har försökt att tillämpa dessa principer i livet, vilket har orsakat en meningsfull förändring av vårt lärjungeskap. Jag minns det

som i går, hur jag gick genom kyrkogården innan vi skulle begrava vårt näst äldsta barn, som hade fötts för tidigt och inte överlevt, medan min hustru fortfarande återhämtade sig på sjukhuset. Jag minns att jag bad till Gud mycket intensivt och vördnadsfullt om hjälp med att hantera den svåra prövningen. I det ögonblicket fick jag en tydlig och stark andlig bekräftelse i hjärtat: Allt ordnar sig om min hustru och jag håller ut och håller fast vid glädjen som kommer av att leva efter Jesu Kristi evangelium. Vad som tycktes vara en överväldigande, sorglig utmaning vid den tidpunkten blev med tiden en helig, vördnadsfull upplevelse, en slutsten som har stöttat vår tro och gett oss en tillit till de förbund vi har slutit med Herren och till hans löften till mig och min familj.

Mina bröder och systrar, vördnad för det som är heligt främjar genuin tacksamhet, utvidgar sann lycka, leder våra sinnen till uppenbarelse och ger större glädje i livet. Den sätter våra fötter på helig mark och lyfter vårt hjärta mot gudomen.

Jag vittnar för er att när vi strävar efter att infoga en sådan dygd i det dagliga livet kan vi öka vår ödmjukhet, utvidga vår förståelse av Guds vilja för oss och stärka vår förtröstan på löfterna från förbunden som vi har slutit med Herren. Jag vittnar om att när vi omfamnar gåvan av vördnad för heliga ting – vare sig på berget där Herrens hus är, i ett möteshus eller i vårt eget hem – kommer vi att bli fyllda av förbluffande häpnad och förundran när vi får kontakt med vår himmelske Faders och Jesu Kristi fullkomliga kärlek. Jag vittnar vördnadsfullt om dessa sanningar i vår Frälsare och Återlösare Jesu Kristi heliga namn, amen. ■

SLUTNOTER

1. 2 Moseboken 3:4–5.
2. Se latin-dictionary.net, "revereri".
3. "Vördnad är kärlek", *Barnens sångbok*, s. 12.
4. Se *Kyrkans presidenters lärdomar: David O. McKay* (2003), s. 31.
5. Se Låran och förbunden 63:64.
6. Se Boyd K. Packer, "Vördnad öppnar uppenbarelsens kanaler", *Liahona*, jan. 1992, s. 22; Russell M. Nelson, "Glädje och andlig överlevnad", *Liahona*, nov. 2016, s. 81–84.
7. Se Låran och förbunden 76:92–95.
8. David A. Bednar, "Saker och ting som de verkligen är 2.0" (världsomfattande andakt för unga vuxna, 3 nov. 2024), Evangeliebiblioteket; se även Gerrit W. Gong och John C. Pingree jr, "Principles for Church Use of Artificial Intelligence" (ledarskapsmöte, 13 mars 2024); Gerrit W. Gong, "Artificial Intelligence—Opportunities, Cautions, Church Guiding Principles" (ledarskapsmöte under generalkonferensen, 5 april 2024).
9. 2 Nephi 4:34.
10. Se Låran och förbunden 109:13, 16–21.
11. Se Russell M. Nelson, "Bli exemplariska sista dagars heliga", *Liahona*, nov. 2018, s. 114; "Templet och din andliga grund", *Liahona*, nov. 2021, s. 96.
12. Se Russell M. Nelson, "Välkomna framtiden med tro", *Liahona*, nov. 2020, s. 74–75.
13. Se Låran och förbunden 136:28.

Äldste Michael B. Strong
i de sjuttios kvarum

Kristlig kärlek – ett tecken på sant lärjungeskap

Lärjungeskapets verkliga destination är att bokstavligen bli som Jesus Kristus är.

President Russell M. Nelson uppmanade oss nyligen att "göra vårt lärjungeskap till vår högsta prioritet".¹ Denna kraftfulla uppmaning har inspirerat mig till att djupt begrunda mitt lärjungeskap till Jesus Kristus.

Ett lärjungeskap är avsiktligt

En lärjunge är någons efterföljare eller elev.² Lärjungar är "lärlingar" som ägnar sitt liv åt att bli som sin lärare. Att vara en Jesu Kristi lärjunge betyder därför något mer än att tro på hans undervisning och lärdomar. Det betyder faktiskt mer än att erkänna hans gudomlighet och ta emot honom som vår Frälsare och Återlösare, även om det är ytterst viktigt.

President Dallin H. Oaks har sagt: "Att följa Kristus är inte en lättvindig eller sporadisk vana. Det är en kontinuerlig förpliktelse och livsstil som bör vägleda oss alltid och överallt."³ Lärjungeskapet är en avsiktlig resa vi beger oss på för att förvandlas genom Herrens försoningsoffer och hans möjliggörande kraft. Lärjungeskapets verkliga destination är att bokstavligen bli som Jesus Kristus är – till den grad att vi mottar hans "bild i [våra] ansikten".⁴

För att vara Herrens lärjungar måste vi medvetet efterlikna hans tankar och handlingar varje dag – till exempel hans lydnad, ödmjukhet och tålamod. När vi gradvis införlivar dessa egenskaper i vår egen identitet får vi del av hans gudomliga natur.⁵ Detta efterliknande av Frälsarens natur är det viktigaste med att tillbe honom. Som president Nelson har sagt: "När vi dyrkar Jesus uttrycker vi det bäst genom att efterlikna honom."⁶

Tecknet på sant lärjungeskap

Av alla Jesu Kristi gudomliga egenskaper som vi ska efterlikna är det en som är mest framträdande och förkroppsligar alla andra. Den egenskapen är hans rena kärlek. Både profeten Mormon och aposteln Paulus påminner oss om att utan kärlek är vi ingenting.⁷ Eller, som det uppenbarades för profeten Joseph Smith, utan "kärlek kan vi ingenting göra".⁸

Frälsaren själv menade att kärlek är ett kännetecken genom vilket hans sanna lärjungar ska kännas igen när han sa:

”Ett nytt bud ger jag er: att ni ska älska varandra. Så som jag har älskat er ska också ni älska varandra.

Om ni har kärlek till varandra *ska alla förstå att ni är mina lärjungar.*”⁹

Kristlig kärlek är ett stort begrepp som kan vara svårt att definiera men som är lätt att uppfatta av alla som berörs av den. I *Predika mitt evangelium* står det att ”Kristi rena kärlek leder precis som tro till handling”.¹⁰ Kristlig kärlek kan verkligen kallas ”kärlek i handling”. Den här beskrivningen ger oss en god insikt i sammanfattningen av Frälsarens liv – ”han gick omkring och gjorde gott”.¹¹

Som Jesu Kristi efterföljare bör vi försöka efterlikna vår Mästares sätt att visa sin rena kärlek till andra. Även om Frälsaren visade sin rena kärlek på många sätt, vill jag fokusera på tre specifika mönster i hans rena kärlek som ofta ses hos hans sanna lärjungar.

Kristlig kärlek är att visa medkänsla

För det första visade Frälsaren sin kärlek genom att vara medkännande. Under sin verksamhet bland nephiterna, som det står om i Mormons bok, bad Herren folket att återvända hem och begrunda det han hade lärt dem, och att förbereda sig för hans återkomst påföljande dag.¹² Sedan står det:

”De grät och ... såg oavvänt på honom, som om de ville be honom att stanna litet längre hos dem.

Och han sa till dem: ’Se, mitt inre är fyllt av medlidande med er.’”¹³

Medkänsla är den delen av kristlig kärlek som försöker minska lidande.¹⁴ Fylld av medkänsla helade Herren de sjuka och betryckta av folket. Efteråt välsignade han deras barn medan änglar nedsteg från himlen och omringade dem.¹⁵ Han utförde dessa ömma, kärleksfulla handlingar och många fler eftersom han ”förbarmade sig över dem”.¹⁶

När jag tjänade som ung missionär i Sydamerika gynnades jag på samma sätt av en kär väns medkänsla. En kväll när jag och min kamrat körde hem till vår missionspresident, svängde en ung man plötsligt ut med sin cykel framför bilen. Det hände så snabbt att jag inte kunde förhindra olyckan. Tragiskt nog dog den unge mannen av kollisionen. Jag var förtvivlad över hans död. Vetskrämd och chockad av den fruktansvärda insikten om vad som just hade hänt, greps jag och låstes in.¹⁷ Jag har aldrig känt mig räddare och ensamare. Jag fylldes av förtvivlan och rädsla för att behöva sitta i fängelse resten av livet.

En annan missionär, äldste Brian Kochevar, hörde talas om olyckan och fylldes av medkänsla. Han kom till fängelset och vädjade till polismännen att få vara med mig i cellen så att jag inte skulle vara ensam. Som genom ett under gick de med på det. Än i dag känner jag en djup tacksamhet till den här lärjungens kristliga kärlekshandling som lugnade och tröstade mig under den värsta stunden i mitt liv.¹⁸ Hans kärleksfulla medkänsla var ett tydligt tecken på hans lärjungeskap. Som president Nelson har sagt: ”Ett av de lättaste sätten att känna igen en *sann efterföljare* till Jesus Kristus är genom den medkänsla med vilken den personen behandlar andra.”¹⁹

Kristlig kärlek är att betjäna outtalade behov

Ett annat exempel på hur Frälsaren visar sin kärlek är hans lyhördhet och hur han uppfyller andras outtalade behov. Till mannen som hade varit sjuk i 38 år utan någon hjälp gav Herren läkedom och uppmuntran till att leva rättfärdigt.²⁰ Till kvinnan som hade begått äktenskapsbrott erbjöd han hopp och tröst i stället för fördömlse.²¹ Till den lame mannen som sänktes ner genom taket gav Herren syndernas förlåtelse, inte bara kroppslig läkedom.²²

När jag kallades att tjäna som biskop gjorde våra sex små barn sakramentsmötena provande för min fru Cristin som måste hantera dem själv medan jag satt på förhöjningen. Som ni kan föreställa er var våra barn ofta långt ifrån

Frankrike.

vördnadsfulla. Två medlemmar i vår församling, John och Debbie Benich, såg hennes omständigheter och började sätta sig med henne på söndagarna för att hjälpa till. Deras vänlighet fortsatte i många år och de blev extra far- och morföräldrar för vår familj. Liksom Herren hade dessa lärjungar upptäckt det outtalade behovet och handlat i kärlek – ett tydligt tecken på deras lärjungeskap.

Kristlig kärlek är att hjälpa andra längs förbundsstigen

Slutligen är Frälsarens fullkomliga kärlek fokuserad på att göra det möjligt för alla Guds barn att nå sin gudomliga

potential så att vi kan ”ta del av hans frälsning och hans återlösnings kraft”.²³ När vi blir mer som vår Mästare får vi naturligt en större önskan att hjälpa våra bröder och systrar längs förbundsstigen.

Vi kan till exempel upplyfta och bli vän med dem som känner sig förorättade eller bortglömda, hjälpa dem som är nya i församlingen att känna sig välkomna eller bjuda in vänner att tillbe med oss under sakramentsmötet – kanske den här påsken. Det finns otaliga sätt att uppmuntra och hjälpa andra i deras utveckling om vi medvetet och i bön söker himlens hjälp att ha ögon att se²⁴ och ett hjärta att känna hur Jesus Kristus ser och känner för dem.²⁵

Två lärjungar, äldste och syster Cauilan, och tre unga servicemissionärer hörde talas om familjen Agamatas kamp och erbjöd sin hjälp trots att de inte hade någon erfarenhet av lantbruk. Under den stekande solen hjälpte de till att plantera fröplantorna, vilket gjorde att paret Agamata kunde slutföra sina uppgift, åka till templet och beseglas enligt planen. Äldste Cauilan sa att ”[familjen Agamatas] ansikten lyste när vi såg dem klädda i vitt i Herrens hus. Glädjen vi kände över att tjäna den enskilde går inte att jämföra med något!”²⁶

Familjen Agamata kan nu glädjas åt de stora välsignelserna av att vara beseglade för evigheten tack vare att några medlärjungar som var fyllda med kristlig kärlek –

Att hjälpa andra längs deras förbundsstig kan ta sig uttryck i okonventionella tjänandehandlingar, som när äldste och syster Cauilan, tillsammans med tre unga servicemissionärer, hjälpte familjen Agamata att plantera risplantor trots att de inte hade någon erfarenhet av lantbruk.

Att hjälpa andra längs deras förbundsstig kan ta sig uttryck i okonventionella hjälpsamma handlingar. Här är ett exempel: Under mitt nuvarande uppdrag i Filippinerna hörde jag talas om familjen Agamata. De döptes 2023 och bokade sedan ivrigt datum för att beseglas som familj i det närliggande Urdaneta tempel. Men precis före familjens besök drabbades området av flera tyfoner. Broder Agamata, som var risbonde, kunde inte plantera sina grödor under de svåra stormarna. När vindarna äntligen mojade behövde han snabbt plantera riset medan marken var genomdränkt – idealiska omständigheter för sådd. Sorgligt nog skulle tempelresan behöva skjutas upp.

ett tecken på deras lärjungeskap – ville hjälpa sina bröder och systrar framåt på förbundsstigen.

Bröder och systrar, att vara Jesu Kristi lärjungar är det enda sättet att uppnå varaktigt glädje. Det är en väg fylld av avsiktliga och meningsfulla kärlekshandlingar för andra. Lärjungeskapets väg kan vara svår och utmanande, och fastän vi ibland kämpar och misslyckas tröstas vi av att Gud är medveten om oss och längtar efter att hjälpa oss varje gång vi försöker. Jesaja påminde oss om att Gud ”tar vår högra hand och säger: Var inte rädd, jag hjälper dig”.²⁷

Med denna försäkran från vår himmelske Fader i åtanke är det min uppriktiga bön att vi ska följa president Nelsons uppmaning att prioritera vårt lärjungeskap. Må vi ”be till Fadern av allt [vårt] hjärta att [vi] må vara fyllda av denna kärlek som han har utgjutit över alla som är hans Sons, Jesu Kristi, sanna efterföljare ... så att vi, när han visar sig, ska bli som han”,²⁸ för vi bär tecknet på ett sant lärjungeskap, vilket är ”den kärlek som är Kristi rena kärlek”.²⁹

Jag vittnar om att Jesus Kristus är vår levande underbare Frälsare, Återlösare, föredöme och vän. I Jesu Kristi namn, amen. ■

SLUTNOTER

1. Russell M. Nelson, ”Herren Jesus Kristus ska komma tillbaka”, *Liahona*, nov. 2024, s. 121.
2. Se *Merriam-Webster.com Dictionary*, ”disciple”.
3. Dallin H. Oaks, ”Att följa Kristus”, *Liahona*, nov. 2024, s. 23.
4. Alma 5:14; se även Alma 5:19.
5. Se 2 Petrusbrevet 1:3–8.
6. Se Russell M. Nelson, ”Med fullkomligheten i sikte”, *Nordstjärnan*, jan. 1996, s. 87.
7. Se Moroni 7:46; se även 1 Korintierbrevet 13:3.
8. Se Läran och förbunden 18:19; betoning tillagd.
9. Johannes 13:34–35; betoning tillagd.
10. *Predika mitt evangelium: Vägledning för att sprida Jesu Kristi evangelium* (2023), s. 127.
11. Apostlagärningarna 10:38.
12. Se 3 Nephi 17:3.
13. 3 Nephi 17:5–6.
14. Se *Merriam-Webster.com Dictionary*, ”compassion”.
15. Se 3 Nephi 17:7–25.
16. Matteus 9:36; 14:14; Markus 1:41; 6:34.
17. Polismännen grep mig enligt standardförfarandet för en olycka som resulterade i ett dödsfall. De särade på mig och min kamrat eftersom det var jag som var förare. Jag satt anhalten i två dagar. Under polisförhöret upptäcktes det att den unge mannen varit berusad när olyckan inträffade och att det troligtvis bidrog till att han plötsligt svängde ut framför vår bil som var i rörelse. Jag inställdes framför en domare vid ett formellt förhör där det beslutades att det inte fanns bevis på fel eller ovarsamhet utan att det här helt enkelt var en beklaglig och tragisk olycka.
18. Se Matteus 25:31–40, särskilt vers 36.
19. Russell M. Nelson, ”Fridsskapare sökes”, *Liahona*, maj 2023, s. 98.
20. Se Johannes 5:2–9, 14.
21. Se Johannes 8:1–11.
22. Se Markus 2:1–12.
23. Omni 1:26.
24. Se Läran och förbunden 76:12.
25. Se 2 Nephi 26:24.
26. Personlig kommunikation med Darwin Serrano Cauilan, 1 dec. 2024.
27. Se Jesaja 41:13.
28. Moroni 7:48.
29. Moroni 7:47.

Äldste Scott D. Whiting
i de sjuttios kворum

Akta er för den andra frestelsen

Göm dig inte för dem som ger dig kärlek och stöd, spring i stället till dem.

För några år sedan, när jag fyllde 12 år, inbjöds jag till mitt första övernattningsläger med det aronska prästadömet kворum. Det var en efterlängtd inbjudan eftersom min far var kворumledare och ofta åkte på läger med pojkarna i församlingen medan jag var kvar hemma.

När det så var dags var jag förväntansfull. Och jag måste medge att jag så gärna ville passa in bland de äldre pojkarna. Jag var fast besluten att visa vad jag gick för. Det dröjde inte länge förrän jag prövades för att se om jag skulle spela med och vara en del av gruppen.

Mitt uppdrag gick ut på att få tag i min fars bilnycklar så att vi kunde spela ledarna ett spratt. Jag minns inte exakt vad jag sa för att övertala min far, men snart nog sprang jag till de andra pojkarna med nycklarna i handen, stolt över min prestation.

Då fick jag mitt andra uppdrag. Jag skulle låsa upp bildörren och kila fast en pinne mellan förarstolens ryggstöd och bilens signalhorn. Och jag skulle låsa dörren så att signalhornet tutade ut i kvällen utan att ledarna på något sätt skulle kunna komma in i bilen för att ta bort den enkla anordningen.

Det är nu som berättelsen blir smärtsamt pinsam för mig. När jag hade satt fast pinnen, stängde jag dörren och sprang så fort jag kunde för att gömma mig i ett närliggande buskage. När jag hukade mig ner mot marken kände jag en brännande smärta. I mörkret och i min brådska hade jag satt mig på en fikunkaktus.

Mina skrik av smärta dränktes av det tutande signalhornet, och det fanns ingen annan utväg än att försiktigt halta tillbaka till bilen, där jag erkände mina ”synder” och tog emot primitiv samt pinsam omvårdnad.

Återstoden av den kvällen låg jag på min mage i ett tält medan min pappa tog bort kaktustaggarna med en tång från min ... ja, låt mig säga som så att jag inte kunde sitta bekvämt i flera dagar efteråt.

Jag har tänkt på den upplevelsen många gånger. Nu kan jag skratta åt min ungdomliga dårskap samtidigt som några underliggande principer tydliggjorts för mig.

Många mänskliga beteendemönster verkar vara vanligt förekommande hos den naturliga människan – längtan att

Grekland.

passa in, längtan att visa vad man går för, rädslan för att missa något, och det tvingande behovet att gömma sig så vi kan slippa konsekvenser. Det är detta sista beteende som jag ska fokusera på i dag – att gömma sig efter att vi gjort något som vi inte borde.

Nu likställer jag inte mitt barnsliga spratt med allvarlig synd, men vi kan lära oss något av det som kan visa sig vara användbart när vi provas under vårt jordeliv.

I Edens lustgård levde Adam och Eva i idylliska omständigheter – ett överflöd av mat, lustgårdens ojämförliga skönhet – inte bara en vacker trädgård, utan en lustgård som varken hade ogräs eller fikunkaktusar.

Men vi vet också att livet i lustgården begränsade deras nödvändiga utveckling. Lustgården var inte en slutdestination utan ett test, det första av många, som skulle pröva, förbereda och tillåta dem att utvecklas till deras slutmål: att återvända till Faderns och Sonens närhet.

Ni minns säkert att det fanns motstånd i lustgården. Lucifer tilläts att pröva Adam och Eva. Han frestade först Adam att äta av frukten från kunskapens träd på gott och

ont. Adam mindes budet att inte äta av frukten därav och motstod. Därefter kom den välsignade Eva, som valde att äta av frukten och övertalade Adam att också göra det.

Senare förkunnade Adam och Eva att detta beslut var nödvändigt för att uppfylla vår himmelske Faders plan.¹ Men genom att äta av frukten hade de överträtt lagen – en lag som de fått direkt från Fadern. Den efterföljande och förkrossande insikten av gott och ont måste ha gjort dem ångestfyllda när de hörde Faderns röst tillkännage sin återkomst till lustgården. De insåg att de var nakna, för de var verkligen utan kläder, efter att ha levt i ett oskuldsfullt tillstånd.² Men kanske var deras nakenhet mindre plågsam i det ögonblicket, än att deras överträdelse nu var avslöjad. De var försvarslösa och sårbara. De var nakna i ordets alla bemärkelser.

Opportunisten Lucifer, som var medveten om deras utsatta och försvagade tillstånd, frestade dem återigen – den här gången till att gömma sig för Gud.

Den här frestelsen – jag kallar det för den ”andra frestelsen” – är frestelsen som får de allvarligaste konsekvenserna om vi ger efter. Visst vore det bästa att undvika alla första frestelser att bryta mot Guds lagar, men vi vet att alla kommer att ge efter för en mängd olika första frestelser under jordelivet. När vår mognad och insikt utvecklas hoppas vi att vår kraft till att undvika första frestelser kommer att fortsätta förbättras då vi strävar efter att bli mer lika vår Frälsare Jesus Kristus.

En del kanske försöker gömma sig för Gud för att de inte vill bli upptäckta eller utlämnade, och de känner skam eller skuld. Ändå lär oss många skriftställen att det är omöjligt att gömma sig för Gud. Jag ska nämna några av dem:

Herren undervisar Jeremia genom följande fråga: ”Eller kan någon gömma sig på ett så hemligt ställe att jag inte ser honom?” säger Herren. Är inte jag den som uppfyller himmel och jord?”³

Och Job blir undervisad:

”För Guds ögon följer var mans vägar och ser alla hans steg.

Det finns inget mörker och ingen djup skugga där ögningsmän kan gömma sig.”⁴

Psalmisten David utbrister mycket poetiskt:

”Herre, du rannsakar mig och känner mig.

Om jag sitter eller står vet du det, du förstår mina tankar fjärran ifrån ...

Innan ordet är på min tunga vet du, Herre, allt om det ...

Vart kan jag gå för din Ande, vart kan jag fly för ditt ansikte?

Stiger jag upp till himlen är du där, bäddar jag åt mig i dödsriket är du där.”⁵

Nyomvända

För den som nyligen har blivit medlem i Jesu Kristi kyrka av Sista Dagars Heliga kan den andra frestelsen kännas särskilt svår. Genom dopet har du ingått förbund om att ta på dig Jesu Kristi namn, något som för många innebär en behövlig livsstilsförändring. Att göra en livsstilsförändring

Frankrike.

är inte lätt. Det krävs ofta att du ändrar på vanor och tillvägagångssätt och till och med på ditt umgänge för att komma närmare din kärleksfulle himmelske Fader.

Motståndaren vet att du kan vara sårbar för hans utstuderade attacker. Han kommer att få ditt tidigare liv, som gjorde dig otillfredsställd på så många sätt, att verka orealistiskt attraktivt. Åklagaren, som han kallas i Uppenbarelseboken,⁶ kommer att fresta dig med såna här tankar: ”Du är inte stark nog att förändra ditt liv; du kan inte göra detta; du hör inte hemma bland dessa människor; de accepterar dig aldrig; du är för svag.”

Om du som nyligen har börjat gå på förbundsstigen känner igen dessa tankar vädjar vi till dig att inte lyssna på åklagarens röst. Vi älskar dig; du kan göra det; vi accepterar dig; och med Frälsaren kommer du att ha styrkan till att göra allting. När du behöver vår kärlek och vårt stöd som mest, låt dig inte luras att tro att vi kommer att avvisa dig om du tar ett steg tillbaka till din tidigare livsstil. Genom den ojämförliga kraften i Jesu Kristi försoning kan du bli hel igen. Men om du gömmer dig för honom och distanserar dig från din nyfunna trosgemenskap distanserar du dig från den källa som kan och kommer att ge dig styrkan till att övervinna svårigheter.

En av mina kära nyomvända vänner berättade hur svårt det är att behålla tron när man är isolerad. Det finns stor

kraft i att bli och förbli en del av en stöttande gemenskap – alla snubblar men går ändå framåt och blir välsignade av Jesu Kristi kärlek.

President Russell M. Nelson har sagt "Att övervinna världen är inte något som sker på en dag eller två. Det sker under en livstid när vi gång på gång tar till oss Kristi lära. Vi kultiverar tro på Jesus Kristus genom att omvända oss dagligen och hålla förbund som begåvar oss med kraft. Vi stannar kvar på förbundsstigen och blir välsignade med andlig styrka, personlig uppenbarelse, ökad tro och änglars betjäning.⁷

Om du ådrar dig en fysisk skada kommer ditt tillstånd att försämrast och kan bli livshotande om du inte söker rätt vård. Det gäller även för andliga sår. Obehandlade andliga sår kan däremot hota din eviga frälsning. Göm dig inte för dem som ger dig kärlek och stöd, spring i stället till dem. Goda biskopar, grenspresidenter och ledare kan hjälpa dig att få tillgång till Jesu Kristi försonings helande kraft.

Till dem som kanske gömmer sig: vi ber dig att komma tillbaka. Du behöver det som evangeliet och Jesu Kristi försoning erbjuder, och vi behöver det du erbjuder. Gud känner till dina synder; du kan inte gömma dig för honom. Förlika dig inför honom.

Som hans heliga måste var och en av oss främja en kultur av samhörighet i kyrkan som är kärleksfull, accepterande och uppmuntrande mot alla som vill gå framåt längs hans stig.

Akta er för den andra frestelsen! Följ råden från både forntida och nutida profeter och var medvetna om att ni inte kan gömma er för en kärleksfull Fader.

Dra i stället nytta av Jesu Kristi försonings mirakulösa, helande kraft. Det är själva syftet med vår tillvaro: att få en försvagad och dödlig kropp som är "underkastad alla slags skräppligheter"⁸ och som dessvärre kommer att ge efter för många första frestelser; som kommer att utvecklas även när vi faller för dessa, och söka gudomlig hjälp efter att ha gjort det, så att vi kan bli mer lika vår Frälsare och vår Fader i himlen.⁹ Det är hans väg. Det är den enda vägen. Om dessa sanningar vittnar jag i Jesu Kristi namn, amen. ■

SLUTNOTER

1. Se Mose 5:10–11.
2. Se Mose 4:13–17.
3. Jeremia 23:24.
4. Job 34:21–22.
5. Psaltaren 139:1–2, 4, 7–8.
6. Se Uppenbarelseboken 12:10.
7. Russell M. Nelson, "Övervinn världen och finn ro", *Liahona*, nov. 2022, s. 97.
8. Mosiah 2:11.
9. Se 2 Petrusbrevet 1:2–4.

Äldste Christopher H. Kim
i de sjuttios kvarum

Förhärda inte era hjärtan

Om vi uppriktigt omvänder oss, ödmjukar oss och litar på Herren, uppmjukar våra hjärtan.

Återställelsen av Jesu Kristi evangelium började när Gud Fadern och hans älskade Son visade sig för den unge Joseph Smith som svar på hans ödmjuka bön. Som en del av återställelsen översatte Joseph Smith en forntida uppteckning genom Guds gåva och kraft. Den här uppteckningen innehåller "Guds handlingssätt gentemot Amerikas forna invånare och innehåller det eviga evangeliets fullhet".¹

När jag som liten pojke läste Mormons bok undrade jag ofta varför Laman och Lemuel inte trodde på de sanningar som gavs till dem, inte ens när en Herrens ängel uppenbarade sig och talade direkt till dem. Varför kunde inte Laman och Lemuel vara mer ödmjuka och lydiga mot sin far Lehis och sin yngre bror Nephis undervisning?

Jag hittade ett av svaren på den frågan i 1 Nephi där det står att Nephi "sörjde över deras hjärtans hårdhet".² Nephi frågade sina äldre bröder: "Hur kommer det sig ... att ni är så hårda i hjärtat och så förblindade till sinnet?"³

Vad innebär det att ha ett hårt hjärta?

Den koreanska översättningen av "hårdhet" i Mormons bok är 완악 (Wan-Aak: 頑惡). Den här frasen använder de kinesiska tecknen "Wan" (頑), som betyder "envis", och "Aak" (惡), som betyder "ogudaktig". När vi förhärdat hjärtat blir vi förblindade och goda ting kan inte komma in i våra hjärtan eller sinnen. Vi blir envisa och börjar fokusera mer på världsliga önskningar och stänger hjärtat för det som hör Gud till. Vi väljer att fokusera enbart på våra egna tankar och accepterar inte andras åsikter och vägledning. Vi väljer att inte öppna hjärtat för det som hör till Gud utan i stället för inflytandet från det som hör till världen och motståndaren. När våra hjärtan är förhärdate motstår vi den Helige Andens inflytande. Vi är "sena att komma ihåg Herren" och med tiden blir vi "känslolösa" för hans ord.⁴

Alma sa till folket i Ammonihah att några "förkastade Guds Ande på grund av sina hjärtans hårdhet".⁵ Han lärde dem också att de "som förhärdat sina hjärtan ges en allt mindre del av ordet till dess de inte vet något om hans hemligheter".⁶ Till slut drar sig Anden undan⁷ och Herren tar bort sitt ord⁸ ifrån dem som har förhärdat sina hjärtan, precis som Laman och Lemuel. Eftersom Laman och Lemuel ständigt förhärdate sina hjärtan, stod emot känslor från den Helige Anden och valde att inte ta emot sin fars och Nephis

ord och undervisning, förkastade de till slut eviga sanningar från Gud.

I motsats till Laman och Lemuel ödmjukade sig Nephi ständigt och sökte vägledning från Herrens Ande. I gengäld uppmjukade Herren Nephis hjärta. Nephi berättar att han "ropade ... till Herren, och se, han besökte mig och uppmjukade mitt hjärta så att jag trodde alla de ord som hade talats av min far".⁹ Herren hjälpte Nephi att acceptera, förstå och tro på alla Guds hemligheter och hans ord. Nephi kunde ha den Helige Andens ständiga sällskap.

Vad kan vi göra för att inte förhärda våra hjärtan?

För det första kan vi omvända oss dagligen.

Frälsaren lärde: "Den som omvänder sig och kommer till mig som ett litet barn ska jag därför ta emot."¹⁰ Vår älskade profet president Russell M. Nelson har sagt:

"Omvändelse är *nyckeln* till utveckling. Ren tro för oss stadigt framåt på förbundsstigen.

Var inte rädd för och skjut inte upp din omvändelse. Satan gläds över dina kval ... Börja i dag med att uppleva glädjen i att lägga av den naturliga människan. Frälsaren älskar oss alltid, men *särskilt* när vi omvänder oss."¹¹

När vi upplever glädjen av att uppmjuka hjärtat och komma till Herren blir vi som barn: undergivna, milda, ödmjuka, tålmodiga, kärleksfulla, villiga att underkasta oss allt som Herren anser lämpligt att lägga på oss, alldeles som barn underkastar sig sin far.¹²

För det andra kan vi sträva efter att bli ödmjuka.

Daglig omvändelse ger oss ödmjuka hjärtan. Vi vill bli ödmjuka inför Herren, som ett litet barn som lyder sin far. Då har vi alltid den Helige Anden hos oss och våra hjärtan uppmjukas.

Min fru Sue och jag har känt ett underbart par i fyra år. När vi först träffade dem var mannen ny medlem i kyrkan och hans fru träffade missionärerna för att studera evangeliet. Många missionärer träffade henne för att hjälpa henne att komma till Kristus. Vi kände att hon hade ett levande vittnesbörd om evangeliet och visste att kyrkan var sann. Hon kände ofta Anden under våra besök och deltog aktivt i alla möten. Hon älskade att umgås med de underbara medlemmarna i församlingen. Men det var svårt för henne att besluta sig för att gå ner i dopets vatten. En dag läste hon Moroni 7:43–44 där det står:

"Och se, jag säger er att hon inte kan ha tro och hopp om hon inte är saktmodig och ödmjuk i hjärtat.

I så fall vore [din] tro och [ditt] hopp förgäves, för ingen är godtagbar inför Gud utom de saktmodiga och ödmjuka i hjärtat."

Efter att ha läst de här verserna insåg hon vad hon behövde göra. Hon trodde att hon hade förstått innebörden av att vara saktmodig och ödmjuk. Men hennes kunskap räckte inte till för att hon skulle ha tro och hopp till att lyda Guds bud. Hon behövde släppa sin envishet och sin egen visdom. Hon började ödmjuka sig genom uppriktig omvändelse. Hon började förstå ödmjukhet ur Guds perspektiv. Hon litade till sin himmelske Fader och bad om att hennes hjärta skulle uppmjukas. Under bönerna kände

Taiwan.

hon Anden vittna för henne att vår himmelske Fader ville att hon skulle döpas.

Både man och hustru berättade att ju mer ödmjuka de blev desto mer kunde de förstå Guds ord, och deras hjärtan uppmjukades så att de följde vår Herre Jesu Kristi lärdomar.

För det tredje kan vi lita och förtrösta på vår Frälsare.

Nephi var ett stort föredöme i att låta sitt hjärta uppmjukas genom att lita på Herren. Han lärde: "Jag har förtröstat på dig och ska för evigt förtrösta på dig. Jag ska inte lita till köttslig arm."¹³ På liknande sätt sa Herren följande i en uppenbarelse till profeten Joseph Smith: "Förlita dig på den Ande som leder till att göra gott – ja, till att handla rättfärdigt, att vandra i ödmjukhet."¹⁴ När vi sätter vår lit till Herren och förlitar oss på honom uppmjukar han våra hjärtan och vi får stöd i våra prövningar, bekymmer och lidanden.¹⁵

Om vi uppriktigt omvänder oss, ödmjukar oss och litar på Herren, uppmjukas våra hjärtan. Då utgjuter han sin Ande och visar oss himlens hemligheter. Då tror vi på alla de ord han har undervisat oss om och vår kunskap fördjupas.

Vår Frälsare Jesus Kristus var det perfekta exemplet på saktmod. I 2 Nephi 31:7 läser vi: "Vet ni inte att han var helig? Men trots att han är helig visar han människobarnen att han i köttet ödmjukar sig inför Fadern och betygar för Fadern att han vill vara honom lydig genom att hålla hans bud." Trots att han var helig och fullkomlig ödmjukade han sig inför Fadern och lydde honom genom att döpas.

I slutet av sitt jordiska liv underkastade sig Jesus Kristus Faderns vilja genom att dricka den bittra kalken. Det här lidandet fick honom "att skälva av smärta och blöda ur varje por samt lida till både kropp och ande." Frälsaren bad att han "inte skulle behöva dricka den bittra kalken och rygga". "Dock", säger han, "ära vare Fadern, och jag drack och fullbordade mina förberedelser för människobarnen."¹⁶

Bröder och systrar, vi har fått moralisk handlingsfrihet. Vi kan välja att förhärda hjärtat, eller så kan vi välja att uppmjuka hjärtat. I vårt dagliga liv kan vi välja att göra sådant som inbjuder Herrens Ande att komma in i och bo i hjärtat. Jag vet att de här valen skänker frid och glädje.

Låt oss följa vår Frälsare Jesu Kristi exempel, han som följde Faderns vilja. När vi gör det har Herren lovat oss: "För se, jag ska samla dem såsom en höna samlar sina kycklingar under sina vingar, om de inte förhärdat sina hjärtan."¹⁷ I Jesu Kristi namn, amen. ■

SLUTNOTER

1. Inledningen till Mormons bok.
2. 1 Nephi 2:18.
3. 1 Nephi 7:8.
4. 1 Nephi 17:45.
5. Alma 13:4.
6. Alma 12:11.
7. Se Helaman 6:35.
8. Se Helaman 13:8.
9. 1 Nephi 2:16.

10. 3 Nephi 9:22.

11. Russell M. Nelson, "Styrkan i andligt momentum", *Liahona*, maj 2022, s. 98.

12. Se Mosiah 3:19.

13. 2 Nephi 4:34.

14. Läran och förbunden 11:12.

15. Se Alma 36:3.

16. Läran och förbunden 19:18–19.

17. Läran och förbunden 10:65.

Äldste Patrick Kearon
i de tolv apostlarnas kvorum

Ta emot hans gåva

Du är en älskad Guds dotter, du är en dyrbar Guds son, och han har skänkt dig sin fullkomlige, helige Son.

Att ge gåvor

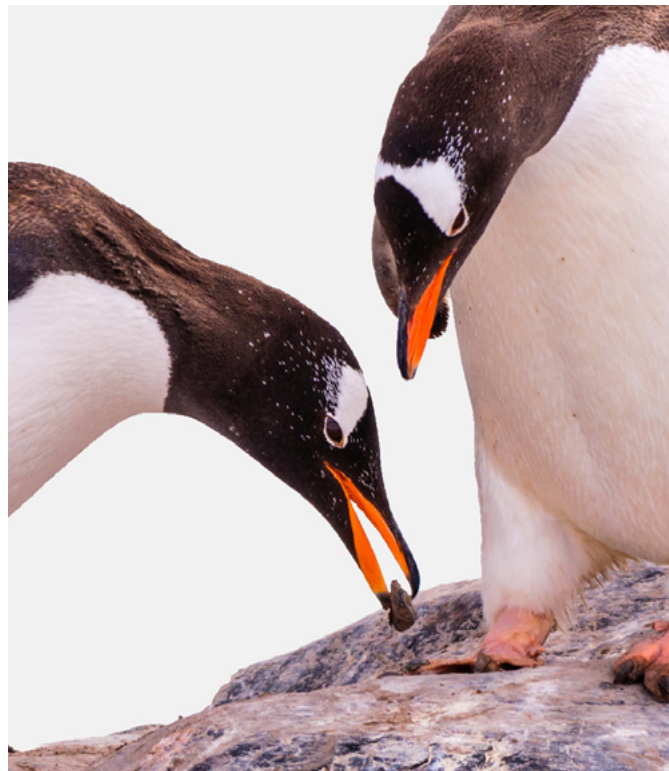
Att ge gåvor är en social sedvana som sträcker sig över alla kulturer, civilisationer och årtusenden. I alla tider har man gett gåvor till varandra för att stärka relationer, uttrycka kärlek och tacksamhet och för att markera viktiga tilldragelser såsom bröllop, födelsedagar och helgdagar. Och människor är inte de enda av Guds skapelser som ger varandra gåvor! Bland många andra exempel vi kan ge är pingvinerna kända för att ge blanka stenar till sin potentiella partner, bonoboer (släktingar till schimpanserna) ger frukt för att utöka vänkretsen.

Vilka gåvor har du gett? Tänk på ett tillfälle när du hittade – eller gjorde – den perfekta gåvan till någon du älskar. Du bara visste att den gåvan var precis vad din närstående ville ha och skulle värdesätta. Vad var det för gåva? Var den till din mamma? En vän? Ditt barn? En lärare? Din farfar? Hur kändes det när du hittade gåvan? Hur kändes det när du tänkte på hur den här personen du älskar skulle öppna gåvan? Och likadant, när gav någon *dig* den perfekta gåvan, och hur var det att öppna den?

Min fars gåva till mig

När jag var ungefär sju år och bodde med mina föräldrar i Arabien, släpptes en barnfilm som hette *Chitty Chitty Bang Bang: Den magiska bilen*. Filmen handlade om en magisk bil som kunde köra själv, flyta på vatten och till och med flyga! Jag visste att man hemma i England hade gjort en miniatyrbil som var precis som Chitty Chitty Bang Bang, och åh, vad jag ville ha en! Man kunde dra i en spak och så fälldes leksaksbilens vingar ut! Min far skulle på affärsresa till England och frågade om jag ville att han skulle ta hem något åt mig, och jag berättade hur väldigt gärna jag ville ha en sån där Chitty Chitty Bang Bang-bil.

Han kom tillbaka från sin resa, men ingen bil uppenbarade sig. Jag blev väldigt ledsen och tänkte att han måste ha glömt. Men så omkring tio dagar senare var det min födelsedag och ett litet paket, vackert inslaget, väntade på mig. Med stor förväntan, och utan att våga hoppas på för mycket, öppnade jag gåvan och fann min bil. Jag blev så lycklig att jag grät. Jag drog i spaken och vingarna fälldes ut, precis som på bilen i filmen! Som jag tackade min far för

Människor är inte de enda av Guds skapelser som ger varandra gåvor, men vi människor skulle inte kunna ta emot någonting utan den största av alla Faderns gåvor, hans älskade lamm, hans Son, Jesus Kristus.

denna högst skattade gåva! Jag lekte med bilen i flera år och behöll den i många till. Jag tror min far älskade att ge mig den bilen minst lika mycket som jag älskade att få den.

Ge, acceptera och öppna samt ta emot

Vi kan se på givandet av gåvor som tredelat:

1. *Givandet* av gåvan, där givaren väljer ut, gör eller förbereder gåvan och överlämnar den till sin närstående. Detta innefattar en genomtänkt avsikt från givarens sida att ge något betydelsefullt.
2. *Accepterandet* och *öppnandet* av gåvan, där mottagaren accepterar givarens gåva – ofta med uttryck av förvåning, tacksamhet och spänning innan gåvan öppnas – ibland genom att knyta upp en rosett och packa upp paketet för att se vad gåvan är.
3. Och sedan kommer den kanske viktigaste delen: *mottagandet* av gåvan. Att uppriktigt ta emot en gåva som ges är så mycket mer än att bara acceptera och öppna den. Det är till och med mer än att inse värdet av gåvan och uttrycka tacksamhet till givaren. För att verkligen ta emot en gåva börjar vi värdesätta den för egen del, använda den fullt ut och sedan med tacksamhet minnas givaren.

Att ta emot en gåva är inget passivt utan en avsiktlig och meningsfull process som går långt utöver att bara öppna ett paket. Att ta emot är att uppskatta och knyta an till både

gåvan och givarens hjärta på ett sätt som stärker banden mellan givaren och mottagaren. Tanken på leksaksbilen framkallar många förgyllda minnen, när jag på nytt känner min fars djupa kärlek och omtanke om mig, representerade av den gåvan och otaliga andra generösa handlingar.

Vår himmelske Faders gåvor

Vår *himmelske Fader* har otaliga gåvor av ljus och sanning redo att ösa över var och en av oss, hans dyrbara barn. De flödar till oss från vår givmilde givare som en rik källa i vildmarken ur hans generösa hjärta.¹ "Allt det goda vi får och varje fullkomlig gåva är från ovan. Det kommer ner från ljusens Far."² Inom vårt förbundsband med Fadern är det han som är Givaren och vi den ödmjuka mottagaren.

Den största av alla Faderns gåvor, ur vilken alla andra flödar

Men vi skulle inte kunna ta emot någonting utan den största av alla Faderns gåvor, hans älskade lamm, hans Son Jesus Kristus. Alla Faderns gåvor flödar ur och aktiveras genom Frälsarens frivilliga offergåva i Getsemane och på korset, samt hans triumferande uppståndelse.³ Jesus Kristus, vår barmhärtige återlösare, är den största gåvan från ljusens Far. "Genom att utge sin Son som gåva har Gud berett en långt bättre väg" för oss.⁴

En allomfattande gåva av evig sanning

Jag vill tala om en allomfattande gåva av evig sanning som underbygger vår förmåga att ta emot allt annat som vår Fader önskar begåva oss med – en livsviktig gåva av kunskap som, när den accepteras helt och tas emot djupt inne i själen, ger ett sammanhang åt livets glädjeämnen och vedermödor och åt våra obesvarade frågor: Den är att *vi verkligen är Guds barn*.⁵ Den sanningen är hisnande! Förbluffande! Och den är inte bildlig.⁶

Föreställ dig att du hör detta för första gången! Du är verkligen hans älskade dotter. Du är verkligen hans dyrbara son. Och vägen du vandrar är hans lycksalighetsplan. I sin allvetande kärlek vet han precis vem du var innan du sändes till jorden⁷ och vad du har upplevt hittills i jordelivet, och han har barmhärtigt planerat inför varje morgondag du möter. Och åh, vad han längtar efter att du en dag ska återvända till honom och få motta det högsta syftet med alla hans underbara gåvor: evigt liv med honom.⁸

Frågan är inte om den här sanningsgåvan är verklig, utan om vi ska upptäcka och ta emot den. Gåvan har redan skänkts oss av Fadern. Priset för det yttersta syftet med den här gåvan har redan betalats av Frälsaren. Men om du fått undervisning om, talat om och sjungit om den här sanningen i årtal, så kanske din *djupa förundran* över den har bleknat för länge sedan så att du inte längre känner dess kraft och frid.

Om denna ovärderliga gåva av kunskap – och all den godhet, den frid och det hopp som flödar från den – inte accepteras, öppnas och tas emot, vilken fruktansvärd förlust för oss! Vilken sorg för Givaren! "För vad gagnar det en

människa om någon skänker henne en gåva och hon inte tar emot gåvan? Se, hon gläds inte över det som ges henne, inte heller gläds hon över den som är gåvans givare."⁹

Jag vill inbjuda dig att ta emot, antingen för första gången eller i högre grad än förut, den storslagna insikten om att du verkligen är Guds älskade barn. Du måste knyta upp rosetten, slita av omslagspapperet, öppna lådan och aktivt ta emot med tacksam ödmjukhet en äkta, ren insikt om den här grundläggande sanningen. Den Helige Anden kan bära vittne i ditt hjärta om att du verkligen är ett barn till den Högste.¹⁰

När du välkomnar denna majestätiska sanning in i själens innersta och känner både trösten av och hänförelsen över den, skiftar hela din livsåskådning! Du kan känna hans kärlek, höra hans röst och känna igen hans hand, oavsett vad som sker, eller inte sker, i ditt liv.¹¹ Du kan omdefiniera hur du ser dig själv och andra. Ditt förbundsband till Frälsaren blir ännu starkare, och i ljuset av denna ljuva gåva får livet en ny lyster, skönhet och hoppfullhet.¹²

Snälla, vill du be om att kunna förstå om du verkligen håller på att ta emot denna transformerande kunskap djupt inne i själen? Vill du snälla acceptera gåvan? Vill du göra det mer innerligt, mer förbehållslöst, mer rikligt än du någonsin gjort förut – och genom det bli överöst med alla de gåvor som kommer med den?

Ta emot denna gåva av evig sanning

Du kanske undrar: Vad behöver jag *göra* för att ta emot den här gåvan av Gud? Jo, faktiskt ingenting. Den är en gåva från Givaren. Det är helt enkelt ett faktum. Bara släpp in den. Du *är* hans barn. Du är älskad av honom. Komplitera inte saken. Blockera inte mottagandet av den här gåvan med tankar om att du av någon anledning inte är förtjänt av den. Sanningen är att ingen av oss gjort sig "förtjänt" av den – alla Faderns gåvor tas emot endast genom den helige Messias förtjänster och barmhärtighet och nåd;¹³ men vad hans generösa hjärta längtar efter att alla hans barn ska ta emot dem! Sedan, när din nya eller förnyade insikt går upp för dig, gläds när du tackar Givaren för den här gåvan.

Sedan jag fann min tro i 25-årsåldern har jag väckts till insikt om att jag verkligen är en Guds son. Ju mer jag internaliserar den här gåvan, desto tydligare vet jag vem jag är och hur fullständigt älskad jag är. Några saker som har hjälpt mig att tillväxa i insikt är skriftens ord, min patriarkaliska välsignelse, gudsdyrkan i templet, att tjäna andra, uttrycka tacksamhet, och helig bön med min Fader. Jag förundras över hur tidigare bedrövelse, smärta och sorg i livet kunde ha satts i perspektiv och lindrats och i många fall övervunnits om jag hade vetat om denna vackra sanning.

Kom till Kristus och ta emot

Moroni uppmanar oss att "inte förneka Guds gåvor", utan att "komma till Kristus och hålla fast vid varje god gåva".¹⁴ Du kan komma till Kristus med tillit till hans kärleksfulla godhet och ta emot alla hans gåvor av glädje, frid, hopp, ljus, sanning, uppenbarelse, kunskap och vishet – med huvudet högt, armarna utsträcka och händerna öppna och redo att

ta emot. Och du kan ta emot dessa gåvor eftersom du är trygg och rotad i kunskapen om att du är en älskad Guds dotter, du är en dyrbar Guds son, och han har skänkt dig sin fullkomliga, helige Son till att återlösa dig, rättfärdiggöra dig och heliggöra dig.¹⁵

Du är Guds lilla barn. Det är inte bara en fin sång vi sjunger.¹⁶ Vill du snälla acceptera, öppna och ta emot den här gåvan av kunskap och insikt från honom? Vill du hålla den nära som den dyrbara skatt den är? Ta emot den här gåvan på nytt, eller kanske ta emot den på riktigt för första gången, och låt den förändra varje aspekt av ditt liv. Detta är den långt bättre väg Gud har berett åt dig genom att utge sin Son som gåva.¹⁷ Du är verkligen till för att du ska kunna ha glädje!¹⁸ I Jesu Kristi namn, amen. ■

SLUTNOTER

1. Se Jesaja 43:18–20.
2. Jakobs brev 1:17.
3. Se Johannes 3:16.
4. Ether 12:11.
5. Se Romarbrevet 8:16, 1 Nephi 11:17.
6. Se Johannes 3:16–17; 1 Nephi 17:36; 3 Nephi 14:9–11.
7. Se Jeremia 1:5.
8. Se Romarbrevet 6:23; 1 Johannesbrevet 5:7 [med fotnot], 11, 14; 3 Nephi 9:14; Läran och förbunden 14:7; 66:12.
9. Läran och förbunden 88:33.
10. Se Psaltaren 82:6.
11. Se Russell M. Nelson, "Glädje och andlig överlevnad", *Liahona*, nov. 2016, s. 82.
12. "Sättet ni tänker om vilka ni verkligen är påverkar nästan varje beslut ni någonsin fattar" (se Russell M. Nelson, "Val för evigheten" [världsomfattande andakt för unga vuxna, 15 maj 2022], Evangeliebiblioteket).
13. Se 2 Nephi 2:8.
14. Moroni 10:8, 30.
15. Se Mose 6:57–62.
16. Se "Jag är Guds lilla barn", *Psalmer*, nr 194.
17. Se Ether 12:11.
18. Se 2 Nephi 2:25.

Äldste Benjamin M. Z. Tai

i de sjuttios kворum

Guds kärlek

Jag vittnar glatt om att Frälsaren Jesus Kristus är Guds kärlek. Hans kärlek till oss är fullkomlig, personlig och oupphörlig.

En sommar när vi reste i en avlägsen trakt tillbringade vår familj natten utomhus under en molnfri himmel. Klart synlig över oss var den storslagna Vintergatan, fylld av oräkneliga stjärnor och sporadiska stjärnskott. Medan vi förundrades över storslagenheten i Guds skapelse kände vi ett vördnadsfullt band till honom.¹ Våra små barn, som hade växt upp i Hong Kong, hade aldrig upplevt något liknande förut. Oskuldsfullt frågade de om vi bodde under samma himmel hemma. Jag försökte förklara för dem att det var samma himmel, men att luft- och ljusföroreningarna där vi bodde hindrade oss från att se stjärnorna även om de var där.

Skrifterna lär oss att "tron är en övertygelse om det man hoppas, en visshet om ting som man inte ser".² Även om desorienterande distraktioner och terrestriala frestelser fördunklar vår andliga syn, får vi när vi utövar tro på Gud och hans Son Jesus Kristus en tydlig försäkran om att de är verkliga och bryr sig om oss.³

I Mormons bok såg profeten Lehi "ett träd vars frukt var begärlig eftersom den gjorde människan lycklig" och som var "mycket söt, sötare än allt annat". När han smakade på

USA.

Frankrike.

frukten fyllde hans själ med mycket stor glädje och han ville att hans familj också skulle få smaka på den.⁴ Vi får veta att det här trädet representerar "Guds kärlek", och liksom Lehi kan vi också få ett glädjefyllt vittnesbörd om Gud när vi bjuder in honom i vårt liv.⁵

Jesus Kristus förkroppsligar vår himmelske Faders kärlek till oss.⁶ Genom sitt försoningsoffer tog han på sig våra synder och blev slagen för vår ondskas skull. Han har personligen burit våra sorger och bedrövelser och tagit på sig våra smärtor och sjukdomar.⁷ Han sänder den Helige Anden till att trösta oss, och Andens frukter inkluderar glädje, frid och tro, vilket fyller oss med hopp och kärlek.⁸

Då Guds kärlek är tillgänglig för alla är det många som uppriktigt söker den, medan det finns andra som önskar känna Guds kärlek men som tror att de inte förtjänar den. Ytterligare andra försöker desperat att hålla fast vid den.⁹ Skrifterna och Herrens profet lär oss att vi genomgående kan få uppleva Guds kärlek när vi, genom Jesu Kristi nåd, gång på gång omvänder oss, uppriktigt förlåter, strävar efter att hålla hans bud och osjälviskt tjäna andra.¹⁰ Vi känner Guds kärlek när vi gör sådant som för oss närmare honom, som att samtala med honom dagligen i bön och skriftstudier, och slutar göra sådant som kan fjärma oss från honom, som att vara stolta, stridslystna och rebelliska.¹¹

President Russell M. Nelson har bett oss att "med Frälsarens hjälp ta bort gammalt skräp i våra liv"¹² och att "lägga bitterhet åt sidan".¹³ Han har uppmuntrat oss att "stärka vår andliga grund" genom att "göra [Frälsaren] och hans tempels förrättningar och förbund till det

centrala i våra liv".¹⁴ Han har lovat att "när vi håller våra tempelförbund får vi ökad tillgång till Herrens stärkande kraft ... Vi upplever Jesu Kristi och vår himmelske Faders rena kärlek i rikligt mått!"¹⁵

Jag har en vän som var välsignad med en underbar familj och en lovande karriär. Detta förändrades när en sjukdom gjorde honom oförmögen att arbeta, vilket åtföljdes av en skilsmässa. Åren sedan dess har varit svåra, men hans kärlek till sina barn och de förbund han slutit med Gud har burit upp honom. En dag fick han veta att hans tidigare maka hade gift om sig och begärt en annullering av deras tempelbesegling. Han blev bekymrad och omtumlad. Han sökte frid och insikt i Herrens hus. Dagen efter sitt besök fick jag följande meddelande från honom:

"Jag hade en fantastisk upplevelse i templet i går kväll. Det var nog uppenbart att jag fortfarande var ganska förbittrad ... Jag visste att jag måste förändras och jag har bett hela veckan om att kunna göra det ... I går kväll i templet kände jag bokstavligen hur Anden tog bort förbittringen ur hjärtat ... Det var en sådan lättnad att bli befriad från den ... En olycksbådande fysisk börda som tyngt mig har blivit lättad."

Även om han fortfarande har sina utmaningar värdesätter min vän den här upplevelsen i Herrens hus där den befriande kraften i Guds kärlek har hjälpt honom att känna sig närmare Gud, mer optimistisk över livet och mindre orolig inför framtiden.

När vi upplever Guds kärlek kan vi bära våra bördor med lätthet, och med tålamod och gott mod underkasta oss hans

vilja. Vi litar på att Gud ska minnas sina förbund med oss, besöka oss i våra bedrövelser och befria oss ur trældom.¹⁶ Vi önskar också dela med oss av den glädje vi känner till vår familj och våra närstående.¹⁷ Liksom Lehis familj har varje människa handlingsfrihet till att välja om de vill ta del av frukten eller inte, men vår möjlighet är att älska, dela med oss och inbjuda på ett sätt som gör att de vi älskar kan känna Guds kärlek.

För att hjälpa andra att känna Guds kärlek behöver vi inom oss odla kristuslika egenskaper såsom ödmjukhet, kärlek, medkänsla och tålmod, och hjälpa andra att vända sig till Frälsaren genom att följa de två stora buden att älska Gud och att älska våra medmänniskor.¹⁸

En av våra söner hade svårt att passa in och känna självförtroende i tonåren. Min hustru och jag bad för att veta hur vi skulle hjälpa honom, och vi var villiga att göra vad Herren än ville att vi skulle göra. En dag kände jag mig manad att fråga min äldstekvorumspresident om han kände någon med behov som jag kunde besöka tillsammans med min son. Efter att ha tänkt efter bad han oss att besöka en kvinna med stora hälsoproblem och att, med tillåtelse från grenspresidenten, ta sakramentet till henne varje vecka. Jag var upprymd men också bekymrad över hur min son skulle reagera på detta veckovisa åtagande.

På vårt första besök ömmade våra hjärtan för denna rara kvinna, eftersom hon hade ständig smärta. Hon var mycket tacksam för sakramentet och det var trevligt att prata med henne och hennes make. Efter ett par besök var jag en söndag bortrest och kunde inte följa med min son, men jag påminde honom om vår uppgift. När jag kom hem var jag

ivrig att få höra hur besöket hade gått. Min son svarade att han inte kunde tänka sig att hans klasskamrater fick göra så här coola saker. Och han förklarade vidare att han hade tagit sin bror med sig till hjälp och att sakramentet gått fint, men att den rara systemen hade varit ledsen under veckan eftersom hon hade bjudit hem vänner för att se på film, men så hade videospelaren inte fungerat. Min son sa att han hade sökt på nätet, hittat problemet och fixat det åt henne på stället. Han kände sig nyttig, glad och betrodd med att göra något som lyste upp hennes dag. Han kände att Gud älskade honom.

Om livet trots dina bästa ansträngningar är förmörkat, om du känner att dina böner inte blir hörda eller om du inte kan känna Guds kärlek, så vet att varje ansträngning har betydelse och, lika säkert som stjärnorna därovan, att din himmelske Fader och Jesus Kristus känner, hör och älskar dig.

En gång när hans lärjungar var på en båt som var "hårt ansatt av vågorna" gick Frälsaren mot dem på vattnet och lugnade dem med orden: "Var lugna! Det Är Jag. Var inte rädda." När Petrus ville gå till Frälsaren på vattnet kallade Jesus till sig honom och sa: "Kom!" Och när Petrus tappade fokus och började sjunka räckte Frälsaren genast ut handen för att gripa tag i honom och föra honom i säkerhet med orden: "Så lite tro du har! Varför tvivlade du?"¹⁹

När vindarna slår emot oss i livet, är vi då villiga att vara vid gott mod och vara modiga?²⁰ Hur kan vi minnas att Frälsaren inte överger oss och att han är nära oss på sätt som vi kanske inte förstår?²¹ Är vi villiga att gå till honom i tro, särskilt när stigen framför oss verkar omöjlig?²² Och på vilka sätt lyfter han oss till trygghet när vi sjunker?²³ Hur kan vi med tro

Taiwan.

vända oss till honom i varje tanke utan tvivel eller fruktan?²⁴

Om du vill känna Guds kärlek i rikare mått, vill jag be dig att tänka på följande:

- För det första, *stanna ofta upp* för att komma ihåg att du är ett Guds barn och tänk på vad du är tacksam för.²⁵
- För det andra, *be dagligen* din himmelske Fader att hjälpa dig veta vem i din närhet som behöver känna hans kärlek.
- För det tredje, *fråga uppriktigt* vad du kan göra för att hjälpa den personen att känna Guds kärlek.
- Och för det fjärde, *agera snabbt* på inspirationen du får.

Om vi ständigt ber och frågar för andras räkning kommer Gud att visa oss vilka vi kan hjälpa. Och om vi agerar snabbt kan vi bli det medel varigenom han besvarar deras böner. Genom att göra detta får vi med tiden svar på våra böner och får känna Guds kärlek i vårt eget liv.

För några månader sedan när vi reste i Vietnam satt min hustru och jag på ett flyg som startade i en häftig storm. Turbulensen var kraftig, och mörka moln, tungt regn och blixtrar kunde ses från vårt fönster. Efter en lång och instabil stigning höjde sig planet slutligen över stormmolnen och kom ut till en underbar utsikt. Vi påmindes återigen om vår himmelske Fader och Jesus Kristus och kände deras stora kärlek till oss.

Kära vänner, som en som har fått uppleva Guds kärlek vittnar jag glatt om att Frälsaren Jesus Kristus är Guds kärlek. Hans kärlek till oss är fullkomlig, personlig och oupphörlig. När vi troget följer honom, må vi fyllas av hans kärlek och må vi vara en fyr som leder andra till hans kärlek.²⁶ I Jesu Kristi namn, amen. ■

SLUTNOTER

1. Se Psaltaren 19:2; Jesaja 40:26; Alma 30:44.
2. Hebreerbrevet 11:1.
3. Se Johannes 10:14; 1 Korintierbrevet 8:3; Ether 12:6, 12.
4. Se 1 Nephi 8:10–12.
5. Se 1 Nephi 11:21–22, 25.
6. Se Johannes 3:16; 1 Johannesbrevet 4:9–10.
7. Se Jesaja 53:4–5; Alma 7:11–13.
8. Se Johannes 14:26; Galaterbrevet 5:22–23; Mosiah 3:19; Moroni 8:26.
9. Se 2 Nephi 26:33.
10. Se Lärnan och förbunden 6:20.
11. Se Ordspråksboken 13:10; 28:25; Jakobs brev 4:8; 1 Petrusbrevet 5:5; 2 Nephi 12:11; Mosiah 18:21–22; Lärnan och förbunden 38:27.
12. Russell M. Nelson, "Välkomstbudskap", *Liahona*, maj 2021, s. 6.
13. Russell M. Nelson, "Fridsskapare sökes", *Liahona*, maj 2023, s. 101.
14. Russell M. Nelson, "Templet och din andliga grund", *Liahona*, nov. 2021, s. 95.
15. Russell M. Nelson, "Herren Jesus Kristus ska komma tillbaka", *Liahona*, nov. 2024, s. 121.
16. Se Mosiah 24:13–16.
17. Se 1 Nephi 8:12; Enos 1:8–9; Mosiah 4:11–12.
18. Se Matteus 22:37–40; Johannes 13:34–35; 1 Johannesbrevet 4:11.
19. Se Matteus 14:22–32; Markus 6:45–51; Johannes 6:15–21.
20. Se 5 Moseboken 31:6; Josua 1:9.
21. Se Jesaja 41:10; Lukas 24:13–35; Hebreerbrevet 13:5.
22. Se Lukas 1:37.
23. Se Psaltaren 30:2; 40:2; 113:5–8; 145:14.
24. Se Lärnan och förbunden 6:36.
25. Se Psaltaren 46:11; Apostlagärningarna 17:29; Alma 34:38; Mose 1:4, 6–7.
26. Se Psaltaren 40:12; Johannes 15:4–12; 1 Johannesbrevet 4:16.

President Russell M. Nelson

president för Jesu Kristi Kyrka
av Sista Dagars Heliga

Självtillit i Guds närhet

I vår ihärdiga strävan att låta kärlek och dygd fylla livet växer vår självtillit att närma oss Gud.

Mina kära bröder och systrar, det är med tacksamhet jag talar till er på denna viktiga generalkonferens. Mina ögon fortsätter att åldras. Tack för er förståelse när jag håller mitt tal.

Vi lever i en tid av stort momentum i Jesu Kristi Kyrka av Sista Dagars Heliga. Jag fylls av glädje när jag ser framsteg i så många områden.¹

Jag inspireras särskilt av våra ungdomar. De tjänar i stora antal. De försöker hitta sina förfäder och utför förrättningar i templet. Våra unga män och kvinnor skickar in rekordmånga ansökningar om att verka som missionär. Det uppväxande släktet *träder fram* som ståndaktiga följare till Jesus Kristus.

Nyligen träffade jag ett nytt barnbarns barn. När jag tänker på svårigheterna hon kommer att uppleva i sitt liv känner jag en stark önskan att hjälpa henne bygga upp tro på Jesus Kristus. Hennes efterlevnad till hans evangelium är avgörande för hennes framtida lycka.

Hon, liksom vi var och en, kommer att möta utmaningar. Vi får alla uppleva sjukdomar, besvikelser, frestelser och förluster. De här utmaningarna kan slå hårt mot vår självtillit. Dock har lärjungar till Jesus Kristus tillgång till en annan slags självtillit.

När vi ingår och håller förbund med Gud kan vi ha en självtillit sprungen ur Anden. Herren sa till profeten Joseph Smith att vår självtillit kan "växa sig stark i Guds närhet".² Föreställ er välbehaget av att ha självtillit i Guds närhet!

När jag talar om att ha självtillit inför Gud, talar jag om att tillitsfullt kunna närma sig Gud *just nu*! Jag talar om att be med tillit till att vår himmelske Fader lyssnar på oss, att han förstår våra behov bättre än vi gör. Jag talar om att tillitsfullt veta att han älskar oss mer än vi kan förstå, att han skickar änglar att vara med oss och med dem vi älskar.³ Jag talar om att tillitsfullt veta att han ivrar för att få hjälpa oss var och en att nå vår högsta potential.

Så, hur får vi sådan självtillit? Herren besvarar den här frågan med dessa ord: "Låt ... ditt inre vara fyllt av kärlek till alla människor ... och prydd ständigt dina tankar med dygd. *Då ska din självtillit växa sig stark i Guds närhet.*"⁴

Där är nyckeln! Med Herrens egna ord är det kärlek till alla människor, och dygd, som öppnar upp för självtillit inför

Gud! Bröder och systrar, det här klarar vi! Vår självtillit kan i sanning växa sig stark i Guds närhet, just nu!

Låt oss titta på både kärlek till alla människor och på dygd.

För det första, kärlek till alla människor. För två år sedan uppfordrade jag oss, som förbundsföljare till Jesus Kristus, att vara fridsskapare. Jag upprepar det jag sa då: "Vrede övertygar aldrig. Fientlighet bygger inte upp någon. Strider leder aldrig till inspirerade lösningar."⁵

Sann kärlek till alla människor är det som utmärker fridsskapare! Det är av största vikt att vi har kärlek till människor i vår kommunikation, både allmän och privat sådan. Jag tackar dem av er som tog min tidigare uppfordran till hjärtat. Men vi kan fortfarande göra det bättre.

Den rådande fientligheten i det offentliga samtalet är mycket oroväckande. Hatiska ord är dödliga vapen. Stridigheter hindrar den Helige Anden från att vara vår ständige följeslagare.⁶

Som följare till Jesus Kristus ska vi visa vägen som fridsskapare. När kärlek till andra människor blir en del av vår natur, upphör impulserna att förödmjuka andra. Vi slutar döma andra. Vi känner kärlek till människor från alla samhällsskikt.⁷ Kärlek till alla människor är nödvändigt för vårt framåtskridande. Kärlek är grunden till en gudaktig natur.

Låt oss vädja till vår himmelske Fader om att fylla vårt hjärta med större kärlek – särskilt till dem som är svåra att älska⁸ – för kärleken är en gåva från vår himmelske Fader till Jesu Kristi sanna efterföljare.⁹ Frälsaren är Fridsfursten.¹⁰ Vi ska vara hans fridsredskap.

Låt oss nu tala om dygd. Herren säger att vi *ständigt* ska pryda våra tankar med dygd. Föreställ er det lyft som vilken positiv tanke som helst får när ni pryder den med dygd. Dygd gör allting bättre och gynnsammare! Å andra sidan kan ni föreställa er vad som händer när vi tillför dygd till en oren tanke, en elak tanke eller en deprimerande tanke. Dygd driver bort *sådana* tankar. Dygd befriar oss från ångestfyllda, bekymmersamma tankar.

Bröder och systrar, i och med att världen blir alltmer ogudaktig, behöver vi bli renare och renare. Våra tankar, ord och handlingar måste vara osvikligt dygdiga och fyllda av Jesu Kristi kärlek till alla människor. Den stora möjligheten framför oss är att kunna bli det folk som Gud behöver.¹¹

Regelbunden tillbedjan i Herrens hus stärker vår förmåga till både dygd och kärlek. Så tid i templet ger oss mer självtillit inför Herren. Mer tid i templet hjälper oss att förbereda oss för vår Frälsare Jesu Kristi andra ankomst. Vi känner inte till dagen eller klockslaget för hans ankomst.¹² Men jag vet med säkerhet att Herren manar mig att driva på oss att bli redo för denna "stora och fruktansvärda"¹³ dag.

I vår ihärdiga strävan att låta kärlek och dygd fylla livet växer vår självtillit att närma oss Gud. Jag uppmanar er att ta målmedvetna steg mot att växa i *er* självtillit inför Herren.¹⁴ När vi sedan kommer inför vår himmelske Fader med växande självtillit fylls vi av mer glädje, och er tro på Jesus Kristus stärks.¹⁵ Vi börjar då uppleva en andlig kraft som

President Russell M. Nelson med sitt barnbarns barn Eleanor.

överträffar våra största förhoppningar.

Vi är tacksamma mot Herren för det påskyndade tempelbyggandet de senaste åren. Under hans ledning tillkännager vi i dag planer på att bygga ett tempel på var och en av följande 15 platser:

- Reynosa, Mexiko
- Chorrillos, Peru
- Rivera, Uruguay
- Campo Grande, Brasilien
- Porto, Portugal
- Uyo, Nigeria
- San Jose del Monte, Filippinerna
- Nouméa, Nya Kaledonien
- Liverpool, Australien
- Caldwell, Idaho, USA
- Flagstaff, Arizona, USA
- Rapid City, South Dakota, USA
- Greenville, South Carolina, USA
- Norfolk, Virginia, USA
- Spanish Fork, Utah, USA

Jag vittnar om att Jesus Kristus, Israels Återlösare, leder denna sin kyrka. Han förbereder sig för att komma tillbaka. Må vi också förbereda oss för att ta emot honom. Detta är min bön i Jesu Kristi namn, amen. ■

Grekland.

SLUTNOTER

1. Den lilla stenen som profeten Daniel såg i sin dröm om de sista dagarna rullar fram för att uppfylla hela jorden (se Daniel 2:31–45; Läran och förbunden 65:2).
2. Läran och förbunden 121:45.
3. "Jag ska gå framför ert ansikte. Jag ska vara på er högra sida och på er vänstra, och min Ande ska vara i era hjärtan och mina änglar runt omkring er för att upprätthålla er" (Läran och förbunden 84:88).
4. Läran och förbunden 121:45, betoning tillagd; se även vers 46.
5. Russell M. Nelson, "Fridsskapare sökes", *Liahona*, maj 2023, s. 98.
6. Att välja att strida mot andra är att välja att leva utan den Helige Andens vägledning.
7. Vi ska ha kärlek "till alla människor och till trons egna" (Läran och förbunden 121:45).
8. Det innebär att be "av allt ert hjärta" (Moroni 7:48).
9. Se Moroni 7:48.
10. Se Jesaja 9:6.
11. Som Joseph Smith lärde: "Om [vi] önskar gå där Gud är, måste [vi] bli lika Gud eller äga de principer eller egenskaper Gud äger" (*Kyrkans presidenters lärdomar: Joseph Smith* [2007], s. 72). På samma sätt uppmanade aposteln Paulus oss att "frimodigt gå fram till nådens tron för att få barmhärtighet och finna nåd till hjälp i rätt tid" (Hebreerbrevet 4:16).
12. Se Matteus 24:36–37.
13. Malaki 4:5; se även Sefanja 1:14–18.
14. Herren har gett oss denna befallning: "Kom ihåg tron, dygden, kunskapen, måttligheten, tålmodet, den broderliga välviljan, gudsfruktan, kärleken, ödmjukheten och fliten" (Läran och förbunden 4:6). När vi gör det växer vår självtröst och, med hans egna ord, när vi sedan ber, så ska vi få. Och när vi bultar ska det öppnas för oss. (Se Läran och förbunden 4:7.)
15. Vi kan få uppleva det som kung Benjamins folk upplevde: "De fylldes av glädje, eftersom de fått förlåtelse för sina synder och fått samvetsfrid tack vare den stora tro som de hade på Jesus Kristus" (Mosiah 4:3).

Äldste John D. Amos

Generalauktoritetssjuttio

År 2020 fick äldste John D. Amos en livsförändrande kallelse att bli missionspresident för Louisiana-missionen Baton Rouge. Många saker i hans liv krävde förändring på grund av kallelsen, men äldste och syster Amos tackade älskvärt ja till uppdraget med tro.

”Beslutet och åtagandet gjordes redan för länge sedan”, säger äldste Amos. ”När Herren kallar så svarar vi helt enkelt.”

John D. Amos föddes den 2 november 1961 i Lafayette, Louisiana som son till John N. Amos sr och Dorothy Victorian Amos. Han träffade sin blivande fru, Michelle Evette Wright, genom kurser de tog tillsammans på college, där de båda hade elektroteknik som huvudämne.

Michelle, som redan var medlem i kyrkan, bjöd med John till en kyrkdans på deras första dejt. Efter det började han lära sig mer om kyrkan och Frälsarens centrala roll i det återställda evangeliet.

”Allt handlar om Jesus Kristus”, säger han. ”Han är i centrum för allt.”

Äldste Amos och Michelle gifte sig den 9 juni 1990 i Atlanta tempel i Georgia. De har tre barn och sex barnbarn.

Äldste Amos har examen i elektroteknik och kärnkraftsteknik. Under sin karriär tjänstgjorde han i USA:s flotta, arbetade på Siemens Energy Inc. och undervisade vid University of Central Florida.

Tidigare har han verkat i kyrkan som områdessjuttio (området Nordamerika Sydöst), missionspresident, rådgivare i ett stavspresidentskap, biskop, rådgivare i ett biskopsråd, Söndagsskolans president på församlingsnivå, verkställande sekreterare på församlingsnivå, högprästersnas gruppleddare och barntillsynsledare. ■

Äldste Ronald M. Barcellos

Generalauktoritetssjuttio

Som tolvåring läste äldste Ronald M. Barcellos Mormons bok för första gången. När han hade läst färdigt kontaktade han seminarieläraren i församlingen och frågade om han fick börja gå på seminarielektionerna.

”Jag gick på seminariet från 12 till 18 års ålder eftersom jag bara älskade att vara där och lyssna på berättelserna i Bibeln och Mormons bok”, säger han. ”Jag har alltid känt en kärlek till evangeliet, och jag har alltid bara känt att det är sant.”

En mission stärkte senare hans tro, och han lovade att alltid prioritera evangeliet i sitt liv.

”Håll dig nära [din himmelske Fader] och hedra dina förbund så förverkligas hans planer för dig”, sa han.

Ronald Maldonado Barcellos föddes i São Paulo, Brasilien, den 4 november 1975 som son till Sérgio Barcellos Silveira och Marcia Maldonado Barcellos Silveira. Han gifte sig med Karin Spat Albino Barcellos Silveira i São Paulo tempel i Brasilien den 4 december 1999. De har tre barn.

Äldste Barcellos studerade företagsadministration vid Universidade São Marcos i São Paulo. I sitt yrkesliv arbetade han för flera företag inom försäljning och marknadsföring och som entreprenör. Han var med och grundade flera företag, bland annat GreenMile, LLC, där han var verkställande direktör i flera år.

Äldste Barcellos avslutade nyligen sitt tjänande som missionspresident i Portugalmissionen Lissabon. Han har också verkat som rådgivare i ett stavspresidentskap, högrådsmedlem, Unga mäns president på stavsnivå, biskop, rådgivare i ett biskopsråd, högprästersnas gruppleddare, äldstekvorumets president och seminarielärare. ■

Äldste Steven C. Barlow

Generallauktoritetssjuttio

En av de mest gripande upplevelser äldste Steven C. Barlow haft med den Helige Anden var ”det obestridliga intrycket från himlen att [han] behövde gifta sig med Christina Evans”. De vigdes i Salt Lake-templet 1991 och har fem barn.

Äldste och syster Barlow verkade som missionsledare i Ecuador från 2017 till 2020, inklusive i början av covid-19-pandemin. Under den tiden återvände många missionärer hem, medan andra missionärer omplacerades till paret Barlows mission. Äldste och syster Barlow bevittnade hur Herrens hand ledde missionsarbetet.

”Vi satte vår lit till Herren”, minns han. ”Det fanns tillfällen då vi inte visste vad som skulle hända nästa dag. Vi höll oss flexibla och redo. Vi bad och allt ordnade sig.”

Den upplevelsen förstärkte de lärdomar han hade fått tidigare om att Herren har kontrollen och att vi alltid kan lita på honom.

Äldste Barlow tog kandidatexamen i hälsopedagogik vid University of Utah 1993. Han har arbetat som chef inom dataanalys och kvalitetsförbättringar inom hälso- och sjukvården. Vid tiden för sin kallelse verkade äldste Barlow som områdessjuttio i området Utah.

Steven Chad Barlow föddes i Bountiful i Utah den 1 januari 1969 och är son till Jon Kay Barlow och Becky Christensen Barlow. Han ”fostrades av otroligt hängivna, trofasta föräldrar” som lärde honom evangeliet från tidig ålder. ■

Äldste Kevin G. Brown

Generallauktoritetssjuttio

När Kevin Brown var tolv år gammal utmanades han av en systemmissionär att läsa Mormons bok. Så varje morgon bad, läste och bad han igen. Med varje bön frågade han sin himmelske Fader om Mormons bok var sann.

Han minns att en morgon när han bad behövde han ”inte ens ställa frågan. Herrens svar kom på ett så djupgående sätt.” Han kände att Herren sa till honom: ”Jag känner dig och jag älskar dig. Du är min son.”

Omedelbart bekräftade den Helige Anden för honom: ”Det här är Guds sanning. Mormons bok är sann. Joseph Smith är en profet.” Den upplevelsen förändrade hans liv.

Äldste Brown tillskriver systemmissionärens och andras inflytande äran för var han är nu. Från tidig ålder påverkades han av kyrkans medlemmar som hjälpte honom – från hans distriktspresident till primärlärare, från unga missionärer till äldre missionärer, och särskilt hans fru Nadine som har haft det största inflytandet av alla förutom Herren.

Kevin G. Brown föddes den 18 maj 1976 i Manchester, Jamaica som son till Desmond Holness och Patsy Williams Brissett. Han gifte sig 1999 med Nadine Lezanne Carter. De har fem barn.

Äldste Brown tog kandidatexamen vid University of Technology i Jamaica 2008. Han tog en masterexamen i offentlig politik och förvaltning från University of the West Indies 2012. Sedan 2001 har han arbetat för kyrkans seminarier och religionsinstitut.

Vid tiden för sin kallelse verkade äldste Brown som områdessjuttio i området Utah. ■

Äldste B. Corey Cuvelier

Generalauktoritetssjuttio

När äldste B. Corey Cuvelier tillkännagav att han skulle sluta sitt jobb för att bli missionspresident för Jesu Kristi Kyrka av Sista Dagars Heliga, frågade hans kollegor: "Är du galen?"

Äldste Cuvelier säger att hans kolleger hade svårt att förstå varför han ville lämna sin blomstrande karriär i tre år. Men deras frågor var möjligheter, säger han, "att berätta varför vi gör det vi gör och varför vi tror på det vi tror på och vem vi tror på. Det vill säga Jesus Kristus."

Brian Corey Cuvelier föddes den 12 januari 1969 i Los Angeles, Kalifornien, där han adopterades och växte upp. Hans far, Heinz Joachim Cuvelier, var polis. Hans mor, JoAnn Leslie Jarnecke Cuvelier, var hemmafru. Han är äldst av fyra barn.

Som ung missionär verkade äldste Cuvelier i Brasilienmissionen São Paulo Syd. Han tog examen i public relations vid Brigham Young University 1994. Han började på Shell Oil Company 1996, där han arbetade med olika affärsenheter i Nordamerika.

Äldste Cuvelier gifte sig med Wendi Sue Manwaring den 18 juli 1992 i Los Angeles tempel i Kalifornien. De har fyra pojkar. Paret Cuvelier verkade som missionsledare i Brasilienmissionen Curitiba Syd från 2016 till 2019 och bodde i Katy i Texas vid tiden för hans kallelse.

Tidigare har äldste Cuvelier verkat som områdessjuttio i området Nordamerika Sydväst, stavspresident, rådgivare i ett stavspresidentskap, högrådsmedlem, biskop, rådgivare i ett biskopsråd och Unga mäns president på församlingsnivå. ■

Äldste Michael Cziesla

Generalauktoritetssjuttio

Äldste Michael Cziesla minns svårigheterna under 2017 mycket väl. En tisdag i januari förlorade han sin anställning på en internationell advokatbyrå när företaget gick i konkurs. Nästa dag översvämmades hans hus när en vattenledning gick sönder. Inbrottstjuvar genomsökte hans hus den tredje dagen och försökte ta familjens värdesaker. På några dagar vändes hans liv upp och ner.

"Jag log som vanligt den söndagen när jag satt på förhöjningen som stavspresident", säger han. "Ingen visste vad som pågick. Men inombords sörjde jag fruktansvärt. Jag befann mig på en mycket mörk plats."

Efter mötet frågade en tystlåten, mild man i församlingen honom vad det var som var fel. "Han bara lyssnade och sedan kramade han om mig", säger äldste Cziesla. "Jag kände hur Herren omfamnade mig, att han kände till min belägenhet, att allt skulle bli bra."

Michael Cziesla är son till Armin Ludwig och Irmtraut Hanna och föddes i Neumünster, Tyskland, den 26 juli 1972. Han växte upp i Schleswig-Holstein och verkade senare i Utahmissionen Ogden. Hans hustru Margret Anne Rauh verkade som missionär på Temple Square. De vigdes i Frankfurts tempel i Tyskland den 4 april 1997. När han kallades bodde de med sina fem barn i Griesheim i Tyskland. De har tyckt om att vandra i skogarna där, och att semestra på en ö i Danmark.

Äldste Cziesla tog juridikexamen vid universitetet i Mainz år 2000. Han avslutade sin juristkarriär som delägare på McDermott Will & Emery.

Innan äldste Cziesla kallades som generalauktoritetssjuttio verkade han som områdessjuttio i området Centrala Europa, tillfällig missionspresident i Tysklandmissionen Frankfurt, stavspresident, högrådsmedlem och rådgivare i ett biskopsråd. ■

Äldste James E. Evanson

Generalauktoritetssjuttio

Äldste James E. Evanson växte upp på en sockerbetsfarm i den lilla byn Barnwell, öster om Lethbridge i Alberta, Kanada.

Äldste Evanson härstammar från trofasta pionjärer och uppfostrades i ett hem där "evangeliet undervisades och efterlevdes".

Som tioåring läste han alla 16 volymer av familjens illustrerade Mormons bok och kyrkans historia och bestämde sig för att följa Joseph Smiths exempel. Han smög sig in i en skogsdunge på andra sidan vägen från sitt hem, knäböjde, bad och fick en bekräftelse från den Helige Anden på att Jesus Kristus är hans Frälsare, att Joseph Smith var en sann profet och att Mormons bok är sann.

Den övertygelsen har sporrat till hängivet tjänande i kyrkan hela livet, bland annat som områdessjuttio, stavsresident och president för Utahmissionen Orem. Vid tiden för sin kallelse verkade äldste Evanson som aktivitetsledare för Kämparklassen i sin församling i Lethbridge.

James Eugene Evanson föddes i Taber, Alberta, den 16 augusti 1968 som ett av åtta barn till Dale Eugene och Phyllis Tanner Evanson.

Efter att ha verkat som heltidsmissionär i Tempe, Arizona, gifte sig äldste Evanson med Jody Karil Zobel den 20 december 1989 i Salt Lake-templet. De har fem barn och elva barnbarn.

Äldste Evanson tog kandidatexamen och doktorsexamen i tandkirurgi vid University of Alberta och arbetade som privattandläkare i 26 år. ■

Äldste Brik V. Eyre

Generalauktoritetssjuttio

Äldste Brik V. Eyre kallar sin treåriga upplevelse som president för Arizonamissionen Phoenix "otrolig".

Om att tjäna tillsammans med sin fru Susan säger han: "Du arbetar sida vid sida med din kamrat ... så vi tjänade sida vid sida." Och om att tjäna tillsammans med hundratals heltidsmissionärer tillägger han: "Jag vet inte om jag ens kan förklara vilken otrolig välsignelse det är att tillbringa varje dag med bemyndigade representanter för Jesus Kristus under tre år."

Brik Vern Eyre föddes den 17 januari 1964 i Logan i Utah som son till Vern Bingham Eyre och Emma Rae Anderson Eyre. Han har fem äldre systrar och flera förfäder bland kyrkans tidiga medlemmar.

Äldste Eyre verkade i Guatemalamissionen Guatemala City. Han gifte sig med Susan Zari Rahimzadeh i Logans tempel i Utah den 27 juni 1987. Syster Eyres pappa är av muslimsk härkomst och hennes mamma är av sista dagars heliga-härkomst. Paret Eyre bodde i Park City i Utah när han kallades, och de har fem vuxna barn.

Äldste Eyre har en kandidatexamen i ekonomi från Utah State University och en magisterexamen i företagsadministration från University of Tulsa. Han har arbetat inom medicinteknikindustrin, bland annat för Baxter International som vice VD och VD för företagets region Americas, och nu senast som styrelseledamot för HemaSource.

Vid tiden för sin kallelse verkade äldste Eyre som områdessjuttio. Han har också verkat som stavsresident, rådgivare i ett stavspreidentskap, högrådsmedlem, biskop, Unga mäns president på församlingsnivå och lärare i tidigt morgonseminarium. ■

Äldste Ozani Farias

Generalauktoritetssjuttio

Att be om svåra beslut blev grundläggande för äldste Ozani Farias redan i unga år. Äldste Farias bad efter att ha träffat missionärerna som 15-åring. Han bad om en heltidsmission, utbildning, äktenskap och anställningsmöjligheter.

Och även när vägen inte var tydlig visste han vad han behövde göra.

”Gud kommer alltid först”, säger han. ”Tjäna honom först. Vi har sett stora välsignelser av att göra detta.”

Att följa maningar från den Helige Anden har aldrig fört honom och hans fru vilse, säger han. ”Jag har sett kraften i personlig uppenbarelse. Gud talar till sina barn. Och Gud har en plan för oss.”

Ozani Barboza Marques Farias föddes i Recife, Brasilien, den 19 oktober 1969 som son till José Osanã Farias och Severina Barbosa Marques. Han och hans hustru Giovanna de Medeiros Prata Farias beseglades i São Paulo tempel i Brasilien den 18 januari 1994. De har tre barn.

Äldste Farias tog kandidatexamen i redovisning vid Universidad Católica de Pernambuco, doktorsexamen i ekonomi vid Universidade de Pernambuco och masterexamen i företagsadministration vid Getulio Vargas Foundation. Han har arbetat för kyrkan i olika roller, bland annat som ekonomichef, personalchef och nu senast som förvaltningschef för området Brasilien.

Äldste Farias är för närvarande missionspresident för Georgiamissionen Atlanta. Han har också verkat som rådgivare i ett stavspresidentskap, stavskamrer, högrådsmedlem, biskop, rådgivare i ett biskopsråd och primärlärare. ■

Äldste Aaron T. Hall

Generalauktoritetssjuttio

Äldste Aaron T. Hall minns när han och hans fru Kimberly avskildes som missionsledare för Texasmissionen Houston Syd. De berättade för äldste David A. Bednar i de tolv apostlarnas kvorum att deras känslor varierade från överväldigade till glada. Äldste Bednar uttryckte behovet av att vara tacksam.

”Det han lärde oss den dagen har aldrig lämnat mina tankar när det gäller någon kallelse vi får, som är: ’Vi är helt enkelt tacksamma’”, säger han. ”Man undrar hur i hela världen Herren någonsin skulle ha valt mig, men vi vittnar om att han gör det. Och eftersom vi är villiga och tillgängliga gör han oss dugliga.”

Aaron Tracy Hall föddes den 4 mars 1971 i Provo, Utah, som son till Alan Eugene Hall och Paula Jeanne Nowak Hall. Han verkade som heltidsmissionär i Chilemissionen Osorno och gifte sig senare med Kimberly Wade Hall den 28 december 1993 i Logans tempel, Utah. De har fyra barn.

Vid tiden för sin kallelse verkade äldste Hall som områdessjuttio i området Utah. Han har också verkat som rådgivare i ett stavspresidentskap, högrådsmedlem, verkställande sekreterare på stavnivå, biskop, äldstekvorumets president och Unga mäns president på församlingsnivå.

Äldste Hall tog kandidatexamen i försäljning vid Weber State University och magisterexamen i företagsadministration vid University of Utah. Tidigare var han chef för teknik- och riskkapitalbolag och arbetade senast som chef för kyrkans missionärsavdelning. ■

Äldste Brian J. Holmes

Generalauktoritetssjuttio

Äldste Brian J. Holmes säger att han och hans fru Maggie är vittnen till Herrens löfte i Läran och förbunden 84:88 att han ”ska gå framför ert ansikte”.

”Det är det han har gjort för oss hela livet”, säger äldste Holmes. ”När vi överlämnar vårt liv åt Herren kan han göra mer av det än vad vi själva kan.”

I sin nya roll som generalauktoritetssjuttio hoppas äldste Holmes att han ska få möjlighet att vittna om Jesu Kristi centrala roll i vår himmelske Faders plan.

”Han är Frälsaren och Återlösaren för alla vår himmelske Faders barn”, säger han.

Brian J. Holmes föddes den 5 december 1977 i Salt Lake City, Utah, som ett av tolv barn till Michael H. Holmes och Marian R. Holmes. Som ung man verkade han som missionär i Tysklandmissionen München. Efteråt gifte han sig med Maggie Wilson i Salt Lake-templet den 29 mars 1999. Äldste och syster Holmes har sex barn och bodde i Queen Creek i Arizona när han kallades.

Äldste Holmes tog kandidatexamen i statsvetenskap och doktorsexamen i juridik, båda vid Arizona State University. Han har arbetat som vice VD för Holmes Homes i Arizona, grundat Holmes Law, PLC och nyligen arbetat som chefsjurist för Charter One, LLC.

Innan han kallades till generalauktoritetssjuttio verkade han som områdessjuttio i området Nordamerika Sydväst. Han har också verkat som stavspresident, högrådsmedlem och biskop. ■

Äldste Pedro X. Larreal

Generalauktoritetssjuttio

Under äldste Pedro X. Larreals fjärde månad som heltidsmissionär besökte president Gordon B. Hinckley (1910–2008) Venezuelamissionen Caracas.

Äldste Larreal berättar: ”Han gav oss en fantastisk uppmaning om helgelse: ’Om ni fokuserar till 100 procent så lovar jag att er framtida familj kommer att få välsignelser.’”

Efteråt skrev äldste Larreal ett brev för att göra slut med sin flickvän där hemma. ”Jag behövde lägga allting på altaret eftersom jag behövde vara mer fokuserad.”

När han ser tillbaka ser han många välsignelser – fördelaktig utbildning, framgångsrikt arbete – som spirat ur tilliten till det apostoliska löftet.

”När vi följer en profets, siars och uppenbarares vägledning får vi välsignelser i våra liv”, säger han. ”Jag lovar.”

Pedro Xavier Larreal Noguera föddes den 6 juli 1976 i Valencia, Venezuela, som son till Duilio Antonio Larreal Romero och Haydee Maria Noguera De Larreal. Han gifte sig med Sariah Alvarez Campos i Caracas tempel i Venezuela den 25 augusti 2001. De har tre barn.

Äldste Larreal tog kandidatexamen i företagsledning vid Universidad Simón Rodríguez, masterexamen i pedagogik vid Universidad Santa María och masterexamen i företagsadministration vid Brigham Young University. Han har arbetat som koordinator för kyrkans seminarier och religionsinstitut och arbetat för Nature’s Sunshine Products Inc. som verkställande direktör och regionchef för Mexiko, Centralamerika och Dominikanska republiken.

Innan äldste Larreal kallades som generalauktoritet var han president för Texasmissionen McAllen. Han har verkat som områdessjuttio i två områden: stavspresident, rådgivare i ett stavspresidentskap, högrådsmedlem, verkställande sekreterare på stavsnivå och biskop. ■

Äldste Clement M. Matswagothata

Generalauktoritetssjuttio

När äldste Clement M. Matswagothata var barn i Botswana brukade han läsa Bibeln högt för sin mormor. Han hittade 1 Samuelsboken 3, där Gud talar till Samuel, som senare kallades som profet.

”Min naturliga fråga var: ’Gör Gud fortfarande samma sak?’”

Den frågan var början på hans resa för att finna en Gud som fortfarande talade. Han träffade sista dagars heliga missionärer när han var 16 år, läste Mormons bok på några dagar och ringde dem klockan tre på morgonen för att berättat att han ville döpas.

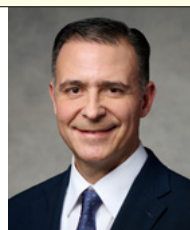
Senare blev han den förste stavspresidenten som kallades i Botswana, sedan den förste områdessjuttio och nu den förste generalauktoritetssjuttio.

”Jag har ett djupt rotat vittnesbörd om att Gud lever och talar till oss i dessa sista dagar och att vi lever i en tid då profeter vandrar på jorden”, säger han.

Clement Mosiame Matswagothata föddes i Middlepits, Botswana, den 8 januari 1980 som son till Bojotlhe J. och Rachel M. Matswagothata. Efter att ha verkat i Sydafrikamissionen Kapstaden träffade han sin fru Novelty Busisiwe Buthelezi på ett områdeskonvent för unga ensamstående vuxna. De vigdes i Johannesburgs tempel i Sydafrika den 28 februari 2004. De har tre barn.

Han tog kandidatexamen i filosofi. Han har arbetat inom bilindustrin med olika bilmärken och haft flera ledande befattningar, bland annat som försäljningschef, verkställande direktör och nationell chef för Barloworld Motor.

Vid tiden för sin kallelse verkade äldste Matswagothata som förrättningstjänare i Johannesburgs tempel i Sydafrika och som områdets oberoendespecialist. ■

Äldste Eduardo F. Ortega

Generalauktoritetssjuttio

Under sina år av tjänande i kyrkan har äldste Eduardo F. Ortega lärt sig något värdefullt. I alla ämbeten, vare sig det är som biskop eller stödbroder, blir ämbetet lättare när man vet att man representerar Herren.

”Om vi tänker på hur han skulle göra det, så är det lättare”, säger han och citerar Jakob 5:71–72 i Mormons bok. ”Jag har känt Herren tjäna bredvid mig många gånger i många ämbeten, för det är hans vingård, inte vår.”

Eduardo Francisco Ortega föddes i Godoy Cruz, Mendoza, Argentina den 10 juli 1977 som son till Fernando Daniel Ortega och Irma Elvira Endstorfer. Han gifte sig med Gabriela Alejandra Cappi Franzia i Montevideo tempel i Uruguay den 13 september 2002. De har fem barn och bodde i Mexico City i Mexiko när han kallades.

Äldste Ortega tog kandidatexamen i arkitektur vid John F. Kennedy University i Argentina 2008 och masterexamen vid Universidad de Belgrano 2016. År 2017 fick han ett diplom i ledarskap från Harvard Business School. Han arbetade som byggprojektledare, först för SBA Company och sedan för den argentinska grenen av Village Roadshow Entertainment Group. Han blev fastighetsdirektör för American Express Company 2014, styrelseledamot för Arch Royale Projects Ltd. 2023 och styrelseledamot för CorNet Global 2024.

Vid tiden för sin kallelse verkade äldste Ortega som områdessjuttio. Han har också verkat som rådgivare i ett stavspresidentskap, biskop, rådgivare i ett biskopsråd, äldstekvorumets president, högprästernas gruppledare och heltidsmissionär i Colombiamissionen Cali. ■

Äldste Edward B. Rowe

Generalauktoritetssjuttio

Under sin karriär som jurist i internationell rätt bodde äldste Edward B. Rowe och hans familj tidvis i områden i världen där de troligen var de enda medlemmarna i kyrkan. De höll godkända gudstjänster som familj hemma flera år innan studiekursmaterialet *Kom och följ mig* introducerades. Deras gudsdyrkan var hemcentrerad – komplett med söndagsklädsel och tal.

Äldste Rowe minns att han insåg att ”den enda undervisning våra barn skulle få om Jesu Kristi evangelium skulle komma från oss”.

De här upplevelserna enade deras familj och gjorde Jesu Kristi evangelium enkelt när de hjälpte sina barn att få en relation med Frälsaren. ”Det var heliga, speciella stunder”, säger han.

Edward Butler Rowe föddes i Provo, Utah den 23 april 1967 och är son till Fred A. Rowe och Sherrel Rowe. Han gifte sig med Brooke Francis i Salt Lake-templet den 3 januari 1989. De har fem barn och bodde i Pleasant Grove i Utah när han kallades.

Äldste Rowe tog kandidatexamen i filosofi vid Brigham Young University, masterexamen i statsvetenskap med inriktning på implementering samt doktorsexamen i juridik vid University of Chicago. Han har utövat internationell rätt som delägare i olika advokatbyråer i Washington, D.C. och runt om i världen. Sedan 2019 har han arbetat som VD för Stirling Foundation.

Vid tiden för sin kallelse verkade han som områdessjuttio. Han har tidigare varit president för Adriatiska missionen Nord (2011–2014), biskop, Unga mäns president på stavnivå, äldstekvorumets president, missionsledare och heltidsmissionär i Floridamissionen Fort Lauderdale. ■

Äldste Wan-Liang Wu

Generalauktoritetssjuttio

När äldste Wan-Liang Wu var tio år flyttade hans familj från Taiwan till Bolivia. Det var där som hans systrar träffade missionärerna genom vänner. Han började träffa missionärerna och döptes när han var 11 år.

Det visade sig vara svårt att anpassa sig till ett nytt hemland, men han är tacksam för att familjen flyttade. ”Jag förlorade något för att få något bättre på ett bättre sätt av Herren”, säger han.

Wan-Liang Wu föddes i Taipei, Taiwan, den 22 december 1970 som yngsta barn till Chang Yung Wu och Bao Guey Lin. Han har tre systrar och en bror.

Efter att familjen hade flyttat till Santa Cruz i Bolivia flyttade de till Buenos Aires i Argentina när han var 14 år. Efter att ha verkat i Kinamissionen Hongkong gifte han sig med Marcela Beatriz Castellani den 17 mars 1995 i Buenos Aires tempel i Argentina. De har tre barn.

Han och Marcela ägde och skötte familjens livsmedelsbutik i Buenos Aires. Han har arbetat för kyrkan sedan 2007, först på möteshusavdelningen och sedan, från 2016, som drifts- och underhållschef för området Sydamerika Syd.

Äldste Wu tog kandidatexamen i företagsadministration vid Universidad Argentina de la Empresa 2014 och masterexamen i företagsadministration vid Universidad del CEMA i Buenos Aires 2020.

Vid tiden för sin kallelse verkade äldste Wu som missionspresident i Chilemissionen Antofagasta. Han har också verkat som stavspresident, rådgivare i ett stavspresidentskap, biskop, äldstekvorumets president, församlingskamrer, rådgivare i äldstekvorumets presidentskap och tempeltjänare. ■

President Timothy L. Farnes

Unga mäns generalpresident

När president Timothy L. Farnes var 14 år började en vän med en annan tro ifrågasätta hans religiösa tro. För första gången i sitt unga liv vittnade Timothy om att Joseph Smith var en Guds profet och att Jesu Kristi Kyrka av Sista Dagars Heliga är sann.

”Anden fyllde rummet. Det var påtagligt”, minns han. ”Vi kände det alla, och alla vi förändrades.”

President Farnes säger att han vill att kyrkans ungdomar ska veta att de tillhör Guds familj.

”De är Guds barn och förbundets barn”, säger han, ”och de kan bli Jesu Kristi lärjungar om de tar emot honom – tar emot den gåva som är deras tack vare hans försoning.”

Timothy Lowell Farnes föddes den 29 juni 1969 i Baltimore, Maryland som son till Gary William Farnes och Mary Ellen Farnes. När han var barn flyttade hans familj till Utah, där han växte upp. Han är äldst av sju barn.

President Farnes verkade som missionär i Brasilienmissionen Porto Alegre. Han studerade ekonomi vid Brigham Young University och startade senare flera företag, bland annat MedSource Direct, Aspire och den humanitära ideella organisationen World Joy.

Han gifte sig med Linsey Anne Farnes i Salt Lake-templet den 27 augusti 1992. De har fem barn och sex barnbarn och bor i Bountiful, Utah.

President och syster Farnes verkade som missionsledare i Brasilienmissionen São Paulo Nord från 2014 till 2017. Tidigare har president Farnes verkat som områdessjuttio i området Utah, stavsresident, högrådsmedlem, biskop och biskop för unga ensamstående vuxna. ■

Broder David J. Wunderli

*förste rådgivare i Unga mäns
generalpresidentskap*

Broder David J. Wunderli har alltid vetat att Jesus Kristus lever.

”Jag har välsignats med att få känna hans närvaro så länge jag kan minnas”, säger han. ”Jag har alltid haft ett troende hjärta.”

Därmed inte sagt att han inte har haft utmaningar, ”men mina funderingar har alltid lutat åt att det kommer svar från honom”.

Broder Wunderli vill att kyrkans ungdomar ska känna tillhörighet och veta att de har lagkamrater i varje land och att Jesus Kristus känner dem vid namn.

David John Wunderli föddes i Salt Lake City den 22 juni 1961 som son till Fredric Theodore Wunderli och Bernardine Lyman Wunderli. Han träffade Diane Robins när hon flyttade från Kanada till hans församling. De beseglades i Salt Lake-templet 1984 och fostrade sina fyra barn i Kalifornien och sedan Alpine, Utah.

Broder Wunderli verkade i Brasilienmissionen Rio de Janeiro och tog kandidatexamen vid University of Utah i redovisning med portugisiska som biämne. Han arbetade som chef på Easton Sports och som president för OGIO International. Han har också suttit i flera styrelser för företag och välgörenhetsorganisationer.

Vid tiden för sin kallelse verkade han i Unga mäns rådgivande råd på generalnivå. Syster Wunderli sitter i Primärs rådgivande råd på generalnivå. Från 2020 till 2023 verkade de som ledare för Kap Verdemissionen Praia. Broder Wunderli har också verkat som stavsresident och biskop för unga ensamstående vuxna, rådgivare i grenspresidentskap på missionärsskolan och Unga mäns president på församlingsnivå. ■

Broder Sean R. Dixon

*andre rådgivare i Unga mäns
generalpresidentskap*

Eftersom han är medveten om de många röster som tävlar om ungdomarnas uppmärksamhet hoppas broder Sean R. Dixon att ungdomarna ska se till nutida profeter och apostlar och lita på och följa deras vägledning.

”De leder dem till Jesus Kristus”, säger han. ”Det är inte profeten [president Russell M. Nelson] som är slutmålet; det är Frälsaren. Men profeten är i hög grad vänd till Frälsaren, och om de följer honom blir de förberedda för vad de kommer att möta i sina liv.”

Sean Romney Dixon föddes den 5 maj 1970 i Provo, Utah som son till Donald Romney Dixon och Diane Scott Dixon. Han verkade som heltidsmissionär i Kanadamissionen Toronto. Senare gifte han sig med M’Shelle Lundquist den 14 maj 1992 i Salt Lake-templet. De har fem barn.

Broder Dixon tog kandidatexamen i familjevetenskap vid Brigham Young University och magisterexamen i pedagogik vid University of Phoenix. Han har haft olika uppdrag inom kyrkans seminarier och religionsinstitut i 30 år, för närvarande som chef för institutregionen Utah Syd, med ansvar för institut från Orem till St. George. Tidigare var han seminarielärare i Utah County och chef för Utah Valleys religionsinstitut.

Vid tiden för sin kallelse verkade broder Dixon som president för Spanish Forks östra stav i Utah. Han har tidigare verkat som president för Kalifornienmissionen Redlands, rådgivare i ett stavspresidentskap, biskop, rådgivare i ett biskopsråd och Unga mäns president i församlingen. ■

Statistisk rapport för år 2024

Första presidentskapet har som information för kyrkans medlemmar utfärdat följande statistiska rapport om kyrkans tillväxt och ställning för året som avslutades den 31 december 2024.

ENHETER I KYRKAN

Stavar	3 608
Missioner	450
Distrikt	494
Församlingar och grenar	31 676

KYRKANS MEDLEMSANTAL

Medlemmar totalt	17 509 781
Ökning av barn med matrikelkort under 2024	91 617
Nyomvända döpta under 2024	308 682

MISSIONÄRER

Undervisande heltidsmissionärer	74 127
Äldre servicemissionärer	31 120
Unga servicemissionärer	4 192

TEMPEL

Tempel i verksamhet	194
Tempel under uppförande eller renovering	59
Ytterligare tillkännagivna tempel	114

Mer tempelnyheter

Tempel invigda under 2024: Los Olivos tempel, Lima, Peru; Orems tempel, Utah, USA; Red Cliffs tempel, Utah, USA; Urdaneta tempel, Filippinerna; Puebla tempel, Mexiko; Taylorsville tempel, Utah, USA; Cobáns tempel, Guatemala; Salta tempel, Argentina; Laytons tempel, Utah, USA; Pittsburghs tempel, Pennsylvania, USA; Mendoza tempel, Argentina; San Pedro Sula tempel, Honduras; Salvadors tempel, Brasilien; Deseret Peaks tempel, Utah, USA; Caspers tempel, Wyoming, USA; Tallahassee tempel, Florida, USA.

Tempel under renovering eller ombyggnad: Salt Lake-templet, Utah, USA; Stockholms tempel, Sverige; San Diego tempel, Kalifornien, USA; Provo Rock Canyons tempel, Utah, USA; Manhattans tempel, New York, USA; Orlando tempel, Florida, USA; Kona tempel, Hawaii, USA; Toronto tempel, Ontario, Kanada.

Bakom kulisserna: tolkning och publiktjänster

En helg var sjätte månad njuter vi av generalkonferensen. Men bakom kulisserna arbetar tusentals volontärer och kyrkans anställda i månader för att det ska kunna gå av stapeln.

De ser till allt är på plats för att profetiska budskap ska kunna sändas ut till miljontals människor världen över. Låt oss ta en liten titt på detta gigantiska företag.

Tolkningstjänster

143 språkteam världen över tolkar generalkonferenstal i realtid så att medlemmarna kan lyssna, utan fördröjning, på sitt modersmål. Bara 57 av dessa team tolkar från kyrkans huvudkontor i Salt Lake City.

Tolkning skiljer sig från översättning, som innebär att man ändrar skrivna ord till ett annat språk. När det gäller tolkning måste språkteamen vara redo att tolka ändringar och kommentarer som görs i sista minuten vid talarstolen. Tolkar hjälper medlemmar över hela världen att höra evangeliet på sina modersmål (se Läran och förbunden 90:11).

Publiktjänster

Om du har varit på generalkonferensen i Salt Lake City har du lagt märke till publikvärdar som visar dig till din plats. Omkring 400 missionärer på Temple Square arbetar omkring 9 000 timmar som volontärer under generalkonferensen för att hjälpa gäster komma in och ut ur konferenscentret på ett smidigt sätt.

De hjälper 20 000 besökare under varje generalkonferensmöte. När en session är slut arbetar de för att leda besökare ut så snabbt som möjligt så att gångarna kan städas inför att andra besökare deltar i nästa session. ■

Skanna koderna
för bakom
kulisserna-videor
(finns på engelska).

Under generalkonferensen levererar tolkteamen talarnas budskap i realtid på över 100 språk.

Lärarna fokuserar på hur de kan hjälpa medlemmarna att tillämpa generalkonferenstalens lärdomar i sina liv. Ledare och lärare hittar sätt att uppmuntra medlemmarna att läsa de utvalda talen före mötena.

Planering inför undervisningen

- Varför valde äldstskovorums eller Hjälpföreningens presidentskap det här budskapet att samtala om? Vad hoppas de att medlemmarna ska veta och göra efter att ha samtalat om det här budskapet?
- Vad vill talaren att medlemmarna ska förstå? Vilka evangelieprinciper undervisar han eller hon om? Hur kan dessa principer tillämpas på mitt äldstskorum eller min hjälpförening?
- Vilka skriftställen använde talaren som stöd åt sitt budskap? Finns det andra skriftställen medlemmarna kan läsa som kan fördjupa deras insikt? (Du kan hitta några i talets slutnoter eller i Handledning för skriftstudier [[Skrifterna.JesuKristiKyrka.org](https://www.jesukyrka.se/Handledning-f%C3%B6r-skriftstudier)].)
- Vilka frågor kan jag ställa som kan hjälpa medlemmarna att begrunda och tillämpa lärdomarna i talet? Vilka frågor kan hjälpa dem förstå hur de här lärdomarna är relevanta för dem, för deras familjer och i Herrens verk?
- Vad kan jag göra för att bjuda in Anden till vårt möte? Vad kan jag använda för att förbättra samtalet, till exempel berättelser, liknelser, musik eller konst? Vad gjorde talaren för att hjälpa medlemmarna förstå hans eller hennes budskap?
- Gav talaren någon uppmaning? Hur kan jag hjälpa medlemmarna att känna en önskan att handla efter de uppmaningarna?

[illegible]

Aktivitetsförslag

Det finns många sätt för lärare att hjälpa medlemmarna lära av och tillämpa generalkonferenstal. Här är några exempel. Lärare kanske har andra förslag som fungerar bättre för deras äldstestvorum eller hjälpförening.

- **Tillämpa sanningar i våra liv.**
Be medlemmarna gå igenom konferenstalet och titta efter sanningar som kan hjälpa dem utföra det verk som Gud har gett dem som enskilda eller som äldstestvorum eller hjälpförening. Vad lär vi oss till exempel som kan hjälpa oss som tjänare, som föräldrar eller som medlemsmissionärer? Hur påverkar det här budskapet våra tankar, känslor och handlingar?
- **Samtala i grupper.**
Dela in medlemmarna i små grupper och ge varje grupp var sin del av konferenstalet att läsa och samtala om. Be sedan varje grupp berätta om en sanning de hittade och hur den kan tillämpas på dem. Du kan också skapa grupper bestående av medlemmar som har studerat olika delar av budskapet och låta dem berätta för varandra vad de hittade.
- **Sök efter svar på frågor.**
Be medlemmarna svara på frågor som dessa om konferenstalet: Vilka evangeliesanningar kan vi hitta i det här talet? Hur kan vi tillämpa de här sanningarna? Vilka uppmaningar och utlovade välsignelser gavs? Vad lär det här talet oss om det arbete Gud vill att vi ska utföra? Eller gör några egna frågor som uppmuntrar medlemmarna att tänka djupt på talet eller tillämpa sanningarna som det undervisar om. Låt medlemmarna välja en av de här frågorna och hitta svaret i talet.
- **Läs stycken från talet.**
Be medlemmarna dela med sig av stycken i konferenstalet som inspirerar dem att fullgöra sina ansvar i frälsningens och upphöjelsens verk. Be dem fundera över hur de kan dela med sig av styckena för att hjälpa någon, till exempel närstående eller någon de är stödbroder eller stödsyster till.
- **Använd åskådningsundervisning.**
Be i förväg några medlemmar att ta med sig föremål hemifrån som de kan använda för att undervisa om konferenstalet. Under mötet kan man be medlemmarna förklara hur föremålen relaterar till budskapet och hur budskapet kan tillämpas på deras liv.
- **Förbered en lektion att hålla hemma.**
Be medlemmarna dela upp sig i par och planera en hemaftonslektion utifrån konferenstalet. De kan besvara frågor som de här: Hur kan vi göra budskapet relevant för våra familjer? Hur kan vi dela det här talet till dem vi är stödbroder eller stödsyster för?
- **Berätta om upplevelser.**
Läs tillsammans flera meningar ur konferenstalet. Be medlemmarna berätta om exempel ur skrifterna och sina liv som förklarar eller förstärker den lära som de här meningarna undervisar om.
- **Hitta en fras.**
Be medlemmarna att söka i konferenstalet efter fraser som betyder något för dem. Be dem återge fraserna och berätta vad de kan lära sig av dem. Be dem berätta hur de här lärdomarna hjälper dem att utföra Herrens verk. ■

För fler förslag på hur man studerar och undervisar från generalkonferenstal, se "Ideas for Learning and Teaching from General Conference". (Klicka på "Ideas for Study" under "General Conference" i Evangeliebiblioteket, med engelska som förvalt språk.)

Första presidentskapet: Russell M. Nelson, Dallin H. Oaks, Henry B. Eyring

De tolv apostlarnas kvorum: Jeffrey R. Holland, Dieter F. Uchtdorf, David A. Bednar, Quentin L. Cook, D. Todd Christofferson, Neil L. Andersen, Ronald A. Rasband, Gary E. Stevenson, Dale G. Renlund, Gerrit W. Gong, Ulisses Soares, Patrick Kearon

Redaktör: Robert M. Daines

Biträdande redaktör: Yoon Hwan Choi

Rådgivare: David P. Homer, Jörg Klebingat, Gabriel W. Reid, Kristin M. Yee

Verkställande chef: Jason J. Mitchell

Chef för kyrkans tidskrifter: Adam C. Olson

Chef för förlagsverksamheten: Lee Gibbons

Verksamhetschef: Garff Cannon

Samordnare: Dillon Boss, Clark Miles

Redaktionschef: Martin Baron

Biträdande redaktionschefer: Brittany Beattie, Ryan Carr, C. Matthew Flitton, Mindy Selu, DB Troester

Publikationsassistent: Nancy Sutton

Medredaktörer: Garrett H. Garff, Chakell Wardleigh Herbert, Michael R. Morris, Alison R. Wood

Redaktionspraktikanter: Becca Bravo, Zoey Diede, Trent Horton

Art director: Michael Dunford

Designers: Ira Glen Adair, Fay P. Andrus, Julie Burdett, David Green, Bryan W. Gygi, Colleen Hinckley, Stephen Neilsen

Designpraktikant: Kylee Bodily

Produktionschef: Ammon Harris

Produktion: Emily Jo Blanchard, Baylie Escamilla, Evany Pace, Derek Washburn

Tryckerichef: Steven T. Lewis

Distributionschef: Nelson Gonzalez

Postadress: *Liahona*, Fl. 23, 50 E. North Temple St., Salt Lake City, UT 84150-0023, USA.

Liahona (ett ord i Mormons bok som betyder "kompass" eller "vägvisare") publiceras på albanska, armeniska, bislama, bulgariska, cebuano, danska, engelska, estniska, fiji, finska, franska, grekiska, indonesiska, isländska, italienska, japanska, khmer, kinesiska, kinesiska (förenklad), kiribat, koreanska, kroatiska, lettiska, litauiska, malagassiska, marshalliska, mongoliska, nederländska, norska, polska, portugisiska, rumänska, ryska, samoanska, serbiska, slovakiska, slovenska, spanska, svenska, swahili, tagalog, tahitiska, thai, tjeckiska, tonga, tyska, ukrainska, ungerska, urdu och vietnamesiska. (Hur ofta den utkommer varierar för olika språk.)

© 2025 by Intellectual Reserve, Inc. All rights reserved. Printed in the United States of America.

Copyrightinformation: Om inget annat anges får material från *Liahona* kopieras för personligt, icke kommersiellt bruk (inklusive för kyrkans ämbeten). Den här rättigheten kan upphävas när som helst. Visuellt material får inte kopieras om restriktioner för detta anges intill bildmaterialet.

Copyrightfrågor ska ställas till Intellectual Property Office, 50 E. North Temple St., Fl. 5, Salt Lake City, UT 84150, USA, e-post: cor-intellectualproperty@ChurchofJesusChrist.org.

For Readers in the United States and Canada: LIAHONA (USPS 311-480) English (ISSN 1080-9554) is published monthly by The Church of Jesus Christ of Latter-day Saints, 50 E. North Temple St., Salt Lake City, UT 84150-0024, USA. Periodicals Postage Paid at Salt Lake City, Utah. Sixty days' notice required for change of address. Include address label from a recent issue, old and new address must be included. **Hjälplinje för prenumeration: 001-800-537-5971.** (Canada Post Information: Publication Agreement #40017431)

POSTMASTER: Send all UAA to CFS (see DMM 507.1.5.2).

NONPOSTAL AND MILITARY FACILITIES: Send address changes to Distribution Services, Church Magazines, P.O. Box 26368, Salt Lake City, UT 84126-0368, USA.

Ecuador

Talarregister

Andersen, Neil L., 30
Bednar, David A., 82
Boom, Hans T., 48
Causé, Gérald, 94
Christofferson, D. Todd, 75
Cook, Quentin L., 17
Eyring, Henry B., 24
Giménez, Ricardo P., 21
Gong, Gerrit W., 97
Holland, Jeffrey R., 7
Johnson, Camille N., 9
Kearon, Patrick, 121
Kim, Christopher H., 118
Larson, Jared B., 6
Lund, Steven J., 34
McCune, John A., 101
Nelson, Russell M., 127
Oaks, Dallin H., 4, 104
Palmer, S. Mark, 37
Rasband, James R., 64
Rasband, Ronald A., 13
Renlund, Dale G., 43
Roman, Sandino, 40
Runia, Tamara W., 90
Shumway, Steven D., 86
Soares, Ulisses, 108
Stevenson, Gary E., 56
Strong, Michael B., 111
Tai, Benjamin M. Z., 124
Uchtdorf, Dieter F., 51
Vargas, Sergio R., 68
Whiting, Scott D., 115
Wright, Amy A., 60

Ämnesregister

Abort, 30
Adam och Eva, 115
Aktivering, 37
Andlig tillväxt, 108
Aronska prästadömet, 34
Balans, 13
Barmhärtighet, 111
Barn, 7, 30, 60
Bön, 40, 124
Den första synen, 82
Den Helige Anden, 104, 118
Dygd, 127
Enighet, 51
Evigt liv, 68
Familjen, 30, 48
Frestelse, 115
Frid, 121
Fridsskapande, 127
Frälsningsplanen, 64, 104, 121
Förberedelse, 43, 86
Förbund, 21, 24, 60, 101, 104
Förlåtelse, 64, 90
Förrättningar, 104
Försoningen, 17, 97, 104, 115
Föräldrar, 48
Glädje, 90, 101, 108
Gud Fadern, 75, 101, 121, 124
Gudomlig natur, 68, 121
Gudsdyrkan, 75
Gåvor, 121
Handlingsfrihet, 104
Helande, 9, 37
Hopp, 9, 40, 90
Jesus Kristus, 7, 9, 13, 17, 21, 24, 37, 40, 43, 56, 60, 68, 75, 90, 97, 101, 104, 111, 118, 121, 124
Joseph Smith, 82
Kristi andra ankomst, 43, 86, 127
Kristi ljus, 56, 104
Kristlig kärlek, 111, 127
Kyrkans tillväxt, 13
Kärlek, 21, 24, 30, 40, 51, 90, 101, 111, 121, 124
Liknelser, 43

Lojalitet, 40
Lydnad, 90
Lärjungeskap, 24, 51, 60, 101
Missionärstjänst, 13, 48
Mormons bok, 64, 82, 118
Motgångar, 17, 40, 48, 94
Mål, 21
Nåd, 64
Offer, 48
Omvändelse, 9, 30, 37, 90, 115, 118
Personligt värde, 90
Pionjärer, 17
Prästadömet's myndighet, 34, 82
Prästadömet's nycklar, 82
Psykisk hälsa, 9
Påsk, 56, 97
Renhet, 7
Rädsla, 43
Sabbatsdagen, 75
Sakramentet, 7, 34
Självtillit, 127
Stödverksamhet, 111
Synd, 115
Tacksamhet, 75
Tempel, 13, 17, 64, 127
Tempeltjänst, 94
Tidsutdelningar, 82
Tillhörighet, 51
Tillit, 40, 118
Tjänande, 24, 34, 43, 86, 94, 124
Traditioner, 21
Tro, 9, 37, 40, 48, 51, 60, 124
Ungdomar, 34, 127
Uppståndelse, 24, 56, 97
Utbildning, 13
Uthållighet, 48, 68
Vittnesbörd, 48
Välsignelser, 94
Vänlighet, 24
Vänskap, 24
Vördnad, 108
Återställelsen, 82, 97
Ämbeten, 86
Ödmjukhet, 7, 118

"Den som ödmjukar sig som det här barnet, han är den störste i himmelriket" [Matteus 18:4].

Systrar och bröder och vänner, högst upp på listan över de vackraste bilderna jag vet står spädbarn och barn och ungdomar som är lika samvetsgranna och ovärderliga som de vi har talat om i dag. Jag vittnar om att de är uttryck för Guds rike på jorden, blomstrande i all dess styrka och skönhet.

– President Jeffrey R. Holland, "Som ett litet barn"

"När jag talar om att ha självtillit inför Gud, talar jag om att tillitsfullt kunna närma sig Gud *just nu!*" sa president Russell M. Nelson under kyrkans 195:e årliga generalkonferens. "Jag talar om att be med tillit till att vår himmelske Fader lyssnar på oss, att han förstår våra behov bättre än vi gör. Jag talar om att tillitsfullt veta att han älskar oss mer än vi kan förstå, att han skickar änglar att vara med oss och med dem vi älskar. Jag talar om att tillitsfullt veta att han ivrar för att få hjälpa oss var och en att nå vår högsta potential."

